P'TAAH

PLEİADES MESAJLARI/1

JANI KING

AKAŞA

P'TAAH
PLEİADES MESAJLARI/1

1991 yılının ikinci yarısında gerçekten olağandışı ve çok özel bir şey oldu. Avustralya'nın Kuzey Queensland sahilinin tepelerindeki bir evde bir grup insan on altı hafta boyunca, yıldız-halkından birinin öğretisini dinlemek üzere düzenli biçimde toplandı: Pleiades Takımyıldızı'ndan P'taah'ın sevgi ve bilgelik dolu öğretisini.

İnsanlığın, huzursuz, korku dolu bir bilinç ve içimizdeki Tanrı'nın yadsınmasının insafsız etkileri yüzünden daha önce hiç olmadığı kadar gerilim ve ıstırap içinde yaşadığı bir dönemde, P'taah iletişimi bundan daha uygun bir zamanlama ile yapılamazdı.

P'taah, insanlığı ayrılıktan Bir'liğe geçirecek olan büyük değişime hazırlayan yüce varlıklardan biri. Onun medyum Jani King aracılığıyla verdiği, sınırsız bir sevgi, sevinç, yükseliş mesajı ve günlük hayata uygulanabilir bir somut bilgidir; her ne kadar bu bilgi insan realitesini oluşturan inanç yapılarını temelinden sarsacak olsa bile.

P'taah, insanlık ve Dünya gezegeni için gelecek olan yüce değişimlerden söz ediyor, o görüş alanımızı yaşam-dolu ve çok-boyutlu bir evrene açıyor. O, İç-Dünya halkından ve yıldız-halkından (uzaylılardan) söz ediyor, ve böylece bize asla yalnız olmadığımızı hatırlatıyor. Dahası, o bize, korkuyu sevgiye dönüştürmemiz, gerçekte kim olduğumuzu keşfetmemiz için büyük bir anlayış sunuyor. O, insanı hayatta kalabilme mücadelesi içeren bir bilince hapseden dogmaların ve kavramların prangalarını yumuşaklıkla eritiyor, ve tüm görünümlerin aksine, insanlık için muhteşem güzellikte bir kaderi ifşa ediyor.

Yıldız-halkının insanlara olan sevgisi P'taah'ın kendi sözlerinden daha iyi ifade edilemezdi:

Sizi yuvaya getirmek için her şeyi yapacağız!

AKAŞA®

P'TAAH

PLEİADES MESAJLARI / 1

Medyum:
Jani King

Çeviren:
Jale Gizer Gürsoy

AKAŞA®

Kitabın Orijinal Adı: P'taah Tapes /An Act Of Faith

Bu Kitabın Türkiye'deki Yayın Hakları
Akaşa Yayın ve Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir

Dizgi: Bilginler
Kapak Düzeni: Mehmet Ali Arın
Baskı: Özal Matbaası
Kapak Baskısı: Santra Ajans
Film: Senkron Grafik
Cilt: Evren Ciltevi

AKAŞA YAYIN ve DAĞITIM LTD.ŞTİ.
İstiklâl Caddesi Mis Sokak Tan Apt. No: 6/4
Beyoğlu - İstanbul
Tel: 249 20 15

İstanbul, 1998

MEDYUM HAKKINDA

Jani King, Yeni Zelanda'da doğup, orada eğitim gördü. Onun P'taah ile ilk teması 1947'de, ormandaki evinin yakınlarında gerçekleşti. İkinci bilinçli temas 1961'de gerçekleşti; bu tarihte P'taah, Jani'ye -1988'de bir başka medyum kanalıyla Saint Germain ile temas kurana dek- Jani için hiçbir anlam ifade etmeyen bilgiler verdi. 1961'den itibaren Jani, çeşitli ülkelerde şarkıcı, dansçı, bir eş, bir denizci ve gezgin, radyo yayıncısı, lokantacı olarak çalışarak, "*sıkıcı olmayan her işi*" yaptı. Bu süreçte olağanüstü tek şey, onun oldukça düzenli bir biçimde bir uzay gemisini görmesi, ve balinalarla ve yunuslarla kurduğu telepatik iletişimlerdi (ki deli gömleği giydirilip akıl hastanesine götürülmemek için bunlardan kimseye söz etmemişti!). Jani, 1980 yılında Avustralya'ya geldi ve şimdi "... 'hayaletlere' ve uzay gemilerine rağmen, kayalıkların ve yağmur ormanlarının bir insanın aklını başında tuttuğu" tropikal Kuzey Queensland bölgesinde yaşamaktadır.

Siz harikuladesiniz.
Siz, ölçüler ötesi bir güzelliksiniz.
Siz, bu realite boyutu içinde
Kaynağı ifade etmektesiniz.
Yakında Tanrısal Benliğinizi bileceksiniz.
Ki buna yuvaya dönüş denir.

- P'TAAH-

Siz, gelmekte olan değişimlere, gezegeniniz üzerinde meydana gelecek değişimlere tanık olabilmek ve katkıda bulunabilmek için bu zamanda enkarne oldunuz. Çok fazla beklemeniz gerekmeyecek, bu çok yakında vuku bulacak.

Her birinizin içinde, bu değişimleri görme, insan bilincindeki ve Yerküre'deki değişimleri deneyimleme özlemi var. Ve Yerküreniz gerçekten hareketlendi.

Sözcükleriniz o vecit dolu infilakı tarife yetmeyecek; bu gezegen üzerindeki her bir atom ve molekülün, bizzat gezegenin ilahi bir ışıkla ışıldadığı o zaman hepinizin nasıl olacağınızı da hayal edemezsiniz. Böyle olağanüstü bir güzellik hayal edilemez. Ve bu geçiş gerçekleştiğinde, varlıklar, kafileler halinde, en coşkulu övgü şarkılarını ve ilahilerini sevinç ve şükranla söylemek üzere gezegeninize gelecekler. Ve o varlıklar görünmeyenler olacaklar, onlar başka dünyalardan gelen, görünümleri size benzemeyenler olacaklar, ama siz her şeydeki tanrısallığı algılayabileceksiniz. Şekil ve cesamet önemli olmayacak, siz her şeyde Tanrı'yı göreceksiniz. O öylesine sihirli, öylesine büyülü olacak.

TEŞEKKÜR

Peter ve Carol Erbe'ye, sevgi dolu destekleri, aylar boyunca süren medyumik toplantılara güzel evlerini açtıkları ve P'taah bilgilerinin kâğıda dökülmesi ve yayına hazırlanmasında öylesine emek ve sabır gerektiren çalışmaları için gönül dolusu şükranlarımı sunuyorum.

Bu kitabı hazırlarken beni desteklemiş olan bütün o sevgili insanlara da teşekkür ediyorum.

David John Ward'a: Bu işlerden hiçbiri sensiz gerçekleşmezdi. Eğer sen St. Germain'i Avustralya'ya getirerek, böylece hepimizin hayatını değiştirmeseydin, bunların hiçbiri olmazdı. Sonsuz şükranlarımla.

Jani King
Kuranda
Aralık, 1991

İÇİNDEKİLER

Önsöz 11
Jani King'in Tanıtımı 15
İlk Celse: 29 Ağustos 1991 23
İkinci Celse: 6 Eylül 1991 41
Üçüncü Celse: 11 Eylül 1991 63
Dördüncü Celse: 18 Eylül 1991 87
Beşinci Celse: 25 Eylül 1991 107
Altıncı Celse: 2 Ekim 1991 127
Yedinci Celse: 9 Ekim 1991 149
Sekizinci Celse: 16 Ekim 1991 171
Dokuzuncu Celse: 23 Ekim 1991 197
Onuncu Celse: 30 Ekim 1991 219
Onbirinci Celse: 6 Kasım 1991 235
Onikinci Celse: 13 Kasım 1991 257
Onüçüncü Celse: 20 kasım 1991 281
Ondördüncü Celse: 27 Kasım 1991 305

ÖNSÖZ

1991 yılının ikinci yarısında çok olağandışı ve çok özel bir şey oldu. Avustralya'nın Kuzey Quensland sahilinin tepelerinde, tropikal bir dekorun ortasında, bir grup insan on altı hafta boyunca, yıldız-varlıklarından birinin öğretisini dinlemek üzere düzenli biçimde toplandı: Pleiades takımyıldızından P'taah'ın öğretilerini.

İnsan çok kadim zamanlardan beri bilgi arama peşinde olmuştur ki, bu aslında, Kendini-bilme güdüsünden, ruhsal kimliğini tanıma itiliminden başka bir şey değildir. Bu arzu, tarihin açıkça belgelediği gibi, kendini-koruma ihtiyacının bile ötesine geçmiştir. Ne yazık ki, her ne zaman insanlık ailesinden biri paha biçilmez bir bilgi incisi bulup da o bilgiyi verme zorunluluğunu hissetmişse, biz daima o mesaja ve haberciye tapmış, onu tanrılaştırmış ve verdiği mesajı kurumsallaştırmakla kalmayıp, onu bir hayli hokus-pokusla perdelemişizdir. Bu da mesajı ve mesajcıyı bizim günlük yaşamımızdan güvenli bir uzaklığa yerleştirmiş ve böylece -zorunlu olarak- tamamen kontrol edilebilmemizi sağlamıştır. Çünkü bu suretle kendimizi sorumluluk üstlenme zorunluluğundan kurtarmış olduk; biz onu aracılara teslim ettik, dinlerin ve dogmaların koruyucularına, gözeticilerine -rahiplere, gurulara, papalara- verdik. İnsanın gücünü başkasına devretmesinin ne kadar ustaca basit bir yoluydu bu. Eğer aramızda, işlerin bir bakıma daha iyiye gittiğine, düzeldiğine inananlar

varsa, onlara hatırlatmak gerekir ki, iyileşme olarak görünen şey, teslim edilen gücün sadece dini liderlerden ve örgütlerden -örneğin- hükümetlere ya da politik sistemlere devredilmesinden ibarettir. Gücü kullananların etki kapsamı daha genişlemiştir, hepsi bu. Bireyin sorumluluğunu sırtından atma eğilimi hep aynı kalmıştır, fakat insan kalbinin gerçek özgürlük için kopardığı feryat da öyle; ve bu feryat artık işitilmiş bulunuyor.

Yıldızlardan gelen insanların ve görünmeyen âlemdeki kardeşlerimizin kendilerine tapınılmasını önleyen bir yöntemle bilgi vermeleri onlar açısından saygıyı hak eden bir davranıştır. Böylece medyumluk çağına girmiş olduk; bu aşina olmayanlar için çok şaşırtıcı, merak uyandırıcı bir kavramdı, çünkü bu durumda duvarlara asılacak resimler ve semboller ya da putlara tapınılacak kutsal salonlar yoktu. Tam tersine, burada girilecek olan tek tapınak içimizdeki kutsal yerdir ve orada biz kaçınılmaz biçimde, tüm gücün Kaynağı olarak kendi Varlığımızı, Tanrısal Benliğimizi keşfederiz, ve böylece doğal mirasımızı yeniden talep ederiz. Bir başka deyişle, bu bilgiden yararlanmak için kendimizle gerçekten yüzleşmek, sorumluluk almak zorundayız.

İşte bunu yapma cesaretini bulanlar için, medyum kanalıyla alınmış öğretilerden yararlanmanın zorluğu medyumluk kavramında değil, fakat bilgiyi veren varlığın aktardığı düşünceyi içtenlikle dikkate almamızda yatmaktadır. Çünkü burada "realiteler" gerçekten çarpışabilir. Her ne zaman biz bireysel ya da grupsal "realitemizin" şablonuna uymayan bir düşünceyle karşı karşıya gelsek, onu büyük bir olasılıkla "gerçek-dışı" olarak nitelendiririz; bu, bir Afrikalı yerlinin bir Harvard profesörünün kuantum fiziği ile ilgili açıklamalarını büyük bir kuşkuyla karşılamasına benzetilebilir. Medyum kanalıyla bilgi veren belli varlıkların gösterdikleri sabır ve sevgiye daha fazla saygı duymamız gerekir.

İnsanlığın, sükûn bulmaz, korkuya-dayalı bir bilinç ve içimizdeki Tanrı'nın yadsınmasının sert, insafsız etkileri yüzünden daha önce hiç olmadığı kadar gerilim ve ıstırap içinde yaşadığı bir dönemde, P'taah iletişimi bundan daha uygun bir zamanlama ile yapılamazdı.

P'taah, insanlığı ayrılıktan Bir'liğe geçirecek olan değişime hazırlayan yüce varlıklardan biri. Eğer bir sınırsız sevgi, sevinç, yükseliş mesajı, pratik, günlük hayata uygulanabilir bir somut düşünce mevcutsa, o zaman o bu bilgidir; her ne kadar onun büyük bölümü insan realitesini oluşturan inanç yapılarının kaya gibi sert temelini sarsacak olsa bile.

P'taah, insanlık ve Dünya gezegeni için gelecek olan yüce değişimlerden söz ediyor, o görüş alanımızı hayatın kaynaştığı, yaşam-dolu bir evrene açıyor, o iç-Dünya halkından ve yıldız-halkından söz ediyor, ve böyle yapmakla da bizi yalnız olmadığımıza güvendiriyor. Dahası, o bize, korkuyu sevgiye dönüştürmemiz, gerçekte kim olduğumuzu keşfetmemiz için adeta bir deva sunuyor. O, insanı hayatta kalabilme mücadelesi içeren bir bilince hapseden dogmaların ve kavramların prangalarını yumuşaklıkla eritiyor, ve tüm görünümlerin aksine, İnsanlık için karşı konulamaz ve nefes kesici güzellikte bir kaderi ifşa ediyor.

Yıldız-halkının insanlara olan sevgisi P'taah'ın kendi sözlerinden daha iyi ifade edilemezdi:

SİZİ YUVAYA GETİRMEK İÇİN HER ŞEYİ YAPACAĞIZ!

Peter O. Erbe
Aralık, 1991

JANİ KİNG'İN TANITIMI

Okurlardan çoğunun medyum Jani King'i bir ölçüde olsun tanıma arzusu duymaları normal bir şeydir, ama ne var ki genellikle, medyumluk sürecinde tüm dikkat medyum vasıtasıyla bilgi veren varlığın üzerinde odaklanır ve okur, burada tüm bunları mümkün kılmak için zamanını ve enerjisini adayan bir insanın bulunduğunu kolayca unutabilir.

Jani'nin durumunda, biz ayakları yere basan, sıcak kalpli, doğayı seven, gülmeyi seven ve yoğun bir mizah duygusuna sahip bir kadınla karşı karşıya bulunuyoruz.

Jani'yi tanımanız için, Jani'nin en ısrarlı soruları bizzat yanıtlaması için bir grup toplantısı düzenledik.

S: Jani, P'taah ile nasıl karşılaştınız?

Jani: Bu sorunun yanıtını biraz etraflıca vermem gerekiyor. 1947'de Yeni Zelanda'da yaşıyordum. Ben orada doğdum. Çok ıssız bir bölgede, 350 dekarlık bir çam ormanının ortasında yaşıyordum. O günlerin hemen savaş sonrası olduğu düşünülürse, ulaşım pek yoktu; yani, orası çok tecrit edilmiş bir yerdi. İşte, ben çok küçük bir kızken, bir gün evden çıkıp çevrede dolaştığım sırada ormanın içine doğru ilerlediğimi hatırlıyorum. Ve o sırada bir şey oldu. Neler olduğunu hatırlamıyorum, ancak daha sonra eve döndüğümde gün hayli ilerlemişti. Ve en garip olan da, gittiğimi hiç kimse

fark etmemişti. Aranızda küçük bir kız annesi olanlar bilirler, çocuğunuz bir saatliğine bile ortadan kaybolsa bir hayli telaşlanırsınız. Ama, aradan saatler geçtiği halde hiç kimse benim ortadan kaybolduğumu fark etmemişti.

1988 yılında Avustralyalı bir medyum, St. Germain adlı bir yükselmiş üstada kanallık yapmaya başladı. Bu sıralarda elime Whitley Streiber'in "Komünyon" adlı eseri geçti. Kitabı bir arkadaşımın masasında gördüğümde, olağanüstü bir biçimde ona çekildiğimi hissettim. Arkadaşıma kitabın konusunun ne olduğunu sordum ve o da, "Uzaylılar tarafından kaçırılan bir adam hakkında bir şeyler," diye yanıtladı. Kitabın kapağında, kocaman gözleri olan üçgen şeklinde bir yüz yer alıyordu ve her nedense, buna neyin neden olduğunu bilmeksizin, bir ürperti ve heyecan duydum. Ertesi gün eve kapanıp kitabı başından sonuna dek okudum. O bana öylesine aşina gelmişti -Whitley Streiber'in başına gelenleri öğrendiğinde dehşete düşmüş olması dışında. Ben bu duyguyu asla yaşamadım. Bundan birkaç gün sonra, (bir medyumik celsede) "tesadüfen" St. Germain ile konuştum ve ona bu konuda bir soru sordum. Ona, "1947'de bir çocukken yaşadığım ve hatırlamadığım o deneyim hakkında bir şey söyleyebilir misiniz?" diye sordum. St. Germain dedi ki, "Sen bir uzay gemisine alınmıştın. Orada, belleğine, yaşamının herhangi bir anında yüzeye çıkabilecek belli bir bilgi yerleştirilmesini sağlayan tıbbi bir işlemden geçirildin." Ve o bu kaçırılışı ve nedenini anlatmaya devam etti. Orada oturmuş, "Oh, evet, evet," diye tekrarlayarak, gözlerim yuvalarında fırıl fırıl dönerek dinliyordum. Ama, o sözlerini bitirdikten ve ben onun söylemiş olduklarını özümsedikten sonra, öyle görünüyordu ki bu benim için bir sürpriz olmamıştı.

Ona, bir başka varlığın bana yaptığı ziyaret hakkında da soru sordum, ve ben bir görüntüden, bir hayaletten değil, fiziksel bir realiteden söz ediyordum. 1961'de fiziksel bede-

niyle gelen varlık P'taah idi (onun kaç tane fiziksel bedeni olduğunu bilmiyorum) ve biz çok olağanüstü bir görüşme yapmıştık. Bu benim P'taah ile uyanık bilinçli halimdeyken gerçekleşen tek buluşmam olmuştur. 1947'de olan deneyim hakkında bana ekminezi yapıldı, ve bana o zaman olmuş olanları şimdi bilinçli olarak hatırlıyorum. 1961'deki deneyim öylesine olağanüstüydü ki, bende bıraktığı bir keder tortusu hâlâ mevcuttur. *(Jani, bu deneyimin anısıyla derinden etkilenmiştir ve kendini toparlamak için bir süre bekler.)* Çünkü onu hâlâ bekliyorum -gerçekten.

Size söylemeliyim ki benim P'taah ile olan deneyimim günden güne sizinkilerden çok farklı olmaktadır. Sizler için bu hemen hemen... bunu izah edemiyorum -sizin deneyiminiz benimkinden farklı oluyor. Ben başımın içinde P'taah ile konuşabilirim. O benimle konuşur, fakat bu sizin onunla teke tek deneyiminizden daha uçucu ve kaçıcıdır.

S: P'taah'a bu keder duygusu hakkında bir şey sordun mu?

Jani: Evet, sordum.

S: Ne dedi?

Jani: Sanırım, keder hakkında size ne söylüyorsa bana da onu söylüyor; yani, onu onun tümüyle değiştirilip dönüştürülebilir olduğunu. Bir bakıma bununla başedebildim, çünkü uzun bir zamandır gerçekten bekliyordum -yani, her Allahın günü bekliyordum. Şimdi öyle değil, ve artık onunla tekrar yüzyüze gelmesem de olur. Fakat bu şey hâlâ yüreğimde...

S: P'taah'a medyumluk yaparken duygusallaşıyorsun ve gözlerin hafifçe nemleniyor. P'taah duygulardan ne derecede etkileniyor? Öyle sanıyorum ki bu onun için bizler için olduğundan farklıdır. Bu konuda bir bilgin var mı?

Jani: Bence bunu *ona* sormalısınız. Benim bütün söyleyebileceğim, sadece gözlerimin değil, burnumun da aktığıdır. Onunla bu konuda bir hayli lafladık, ve ben onun bedenime yaptıkları üzerinde hiçbir kontrole sahip olmadığımı söyledim ve ondan bu işi fazla "tiksindirici" bir hale getirmemesini rica ettim; örneğin, burnum aka aka etrafta dolaşmak gibi. O oldukça iyi davranıyor fakat çoğu zaman transtan çıktığımda burnum tamamen olmasa da hemen neredeyse akar halde oluyor. Bir diğeri ise çoğu zaman gözyaşlarım oluyor, her ne kadar celse sırasında benim duygusal bir katılımım olmuyorsa da.

S: Jani, P'taah senin bedenine girdiğinde sen nereye gidiyorsun?

Jani: Hiçbir fikrim yok. Bazen sanki buralardaymışım, pek uzaklarda değilmişim gibi hissediyorum. (*Kafasının sağ arka tarafını göstererek*) Kimi zaman olanlar hakkında bir duyumsamam oluyor, bazen onun söylemiş olduklarından bir şeyler anımsıyorum, fakat bir başkası tarafından söylenmiş hiçbir şeyi hatırlayamıyorum. Bazen çok zeki kesiliyorum. Geçen gün Peter, P'taah ile bir celse yaptı, ve ben kendime geldiğimde Peter'e dedim ki: "Oh, evet, hepsini aldım, konunun ne olduğunu tümüyle biliyorum." Ancak, Peter celseyi anlattığında, ben gerçekte söylenenlerin ancak ufak bir kısmını biliyordum ki bu da size ne kadar zeki olduğumu gösterir. Yanıtım, gerçekten hiçbir fikrim olmadığıdır. Bazen -bunun celselerde P'taah'ın söyledikleri ya da yaptıklarıyla ilgisi olup olmadığını bilmiyorum ama- geri dönmeyi gerçekten istemiyorum. Geçen haftaki celsede bulunanlarınız için bu çok duygusal bir şey olmuştu ve bunun nedenini de bilmiyorum ama geri dönmek istemedim. Celse kayıtlarını daktiloya çekerken orada gerçekten böylesine duygusallaşacak herhangi bir şey bulamadım. Bütün bildiğim, gerçekten burada olmamayı tercih ettiğimdi.

S: Jani, senin bedenini terk etme konusuna gelelim. İlk defa kendini nasıl bıraktın?

Jani: Bunu ben yapmadım. Bu benim iradem dışında oldu.

S: Ne demek istiyorsun, o öylece gelip de seni dışarı mı itti?

Jani: Hayır, hayır. Demek istediğim şu ki, gerçekten ne olup bittiğini anlamadım. İlk seferinde, ben bir yere gidiyormuşum gibi olmadı, işittiğim bu ses sanki bir mağaradan geliyor, sanki benim ağzımdan çıkıyor gibiydi. Kendi kendime, "Oh," dedim, "ne oluyor?" Fakat neler olduğunu çabucak anladım. Öteki şey, yani P'taah bedenime giriyor. Onun orada olduğunu biliyorum, ve o benim iznim olmadan bunu asla yapmıyor, yani bedenime izinsiz girmiyor. Böyle bir celse olduğunda, ben önce küçük bir alıştırma yaparım; buraya oturup, gözlerim kapalı, sürekli mırıldanırım, sonra ayrılırım ve o içeri girer. Fakat bazen bu göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir zamanda gerçekleşir, ki bu isterik bir durum yaratıp bir hayli heyecana yol açabilir, özellikle de grupta konu hakkında hiçbir şey bilmeyen kimseler hazır bulunuyorsa. Bir an oradayımdır, hemen bir an sonra bir başkası onlara hitap etmektedir. Biraz kafa karıştırıcı. Bu irade dışı olay -irade dışı diyorum, çünkü dışarı çıkmak için uğraşmak zorunda kalmıyorum- eğer çok gevşemiş haldeysem, eğer hoşça bir vakit geçiriyorsam, ve özellikle bir-iki kadeh şarap içmişsem meydana gelir. O birdenbire geliverir. Çünkü o da bir kadeh şarap içmek istiyordur. Oh, hiç kuşkunuz olmasın. (*Kahkahalar.*)

S: Yıllar önce P'taah sana fiziksel bir form içinde göründüğünde, o bir kadın ya da bir erkek olarak mı, yoksa farklı bir şey olarak mı görünmüştü? Yani, bizim alışkın olmadığımız bir şey olarak mı görünmüştü?

Jani: Evet, farklı bir şey olarak görünmüştü. O bir ışık bedendi, fakat fiziksel bir bedendi. Yani, bu beden bizimki kadar yoğun değildi. Bir insanımsı (humanoid) formdu bu. Çok güzel, çok iri gözleri vardı. Bu en inanılmaz şeydi. Gerçekten bu konuda ne söylesem azdır, çünkü olmakta olanlar sanki programlanıyor gibiydi. Her tür veriyi almakta olan bir bilgisayar gibi. Fakat benim kalbimin ilgilendiği şey başkaydı. Ben inanılmaz bir sevgi seline boğulmuştum. Bu o vakte kadar deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu. O zamandan bu yana, aynı duyguyu medyum Azena Ramanda vasıtasıyla bilgi veren St. Germain ile hissetmişimdir -ve bir de açık denizde balinalarla birlikte yüzerken.

S: P'taah senin bir birey olarak, kendi gelişimin için ne yapman gerektiğini söylemek üzere seninle iletişim kurar mı?

Jani: O benim kulağıma küçük mücevher-gibi sözcükler fısıldar, ve eğer ruhsal bakımdan en büyük hayrıma olacak biçimde davranmıyorsam, o zaman uyarıcı bir sille yerim.

S: Bu celseler seni fiziksel bakımdan yorup hırpalıyor mu?

Jani: Koşullara bağlıdır. Eğer kendimi gerçekten çok canlı ve keyifli hissediyorsam, celseden sonra çok enerjik olurum ve bu saatlerce sürer. Eğer celseden önce yorgunsam ve kendimi pek iyi hissetmiyorsam, celseden sonra, transtan çıktığımda kendimi kuvvetlenmiş hissederim, ama bu hal geçtikten sonra bitkin düşerim.

S: İnsanlar P'taah ile kişisel bir celse yaptıklarında, o bu kişi hakkında her şeyi bilir mi? O insanı, geçmişini ve bütün bu şeyleri?

Jani: Bilmiyorum. Burada kişisel bir deneyimi olan var mı?

Peter Erbe: Benim var. Yanıtlayabilir miyim?

Jani: Tabii.

Peter: O sizin ne renk iç çamaşırları giydiğinizi bilir. (Kahkahalar.) Çok kişisel şeyleri bilir.

S: Celselerde ikide birde balık-pullarından söz edildiğini işitiyoruz. Bu ne demek oluyor?

Jani: Bu bir şakadır. Geçen yıl Melbourne'da üç günlük çok ağır ve duygu yüklü bir seminerden sonra, P'taah katılımcılara hitap ediyordu. İnsanlar arasında duygusal şarj çok yüksekti. P'taah onlara, eğer kendi bedeni içinde olsaydı, onların ne kadar olağanüstü güzel olduklarını, nasıl güzel ışıklar yaydıklarını yansıtmak üzere bir ışık-gösterisi yapabilecek olduğunu söyledi. O bunu söylediğinde, odadaki lambalar birkaç kez yanıp söndü. Birisi ona, "Sizin görünüşünüz nasıl?" diye sordu ve P'taah da, "Ben çok güzelim," diye yanıtladı. Seminer düzenleyicisi yavaşça mırıldandı, "Eh, evet, eğer yeşil pulları hesaba katmazsanız." Buna herkes kahkahalarla güldü. O zaman, P'taah bu arkadaşa dönerek şöyle karşılık verdi: "Fakat azizim, ışıklar yüzünden pullarımı göremezsiniz." Böylece, bu P'taah'ın kalıcı bir şakası haline geldi.

S: Sen oraya, yani Pleiades'e gitmeyi talep ettin mi?

Jani: Öyle görünüyor ki, gittim. P'taah, son otuz yıl içinde birçok kez bir arada olduğumuzu söylüyor -Dünya'dan ayrılıp Pleiades'e gittiğimizde. Buna dair bilinçli bir hatıram bulunmadığını söylemeliyim size; ancak, bir uzay gemisinde bulunduğuma dair anılarım var, çocukluğumdaki hariç. Yine de bu konuda size söyleyebileceğim fazla bir şey yok. Bu bizim mantıksal algılayış tarzımız içinde pek fazla bir anlam ifade etmiyor. Yaşamış olduğum o deneyimleri anımsamayı istediğimi sürekli söylemişimdir, fakat P'taah, vakti geldiğinde her şeyi tümüyle hatırlayacağımı söylüyor. O, vaktin

yakın olduğunu söylüyor, fakat "yakın" sözü onlar bakımından, Allah bilir, ne zamandır. Bu konuda ısrarcı olmamaya çalışıyorum. Bu bazen biraz zor oluyor. Bazen içimde patlayan bir şey bana baskın çıkıyor ve yoğun bir özlem duyuyorum, fakat bu konuda epeyce deneyimli oldum. Bu duygu ile dolaşıyorum ve vaktin ne zaman gelecekse o zaman geleceğini düşünüyorum. Bilme vakti hakkında P'taah'a ve kendi ruhumun dürüstlüğüne güveniyorum ve her ne olursa ve her nasıl olursa, benim en yüksek hayrıma olacağını biliyorum. Diğer herkes gibi benim de, ne diye burada olduğumu merak ettiğim kuşkulu ve karamsar zamanlarım olmuştur, ama biliyor musunuz, işin aslını ararsanız, onu (P'taah'ı) seviyorum ve tam burada ve şimdi yaşamaktan başka yapmayı tercih ettiğim başka bir şey yok. Sanırım, söylemem gerekir ki ben çoğunlukla mutlu bir kişiyim.

Bölüm 1

BİRİNCİ CELSE

29 Ağustos 1991

P'taah: Selamlar, sevgili dostlar. İnsanlığın tohumu gerçekten yıldızlardan gelmedir. Sizin zamanınızdan nice çağlar önce, yazılı tarihinizden nice devirler önce, yıldız halkları (uzaylılar) sizin gezegeninizi tohumlamışlardır. Ve yıldız halkları, insanlıktan asla uzakta olmamışlardır, bu binlerce yıl boyunca birçok geliş ve gidiş olmuştur. Sizin kadim kitaplarınızda, o zamanın insanları ile tanrısallık mertebesine erişmiş yıldız halkları arasında yüce buluşmaların gerçekleştiğini anlatan ve sonra mitolojiye dönüşmüş pek çok yazı vardır. Aslında yıldız halkları sizlerden daha fazla tanrısal değildirler. Gerçekte tek fark, yıldız halklarının tanrısallığın ifadeleri olduklarını bilmeleri, insanlığın ise bunu unutmuş olmasıdır. Bu gezegenin insanları Benliğin BENLİK'ten ayrı düştüğü bir hal içinde yaşamaktadırlar. Siz, her veçhenizin gerçekten bir tanrısallık ifadesi olduğunu unutmuşsunuz.

İnsanlığın büyük çoğunluğu bu fiziksel hayatın sizin için "tek şans" olduğuna inanmakta. Bu böyle değildir. Ona inansanız da, inanmasanız da tekrardoğuş bir olgudur. Bazı dinler tekrardoğuştan söz ediyorlar, fakat bu inanca evrensel gerçekle uyum içinde olmayan pek çok dogma eklenmiştir. Buna kısaca değineceğiz, çünkü anlamanız önemlidir.

P'taah

Tekrardoğuştan söz eden birçok Doğu dininde, bugün yaptığınızın cezasını yarın çekersiniz şeklinde bir düşünce vardır, ve biz yarın derken gerçek günlerden değil, birçok enkarnasyondan söz ediyoruz. Bu böyle değildir. Siz cezayı düşündüğünüz zaman yargılanmayı düşünmüş oluyorsunuz, ama kendi zihniniz dışında, sizin yargılanmanız diye bir şey yoktur.

Evrensel yargılama diye bir şey yoktur. Bunu anlamanız önemlidir, çünkü biz sizinle daha çok konuştukça, anlamaya başlayacaksınız ki Benlik ile BENLİK arasındaki ayrılığa neden olanlardan biri de yargılamadır, gerçekten de Benliği çok haşin bir biçimde yargılıyorsunuz.

Bazı kadim dinlerin hayat çarkı olarak adlandırdığı tekrardoğuş, gerçekten bir çark gibidir, ama biz onu şöyle ortaya koyabiliriz: Ruh enerjisi denilen bir şey vardır ve ruh enerjisi kendi tanrısallığını bilir ve o her enkarnasyonda kaynağa geri döner ve bu yürüyüş bir sonraki ve daha da sonraki enkarnasyonlarda devam eder. İnsanlar geçmiş hayatlarını keşfetmeye çalışırlarken çok eğlendirici bir durumu gözlemledik. Herkes geçmiş hayatlarında kim ve ne olduğu konusunda büyük merak ve ilgi duyuyor. Gerçek şu ki, siz her şey oldunuz. Her bir insanın her bir veçhesi sizsiniz -bunu anlasanız da anlamasanız da. Tabii, insanlar, birisi onlara geçmişte Kleopatra veya Napolyon olduklarını söylediğinde çok mutlu oluyorlar! Sonra da biri çıkıp diyecek ki, "Ama bu olanaksız, çünkü Kleopatra bendim." Gerçek şu ki, Kleopatra olarak bilinen varlığın ruh enerjisinin parçalarını oluşturan belki binlercesi vardır. Anlıyor musunuz? Veçheler, Kaynağa geri dönerler, tekrar Kaynak'tan çıktıkları ve dağıldıkları gibi, çark dönmeye devam ettikçe, onlar daha ve daha da çoğalırlar. Sonuçta, sevgili varlıklar, hepsi BİR'in parçalarıdır. *Ayrılık yoktur.* Siz, var olmuş olan ne varsa hepsisiniz, işte siz o'sunuz.

İnsanlar doğduklarında -zaman içinde bu andan söz edersek- onlar doğup da, seçmiş oldukları kişiliğe ve aile koşullarına girdiklerinde, zaten bütün o veçheleri, tüm insanlığı kendi içlerinde birleştirip bütünleştirmektedirler. Siz, dışarı bakarken aslında kendi varlığınızın yansımalarını görmektesiniz. Siz henüz küçük bir bebekken, insanlığın ortak (kolektif) bilincine uzanır, oradan alırsınız; böylece, ülkenize, ırkınıza özgü, ortak kültürünüze uygun bir inanç yapısı edinirsiniz. Ve pekâlâ bildiğiniz gibi, bu durum ülkeden ülkeye, hattâ ülkenin bölgelerinden bölgelerine değişir. Hepinizde ortak olan ise yargılamadır ki çocukluğunuzdan itibaren bu yargılama nedeniyle geçersiz kılınmış olmanız yüzünden siz yargılamayı öğrenirsiniz, kendinizi geçersiz kılmayı öğrenirsiniz. Ve böylece, erişkin yaşa ulaştığınızda bu durum çoktan katı bir kalıp halinde yerleşmiş olur; siz kendinizi geçersiz kılmaya başlamışsınızdır. Bu yüzden sizin için kendinize, kim olduğunuza bakmak öylesine acı vericidir ve böylece, yargıyı kendi dışınıza projekte edersiniz. Şunu bilmelisiniz ki sizin dışınızda mevcut olan her şey sizin bir yansımanızdır. *Siz insan davranışlarının her veçhesini sergilediniz.* Siz kurban oldunuz, siz suçlu oldunuz. Şunu anlamanız önemlidir: *Kendi realitenizi kesinlikle kendiniz yaratırsınız.* Siz aslında yüce, güçlü enerjisiniz, fakat kendi gücünüzü bilmiyorsunuz. Sizin gerçekte ne olağanüstü, yaratıcı, çok-boyutlu varlıklar olduğunuz hakkında hiçbir fikriniz yok. Ama, sevgili dostlar, bu anlayışa varmanızın artık zamanıdır. Bu zaman büyük değişim zamanıdır. Yerküreniz devresel bir değişim geçirmekte, aynı zamanda insanlık bilinci de büyük bir değişim geçirmektedir. Bu birçokları için korku-dolu olacak bir zamandır, ama şunu bilmelisiniz ki, gerçekten, her şeyi siz yaratmaktasınız ve sizin yarattığınız her şeyi değiştirebilmeniz mümkündür. Siz değişimleri korkuyla ya da sevgiyle yaratabilirsiniz. Eğer değişimleri kor-

kuyla yaratırsanız, gezegeninizin yıkımı ve mahvı ile yüzyüze geleceksiniz. Eğer realiteyi bizzat yarattığınızı iyice anlamışsanız, o zaman harikulade bir cenneti yaratabilecek olan siz olursunuz; cesaretle, sevgiyle ilerlerseniz, yıkıma gerçekten gerek kalmaz ve siz -zaman geçtikçe- hiçbir şeyin katı kalıplar halinde saptanmış bulunmadığını anlarsınız.

Çok-boyutluluktan söz ettiğimizde, biz sadece sizin bilinçli olarak gelemeyeceğiniz o başka âlemlerden, o başka zaman kuşaklarından söz etmiyoruz; biz sizin Dünyanız'ın boyutlarından da söz ediyoruz. Anlayacağınız, bu bir tek Dünya, bir tek hayat değildir. Değişmez, değişmesi mümkün olmayan durumlar yoktur. Hakikatte ne kadar çok varlık varsa, o kadar da çok boyut vardır ve siz her biriniz kendi evreninizin merkezî güneşisiniz. Her biriniz kendi evreninizi yaratırsınız, aslında kendi hayatınıza çektiklerinizle birlikte yaratırsınız siz ve her şeye sahip olabilirsiniz; gezegeniniz üzerinde herkese yetecek bolluk vardır, isteyebileceğiniz her şey orada sizin için mevcuttur.

Tezahür-ettirme sanatı sizin çok iyi bildiğiniz bir şeydir, ama ne var ki onun nasıl işlediğini anlamıyorsunuz, ancak onu her gün uygulamaktasınız. Tezahür-ettirme. Siz bolluk yaratabilirsiniz, siz sevinç ve gönül dolusu kahkaha yaratabilirsiniz. Siz bir sevgi dünyası yaratabilirsiniz. *Onların hepsi sizin olabilir.* Şunu da anlamanız gerekir, sevgili varlıklar, sizin katınızda yalnızca iki ifade biçimi vardır. Biri sevgidir ve onunla birlikte tüm o harikuladelikler. *Sevgi ifadesi olmayan her şey bir korku ifadesidir;* ve siz daima bir seçim yapabilirsiniz. Böylece, her ne zaman fırsatlar önünüze çıkarsa, anlamalısınız ki sevgiyi ya da korkuyu seçebilirsiniz. Şimdi, eğer istiyorsanız soru sorabilirsiniz.

Not: Soru (S) harfinden sonra yer alan (E) ya da (K) harfi soruyu soran kişinin erkek mi, kadın mı olduğunu belirtmektedir. (Ç.N.)

S: (K) Biz hepimiz bir'iz. Bu demektir ki, siz ve mevcut olduğunu düşündüğümüz her şey aynı Bir'liğin parçalarıdır. Neden bizler sınırlıyız ve siz değilsiniz?

P'taah: Hepimiz Bir'iz, çünkü hepimiz bir Kaynak'tan yaratıldık. Öyle değil mi? Tek fark, biz evrenin nasıl işlediğini anlıyoruz ve siz anlamıyorsunuz. Fakat gerçekte tüm bilgi, tüm biliş hepinizin içinde yatmaktadır. Hepiniz, aydınlanmak için telaş ve koşuşturma içindesiniz ve arayıp araştırmakla meşgulsünüz. Sevgili dostlar, aslında bunun için size sunulmuş olan her bir sözcük, her bir bilgi parçası bile yeter, çünkü binlerce yıldır tüm öğretmenlerinizden gelen tüm öğretiler size hep aynı şeyi söyleyegelmiştir. Her şey içinizdedir. Şimdi, bilinciniz gitgide genişledikçe, farkındalığınız arttıkça, içinizdeki anten de güçlenip genişliyor ve giderek daha çok şey alıyor. Ve bu böyle oldukça, başınızın içindeki bilgisayar giderek daha kolay kullanılabilir hale gelir. Anlıyor musunuz? Böylece, bu demek değildir ki siz bir arayışa çıkmak zorundasınız -buna gerek yoktur. Sahip olabileceğiniz en iyi öğretmenler sizin doğanızda mevcuttur. Gerçekten, siz gezegeniniz üzerinde, bahçeniz, hayvanlarınız, deniziniz, gökyüzünüz, mevsimleriniz gibi, doğal mirasınız olan şeylerle gitgide daha yoğun biçimde meşgul oldukça, Yerküreniz'in ritmiyle daha çok uyum içine girersiniz -ki bu sizin *gerçek* dünyanızdır.

Bu aynı zamanda kendi bedeninizle daha çok uyum içine girmenizdir, o zaman beden ile zihin arasındaki ayrılık azalır -o zaman fiziksel bedenin, bedeninizin yapısının, gerçekten, evreninizin bir mikrokozmosu olduğunu anlarsınız. Bedeniniz gerçekten sizinle konuşur. Bedeninizde bir rahatsızlık olduğu zaman, o duygusal bir rahatsızlığın yansımasından ibarettir, *çünkü fiziksel realitedeki her şey bir yansımadır -her şey.* Ve siz gitgide daha çok uyumlandıkça, bedeninizi gitgide daha çok anlayacaksınız. Kendi biliş halinizin,

iç bilginizin haznesine ulaşmaya başladığınızda, Benliğin BENLİK'ten ayrılığı gitgide azalacak ve tüm BENLİK ile gitgide daha çok bütünleşeceksiniz. Bu sizin sorunuzu yanıtlamış oluyor mu?

S: Bu bana düşünmem için bir hayli şey vermiş oldu. Teşekkür ederim.

P'taah: Sorular?

S (E): Bu biliş haline daha çok uyumlanmak için ne yapabiliriz, hızlanmak için ne yapabiliriz? Ben sabırsızım.

P'taah: İşte o zaman yapmanız gereken şey acele etmemektir.

S: Bilincin genişlemesi konusunda daha aktif olmanın bir yolu yok mu?

P'taah: Ne kadar büyük bir arayış içinde olursanız, ne kadar acele ve telaş içinde olursanız, ilerleme o kadar yavaş olur. Yapmanız gereken şey, yaşamın akışına uymaktır. Bu, olmak'tır. Her şeyin en büyük uyumlayıcısı, kahkahalarla gülmektir. Daha çok oynayın, daha çok gülün. Bu bir "yap" lar, ve "yapma"lar meselesi değildir. Doğru ve yanlış, iyi ve kötü diye bir şey yoktur. Ve gerçekte, yanlış karar diye bir şey yoktur. Her şey bir öğrenme sürecidir ve sizin burada oluşunuzun nedeni de budur. Aydınlanma bu değildir. Ne kadar çok ararsanız, o kadar az bulacaksınız. Medyumunuzun çok tatlı bir sözü var, iyi bir zaman geçirmek için buradayız, uzun bir zaman geçirmek için değil, diye. Ve bu, iyi bir zaman olabilir. Çok sevgi ve kahkaha, Ay ışığı altında çıplak dans etmek. Doğanızda hoş bir seda olmak, candan dostluklar -aydınlanma konusunu dert edinmemek. Siz o konuda kaygılandıkça, sevgili varlık, o gitgide uzaklaşır. Gerçekten bilinmesi gereken şudur ki, siz bir tanrısal ifadesiniz, her nasıl olursa. Ve aslında siz şimdiden (zaten) aydınlanmış varlıklarsınız -ama ne var ki bunu unutmuşsunuz, o kadar. İyi

ve kötü yoktur, doğru ve yanlış yoktur. Yargılama yok, sevgili varlıklar. *Yukarılarda, yaptıklarınızın kaydını tutan bir Tanrı yoktur.* İnsanlık bulutlar arasında oturan bir yaşlı adam şeklindeki bir Tanrı kavramı ile büyümüştür. Ve siz büyüdüğünüz ve akli olarak bu mitolojiyi dışladığınız zaman bile -kalben hâlâ, hepiniz- bulutlarda oturan Tanrı'nın sizi gözetim altında tuttuğunu düşünürsünüz. Pekâlâ, sevgili dostlar, ben tüm gökyüzünü araştırdım, baktım, baktım ve böyle bir Tanrı bulamadım. *Tanrı her şeydir, O aynı zamanda sizsiniz.* Gerçekte siz O 'sunuz.

S: (E) Fakat unutkanlık çekiyoruz!

P'taah: Gerçekten. Fakat bu incecik bir tül perdeden ibarettir. Bakın, bütün yapmanız gereken şey, Tanrı konusunda asla kafa yorup tasalanmayan, fakat harikulade bir akşam geçirmekte olan şu sevgili yaratık gibi olmaktır. *(P'taah, ev sahibesinin kucağında keyifle kıvrılmış yatan evin kedisini işaret etmektedir.)*

S: (E) Siz iyi ve kötü yoktur derken, gelecek için yolunuzu nasıl tasarlıyorsunuz?

P'taah: Yargısız, dostum, yargılamadan.

S: Peki, eğer izlenecek iki yol varsa, hiç birini yargılamamak gerekiyor, ama hangisini izlemeli?

P'taah: Hangisi kalbinizin şakımasını sağlıyorsa, hangisi sizi mutlu ediyorsa onu. Bakın, siz bir sevgi kaynağından geliyorsunuz, öyleyse yanlış karar nasıl olabilir ki. Fark etmez. O anda kalbinize sevinç veren ne ise siz onu yapın. Bir süre sonra kalbinizin bir başka şey yapmak istediğine karar verebilirsiniz, o zaman onu yapabilirsiniz. Sonsuza dek sürecek bir karar vermek zorunda değilsiniz. Sonsuza-dek uzun bir süredir, dostum. Ve daima fikrinizi değiştirebilirsiniz. Elbette, sizin toplumunuzda sizden hayatınızda belli bir karar verip sonsuza dek o karara göre yaşamanız bekleniyor, bunu anlıyoruz. Ama, bu biraz budalaca görünüyor, öyle değil mi?

İstediğiniz zaman değişebilirsiniz ve bu pekâlâdır. Şimdi, biz hiçbir suretle toplumsal bilinçten söz etmiyoruz. Çoğunuz için, kalbinizin şakımasına yol açan şeyi yapmak, toplumsal bilinci umursamamak, ona karşı çıkmak anlamına gelebilir ve o zaman siz hangisinin daha önemli olduğuna karar vermek zorundasınız; kendi sevinç ve mutluluğunuz mu, yoksa toplum tarafından kabul edilmek mi? Yanlış ve doğru diye bir şey yoktur. O yalnızca insanların zihninde vardır. Ama, ayırt edebilme (tefrik) yeteneğini gözardı etmeyelim. Biz yargısızlıktan söz ederken sağduyudan yoksunluğu kastetmiyoruz. Siz ayırt edebilen biri olabilirsiniz ve "Ben şunu ya da bunu tercih ediyorum," diyebilirsiniz. Yargılamaya gelince, o gerçekte bir şeyi "doğru" ve "yanlış", "iyi" veya "kötü" haline getirmektir. Ne söylediğimi anlıyor musunuz? Kalbinizin sesine kulak verin. Yanlış karar diye bir şey yoktur -nasıl olabilir ki? Ve kötü olarak yargılanan bir şey, genellikle bir korkunun sonucudur. Bir kimseyi davranışlarından ötürü yargıladığınız zaman -o her ne ise- bilinmelidir ki, gerçekten, o kişi sizin bir yansımanızdan ibarettir.

S: Öyleyse, bir başka kimsede bir değer görmek gerçekte kendi bir parçanızı görmektir, bunu mu demek istiyorsunuz?

P'taah: Kesinlikle. Şimdi şunu anlamanız gerekir: Binlerce enkarnasyonunuz boyunca siz her şey oldunuz -öldürülen oldunuz, öldüren oldunuz. Fethedilen ve fetheden oldunuz. Köle edilen ve köle eden oldunuz. Tecavüz edilen ve tecavüz eden oldunuz, çocuk oldunuz, çocuk tacizcisi oldunuz. Olmadığınız hiçbir şey kalmadı -hepsi oldunuz. Öyleyse size düşen bunu hatırlamaktır, ve sevgiden, şefkatten kaynaklanmayan eylemlerin ardında ne denli dayanılmaz acı ve ıstırapların ve inanılmaz korkuların yattığını anlamaktır. Hatta, bu hayatınızda bile, her birinizin öyle tarafları var ki, kuşkusuz, onları kimsenin bilmemesini yeğlersiniz. Ama bi-

lin ki yargılama yoktur. Her biriniz Tanrı/Tanrıça düşüncesinden yaratıldınız, Tüm-Varolan'dan. Sizin her bir veçheniz onun bir ifadesidir, aksi halde o olmazdı. (*Uzun bir duraklama.)* Soru sormak isteyen var mı?

S: (E) Benim sorum tezahür-ettirme konusunda. Nasıl oluyor da, insanın bir şeyleri tezahür ettirme girişimleri bazen gerçekleşiyor ve başka zamanlarda bu olmuyor?

P'taah: İşte bu çok iyi bir soru. Şu sıralarda sizin insanlarınız tarafından, tezahür-ettirme hakkında pek çok şey yazıldı ve söylendi. Ve size, "Benim istediğim budur, şunu ve şunu gerçekleştirmek istiyorum" gibi onaylamalar yapmanız tavsiye edilir. Bunu yeterince sık bir biçimde yaparsanız, isteğinizin gerçekleşeceği söylenir. Ancak, o sözleri tekrarlayabilseniz de, dostum, sonuçta düşünceyi duyguyla kucakladığınız, *düşüncenizi hissettiğiniz zaman siz tezahür olayını gerçekleştirirsiniz.* Eğer bol para istiyor ve her gün uyandıktan hemen sonra, "Bol para ve bolluk getirmek istiyorum," diyorsanız ve bu gerçekleşmiyorsa, o zaman bunun nedenine bakmanız yerinde olur. Biz parayı bir örnek olarak kullanıyoruz, çünkü bu gerçekten insanlığın büyük bir saplantısıdır. Size şunu sormak isterdik: Para hakkında gerçekten ne düşünüyorsunuz? İnsanların para hakkında söyleyegeldikleri birçok şeyi işitiyoruz ve medyumumuz da geçen gün bundan söz ediyordu, para hakkında ne düşündüğünü yazdı ki bu çok iyi bir alıştırmadır. Ve o yazdıklarından hayrete düştü. Yazı şöyle idi: "Paranın gözü kör olsun... yeterince yok ki.... ihtiyacınız olduğunda asla yoktur... para için çalışmak zorundasınız... para ağaçta yetişmiyor ki... para bütün kötülüklerin kaynağıdır." Bunlar kulağa aşina geliyor mu? Ve sonra, istediğiniz zaman para niçin gelmiyor diye merak ediyorsunuz...

Şimdi, sizden şunu dikkate almanızı istiyorum: Para

bir fikir yapısıdır.* Aslında o bir simgedir. O enerjidir. *O bir bilinç simgesidir.* Siz onu aslında bir değiş-tokuş aracı olarak kullanıyorsunuz, öyle değil mi? Ancak, onun hakkındaki hisleriniz ve düşünceleriniz yüzünden, o bir kimlik sahibi varlığa benzetilebilir. Anlıyor musunuz? Eğer siz paranın mevcut olmadığı, onu gerçekten sevmediğiniz inancını besliyorsanız, ya da paranın spiritüel değeri olmadığını, ve eğer siz gerçekten spiritüel bir kimse iseniz, o zaman para denen şeyin üzerine çıkmış olmanız gerektiğini düşünüyorsanız, ve ona sahip olmamanız gerektiğini düşünüyorsanız, böylece onu kendinizden uzağa itiyorsanız, onun size gelmesini nasıl bekleyebilirsiniz? Böylece, benim bu konuda söyleyebileceğim şey, altta yatan inanç yapılarına bakmanız olacaktır. *Sizin tüm realitenizi yapılandıran, yaratan sizin inançlarınızdır.*

İlişkilere bir göz atalım. Bir evlilik ya da aşk ilişkisi içinde olmayan birçoğunuz harikulade bir aşığınız olması için büyük bir arzu duyarsınız, ama gelen olmaz. Siz arzuyu dile getiriyorsunuz: Harikulade bir aşığım olsun. Fakat aşk hakkında gerçekten ne düşünüyorsunuz? Temelde yatan düşünce şu ki siz aşkın inciteceğine, aşkın acı verici olduğuna inanıyorsunuz, çünkü sizin bildiğiniz budur. Siz bir ilişkinin devamlı olmayacağına inanırsınız. Siz sevgi hakkında tüm bu inançlara sahipsiniz ve sonra hayatınıza sevginin niçin gelmediğini merak edersiniz. Anlıyor musunuz? Öyleyse, bir şey arzuladığınız ve o gerçekleşmediği zaman, elinize bir kâğıt alın, bir tarafına arzunuzu yazın. Kâğıdın öbür tarafına, neye inandığınızı yazın ve çok şaşıracaksınız.

Duyguyla kucaklanan düşünce realitenizi tezahür ettirir. İnanç yapısı, hepsi bu. İnançlarınız. Onlar sizin realitenizin yapı taşlarıdır. Siz üstünde durduğunuz zeminin katı ol-

*fikir yapısı:P'taah bu deyimle, gerçek ya da realiteyle çok az ilgisi olan ya da hiçbir ilgisi olmayan insan realitelerini (inanç kalıplarını) kastetmektedir.

duğuna inanırsınız, oysa öyle değildir. Siz duvarın katı olduğuna, onun içinden geçemeyeceğinize inanırsınız. O da katı değildir, dostum. O -yani, katılık- sizin ve insanlığın ortak inancıdır. Yerkürenizin katı olduğuna inanırsınız -ama değildir. Yerkürenizin içinde büyük uygarlıklar yaşamaktadır. Eğer bilim adamlarınız Yerküre'nin içine, kilometrelerce derinliğe sondaj yapsalardı, onu katı bulurlardı. Ama, aslında değildir -bu sadece inançtır. Dünyanızın yüzeyi altında yaşayan uygarlıklar ise gerçekte bir başka zaman sürekliliğinde bulunmaktadırlar. Fakat onlar gerçekten oradadırlar. Sadece, onların olmadıklarına inanırsınız, o kadar. Yerküreniz aslında katı değildir, kendi varlığının alt katmanlarında bile. Sizin tüm realiteniz akışkandır. Gerçekte hava, su veya toprak denilen ana-unsurlar arasında pek fazla fark yoktur. Onları öyle yapan ortak inançtır. Bu da çok iyidir, dostum, eğer öyle olmasaydı, durum çok çapraşık olurdu, değil mi?

Fikir yapısı da -yani insanlığın taşıdığı inançlar da- evrim geçirir ve bu akışkanlık hali içinde, biz, örneğin, Dünya üzerinde İsa Mesih adı ile bulunmuş bir fiziksel varlıktan söz edeceğiz. Yeri gelmişken, sizin katınızdaki dini pek onaylıyor değiliz, çünkü o büyük bir tutsaklık yapısı olagelmiştir, fakat bu bir yana, İsa adlı varlığın bu iki bin yıl içinde bir fikir yapısı haline getirilmiş olan şeyle gerçekten pek ilişkisi yoktur. Bununla birlikte, fikir yapısı geçerlidir. Bu yapı bir kimlik yaratmıştır ki, o varlığın kendi enkarnasyonu içindeki halinin, zaman içinde meydana getirilmiş bu fikirle kıyaslanabilir bir tarafı yoktu. Ancak bu yine de güçlü bir fikir yapısı haline gelmiştir. Sizin algıladığınız realitenizde ve düşünebileceğiniz hiçbir şey yoktur ki, geçerliliği bulunmasın. Her şey geçerlidir ve her şey tanrısal ifadedir. Siz onaylamadığınız zaman bile. Bu ayırt edebilme meselesidir. Aslında siz, insanlığın ya da gezegenin en büyük uyumu için olmadığı halde mükemmelen geçerli olan birçok davranış biçimi,

inanç yapısı bulunduğunu pekâlâ anlıyorsunuz. Bununla birlikte, *siz neyi geçersiz kılarsanız, onu güçlendirmiş olursunuz.* Bu korku gibidir. *Korktuğunuz şeyi kendinize çekersiniz.* İnsanlık düşüncenin zihne ait olduğuna ve zihnin dışında onun bir gerçekliği bulunmadığına inanır. Fakat öyle değildir. Düşünce enerji dalgasıdır. O, kapsamına giren her şeyi kendine çeken bir elektromanyetik enerjiye sahiptir. Evren herhangi bir şeyi iyi ya da kötü diye yargılamaz, o sadece VAR'dır. Bir düşünce evrene salındığında, siz böylece realitenizi onunla birlikte-yaratmış olursunuz. *Eğer siz şöyle ve şöyle arzuladığınız hakkında, duyguyla kucaklanmış bir düşünce üretiyorsanız, tüm evren onu yaratmak üzere kendini yeniden düzenleyecektir.* Aynı şekilde, siz gerçekten benzer arzuları olan insanları kendinize çekersiniz. *Kaza diye bir şey yoktur. Rastlantı diye bir şey yoktur. Hepsi de yaratılır, birlikte-yaratılır.*

Şimdi birçokları şöyle derler: "Bir kaza hakkında ne diyeceğiz, örneğin bir çocuk bir arabanın önüne çıkıp da öldüğü zaman?" "Çocuğun ana-babası ve o taşıtı kullanan kişi, onun ailesi; nasıl olur da onlar kendileri için bu kadar korkunç bir şeyi yaratmak isteyebilirler?" "Bir çocuk açlıktan öleceği bir ülkede doğmayı niçin plânlar?" Gerçekten, *bu deneyim içindir.* Gerçekte ölüm diye bir şey yoktur. O büyük bir illüzyondur. Tek bir enkarnasyon yoktur, binlerce ve binlerce art arda yaşanan hayatlar vardır, ve bu uzay-zaman sürekliliği dışında onlar aynı zamanda yaşanırlar. Bu enkarnasyonlar, bir kâğıt üzerine bir çizgi gibi çizilebilselerdi ve siz onu seyretseydiniz, işte seyredene, yani çizgi boyunca art arda yaşanan enkarnasyonları seyredene ruh enerjisi denilir. Fakat aslında ne geçmiş, ne gelecek vardır. *Şimdi* vardır yalnızca. Tabii, insanların, binlerce enkarnasyonun birlikte, eşzamanlı olarak yaşandığını anlamalarının çok zor olduğunu biliyoruz. Ama, gördüğünüz gibi, bu bilinç halindeyken sizin anla-

dığınız şekliyle zaman olmasaydı, bu sizin için çok zor olurdu. Başka gezegenlerde ve galaksilerde de zaman vardır, fakat o farklı bir zamandır, ve keza bilgi de vardır, çünkü yıldız halkları sizin anladığınız şekli ile zamanda yolculuk yapabilirler. Böylece, onlar sizin anladığınız şekli ile, geleceği de görebilirler; ancak, geleceğiniz hakkında bize soru sormayın, çünkü bizler falcı değiliz ve gerçekten, siz kendi realitenizi anbean kendiniz yaratırsınız. Şimdi bu konuda sorular olduğunu anlıyorum, onun için lütfen sorunuz.

S: (K) Her düşüncem ile kendi geleceğimi yarattığım doğrudur, öyle değil mi? Öyleyse, o düşüncemi seçebildiğime göre, geleceğe dair herhangi bir düşüncemle geleceğimi de seçebilirim?

P'taah: Elbette

S: Herkes de böyle yaptığına göre, birçok farklı realitemiz olabilir ve her realite geçerli olduğuna göre, ben bir başkasının realitesine karışmamalı, bununla uğraşmamalıyım. Benim işlevim, bir Tanrı çocuğu olarak, kendi realitemi yaratmak mıdır?

P'taah: Gerçekten, bu böyledir. Şimdi, sizin gelecek dediğiniz şey hakkında başka bir şey söyleyeceğim ve olası realiteler hakkında da çok kısaca konuşacağım. Hayatınızın herhangi bir zamanında, bir seçim noktasına geldiğinizde - seçim noktası deyimini, şunu ya da bunu yapabileceğiniz anlamında söylüyoruz- her seçime bir duygusal düşünce eşlik eder. Bir örnek verelim: Genç bir adam güzel bir kızla karşılaşır ve onlar evlenmek istediklerine karar verirler. Şimdi, genç adam güzel kıza evlenme teklifinde bulunmadan önce, kendi hayatının ve evli olmanın nasıl bir şey olacağını düşünür. Bir yandan, kızı çok sever, ama diğer yandan, dünyayı gezmekten de hoşlanır. Başkalarıyla şarkı söyleyip dans etme, eğlenme özgürlüğüne sahip olmak ister ve bilir ki evlendiği takdirde bu mümkün olmayacaktır. Belki okuluna da

devam etmek istemektedir ve bilir ki bu da mümkün olmayacaktır. Böylece o, kalbindeki arzuyu çok dikkatle tartarak, hangisinin daha pratik olacağını gözden geçirir ve sonunda evlenmeye karar verir ve evlenir. Bununla birlikte, o diğer hayatı zaten harekete geçirmiş bulunmaktadır, ve duyguyla kucaklanmış olduğu için o diğer hayat da devam eder. İşte geçerli realite. Onun bu durumun bilinçle farkında olmayışının tek nedeni, onun seçtiği yaşama son derece ince ve hassas bir biçimde odaklanmış bulunmasıdır. İşte bunun için size hayatınızın ve realitenizin akışkan olduğunu söylüyoruz. O katı ve somut bir biçimde oluşturulmuş değildir. Yani, siz binlerce olası realiteye sahipsiniz, Dünyanız da öyle. İşte bu sizin "akla durgunluk verici" diye tabir ettiğiniz bir şeydir. Ama, her bir realite geçerlidir.

Keza, yakın bir gelecekte üçüncü boyut ya da yoğunluktan dördüncüye geçiş konusunda pek çok şey söylenmiştir -bu değişim hakkında ve değişim sırasında neler olacağı hakkında büyük korkular duyulmaktadır. Birçokları, eğer sevdikleri kimselerden ruhsal bakımdan daha ilerdeyseler kendilerinin dördüncü-yoğunluğa (boyuta) geçip, o kadar ilerlemiş olmayanların üçüncü-yoğunlukta kalacaklarından ya da öleceklerinden korkuyorlar. Bu, mutlaklar, katı kalıplar içinde düşünen insanın halidir. Oysa Yerküre akışkandır, birden fazla Yerküre vardır -dördüncü yoğunluk Yerküre'si şimdiden mevcuttur. Bütün boyutlar zaten şimdiden vardır. Bu demek değildir ki, eğer bu gezegen halkı hedefi tutturamazsa dünya patlayacak ve her şey sona erecek. Bir kez daha söylemeliyiz ki bu bir illüzyondur, sevgili dostlar. Siz ölemezsiniz. Bir son yoktur. Bir geçiş zamanı olacak ve bunu sis perdeleri arasından yumuşak bir geçiş gibi, ne bir şeyin ne diğer şeyin mevcut olduğu bir durum olarak düşünebilirsiniz. Büyük bir felaketin, büyük bir yıkımın olmasına gerek yoktur. Kuşkusuz, tedrici değişimler olacaktır ve bu değişim-

lerden bazıları çok yakında gerçekleşecek. Onlar aslında şimdiden başlamış bulunuyor ve size hatırlatalım ki yüce Tanrıçanız'ın (Dünya'nın) geçirdiği bu değişimler size korku değil, hayranlık duygusu vermelidir. Hayranlık sevinci davet eder. Ve ölecek olanların ölüm haberlerini okuduğunuzda, biliniz ki bu bir seçimdir ve ölüm yoktur. Bu, deneyim içindir, hepsi bu. Ölüm yoktur, son yoktur. Sorusu olan var mı?

S: (E) Biz geçmiş hayatlarımızda şu kedi, şu ağaç ya da şu çiçek demeti olmuş muyduk?

P'taah: Evet. Ama, bu demek değildir ki ruh enerjisi -bütünüyle- bir kedi, bir çiçek, bir ağaçtır. Fakat ruh düzeyinde, ruh bir parçasını dilediği bir şey olarak deneyimlemek isteyebilir. Bu görkemli bir kristal olabilir, o tamamen başka realite boyutlarında bulunabilir. Bakın, siz yüceliğiniz içinde sadece üç boyutlu insan varlık olarak yapılanmış değilsiniz. Siz pek çok şeysiniz -ruh düzeyinde her neyi seçerseniz. Fakat dostum, geri döndüğünüzde bir kedi olacaksınız demiyoruz. Hayvanlar -burada Deniz Memelileri'ni kastetmiyoruz, çünkü balinalar ve yunuslar insanlarla aynı ruh enerjisine sahiptirler- bitki ve hayvan örtüsü (flora ve fauna) sizin ikinci-yoğunluk diyebileceğiniz boyutta bulunmaktadır. Böylece, bir ruh enerjisinin tümüyle bir ağaç ya da başka bir ikinci-yoğunluk varlığı olmayı seçmesi söz konusu değildir, fakat, gerçekten, ruh kendini istediği boyutta deneyimlemeyi seçebilir. Görüyorsunuz ya, siz çok güçlüsünüz.

S: (E) O halde, ruh düzeyinde, düşünce sürecimizi belli bir arzumuzu gerçekleştirme yönünde etkileyebilir miyiz?

P'taah: Bir ikinci-yoğunluk varlığı olarak enkarne olmaktan mı söz ediyorsunuz?

S: Dördüncü-yoğunluk varlığı olarak.

P'taah: Sizin üçüncü-yoğunluk varlığınızla ruhu etkilemenizden çok, ruhun bu üçüncü-yoğunluk varlığı anlayışı-

nızla sizi etkilemesi söz konusudur. Elbette siz ruhtan, yani varlığınızın Tanrı/Tanrıça'sından, arzuladığınız şu ya da bu şeyi isteyebilirsiniz. Bunun uygun olduğu zamanlar vardır. Fakat, biliniz ki aslında o yüce varlığınız, neyin sizin en büyük hayrınıza olduğunu bilir.

S: Öyleyse, içimizdeki Tanrı ile uyumlanmak suretiyle, her durumda bizim için mümkün olan en iyi yolu yaratabiliriz.

P'taah: Aziz dostum, öğrenilecek dersler söz konusu olduğunda, sizler daima en iyi yolu yaratmaktasınız. Anlıyor musunuz? Fakat elbette, siz tanrısal bağlantıya gitgide daha çok uyumlandıkça, o zaman gerçekten neyin en uyumlu olduğu hakkında sürekli bir anlayış içinde olursunuz.

S: Fiziksel olarak ölmek ve bunun bilincinde olmak ve geri dönmek mümkün müdür?

P'taah: Evet, ve bu pek sık olur. Klinik olarak ölen ve sonra gerçekten yeniden dirilen insanlar vardır.

S: Ben ölümden korkan pek çok insanı düşünüyorum. Bu yıl başlarında ölen babamı hatırlıyorum, o gitmek istemiyordu. Ayrılmaktan korkuyordu. Böylece, eğer biri ölürse ve bunun nasıl yapıldığını başkalarına göstermek üzere geri dönebilirse -ki ben buna gönüllüyüm- o zaman korku büyük ölçüde azalırdı. Böylece insan, yaşlılara ve korku içinde olanlara yardım edebilirdi.

P'taah: Sevgili dost, siz ölseniz ve sonra geri dönseniz dahi -ki biliyorsunuz, bu yapılmıştır- bu, insanların ölüm korkularını gidermeye yetmez. İsa gerçekten öldü ve geri döndü, değil mi? Bu, insanların gerçekte ölüm diye bir şeyin olmadığını, bunun bir illüzyon olduğunu anlamalarına yardımcı olmadı. Öyleyse, siz eğer bunu yapmış olsaydınız bile, insanlara yardım ediyor olmayacaktınız, çünkü her biri bu anlayışa kendi kendine ulaşmak zorundadır, çünkü her biri

kendi realitesini kendi yaratmaktadır. Şimdi, ölüm olayını deneyimlemekte olan birçokları var ki bir cennet ve cehennemin var olduğuna tamamıyla inanırlar. Onların zihinlerinde neyin cennet ve neyin cehennem olduğuna dair bir imaj vardır ve onların öldükten sonra buldukları aynen budur. Daha sonra bunun böyle olması gerekmediği hakkında bir anlayışa ulaşırlar. Kimileri vardır ki ölümden sonra hiçbir şey olmadığına inanırlar -işte onlar çok şaşırırlar.

S: Peki, biri öldüğünde tam olarak ona neler olur?

P'taah: Birincisi, siz bilincinizi de götürürsünüz. Enerjinizi birlikte götürürsünüz. Birçok insan fiziksel bakımdan artık mevcut olmadığını pek anlayamaz, çünkü onlar kendilerini hâlâ bir bedene sahipmiş gibi hissederler; örneğin, bedenden-çıkış deneyimleri geçirmiş olanlar, bilinçleri bedeni terk ediyorken dönüp, yatmakta olan bedenlerini gördüklerinde, "Bu nasıl olabilir ki, çünkü sanki hâlâ bedenime sahipmişim gibi hissediyorum," derler. Öyle değil mi? Böylece bu pekçokları için olağandışı bir duyumdur, ama bilinciniz sizinle birlikte gider. O değişmez, ancak ölümden sonra gerçekten ne olduğunu söylemek benim için çok zor, çünkü bu dölyatağı içindeki bir cenine, doğumdan sonraki hayatın nasıl bir şey olduğunu tarif etmek gibi bir şeydir.

Bu kavramların çoğu hayli zor anlaşılır, çünkü biz sizin inanç yapınızın, bilinçli zihninizin sınırlı kutularına hitap ediyoruz. Bizim yaptığımız, o bilinç halinizi azar azar genişletmeye çalışmaktır ki böylece daha geniş bir anlayışa ulaşasınız, kim olduğunuzu daha çok bilesiniz. Ve sevgili dostlar, şunu da bilin: Siz sorularınızı sorarken -ve her istediğinizi sorabilirsiniz, hiçbir şey fazla önemsiz değildir- aslında yanıtını zaten bilmektesiniz. Sizin pek çok sorunuz olduğunu biliyoruz, ancak şimdilik bu kadarının yeterli olduğunu hissediyoruz. Bu akşam çokça bilgi verildi ve biz kısa devre olmasını (sigortaların atmasını) istemiyoruz, bilgisa-

yarı aşırı yüklemeyelim, ha?

Sizinle olmanın bizim için daima sevinç verici olduğunu söylemek isteriz. İnsanlık gerçekten benim gönlümün sevgilisidir ve biz gelecek sefer yine birlikte olmayı umuyor, bekliyoruz. Böylece, sizler belki bu arada birçok soru hazırlayacaksınız ve biz de verebileceğimiz en iyi yanıtları vermeye çalışacağız.

(P'taah, sessizce ağlayan bir hanıma döner:) Her şey yolundadır, sevgili kadın. O kadar ciddiye alınmaması gerek - aslında hayat denilen bu harikulade deneyimi seçenin bizzat siz olduğunuzu ve özellikle de bu birlikteliği çok daha değerli kılan şeyin ayrılık olduğunu bilirken.

Sevgili dostlar, sevgiyle ve gülerek ilerleyin. Daha çok oyun oynayın, tasasız olun. Ben şaka etmiyorum. Peki, doğrusu şaka ediyorum, ama aynı zamanda ciddi söylüyorum. Teşekkürlerimizle.

Bölüm 2

İKİNCİ CELSE

6 Eylül 1991

P'taah: İyi akşamlar sevgili dostlarım. Nasılsınız?

Dinleyiciler: Çok iyi, teşekkürler.

P'taah: Sizlerle olmak benim için gerçekten sevinç verici. *(P'taah, ses kaydından ve bantların kâğıda geçirilmesinden sorumlu olan kişiye hitap eder:)* Cihazınız hazır mı? Çok iyi. Öyle umut ediyoruz ki dostum, bu sözlerden bir anlam çıkarırsınız. Biliyor musunuz, şimdiye dek söylediklerimizde enerji bire bir idi, çünkü gerçekten birçok yolu kullanarak, sizin duyularınızla anladığınızdan daha fazla şeyi iletiyoruz. Biz, aynı zamanda, sizin bulunduğunuz başka boyutlara da hitap ediyoruz ve içinize gelenler kadar bir anlayışa sahip oluyorsunuz -biz bu şekilde iletişim sağlarken- bu, o sözleri okumaktan çok daha farklıdır. Öyleyse bunları anlamlandırmak size kalmıştır dostum, oldu mu?

Hoşgeldiniz sevgili dostlar. Sizin realitenizin temel taşları inanç yapılarınızdır. Onlar, aslında sizin, günbegün realitenizi, kendi evreninizi inşa ettiğiniz tuğlalardır. Birçok bakımdan, biz temel gerçekler denilen şeyden söz ediyoruz ve siz bu sözleri daha önce birçok kez duymuşsunuzdur. Ancak, aslında bizim sözünü ettiğimiz temel gerçeklerin birçoğunu - onları akli olarak çok iyi anlamış olsanız da- duygusal ba-

kımdan tam kavrayıp sindirmiş değilsiniz. Sizin realitenizin yapı taşları inançlarınızdır. Kimliğinizin yapı taşları sizin kendi hakkınızdaki inancınızdır ve o taşlar, o kalıplar sizin doğumunuzdan kısa bir süre sonra yerlerine yerleşmiş olurlar. Size, kim olduğunuz hakkında neye inanmanız gerektiği öğretilir. Ne yazık ki size kim olduğunuz, olumsuz veçhelerle gösterilir.

Sizin kültürünüzde, geçmişe ait rol modelleriniz -ki bu farklı kültürlere göre farklıdır- öylesine görkemlidir ki siz o mükemmellik ile asla boy ölçüşemeyeceğiniz duygusuna kapılırsınız. Şimdi, biz burada özellikle zamanımızın temel dini hakkında konuşuyoruz. Din, sizin kültürünüzde milyonlarca insan için akli bakımdan yerinden çıkarılmış durumdadır. Bununla birlikte, sevgili dostlar, duygusal bakımdan o yine sizinledir. Ve o ortak (kolektif) bilinç denilen şey ile de birliktedir ve biz burada İsa Mesih'ten söz ediyoruz. Daha küçük yaşlardayken size evinizde öğretilen -bunun mutlaka evinizde öğretilmiş olması gerekmiyor- O'nun sizler için öldüğüdür; siz çok kötü olduğunuzdan, sizleri kurtarmak için öldüğüdür, değil mi? Bu böyle değildir, sizin asla kurtarılmaya ihtiyacınız olmadı ve İsa Mesih sizin için ölmedi. O daha çok kendi Benliği için bir deneyim olarak bunu yaptı, ve bir gösteri olarak. Gösterinin amacı ölüm diye bir şeyin olmadığını insanlığa göstermekti. İşte, her şeyin nasıl karmakarışık edilip tersine çevrilmiş olduğunu görüyorsunuz ve hepiniz, doğduğunuzdan bu yana, bir suç ve günah anlayışı içinde büyüdünüz ve böylece sizin için yargı doğmuş oldu. Şimdi size bundan söz ediyoruz, çünkü sizin için, çocukluğunuzdan beri taşıdığınız bu inançlar, bir çocuk olarak edindiğiniz bu deneyimler, siz büyüyüp erişkinlik çağına ermekteyken, travmatik denilecek bir ölçüde olmasa da, dünyanızı onun ardından seyrettiğiniz bir gözlük olmaya hâlâ devam ediyor.

Hepiniz değerli olmadığınıza, sevgiye layık olmadığını-

za, evrenin size sağlayabileceği bütün o harikuladeliklere - Tanrı sevgisine layık olmadığınıza, insanların çoğunun nefes almaya bile layık olmadığına- layık olmadığınıza inanırsınız. Sizin katınızda yaşayan ve gerçekten de soluk almakta zorluk çeken insanların bu rahatsızlıklarını gözlemlemek çok ilginçtir, çünkü gerçekte onlar yaşamaya layık olmadıklarına inanırlar. Siz varlığınızın cildinizle sınırlanmış olduğuna inanırsınız. Bu böyle değildir. Siz, Yerküre'nin yuvarlak ve katı olduğuna inanırsınız. Bu böyle değildir. Siz, düşüncenin kafanızın içinde kalan bir şey olduğuna, onun dünyanın geri kalan kısmını ilgilendirmediğine inanırsınız. Bu böyle değildir. Sizin için neye inandığınızı öğrenmek, Benliğiniz hakkında neye inandığınızı, diğer insanlar hakkında neye inandığınızı öğrenmek, gezegeniniz hakkında -bitkiler ve hayvanlar âlemi hakkında- evreniniz hakkında neye inandığınızı keşfetmek çok ilginç bir alıştırma olacak. Biliyor musunuz, neye inandığınıza gerçekten bakmaya başladığınız zaman, taşımakta olduğunuz inanç karşısında iyice afallayacaksınız, çünkü akli olarak onların saçma olduklarını biliyorsunuz. Siz, Tanrı/Tanrıça'nın, Tüm-Varolan'ın parçası olmadığınıza gerçekten inanıyorsunuz ve biz sizlerin, her birinizin bütün olmak için gönlünüzde duyduğunuz özlemi biliyoruz. Bu özlem somut olarak bellidir. Ve biliyor musunuz, siz -bir başka anlamda- zaten bütünsünüz. Benliğin BENLİK'ten ayrılığı ise, işte o sizin için, tüm insanlık için en acı ilaçtır. Herkes ayrılığın kederini ve acısını çekiyor, bütün olmadığını, bütün olmayışın çaresizliğini hissediyor.

Değersiz olduğunuza, yeterince akıllı olmadığınıza, yeterince güzel olmadığınıza, *yeterli* olmadığınıza inanmaya devam ettikçe, siz kendinizi ayrılıkta tutmaya devam ediyorsunuz. Dışınızdaki her şeyin sizin için bir ayna olduğunu, bir büyük yansıma olduğunu size söyledik, ve birbirinize baktığınızda ve sert bir biçimde yargıladığınızda sizin sadece Ben-

liğe bakmakta ve kendi yansımanızı görmekte olduğunuzu söyledik. Size şunu da söylemek isteriz: Bahçenize çıkın, gökyüzüne bakın, ağaçlara bakın, Ay'a, gün doğumuna, gün batımına bakın, ve o an'ın güzelliği içinde bunların sizin yansımalarınız olduklarını bilin. Siz hepiniz harikulade güzelsiniz, ama öyle olduğunuzu bilmiyorsunuz. *(Bu noktada P'taah 'ın sesi tarifsiz bir yumuşaklık alır.)* Bilmiyorsunuz -ve biz hepinizin kendi güzelliğinizden huşu duymanızı isterdik. Varlığınızla harikulade bir aşk serüveni yaşamanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmenizi isterdik. Kendinizi nasıl seviyorsunuz? *(Uzun bir durak)* Gerçekten, kendinizi nasıl seversiniz?

Aynaya bakın ve eşsiz bir mücevher olduğunuzu, insanlık denen mücevherin bir faseti olduğunuzu bilin, fakat sizin bütün bildiğiniz ıstırap, elem ve yalnızlıktır. İşte şimdi değişim zamanıdır, gerçekten. İnsanlık ve evren, erkek enerji denilen enerjiyle işlemektedir ki bu *yapma* enerjisidir. İnsanlar *yapıyorlar* -şimdi ise artık insanın *olması* gerekmektedir. Erkek enerji uğraş vermedir, organizasyondur, hamle yapmaktır. Dişi enerji besleyendir, izin verendir -kendinden veriştir. Sizin hangi cinsten olduğunuz önemli değildir. *Ruhun cinsiyeti yoktur.* İnsanlık, kadın cinsi da dahil olmak üzere, erkek enerjiden gelmiştir, yapmaya, hayatta kalmaya uğraşır. Gezegeniniz kadınları, kadın-özgürlüğü hareketinden, kadının güçlenmesi -Yeni Çağ- denilen hareketten çok keyif almaktadırlar. Bu kadınlar çok mutlu olmuşlardır. Onlar derler ki: "Şimdi onlara günlerini göstereceğiz -bu sefer elimize düştünüz sizi gidi piçler!" Bunu çok iyi biliyorsunuz. Ama, gerçek şu ki kadınlar da erkek enerjiden gelmedirler, çünkü onlar da hayatta kalmak için uğraşmak zorundaydılar, çünkü sizin kültürünüzde dişi enerji hor görülmektedir. Erkek erkeğe. Eğer bir erkek ağlar, yumuşak davranır, besleyen, hoşgören olursa, o düpedüz bağışlanmaz. Pekâlâ, hepiniz gelmekte

olan değişimleri gördünüz ve bu gitgide artacak. Bu erkek enerjiyi kötülemek demek değildir, bir dengeye gereksinim vardır -yani erkek ve kadın, erkek ve dişi enerji dengesine sahip olmalıdır. Bu bir kuşun iki kanadına benzetilebilir. Kuş tek kanatla uçamaz. Denge. Kendiniz olmaya, asıl benliğiniz olmaya izin vermek. *Bütün insanların kendileri olmalarına izin vermek.* Bu, çocuklarınızın eğitiminde muazzam değişiklikler anlamına gelir. Ve sizin zamanınızla çok yakında çocuklar artık okullara gitmeyecekler. Bu gerçekten, çok farklı tipte bir öğrenim deneyimi olacak.

Denge meydana gelirken, bunun yansımaları gezegeniniz üzerinde görülecek. Bu arada biz şunu söyleyebiliriz: Gezegensel ölçekte alabildiğine uyumsuz birçok şey meydana gelecek. Değişimler gerçekleşirken birçok insan korku ve üzüntü içinde olacak. Ve sevgili dostlar, burada olmayı, bu değişimlere tanık olmayı siz seçtiniz; bunu bu değişimlerin uyumlu bir şekilde gerçekleşmesini kolaylaştırmak *ve gerçekten ölüm diye bir şeyin mevcut olmadığını* anlayabilmek için yaptınız. Ve siz, ölüm diye bir şeyin olmadığına inandıkça, ve fiziksel dünyanızda her şeyi değiştirebileceğinize inandıkça -ve siz bu katta bulunan her varlığın güce sahip olduğu anlayışına ulaştıkça- bu sizin için nasıl bir şey olur dersiniz? Siz olayları, kendi hayatınızı değiştirebileceğinizi bildiğinizde, o zaman korku içinde olmayacaksınız, diğer insanlara da, korkmalarına gerek olmadığını, gelmekte olan değişimlerin doğru, vaktinde ve sırasında olduğunu öğreteceksiniz. Felaket denilene "fırsat" da denilebilir ve korkunç bir durum olarak görülebilecek şey gerçekte bir sevinç ve kutlama nedeni olabilir, çünkü bunların hepsi yeni bir düzen için gerekli değişimi getiriyor.

İşte, neye inandığınızı ve *kendi hakkınızda neye inandığınızı* bilmenin sizin için ne denli önemli olduğunu böylece anlayabilirsiniz. *Kendi dışınızda her şeyin sizin bir yansıma-*

nız olduğu anlayışına varmanın ne denli önemli olduğunu. Siz gitgide daha çok bütünleştikçe ve bilinciniz gitgide daha çok genişledikçe, çevrenizdeki her şey için yüce bir yansıtıcı haline geleceksiniz. *Siz kendi realitenizi kesinlikle kendiniz yaratırsınız.* Kaza yoktur, rastlantı yoktur -siz yaratırsınız, sevgili varlıklar. Ve siz harikulade bir cennet yaratma gücüne sahipsiniz.

Gelecek celselerde hayatınızda ne durumda olduğunuz, Benliğiniz içinde nasıl bir değişim geçirebileceğiniz; ve acı ve ıstırabı nasıl kucaklayabileceğiniz, bedensel hastalığı nasıl sağlığa dönüştürebileceğiniz, kendi içinizde nasıl bütünlüğe kavuşabileceğiniz, giderek nasıl daha çok kendi gerçek benliğiniz haline gelebileceğiniz konularını parça parça ele alacağız. Şimdi, sorularınızı sorabilirsiniz.

S: (E) Siz yeni düzenden söz ederken, bu politikacıların sözünü ettikleri Yeni Dünya Düzeni mi? Öyle olmadığını sanıyorum, ama yine de sormak istedim.

P'taah: Yeni bir düzenden söz ederken, belki bizim doğru terminoloji kullanmadığımızı düşünüyorsunuz. Biz yeni bir insanlık düzeninden söz ediyoruz. Bu aslında, bir üçüncü yoğunluk ya da realite boyutundan dördüncüye geçiştir, dolayısıyla biz yeni bir insan türünden söz edebiliriz. Aslında, bu terimlerle konuşmaktan hoşlanmıyoruz, *çünkü bu değişime ilişkin olarak söylediklerimiz, şimdiki halinizle, gerçekten sizin kavrayışınızın ötesinde kalmaktadır.* Birçoğunuz bunun nasıl bir şey olabileceği hakkında anlık izlenimler edinmişsinizdir, fakat onu tarif etmek ana-rahmindeki bir cenine doğumdan sonraki hayatın neye benzediğini tarif etmek gibi bir şeydir. Bununla birlikte, siz onun nasıl olduğunu gerçekten biliyorsunuz, çünkü -şu anda bilinçli olarak farkında olmasanız da- siz zaten oradasınız. Ancak, o yeni düzeni bilinçli olarak bilecek, ışık varlıklar olduğunuzu bilinçli olarak kavrayacak, yüce bir teknolojiye sahip olacak ve gerçekten

her şeyin Bir olduğunu bileceksiniz. Kendi içinizde ve diğer insanlarla aranızda ayrılık olmadığını bileceksiniz. Hepinizin aynı Kaynak'tan geldiğinizi, Kaynağın -tanrısal ifadeninparçası olduğunuzu, ayrılığın bulunmadığını bileceksiniz. Fiziksel maddeyi nasıl yaratacağınızı öğreneceksiniz, aslında Tanrı'nın düşüncesi olduğunuzu anlayacak ve o anlayış içinde maddeyi nasıl yönetip yönlendirebileceğinizi kavrayacaksınız, böylece galaksiler içinde yolculuk yapabilecek ve *nerede* ve *nasıl* olacağınızı seçebileceksiniz. Sizin ruh enerjinizin parçaları hem burada hem ötelerde olduğuna göre, iletişiminizin telepatik olacağını, her bir atomun ve molekülün ışınsal enerjisini okuyabileceğinizi bileceksiniz. İşte yeni düzen budur.

S: Söylediklerin insanın kalbini sevinçle doldu-ruyor.

P'taah: Gerçekten. *(P'taah soru sahibine doğru ilerler ve hafifçe onun alnına dokunur.)* Bakın, siz her şeyle Bir olmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimlediniz. Ve siz bu deneyimi yaşamışsanız işler bazen daha da zor olur, çünkü daima, daima keder ve bekleyiş içinde olursunuz. *(Uzun bir duraklama olur, P'taah o kişinin alnından öpmektedir.)*

(P'taah dikkatini yeniden dinleyicilere çevirir.) Sorular?

S: (E) Demek ki süreç şimdiden başlamış ve devam etmekte ve bütün mesele olayları oluşlarına bırakmak ve onların gelişimine izin vermek?

P'taah: Doğru. Bu tam böyledir. *Yapmanız* değil, sadece *olmanız* gerekiyor. Biliyor musunuz ki bir yarın yoktur? Sadece şimdi vardır ve her insanın şimdiki anda, bu anın sevinci içinde ve dolu dolu yaşaması gerekir, hatta o sevinç olmasa bile, her ne ise onu da dolu dolu yaşamak gerekir. O keder ve acı da olabilir, *fakat o bütünüyle kucaklanmalıdır,* çünkü yarınınızı ancak böyle inşa edebilirsiniz.

Sizin zaman kavramınız burayla sınırlıdır -yereldir. Bu

uzay-zaman sürekliliği dışında farklı bir zaman mevcuttur, ve o yalnızca şimdi'dir ve o herhangi bir zaman olabilir. Size hatırlatmak zorundayız ki bir yarın yoktur ve siz geçmişinizde yaşar ve geleceğiniz için kaygılanırken şimdi'yi yaşamıyorsunuz. Ancak *şimdi'yi* yaşadığınız takdirde siz yarınların kendi güzellikleri ile dopdolu olmalarına izin vermiş olursunuz. İzin verin. İzin vermek, büyük dişi enerjiye ait bir şeydir. O son derece genişleyicidir. Siz gelecek her an'ı içinde bulunduğunuz bu anda yaratırsınız; siz geleceğin nasıl tezahür edeceği konusunda tasalanıyorsanız, ve "Ben şunu istiyorum ve onun şu şekilde, şu zamanda olmasını istiyorum," derseniz, olacak olan nedir sanıyorsunuz? Olacak olan şudur: o anda derhal milyonlarca olasılığı iptal etmiş olacaksınız. Büyük tezahür sanatı ise şöyle söylemeyi gerektirir: "Varlığımın Tanrı/Tanrıça'sından şunu diliyorum." Ve o dileği evrene salın ve *bilin ki o şimdiden olmaktadır.* Onun tezahür etmesi biraz zaman alabilir fakat bu sadece onun *nasıl* gerçekleşeceğini sizin bilmemenizdendir. Ama, siz duyguyla kucakladığınız arzunuzu dile getirdiğinizde, bilinmelidir ki siz onu dilediğiniz andan itibaren o yürürlüğe girmiştir. Bu çok basittir. Siz dogmatik davrandığınız ve isteğinizi kesin hatlarıyla belirlediğiniz zaman, olasılıkları derhal değiştirmiş olursunuz, çünkü -bu suretle saf dışı ettiğiniz- milyonlarca değişken vardır. Sorular?

S: (K) Bilincin yükseltilmesine ilişkin olarak beden ne ölçüde önemlidir, ya da beden nerede devreye girer?

P'taah: Doğrusu beden gerçekten harikulade bir taşıttır. O, ruhu barındıran bir tapınaktır. *Bedeniniz yüzlerce yıl dayanacak şekilde tasarlanmıştı.* Siz onun o kadar dayanıklı olamayacağına inanıyorsunuz ve o dayanmıyor. Bedeniniz, bu realite boyutunu deneyimleyebilmeniz için bir araçtır. Bedeniniz kendi bütünlüğüne sahiptir, onun kendi hücresel bel-

leği vardır. O sizin gezegeninizle harikulade bir rezonans halindedir ve gezegeninizin dokusunda mevcut olan her şey bedeninizin dokusunda da mevcuttur. O buraya aittir. Şimdi, bedene çoğu zaman büyük bir horgörüyle muamele edildiğini gözlemledik. Pek çok spiritüel insan, bedeninin önemli olmadığına inanıyor; bunlar, ellerinden gelseydi ondan kurtulmak için her şeyi yaparlardı. Onlara öyle geliyor ki beden onların cennete ulaşmalarını önleyen tek engeldir. Bu insanlar, bedenlerini yüce bir ifade olarak seçtiklerini ve onun aynı zamanda tanrısal bir ifade olduğunu anlamıyorlar. Beden olmasaydı, bu sizin için pek çok sevincin kaybı demek olurdu. Beden birçok değişimden geçmektedir ve bu değişimlere kirlenme -kötü kullanım- da neden olmaktadır. Ancak, beden gerçekten harikulade bir araçtır, o harika bir varlıktır; esnek, çabuk iyileşen, çılgınca yaratıcı bir varlık. Ve biz bütünlükten söz ederken, hücresel düzeydeki bütünlükten söz ediyoruz. *Beden tezahür etmiş Ruh'tur.* Anlıyor musunuz? O büyük kutlamalar için bir çağrıdır. Eğer bedeniniz olmasaydı bu çok iç sıkıcı bir üçüncü-yoğunluk olurdu. Bedenleriniz ve bedenleriniz arasındaki bağlantılar hakkında ve kendi hakkınızda neye inandığınızı bilmek sizin için ilginç olacaktır.

İnsanlık cinsel varlıklardan oluşur. Siz bir cinsiyete sahipsiniz ve biz insanlık içinde cinsellik konusunda olağanüstü bir çalkantının hüküm sürdüğünü görüyoruz. Bedeninin kirli olduğuna inanan pek çok varlık var. Biz bahçede çalıştıkları zamanlar dışında onların bedenlerinin kirli olduğunu görmedik. Bedeniniz sizinle daima konuşur, o bir barometre gibidir. Bedendeki rahatsızlık sadece Benliğin rahatsızlığının bir göstergesidir. Bedenin hastalanan kısımlarına bakmak ilginç olur. Kendinizi daha çok bildikçe, bedenin sizin durumunuz hakkında size söylediklerini o kadar daha iyi algılayacaksınız. Şu ya da bu şeyin beden için iyi olmadığı-

nı, ne tür besin almanız ya da neyi içmeniz veya içmemeniz gerektiğini söyleyecek birçok insan vardır. Size şunu söyleyelim ki bedenlerinizin öldürülmeleri çok zordur *-eğer siz gerçekten neşe ve uyum içindeyseniz bu hemen hemen olanaksızdır; o zaman, zehir bile yeseniz, o zehiri otomatik olarak dönüşüme uğratabilirsiniz.* Bu dönüştürme süreci hakkında, daha sonraki celselerde daha çok şey söyleyeceğiz.

Sevgili dostlar, sorularınızı hazırlayabilmeniz için bir ara vereceğiz.

S: (E) Ara vermeden önce bir soru sorabilir miyim? Siz bizim için yüce bir öğretmensiniz. Siz bundan bir şey elde ediyor musunuz?

P'taah: *(Şakadan kızmış gibi)* Sevgili dost! Bu asla tek yönlü bir sokak değildir. Elbette! Sizler benim için harika öğretmenlersiniz. Burada sizinle olmak benim için büyük bir sevinçtir. Bu bizler için büyük bir öğrenim deneyimidir -ve biz sizleri çok seviyoruz, sizinle burada olmamak nasıl elimizden gelir ki?

(P'taah, dinleyicilerin dinlenmeleri için kısa bir ara verir.)

(Aradan sonra:)

P'taah: Evet, dostum?

S: (K) Söylediklerinizi unuttuğumuz, sözlerinizi işittiğimiz halde öğretilerinizin derinliğini ve gerçekliğini kavrayamadığımız zaman keyfinizin kaçtığı olur mu hiç? Bizden usanç duyduğunuz olur mu? Benim kendi unutkanlığımdan usandığım oluyor da...

P'taah: Sevgili bayan, ben nasıl usanabilirim? Sizler hepiniz bilmek için çaba harcıyorsunuz ve elbette unutuyorsunuz. Siz bu zamanda, binlerce yıldan beri yapageldiklerinizi gidermeye, telafi etmeye çalışıyorsunuz. *Bizim size söylediklerimiz, size hayatlar boyunca öğretilegelmiş olanlara taban*

tabana zıt şeylerdir. Söylediklerimiz gerçekten insanlığın morfojenik* bilincine taban tabana zıt olanlardır. *Siz bilinçte dev bir atılım yapmaya yönelmiş bulunuyorsunuz.* Bunda usanç olmaz. Fakat gerçekten, sizin özlemlerinizi, kederlerinizi, ıstıraplarınızı, kalp kırıklıklarınızı anlama bağlamında size söylediğimiz sözleri işitmediğiniz zaman bizim de kalbimiz kırılıyor. Fakat biz çok sabırlıyızdır da, keza, biz sizlerin gerçekte kim olduğunuz konusunda bilgi ve anlayışa sahibiz ve sizin nereye gitmekte olduğunuzu anlıyoruz, çünkü bir başka anlamda siz zaten oradasınız ve biz bunu biliyoruz. Başka sorunuz var mı, sevgili dost?

S: Bu biraz daha kişisel. Bu hafta, varlığımı sürdürme konusunda korku ve endişelerim oldu. Uğraşıp içinde bulunduğum koşulu zorlamaya çalışıyordum; bunun da yine benim bir veçhem olduğunu anlıyorum ama o anda orada olduğunu bildiğim o harikulade enerjiye teslim olmayı da tercih edebilirdim. O enerji öylesine genişleyici nitelikte, ama ben bunu unutuyorum. Didinmeler içindeyken kendimi o halin güzelliğinden koparıp ayırıyorum.

P'taah: İşte ders burada yatıyor, öyle değil mi? Siz ne kadar şanslısınız, sevgili dost. Hiç olmazsa biliyorsunuz. Çaba ve uğraş içinde olan hepinizin şöyle söyleyeceği bir an gelir: "Tanrı aşkına, ben ne halt ediyorum, benim günlük hayatım içinde sevgi ve sevinç hani nerede? Niçin böylesine kapana kıstırılmış haldeyim?" Ve o zaman, hatırlamak için bir an sessizliğe çekilme zamanıdır. Bazen tek sakin zaman sizin yatakta olduğunuz zamandır -uykuya varmadan önceki. O zaman siz rüyalara dalmadan önce, o gün üzerinde düşünebilir ve bilincinizden neyin kayıp gitmesine izin vermiş olduğunuzu hatırlayabilirsiniz. Hepsi bu. Fakat bu bir kendi

*Morfojenik rezonans ya da bilinç: Kolektif bilinç ya da kitle bilinci veya küresel düşünce-formu.

kendini azarlama ve suçluluk duyma zamanı olmasın. Bu daima, kendinizi her halinizle kucaklama -her şeyin yolunda olduğunu ve Benlik için daha çok uyum yaratabileceğinizi bilme- zamanı olsun. Bunun uzun sürmesi gerekmez. Benlik için, bütünlenme için bir an bile yeter. Çevrenize bakmak, gökyüzüne bakmak, kuşları dinlemek için bir an... *(Bu sırada dışarıda öten bir horoz gecenin sessizliğini yırtar ve P'taah dikkatleri ona çeker:)* Onları bile. *(Ev sahibi, "onlar" hakkında bazı deneyimleri nedeniyle şaka yollu itiraz eder:)*

S: Gecenin saat üçünde bile mi?

P'taah: Elbette. Ve siz gece saat üçte uyandığınız ve bir horozun öttüğünü duyduğunuz zaman, bu sevinilecek bir şeydir -o horoz zaman kaygısı taşımaz.

S: Çok doğru.

P'taah: Siz buradakiler, çok şanslısınız. Siz çok güzel bir çevrede yaşıyorsunuz ve burayı güzelliği için seçmişsiniz, dolayısıyla bunun keyfine varmanız gerekir. Doğa size kitaplardan, filmlerden, gurulardan ve benden daha çok şey öğretecektir.

S: (K) Rüyalar hakkında bir sorum var. Neden bazen rüyalarımız ertesi gün olacakları tam olarak bildiriyor, ve bu neden hep böyle olmuyor?

P'taah: Uyku sizin çok-boyutluluğunuzu deneyimlemenize olanak verir, rüyalar sadece alacağınız dersler için değil, fakat aynı zamanda yüce serüvenler için de deneyimlenir. Siz uyurken yolculuk yaparsınız, fiziksel temas halinde olmadığınız insanlarla buluşursunuz, hem bu gezegende ve katlarda hem de diğer gezegenlerde ve katlarda bulunan varlıklarla buluşursunuz. Rüya zamanında çok faal olursunuz ve gerçekten, eğer böyle olmasaydı, siz mevcut olamazdınız, bu bir bakıma asıl realitedir. O gerçektir, geçerlidir ve siz o diğer bilinç hallerindeyken, işte o zaman bu şimdiki haliniz rüya halidir.

S: Uyandıktan sonra da o bilinç halini nasıl koruyabiliriz? Bunu elde etmek için bir teknik uygulayabilir miyiz?

P'taah: Bu gerekli değildir, sevgili dost. Sizin elde etmeye uğraştığınız şey bilinç içindeki çok-boyutluluk anlayışına ulaşmaktır ki bu gerçekten, oluş yolundadır. Fakat kuşkusuz, ayrılığın giderilişini hızlandırma yolunda sizin yapabilecekleriniz vardır. Bunlardan biri şu: sizin uzun ve kesintisiz uyku sürelerine gereksiniminiz yoktur. Eğer geceleri altı saatten fazla uyumasanız ve o uykuyu üçer saatlik bölümlere ayırsanız ve sonra geceyarısından itibaren saat 4'e kadar olan zamanı kullansanız, o zaman realitelerin ayrılığı azalır. Sabahın erken saatlerindeki zamanınızı değişik bilinç hallerine girmek, serüvenler yaşamak, bilinçli olarak bedeninizi terk etmek için -siz buna "beden-dışı-deneyimler" diyorsunuz- kullanabilirsiniz. Sabahın erken saatlerinde bu çok kolaylaşır. Kendinizi sadece gevşetir ve uyumadan önce, üç saat uyumak ve sonra oynamak istediğinizi belirtirsiniz. Ve sonra siz bu harikulade bilinç hallerini deneyimleyebilirsiniz; ayrıca rüyalarınızı yazmak da yararlı olur. Eğer uyku dönemlerinizden tam dakikasında uyanırsanız, rüyalarınızın çok net ve canlı olacağını göreceksiniz ve eğer onları yazarsanız, bunu en az yirmi bir gün yapın. Bildiğim kimselerin çoğu rüya defteri tutuyor ve rüyalarını daima yazıyorlar. Siz de böyle yaparsanız, bir süre sonra, rüyaların belli bir kalıba sahip olduğunu fark edeceksiniz. Bu kalıp sizin bilinç-dışı zihninizin bilinçli zihninizle konuşması gibi bir şey olacak. Bu olağanüstü bir serüvendir, ve kuşkusuz bu konuda göstereceğiniz çabaya değer.

S: (E) Bu konuda deneyim yaparken, tekrarlanan "beden dışı deneyim" hakkında bir açıklama rica ediyorum, bu sıralarda ben fiziksel olarak çeşitli yüksekliklere çıkıyorum. Dün gece, örneğin, dış atmosfere ka-

dar yükseldim. Gerçekte olan nedir?

P'taah: Sizin bu realite katında yolculuk yaptığınız zamanlar vardır, bu durumda çok uzaklara yükseldiğinizi hissetmezsiniz. Eğer bunun bilincinde olursanız, o zaman bilincinizi Yerküre'nin herhangi bir tarafına projekte edebilirsiniz. Dostlarınızı ziyaret etmek üzere onlara uğrayabilirsiniz. Başka zamanlarda, bu realite katının ötesine geçtiğiniz olur. Sizin tabirinizle Yerküre'nin ötesine geçersiniz. Şimdi, deneyimin başlamakta olduğunu hissettiğinizde, olup bitenlerin bilinçle farkında olmayı isteyebilirsiniz, ve siz bunu uykuda, rüya halinde, ya da uyanık halinizde beden-dışı deneyim yaşarken talep edebilirsiniz. Çünkü çoğunlukla, hatta, bir beden-dışı deneyim esnasında -ki bu bilinçli bir halde ardınıza bakıp bedeninizi gördüğünüz durumlardır- eğer bu realite boyutu dışına çok sık olarak yolculuk yapıyorsanız, bilincinizde bunun bilgisini geri getirmeyeceksiniz. Bu o deneyimlerin günlük realitenizi etkilemedikleri anlamına gelmez. Sadece onları bilinçli olarak hatırlamazsınız. Fakat siz rüya görüyorken, o halinizi yönlendirebilir ve şöyle söyleyebilirsiniz: "Bunun bilincinde olmak, geçirdiğim serüvenleri bilmek istiyorum." Bunu yapabilirsiniz, rüya halinizi yönlendirebilirsiniz. Siz rüya içinde, rüya gördüğünüzün bilincinde olabilirsiniz.

S: Bu deneyimin yan etkisi bir şifa duygusu, alabildiğine bir sağlık ve esenlik duygusu olarak hissediliyor. Bunun o durumla ilişkisi nedir?

P'taah: Ama, zaten öyledir. Siz yolculuk yaparken ve diğer realite boyutlarındaki kardeşlerinizle buluşup birleşirken ve büyük bilgeliğe ve sevince ulaşırken ne olduğunu sanıyorsunuz, bunun nasıl bir yarar sağladığını sanıyorsunuz? Bu sizin için bir şifa yaratmaktadır. *İsteyin ve o sizin için tezahür ettirilecektir. Zorlamayın. İsteyin ve izin verin, ama beklentiler taşımadan.* Daha önce söylediğimiz gibi, beklenti-

ler olasılıkları engeller, tezahür alanını daraltırlar.

S: Peki, bedene geri dönememek gibi bir risk var mıdır?

P'taah: Hiçbir risk yoktur. Pek çok insan geri dönüş yolunu bulamayacağından korkar. Sizlere şunu söylemek isteriz, sevgili varlıklar: *Sizler güvenli bir evrendesiniz. Size hiçbir şey zarar veremez. Siz ölemezsiniz.* Siz ruhen büyük bir bütünlük içindesiniz. Sizler egemen varlıklarsınız. Hiçbir şey size zarar veremez. Siz sayısız evrenlerin hangisine yolculuk yaparsanız yapın, güvenliktesiniz. Siz varlığınızın Tanrı/Tanrıça'sının bütünlüğü içinde emniyettesiniz.

S (K): Bir süre önce Julia'nın ve Gita'nın sorduğu soruların devamı olarak şunu sormak istiyorum: Fiziksel bir hastalığa yakalandığımızda, bu hastalığa neden olan, yani düşüncelerimizin yoldan çıkmasına neden olan şey nedir?

P'taah: Sevgili dost, bu, düşünce değildir. Buna duygusal rahatsızlık denir. *Bedeniniz, sizin duygusal esenliğinizin ya da rahatsızlığınızın ifadesidir.* O aynı zamanda inanç yapılarınızı, kendiniz ve çevreniz hakkındaki inançlarınızı da yansıtır. Siz eğer güvenli bir evrende yaşadığınıza inanıyorsanız, o zaman evrendeki her şey gerçekten o inanca uygun hale gelmek üzere kendini yeniden düzenleyecektir. Anlıyor musunuz? Eğer bir kurban olduğunuza inanırsanız, bir kurban olursunuz. İnsanların gerçekten anlamadıkları şey şu ki onlar duygusal olarak acıyı yansıttıkları zaman, beden de o acıyı yansıtacaktır. Şimdi daha sonra söz etmeyi tercih ettiğim bazı alanlara giriyoruz. Ancak, şimdi onlara kısaca göz atacağız. Fakat bu bilgi gelecek bir celsede en iyi şekilde sınıflandırılabilecektir.

Geçersiz kılınmış bir halde doğmuş ve öyle yaşıyorsanız ve yetersiz ve değersiz olduğunuza inanıyorsanız, hayat da öylece size bu inancınızı yansıtacaktır. Bu, içinde kendini-

zi yargıladığınız, bulunduğunuz koşulları yargıladığınız bir durum yaratır ve ıstırap çekme korkunuz sizin için bir incinmezlik, bir duyarsızlık duvarı örer. İncitilme korkusu. Biz bunu bir örnek olarak söylüyoruz, sevgili dost. Ve siz incinmez oldukça ayrılığı yaratırsınız; buna neden olan, acı çekme korkusu ve Benliğiniz dışında bir kişi tarafından size bir acı verilebileceği korkusudur. Siz bir incinmezlik duvarı örersiniz, bunu hissetmek zorunda kalmamak için yaparsınız. Fakat, tabii, bu bir işe yaramaz. Böylece korkular ve duygular kilit altına alınmış, duygu sımsıkı tıpalanmış bir şişede saklanmaktadır, fakat onu zapt etmek mümkün olmaz, çünkü sizin doğanız duygunun kucakladığı düşüncedir. Duyguya bir ifade fırsatı verilmeyecek olursa, beden size bir şeyler yapmanız gerektiğini anlatmak için bir rahatsızlık, bir hastalık *yaratacaktır*. O, içinde insanların aşağı doğru düştükleri bir sarmal (spiral) haline gelir. Örnek olarak, zamanımızın en büyük hastalıklarından birini, AIDS'i alalım. Bu hastalığı kendilerinde yaratan insanlara bakın. Biliyor musunuz, hiç kimse *bir hastalık "kapmaz"*. Bu böyle olmaz. İnsanlar o kırılgan, küçük bedenleri ile gezegenin üzerinde yarışırken, bedenlerini istila eden bu kötü küçük virüsler karşısında yaralanabilir oldukları hakkında bir fikir inşa etmişlerdir. Hiç de öyle değildir -sizler kurban değilsiniz. Siz yaratırsınız. İnsanın bilinci bir duruma dahil olur ve duygusunu ifade eden bir şey yaratır. Eşcinsel erkekler sizin toplumunuzda hayli olağanüstü bir büyük damga, bir işaret taşımaktadır, çünkü aslında insanlar en doğal bir biçimde bi-seksüel (iki-cinsiyetli) olarak anılırlar. Anlıyoruz ki bu sizin için duygusal bir gerçeklik olsa da, birçok insan için mutlu bir düşünce değil. Bedenlerine kimyasal madde enjekte eden insanlar da bu virüse karşı çok yaralanabilir haldedirler. Bu onlar için nasıldır? Biz suçluluktan söz ediyoruz, kabullenme, sevgi ve destek yoksunluğundan söz ediyoruz -biz değer-

sizlik duygusundan söz ediyoruz- çocukluklarında büyük travmalara maruz kalmış insanlardan söz ediyoruz. Biz umutsuz insanlardan, sevinçsiz insanlardan söz ediyoruz. Derken, bu *hastalık* çıkageliyor; bunun hakkında biz diyebiliriz ki *bu, gezegeninizin hükümetlerinden biri tarafından, yok etme amacıyla yaratılmış ve sizin hükümetlerinizden biri aracılığıyla ortalığa yayılmıştır.* Ve sonucu görüyorsunuz.

Bir de çocukluk hastalıkları denilen bir şey vardır ve herkes bu hastalıklara karşı aşı yaptırmak için koşuşturur. Keza, bir tıp alanı da vardır. Kadınların hastalıklarını bulmak için bedenlerini yoklamaya teşvik edilmelerini olağanüstü buluyoruz. Bunun pek sağduyulu bir davranış olduğunu sanmıyoruz. Bir hastalık aramak? Kendi realitenizi mutlaka kendiniz yarattığınızı anlamalısınız. Yani, yoğun duyguyla kucaklanan düşüncenin maddeyi, fiziksel realiteyi yarattığını... O zaman bana, bir kadının her ay bedeninde hastalık belirtileri aramasının ne kadar akıllıca olduğunu söyleyebilirsiniz. Bu pek akıllıca değildir. Şahlanmış bir hastalığa karşı aşılanmak. Bu, hastalığı teşvikten başka nedir ki? Ama bakın, o hastalık morfojenik realitede, kolektif bilinçte yer almaktadır. Şimdi biz "ilaç kullanmayın" demiyoruz. Biz bunu söylemiyoruz, çünkü insanlığın inancı onun işe yaradığı yolundadır. Ama, biz diyoruz ki siz kendi realitenizle daha çok uyumlandıkça ve onunla daha rahat bağdaştıkça, kendi realitenizi nasıl bizzat yarattığınızı daha çok anladıkça, ilaca olan ihtiyacınızın giderek azaldığını fark edeceksiniz. Ama o geçerlidir, bu konuda bir yanlış anlaşılma olmasın, sevgili dostlar. Bu konuda yargı yok. Biz sadece onun nasıl olduğunu işaret ediyoruz -onun varlığını işaret ediyoruz. O vardır ve bu yüzden de geçerlidir ve o tanrısal bir ifadedir, yoksa burada olmazdı. Bedeniniz hastalandığı zaman, neden diye sormak gerekir, hastalığın ardındaki duygu nedir? Sonra o duyguyu ve elbette fiziksel hastalığı da kucakla-

manız gerekir. Bilin ki o sadece bir ders için oradadır. Ve siz değişikliği işte o kucaklayış ile yaratacaksınız. Yakında bu konudan daha çok söz edeceğiz. Sorunuzu yanıtlayabildik mi, sevgili dost?

S: Evet, teşekkür ederim.

S: (E) P'taah, üzerinde yaşayan insanların, bizim bu dünyada yaptığımız kadar ayrılığı seçtikleri başka gezegenler var mı?

P'taah: Var.

S: Biraz açıklayabilir misiniz?

P'taah: Elbette, kendi gezegenlerinde teknolojik yönden ilerlemiş fakat ruhsal yönden pek gelişmemiş başka varlıklar mevcuttur. Ve her nerede varlıklar ruhsal bilişe sahip değilseler, orada ayrılık vardır. Şunu da söyleyeceğiz, ve bu, bu gezegenin insanları için çok önemlidir: Bu sıralarda, teknolojik ilerleme konusunda büyük ilgi var. Teknoloji ilerledikçe onunla birlikte büyük değişiklikler olacak. Teknolojinin büyük bir bölümü -ona kristal teknolojisi diyeceğiz- ki bu, makineleri hareketli parçalar kullanmadan çalıştırmaktır ve biz şimdi özellikle güçten söz ediyoruz -burada güç, buna isterseniz yakıt deyin, düşüncedir. Her nerede kristal teknolojisi varsa, orada güç muazzam ölçüde büyük olur. Gezegeniniz üzerinde ve aslında tüm realite içinde iki güç vardır ki bunlar yaratıcı güçlerdir: Bunlardan biri korku, biri de sevgidir. *Ruhsal anlayıştan yoksun teknolojik ilerlemenin olduğu yerde korku söz konusudur.* Teknolojik güce sahip olanların düşüncelerinde korku varsa, o korku milyonlarca kat büyür ve böylece yıkım ve perişanlık getirir. Düşünce ile güçlendirilen bu teknolojinin sevgi tarafından kucaklandığı yerde ise büyüyen sevgi olur. İnsanlık düşüncenin önemini anlayıncaya kadar, sizin tanrısal ifadeler olduğunuz hakkında, evrenin nasıl işlediği hakkında bir anlayışa ulaşıncaya dek, bu teknoloji gezegeninizin yıkımına neden olacak.

Bununla birlikte, sevgili dostlar, korkmanıza gerek yok, çünkü siz bir seçim yaptınız. Burada bu harikulade rüyayı gerçekleştirmek için sizlere yardım etmek üzere bulunuyoruz, ki böylece siz yüce bir teknolojiye kavuşasınız, bilgiye, anlayışa, dengeye ulaşasınız, böylece sizi beklemekte olan o, ruhların Yüce Federasyonu'na katılasınız diye. *Gezegeninizin, hak ettiği yeri almasının zamanıdır.*

S: (K) Bu zamanda, ister başka dünyalardan, ister bu dünyadan olsunlar, tutsak edici insanların eylemlerine tanık olmak beni kederlendiriyor. Onları sevmemiz ve kucaklamamız gerektiğini biliyorum. Ben doğa ile yaşayabilirim, ama bu dünyada olup bitenlere baktığımda, bu bana zor geliyor. Kalbimi kederlendiriyor...

(Bu soruyu soran hanım bir an için hislerine yenik düşer.)

P'taah: Sevgili dost, bu gerçekten gitgide daha çok böyle oluyor. Size şunu söyleyeceğiz: İnsanlık bir anlayışa doğru ilerlerken, bunun olmasını hiç arzulamayanların direnci de öylece büyür. Bu konuda yanılgı olmasın. Birçokları var ki, duydukları korku ve dehşet içinde, durmadan direnecek ve ellerinden geldiği kadar çok sorun yaratacaklar. Ve siz tamamen haklısınız, değişimi yaratmanızın tek yolu, kucaklamak ve sevgi ifadesi olmayan her şeyin korku ifadesi olduğunu bilmektir. Güç ve kudret peşinde hırsla koşanlar aslında güçsüz olduklarından korkmaktadırlar. Dünyanın zenginliklerini isteyenler zengin olmadıklarının korkusu ve dehşeti içindedirler ve onlar Ruh'un zenginliklerinden habersizdirler. Ve sizi esir almak isteyenler, gerçekte esir edilmekten korkanlardır. Böylece, hepsini kucaklamak gerek ve bu kucaklayış içinde siz değişimi yaratacaksınız.

S: Öyleyse, bir başka deyişle, eğer ben onların beni tutsak etmelerinden korkuyorsam, belli ki bir anlam-

da ben onları tutsak etmeye çalışıyorum.

P'taah: Gerçekten, eğer tutsak edilmekten korkuyorsanız, sizin yapacağınız tam da bu olacak. Evrende yargı yoktur. O, düşüncelerinizi sevgiyle mi yoksa korkuyla mı kucakladığınıza bakmaz. Evren ayırım yapmaz. Ne veriyorsanız, kendinize onu çekersiniz.

S: Bu demektir ki onların yaptıkları pekâlâdır, ben bir kez bunu bilirsem, kederlenmeme gerek olmaz.

P'taah: Kesinlikle. Buna genel-bakış, genel-görüş denir. Bu, durumu yeniden gözden geçirmek üzere bir adım geri çekiliştir, bütün gezegen insanlarının arzuladıkları şeyleri elde etmek için uğraşıp didindiklerini görmektir -tutsaklıkla ilgili olsun ya da olmasın. Düşüncenizi dışa saldığınız zaman siz o düşüncenin tam duygusal eşdeğerini kendinize çekersiniz. Siz bir titreşim frekansısınız, hepsi bu. Aslında siz busunuz, fakat gerçekten, bu hepsinden yüce olandır. Siz titreşim frekansısınız, düşünce bir titreşim frekansıdır. Duygu tarafından kucaklanmış düşünce. Siz güvenli bir evrende yaşadığınızı anladıkça, egemen olduğunuzu, tek tutsakçının gerçekte, ancak kendiniz olabileceğinizi fark ettikçe ve inandığınız şeyi kendinize çektiğinizi (tezahür ettirdiğinizi) anladıkça, işte mevcudiyetinizin ortak-yaratıcısı olmanız böyle gerçekleşir. İşte, insanların birbirlerini öğrenmeleri bu yoldan gerçekleşir, çünkü *siz güvenli bir evrende yaşadığınızı, kendi realitenizi mutlak surette kendiniz yarattığınızı ve evrenlerin içindeki en büyük gücün sevgi olduğunu ve gördüğünüz hiç kimseden, hiçbir şeyden ayrı olmadığınızı ve bilinen ve bilinmeyen realitelerin Tüm-Varolan'ın ifadeleri olduğunu anladığınızda, o zaman, siz dünyayı aydınlatan bir ışık olacaksınız ve hepinizin istediği değişimi yaratacaksınız. Kendiniz için sevinci, barışı, huzuru nasıl istiyorsanız, güzel gezegeniniz üzerinde cenneti yaratmayı nasıl istiyorsanız, onu öylece tezahür ettireceksiniz. Ve kalben gerçekten bildiğiniz gibi,*

hiçbir şey gerçek anlamda yok edilemez. Sizin aslınız kutsaldır. Sizin gezegeniniz kutsaldır, siz gerçekten güzelsiniz, ve siz gerçekten gönlüme sevinç veriyorsunuz. Bu kendinizi olduğunuz gibi kabul etmektir; bu, varlığınızın her bir veçhesini tanrısal ifade olarak kabul ve tasdik etmektir. Anlıyorsunuz ya, her şey size geri döner ve yapılacak bir şey yoktur. Sadece yapabileceğiniz hiçbir yanlış bulunmadığını, olabileceğiniz hiçbir şeyin tanrısal ifade dışında bulunmadığını bilerek, *olmak* vardır. Ve siz kendinizi daha ve daha çok kabul ve tasdik eder hale geldikçe, öylece her şeyi de kabul ve tasdik edebileceksiniz. Buna egemenlik denir, buna özgürlük denir. Ve buna ışığa yönelmek denir, buna yuvaya, gerçek kimliğinize erişmek denir.

Sevgili dostlar, şimdilik bu kadar yeter. Arzum sizlerin sevgi ile, sevinç ile ilerlemeniz, *yapmanız* değil, sadece *olmanız*'dır. Ve sabahleyin aynaya baktığınızda, gözlerinizin içine bakın ve deyin ki: Gerçekten, sevgili, sen tanrısallığın ifadesisin.

Ve siz gerçekten öylesiniz. Hepinize iyi akşamlar.

Sizleri seviyorum.

Bölüm 3

ÜÇÜNCÜ CELSE

11 Eylül 1991

P'taah: İyi akşamlar. *(P'taah'ın dinamik selamlama tarzı ile herkes dikkat kesilir.)*

Evet, sevgili dostlar, bir kez daha, sevinç sizlerle ve bu akşam bunu ilk kez deneyimleyenlerle olsun. Hepiniz hoşgeldiniz.

Şimdi, bu akşam ilişkilerle başlayacağız. Benliğin BENLİK ile olan ilişkisi, hangi nedenle olursa olsun, hayatınıza çektiğiniz o varlıklarla olan ilişkilerinizle. Size daha önce de söyledik ki *kendi realitenizi mutlak surette kendiniz yaratırsınız ve hayatınızda kaza eseri olan hiçbir şey, rastlantı diye bir şey yoktur.* Size kişisel realitenizden ve kolektif realitenizden söz ettik ki onların her ikisi de sizin inanç yapılarınıza dayanır. Size çok sık olarak şunu söyledik: Kendiniz hakkında her neye inanıyorsanız, tam olarak o inandığınız şeyi kendinize çekersiniz.

Bir an için, sevgiden söz edelim, hepinizin şiddetle arzuladığınız ve çoğunuzun çabucak elinden kaçıveren sevgiden. Siz sevgiye layık olmadığınıza inandığınızdan, hayatınızda bu durumu yaratmış olursunuz. *Eğer sizler, insanlar olarak, BENLİĞİNİZİ gerçekten sevmiş olsaydınız, eğer kendinize aşık olmuş olsaydınız, eğer tanrısal ifadeler olduğunuzu bile-*

rek tümüyle bir kabul ve tasdik içinde olsaydınız, her ilişki gerçekten bir sevgi ilişkisi olurdu. Böyle olmayışı, *sizin kendinizi nasıl gördüğünüzün* direkt bir yansımasıdır ve kendinizi görüş biçiminiz Benlik dışındaki her şeyde yansır.

Çoğu insan, sevginin ne olduğu hakkında gerçekten pek sınırlı bir anlayışa sahiptir. Bir çocuk doğduğunda, başlangıçta bebeğe karşı büyük sevgi ve şefkat vardır -her zaman değil, fakat çoğu zaman. Onun görünüşteki çaresizliği muazzam bir şefkat ve merhamet duygusunu harekete geçirir. Bebek büyüdükçe, kendi iradesine sahip bir kişi haline geldikçe, toplumsal adetler, töreler çocuğa empoze edilmeye başlar ki burada ana/baba, çocuğun kim ve ne olmak istediğine aldırmaksızın, onun kendi istediği gibi olmasını bekler. Çoğu zaman, bu durum çocuk tarafından sevgisizlik şeklinde algılanır; ve onların ne harikulade bir ana-baba olduklarının bir önemi yoktur. Çocuk, kendi Benliği'nin değersizliği anlayışı ile ve ana-babası ile gerçek bir iletişim yoksunluğu içinde büyürken, böylece yanlış anlamalar meydana gelir. Bir erkek ile bir kadın arasındaki ya da bir kadın ile bir kadın ve bir erkek ile bir erkek arasındaki aşk ilişkisi -gerçekte fark etmez, çünkü biz aslında gönüldeki sevgiden söz ediyoruz ve o her ne şekilde aktarılırsa aktarılsın, pekâlâdır- kişilerden her birinin sınırlılığını beraberinde getirir. Fakat bunu şu şekilde düşünmenizi isteyeceğiz: Siz kendi hakkınızda, sevgi hakkında, diğer insanlar hakkında neye inanıyorsanız, bu düşünce evrene salınır ve -sizin en güçlü aletiniz olan- düşünce kendine ait bir güce, elektromanyetik bir enerjiye sahiptir ve o, gönderdiğini kendine geri çeker. Eğer sevginin acı verici olduğuna inanıyorsanız, eğer aşk ilişkilerinin sürekli olmadığına ve sizin gerçekten sevilmeye değer olmadığınıza inanıyorsanız, o zaman elbette tam bunları kendinize çekersiniz. Bu, neye inanıyorsanız onu size yansıtan bir kimse ve bir durumdur. Bu çok basittir.

Şimdi, bir de dikkate alınması gereken şu husus vardır: Sizin başkalarına verdiğiniz sevgi -ki bununla, insanda koşulsuz sevgiye en yakın olan hali kastediyoruz- size kendinizi nasıl sevebileceğinizi göstermek içindir; bu bir derstir, bu bir yansımadır. *Çünkü siz kendinizi gerçekten sevebilip, kendinizi her halinizle, olduğunuz gibi kabul ve tasdik edebilinceye kadar sevginin ne olduğunu bilmezsiniz.* Kendinizi sevip kabul edebildiğinizde, bu tüm kata yansır, böylece o evrene yayınlanır -bu, Benliğin BENLİK ile olan harikulade aşk ilişkisi, aynı ölçüde, Benliğin BENLİK'ten ayrılığını giderir. İşte böyle, *olma* haline izin vermekle siz Benliğiniz'deki erkek ve dişi enerjiler arasında bir denge yaratırsınız. Bu denge dışınıza, evrene yansır. Ve sevgili dostlar, her ne okursanız, her neyi ararsanız, hangi harikulade öğretmenleri ve guruları izlerseniz, daima ve daima o, sizden evrene yansıyan, yine size geri döner.

Bu zamanda insanlık ile kurmuş olduğumuz iletişimde, "öteki âlemler" hakkında her zaman büyük bir merak duyulduğunu görüyoruz. Başka yerlerden olan, ister başka yıldız sistemlerinde, ister iç-Dünya'da yaşayan insanlar hakkında. Bu isterse insanoğlunun en çılgınca hayallerini aşan yüce teknolojiler olsun, her zaman size diyeceğim şudur ki, siz kim olduğunuzu bilinceye dek, bu zamandaki insani bilincin ötesinde olan bilgiye sahip olamazsınız. Bir bakıma, bu sizin omuzlarınızdaki bir sorumluluktur, çünkü her biriniz daha büyük anlayışa ulaştıkça, bütün insanlardaki anlayışın genişlemesine katkıda bulunmaktasınız.

(P'taah'ın bundan sonra üstünde durduğu nokta, Rezonans Yasası olarak bilinen bir prensiptir ki onun belli bir veçhesi "Yüzüncü Maymun Sendromu" olarak daha iyi bilinmektedir.) İnsanlığın bilgisi, kolektif bilincin morfojenik rezonans olarak bilinen alanı içindedir. Belli bir enerji -kimilerine göre bu belli sayıdaki insana bağlı bir şeydir, fakat aslın-

da bu, sayısal olmaktan çok titreşim gücü ile ilgilidir- bu bilme titreşimi belli bir sınıra, belli bir perdeye ulaştığında rezonans değişir, dev bir sıçrayış vuku bulur ve böylece tüm insanlık bilinci, bilme konusunda dev bir atılım yapar.

Bu sıçrayış akli, entelektüel bilgiyle gerçekleşmez. Sevgili dostlar, biz kuşkusuz aklı ve zekâyı küçümsüyor değiliz, fakat biz diyoruz ki, her birinizin kalbindeki ruhsal biliş olmadıkça, akli biliş meydana gelemez. Şimdiye dek, hepinizin bildiği gibi, dengesizlik hüküm süregelmiştir. Sizin kültürünüzde şimdiye dek akıl duyguyu hor görmüştür, sürekli olarak duygu değil akıl esas alınmıştır. Fakat bilin ki sizler duygu ile *güçlendirilmiş* titreşim frekanslarısınız. Siz aslında Tüm-Varolan'ın duygu ile güçlendirilmiş düşüncesisiniz. Sizin kültürünüzde his, duygu ve imgelemeye büyük horgörü ile bakılmıştır. Oysa imgeleme gücü sizin sahip olduğunuz en büyük aletinizdir. O en büyük yaratıcı ve hızlandırıcı güçtür, siz yaratıcısınız. Bedeninizin her bir atomu, her bir molekülü yaratıcıdır, güçlüdür, büyük bütünlüğe sahiptir, aksi halde siz burada olmazdınız. İmgeleme gücünüz sizi zaman ve uzayın ötesine taşıyabilir. Duygu da sizi zaman ve uzayın ötesine taşır. Dişi enerji denilen güç, bir kez daha sizi duygunun ne olduğu hakkında anlayışa ulaştıracaktır. Duyguya izin vermek -hissetmek- sezgisel olmak ne demektir? Birçok insan onun ne olduğundan habersizdir, ve bir kadının, "Şöyle yapmak istiyorum, çünkü bu konuda bir sezgim var" dediğinde, çoğu zaman onunla alay edildiğini işitmişimdir. Ona dudak bükülür, o mantıksal değildir, o akılcı değildir, o anlamsızdır, kadınca bir saçmalıktır. Ama, bu yaklaşımın gitgide azalmakta olduğunu görmekten dolayı mutluyuz. İnsanlık gitgide daha iyi anlıyor ki sezgi *asla* yanlış değildir, aksi halde o *sezgi* olmazdı. Birçokları için sezgilerine kulak vermek zordur, çünkü o ancak çok kısa bir an kendini belli eder. Eğer siz günlük koşuşturmalarınızla çok meşgulseniz ve ha-

bire kararlar veriyorsanız, o çok kısacık an içinde içinizde bir ses "hayır" ya da "evet, bunu yap" dediğinde, o kadar meşgulsünüzdür ki ona kulak veremezsiniz. *Sizin sezgi dediğiniz şey dişi enerjidir.* Hepinizin içinizdeki küçük sesi dinlemeniz gerekir. Bununla çok sık temasa geçmek, bedeninizi dinlemek gibidir; bedeniniz konuşurken onun bir rahatsızlığı varsa, o zaman o size bir şey anlatmaktadır, öyle değil mi?

Bu duygu konusuna gelince, insanlık hissetmekten korkuyor, bundan adeta dehşet duyuyor. İnsanlar arasındaki bir ortak bağa acı, ıstırap denir, yalnızlık denir, kalp kırıklığı denir. Doğduğunuzdan bu yana, geçersiz kılınmışlığın, yetersizliğin acısını ilk kez duyduğunuzdan bu yana, her biriniz kendi çevrenize bir incinmezlik duvarı örmüşsünüzdür. Hepiniz bir kez daha incitilmekten korkmaktasınız. Hepiniz, yaşamın düş kırıklığını, kederini, kahrını çok iyi bilirsiniz. Hepiniz çok genç yaşlarda onu keşfetmişsinizdir ve siz acı ile duyguyu birbirine karıştırmaktasınız, ama, sevgili varlıklar, *acı bir duygu değildir. Acı, duyguya karşı direnişten kaynaklanır.* Bunu anlamanız önemlidir. *Acı, duyguya direnişti r.*

Bunu şöyle açıklayacağız: Hayatınızda büyük sevinç-verici durumlar meydana geldiğinde, göbeğinizde (güneş sinirağında) bulunan duygu merkezi açıktır. Büyük bir kahkaha attığınız zaman, bu göbeğinizden doğru gelir, öyle değil mi? Ve siz, içinde bulunduğunuz durumu sevinçli ve kahkaha dolu olarak değerlendirdiğiniz zaman, bedeninizdeki enerji merkezi açıktır. Duygu enerjidir, o bundan ibarettir. *Her şey* enerjidir. Böylece, sevinçli olduğuna hükmettiğiniz bir durum ortaya çıktığında, bedendeki tüm enerji noktaları açıktır. Ve sevinç göbek bölgesinden başlayarak, hiçbir dirençle karşılaşmadan, açık olan tüm enerji merkezlerinizden dolaşır ve kalbiniz canlanır. O sevinç anında siz -geçmiş ve gelecek olmadan- "şimdi"de yaşamaktasınızdır ve bedeninizin her atomu ve molekülü o sevinçle rezonansa girer. *Sevgili*

dostlar, neşeli ve mutlu insanlar asla bedensel rahatsızlıklar çekmezler.

Sizin acı-verici olduğuna hükmettiğiniz -size acı verecebileceğinden korktuğunuz- bir durum olduğunda göbeğinizdeki enerji merkezi kapanır. Hepiniz, böyle bir durum meydana geldiğinde ve acı ile sarsıldığınızda, bunu nerenizde hissettiğinizi bilirsiniz. Göbeğinizde! "Karnımı katır tepmiş gibi oldum," deyimini işitmişsinizdir. Yargı, göbeğinizde hissettiğiniz çelik pençeler haline gelir ve enerji bir çıkış yolu bulamaz -*buna* acı, ıstırap derler. Şimdi acıyı yaratanın ne olduğunu düşünüyorsunuz? *Yargı. Acının başka bir nedeni yoktur.* Acı adı verilen direnci yaratan şey yargıdır. Acı birikicidir, sevgili dostlar. Siz onu binlerce yıldan beri, yaşamlar boyunca tanıyagelmişsinizdir. Sizler hepiniz onu çok yakından tanırsınız.

Öyleyse, hayatınızda ne olup biter? Henüz küçük bir çocukken geçersiz kılınmışsınızdır. Bunun çok büyük bir olay olması gerekmez. Çok basit bir şey olabilir. Poponuza vurulmuş ve size çok yaramaz olduğunuz söylenmiştir -oysa siz kalben yaramaz olmadığınızı düşünmektesinizdir... Size güzel olmadığınız, aptal olduğunuz söylenir ve çok daha fazlası söylenir ve böylece siz yetersiz olduğunuza hükmedersiniz, ve yetersiz olduğunuza hükmettiğiniz için de acıyı deneyimlersiniz. Siz büyüdükçe bununla "başa çıkmayı" öğrenirsiniz; peki, onunla başa çıkmak ne demektir? Bu demektir ki siz -bir daha incinmemek için- etrafınıza bir incinmezlik duvarı örersiniz. Fakat incinirsiniz ve böylece daha yüksek ve daha kalın bir duvar örersiniz. Siz büyüyerek erişkinliğe ulaştığınızda bu duvar gerçekten çok büyük ve çok kalın hale gelir ve siz hislerinizi göstermemeyi öğrenirsiniz. Siz saklanmayı öğrenirsiniz ve kalbinizi açmaktan korkarsınız, çünkü onu açacak olursanız yaralanacağınızı düşünürsünüz. Acı çektiğiniz her sefer onun "üstesinden gelirsiniz" ve bu tekrar tek-

rar ve daha sıkça başınıza gelir ve siz Benliğinizi ve diğer insanları daha çok yargılar hale gelirsiniz. Çoğu zaman hükümetlerin "kurbanı", hayatınızdaki insanların kurbanısınızdır ve korkunuz arttıkça da, size tam da kendi inandıklarınızı veren durumlara ve insanlara daha ve daha çok çekilirsiniz. Bunun nasıl bir kısırdöngü haline geldiğini anlıyor musunuz? Sizlerin, hepinizin dehşet duyduğu şey incinebilir olmaktır ve "korkuyorum" veya "inciniyorum" demekten de ödünüz kopar. "Günü gününe yaşıyorum, fakat kalp kırıklığı yüzünden ölüyorum," demekten korkarsınız. Ve biliyor musunuz, sevgili dostlar, hepiniz dile getirmediğiniz, bakmaktan korktuğunuz, kim olduğunuzu kabul ve tasdik etmekten korktuğunuz bir kalp kırıklığı yüzünden ölüyorsunuz.

Sizler hepiniz, yetersiz olmaktan çok korkuyorsunuz ve bunu söylemeye cesaret edemiyorsunuz, çünkü için için, sizden başka herkesin yanıta sahip olduğunu ve diğer herkesten daha kötü olduğunuzu düşünüyorsunuz. Hayatınızın çeşitli alanlarına, gizli düşüncelerinize ve sözde gizli davranışlarınıza bakıyor ve gerçekten değerli olmadığınızı, asla oraya ulaşamayacağınızı "biliyorsunuz." Birçoğunuza bu bir sessiz film oyunu gibi görünüyor, oysa *hepinizin gerçekten arzuladığı şey, bütünlüktür.*

Bütün bunlar, aslında tanrısal bir ifade olduğunuzu gerçekten bilmeyişinizdendir. Sizin gerçek varlığınız sözlerle anlatılamayacak kadar görkemlidir. Biz size sizin gerçekten Tüm-Varolan'ın, Kaynağın düşüncesi olduğunuzu söylediğimizde, siz Tüm-Varolan'ı kişileştiriyorsunuz. Biz Tanrı/Tanrıça dediğimizde, siz bir kişileşmiş Tanrı'nın var olduğunu imgeliyorsunuz, bu İlk Neden'in doğası hakkında bir anlayış eksikliğini gösteriyor. Bu bir kişilik değildir *ve siz Tüm-Varolan'ın (Bir Olan'ın) kişilik olmadığını imgeleyebildiğiniz zaman, kendiniz de dahil olmak üzere, her şeyde Tüm-Varolan'ı gerçekten görebilirsiniz.* Tanrısal iplik her bir atomda,

molekülde, her bir evrende bulunur. *O güç her şeyin içindedir* ve siz her şeye bakabilir ve kalben, her bir yaratığın, her bir bitkinin ve hayvanın -her kayanın, hatta, insan elinden çıktığını varsaydığınız şeylerin- aslında Tüm-Varolan olduğunu *bilebilirsiniz.* Siz bu kendi dışınızdaki yansımayı anlayabildiğiniz zaman, bu onun aynı zamanda siz olduğunu da anlamanıza yardım edecektir. Bazen sizin için kendi dışınızdaki tabloyu kavramak, sizin gerçekte kim ve ne olduğunuz hakkındaki tabloyu kavramaktan çok daha kolaydır. Ve her şey bir yana, hepimizin gerçekten arzuladığımız şey sizin gerçekten kim ve ne olduğunuzu bilmenizdir.

Pekâlâ, sevgili dostlar, şimdi sorularınızı bekliyoruz.

S: (K) Teşekkürler P'taah. Az önce söylemiş olduklarınız, bir mükemmellik modelinin mevcut olmadığı yolunda da yorumlanabilir. Bizim, bir mükemmellik örneği bulunduğu hakkında hayli uzun bir düşünce tarihimiz vardır.

P'taah: Bu çok iyi bir soru. Size daha önce de, kültürel toplumunuzdaki rol modellerinden söz etmiştik. Bakın, bu sizin değersiz olduğunuz hakkındaki görüşünüzle ilgili bir şey, çünkü sizin için öyle bir fikir yapısı oluşturulmuştur ki, aslında onun realiteyle hiçbir ilgisi yoktur. Biz evrensel yasa bağlamında konuşuyoruz. Sadece bu kültürde değil, birçok kültürde de tüm olağanüstülükleri kendinde toplamış bir kişilik, tüm mükemmelliği bizzat temsil ve tezahür ettiren bir kişi kavramı mevcut olagelmiştir; ve böylece, hepiniz duygusal olarak bu rol modeline özenir, onun gibi olmayı arzu edersiniz ve burada İsa Mesih olarak bilinen örneği kullanacağız. Bunun sizin kültürünüzde hayli egemen olduğuna dikkat ettik, ve siz bu konuda akli bakımdan hemfikir olsanız da olmasanız da, biz sizin bu rol modeline olan duygusal yöneliş ve arzunuzdan söz ediyoruz. Biz sizin, anlasanız da anlamasanız da bağlantıda bulunduğunuz kolektif bilincin,-si-

zin kültürünüze ait morfojenik rezonansından söz ediyoruz.

Şimdi, hepinizin benzemesi, öyle olmayı hedeflemesi gerektiği varsayılan o Mükemmel Olan, sizde inanılmaz bir ikiye-bölünmüşlük duygusu yaratır, çünkü sizin mükemmellikten anladığınız sizce tamamlanmış, bitmiş bir üründür. Öyle değil mi? Ne siz ve ne bu ne de başka bir realite boyutunda herhangi bir şey, bitmiş, tamam olmuş değildir ve asla da olmayacaktır, çünkü bir şey bir kez bitecek olursa, o artık yoktur. Anlıyor musunuz? Her şey bir yaratma dürtüsü, bir büyüme ve genişleme hali içindedir. Her şey. Bedeninizdeki her bir hücre bir yaratıcılık infilaki içindedir, o devinimsiz kalmaz. Hareketsiz duran tek molekül yoktur, aksi halde o artık mevcut olmazdı. Mikrokozmosa olsun, makrokozmosa olsun, baktığınızda, evreninizde devinimsiz duran bir şey var mı? Elbette yok, öyleyse, hepinizin ulaşmak için uğraş verdiği bu tamama ermiş, en son noktaya ulaşmış mükemmeliyet bir *saçmalıktır.* Siz aydınlanmış üstatlar olduğunuzda her şeyin bitmiş olacağını düşünüyorsunuz, öyle değil mi. Size söylüyorum: bitmeyecek! Çünkü realite boyutları sonsuzdur. İlk Neden'in enerjisi durağan değildir, o devinimsiz kalamaz. O daima genişlemekte, devinmektedir, aksi halde siz burada olmazdınız ve başka hiç bir şey de burada olmazdı. Anlıyor musunuz? Öyleyse gerçekten size düşen, önünüze rol modeli olarak konulmuş olana bakmanız ve onun aslında sizin için olağanüstü etkili bir tutsaklaştırma vasıtası haline geldiğini anlamanızdır. Ne yazık ki, *dininiz, sizin egemenliği ve özgür efendiliği bilmenizi engellemeyi amaçlayan, sizi zincire vurulmuş halde, kontrol altında tutan bir tutsaklaştırma vasıtası olagelmiştir.*

S: (E) Öğretilerini ne hale getirdiğimizi görmek İsa Mesih için büyük bir düş kırıklığı olmalı.

P'taah: Pek de değil, sevgili dost. Sizin İsa Mesih dediğiniz şimdi bir *fikir yapısıdır.* İnsanların onun hakkında,

onun fiziksel realitedeki hali hakkında inandıkları ile o zamanki kişiliği arasında hiçbir ilişki yoktur. O bir fikir yapısı haline getirilmiştir ve bir fikir yapısının da bir gerçekliği ve geçerliliği vardır. O bir realitedir fakat o realiteye *katılmamayı* seçmek size kalmış bir şeydir. Yargılama yoktur, sevgili varlıklar -burası dışında. Bu ister sizin "burası" olsun, ister bir başkasına ait "burası" olsun...

Evrende yargı yoktur, bulutların arasında bir İsa Mesih yoktur. Bulutların arasından sizi gözetleyen ve hakkınızda notlar alan ve "Sınıfı geçemeyeceksin!" diyen bir Tanrı yoktur. Bu sizin realitenizdir ve öğrenmek için her neye ihtiyacınız varsa onu kendinize çektiğinizi anlamak da sizin işinizdir. Ve siz öğrendikçe, bu dersleri bir daha asla yaşamayacaksınız.

S: (E) Demek ki yargı daha büyük bir uyum içinde yaşamayı engelliyor. Öyleyse insan yargıyı nasıl terk edecek, çünkü o hep yapılmakta.

P'taah: Sevgili dost, "yargı" ile "ayırt etme" kavramlarını da birbirine karıştırmayalım. Farkı anlıyor musunuz? "Şu yanlıştır, şu doğrudur", "Şu iyi, şu kötüdür" dediğiniz zaman bu bir yargıdır. Çünkü aslında doğru ve yanlış ve iyi ve kötü yoktur. Yalnızca Var'dır -yalnızca VAR'dır. Biz insanlar arasında, özellikle de "Yeni Çağ" düşünürleri arasında bir şeyi daha fark ettik. "Yeni Çağ'cılar" bilinç-genişlemesi olayına katılmaya hevesli kişilere verilen bir isimdir. Bununla birlikte, Yeni Çağ hareketine katılan pek çoklarının, eski dinlerinin ikiyüzlülüğüne ilişkin tüm softalıkları alıp, onu Yeni Çağ düşüncesine aktardıklarına dikkat ediyoruz. Onların, "Hiç de kutsal biri gibi davranmıyorsun," gibi değerlendirmeler yaptıklarına tanık oluyoruz. Bu hiç de bilinç genişletici bir tavır değildir ve biz birçok sevgili insanın şöyle söylediğini işittik: "Şu yanlıştır, şu doğrudur ve eğer sen bunu bu şekilde yapmazsan, Yeni Çağ'a ait değilsin ve asla oraya ula-

şamazsın." "Oh, şu kişi aydınlanmadan çok uzak." - "Şu kişi büyük bir savaşçıdır, o asla başaramayacak." Pekâlâ. İyi, kötü, doğru, yanlış -bunlar temel yargılar. Binlerce yıldır kültürünüzün bir parçası olagelmiş bu tutumu yenebilmeniz kolay değil. Hayatlar boyunca siz iyiyi, kötüyü, doğruyu ve yanlışı bildiniz -bu pekâlâ. Ayırt edebilmeye (tefrik yeteneğine) gelince, şöyle söylediğiniz zaman bu ayırt edebilmektir: "Bu bir davranış şekli, bu da bir diğeri, ve benim tercihim şudur."

Biliyorsunuz, medyumumuz sık sık şöyle der: "Hmm, amma ne piç!" ve insanlar şoke olurlar. Böyle yüceliklerle meşgul olan bir kimse nasıl olur da böyle bir dil kullanabilir? Onun söyledikleri sadece bu kadar da değildir. O çok renkli biri olabilir. *(Dinleyiciler arasında kahkahalar.)* Bununla birlikte, sözcüklere aldırmayın, niyet önemlidir ve öyleleri vardır ki Yeni Çağ üstüne ağız dolusu yavan laflar ederler ama kalpleri yargı ile kaynayıp köpürmektedir -ve bu da pekâlâdır. Fakat bu sadece sizin farkına varmanız içindir ve siz farkında olduğunuzda, öylece, yargının ne olduğu hakkında bir anlayışa varacaksınız.

Aydınlanma peşinde koşan insanlar için en büyük gaf nedir, biliyor musunuz? Onlar yargının kabul edilmez olduğunu, yargının "yanlış" olduğunu bilirler ve böylece onlar yargıyı yargılamış olurlar. "Siz yargılayamazsınız, yargılamak yanlıştır, aydınlanmaya engeldir." Bu budalaca değil mi? Yargıyı yanlış saymak, sevgili dostlar, eski yola gerisin geri dönmek demektir. Öyleyse yargı hakkında budalalığa düşmemeli. Yargı geçerlidir, çünkü o mevcuttur. Yargı da sizin tanrısal bir veçhenizdir ve sizin değişikliği yaratmanızın tek yolu yargılayıcı olduğunuzu kabul etmeniz ve kucaklamanızdır. Siz değişmeyi arzuladıkça ve yargılayıcı tarafınızı kucakladıkça, değişikliği yaratabileceksiniz, ama geçersiz kıldığınız, yok etmeye çalıştığınız şeyi güçlendirmiş olursunuz. Unutmayın, *neyi geçersiz kılar, yadsırsanız, onu güçlen-*

dirmiş olursunuz ve tam da onu kendinize çekersiniz.

Görüyorsunuz, bu tümüyle büyük bir paradokstur, bir ikiye-bölünüştür. Bu durumda aşırı ciddi olmanın da bir anlamı yoktur, çünkü, sevgili dostlar, tüm hizaya getiriciler, uyumlayıcılar içinde en büyüğü kahkahadır, şöyle göbekten atılan bir kahkaha. Bu hayatta birçok şey var ve bu çok ciddi işler arasında çok komik ve eğlenceli olanlar da var. Siz onlara, çelişkilere bile güldüğünüz ve onlardan keyif aldığınız zaman, an içinde yaşıyor olacaksınız, geçmiş ve gelecek olmaksızın, ve böylece sevinç yaratacaksınız.

Şimdi, biraz dinlenmeniz için bir ara vereceğiz ve sonra daha birçok soru sorabilmeniz için geri döneceğiz.

(P'taah ayrılır ve bir dinlenme molasından sonra geri döner.)

P'taah: Sorularınızı bekliyorum, sevgili dostlar.

S: (E) Kahkaha ve kahkahanın uyum içine sokma niteliği hakkında soru sormak istiyorum. Sizin bilinç düzeyinizde, siz de gönülden, çocuksu bir neşe içinde olabilir misiniz?

P'taah: Elbette. Çocuksu ama çocukça değil. Hayret ve hayranlık anlamında çocuksu, anlıyor musunuz?

S: Evet.

P'taah: Ve işte o hayranlık duygusu içinde her şey yenilenmiş olur. O hayret ve hayranlık duygusuyla, o huşu duygusuyla siz evreninizi tanırsınız; her şeydeki tanrısallığı tanırsınız.

S: (E) Olumsuz alaycılığa, kinik tutuma ne diyeceksiniz?

P'taah: Sevgili dostum, kinik olmak da pekâlâdır. Kinik olmak, insanların zayıf yanlarını bilmek ve bir başkasının zaaflarına gülerken, aslında kendimize güldüğümüzü anlamak, ha? Burada yanlış olan bir şey yoktur.

S: Fakat siz kendi düzeyinizde gülersiniz, öyle mi?

P'taah: Elbette, ben bu düzeyde gülmüyor muyum? Sizlerin bizim çok ciddi olduğumuzu düşünmenizden ve gülüp şakalaşmaktan zevk almadığımızı düşünmenizden nefret ederiz. Bunlar hepsi neşeye dahildir. Bir başka anlamda, şunu da fark ettik ki birçokları için kahkaha bir çaresizlik önlemidir, eğer gülmezlerse ağlayacaklardır. Ve biz kahkahanın gözyaşını defetmede büyük bir etken olduğuna dikkat ettik. Fakat biliyor musunuz, duygu ne olursa olsun, güçlü bir biçimde hissedildiğinde, bu sizin an içinde yaşamakta olduğunuz anlamına gelir. Her şey geçerlidir, fakat o güçlü duygunun bir sevinç duygusu olması bizim gönlümüzün dileğidir.

S: (K) Siz acı-verici duygulara ait anıların içimizde üstüste biriktiğinden söz ediyordunuz ve biz şunu bilmek istiyoruz, duygusal boşalma çalışmasının değeri nedir ve bu konuda doğru tutum ne olmalıdır?

P'taah: İnsanlık duygulardan, hissetmekten çok korkuyor. Duyguların enerjisi bedende biriktiği zaman, onu bastırma yolunda bir tutuma giriliyor. Duygu bastırıldığı, ifade edilmediği zaman, beden büyük bir rahatsızlığa uğrar. Çağımızda bulunmuş birçok yeni terapi yöntemi var -insanların duygularını ifade etmeye teşvik edildikleri, insanların geçmişe dönüp, geçmişte kendilerine büyük acı vermiş olayları yeniden yaşayıp duygularını ifade ettikleri terapi yöntemleri. Ve bu çok iyidir, bu, kaynayan tencereyi ateşten kaldırmaya benzetilebilir. Ancak, dışa vurmak ve bastırmak iki zıt kutuptur ve sizin aradığınız yanıt o ikisinin ortasında yer ahr ve ona kabullenme ve kucaklama denir. Bu kabul ve kucaklayışla dönüşüm diye de adlandırılan ve acıyı sevince dönüştüren durum gelir. Eğer bize sabır gösterirseniz, çok yakında bu konudan size çok ayrıntılı bir biçimde söz edeceğiz. Fakat bu metni oluşturabilmek için, işi biraz yavaştan alıyor ve

düzenlice yürütüyoruz. Fakat siz bizimle olacaksınız, sevgili dost, bir şey kaçırmayacaksınız.

S: (K) Size rüyalar hakkında bir şey sormak istiyorum. Kahkahaya imgeleme yeteneğinin ve duyguların eşlik etmesiyle, enerjilerin çakralardan özgürce akabildiğini söylediniz.

P'taah: Doğru.

S: İmgeleme. Ben rüya görürken, bazen günlük hayatımın ayrıntılarını tekrar yaşarım; düşünmüş, yapmış ya da yapmakta olduğum veya yapacak olduğum birçok şeyi rüyalarımda yaşıyorum. Uyuduğumuz zaman bütün bu olanlar nedir, bu bizim imgelememiz midir? Yoksa nedir?

P'taah: Bütün onların hepsi ve daha fazlası. Sizin rüya haliniz çok-boyutlu bir realitedir. O, günün olaylarını düzene sokmaktan çok daha fazla bir şeydir. O sizin imgeleme gücünüzü deneyimlemenizden çok daha öte bir şeydir. O birçok düzeyde yer alır, çünkü siz rüya görüyorken de yolculuk yaparsınız. Siz uyurken aynı zamanda birçok realite düzeyinde bulunursunuz. Yani, BENLİĞİN bütünü -isterseniz ruh enerjisi deyin- aynı zaman ve mekan çerçevesinde gezegenin başka yerlerinde bulunan diğer parçaları ile hemhal olmak üzere çok sık olarak bir araya gelir. Ayrıca, üstün-bilinç (süperbilinç) hali içinde başka âlemlere yolculuk da yaparsınız. Bunlar başka gezegenler de olabilir, sizin şimdiki zaman-uzay kavrayışınızın ötesindeki başka realite halleri de olabilir. Ve biliyor musunuz, bunlar gerçektir, geçerlidir. Siz rüya hali içindeyken başka dersler öğrenirsiniz, çoğu zaman o deneyimler sizin bu realitedeki hayatınızda size yararlı olur, ve onlar sizin şimdiki bilincinizin kavrayışının ötesinde olan dersler, öğrenimler ve anlayışlardır. Bu nedenle, onların bilincine varabilmeniz için bilinçli zihniniz imgeler yaratır. Bilinç bu imgeleri yakalar ve onlara tutunur. Bu yararlıdır, da-

ha önce söylediğimiz gibi, yatağınızın baş ucunda bir defter bulundurup, uyandığınız anda ve rüyanız zihninizde henüz çok berrakken not almanız çok iyi olur. Aldığınız notların çok uzun ve ayrıntılı olmaları gerekmez, hatırlayasınız diye birkaç anahtar sözcük ya da birkaç cümle yazabilirsiniz -ve hatırlayacaksınız. Bunu her gece art arda yaparsanız, o sizin bilinçli olarak görebileceğiniz bir kalıp, bir model meydana getirecek ve böylece, bilinç-dışı düzeyde zaten bildiğinizi bilinçli bir düzeyde de anlayabilmenizi sağlayacaktır. İşte bu iş bu şekilde yararlı olacaktır. Bununla birlikte, rüya halindeyken -başka realite âlemlerinde- deneyimlediğiniz fakat şimdiki bilinç düzeyinizin ötesinde olan şeyler de vardır. Sevgili dostlar, işte o başka realite âlemlerinde, *bu* haliniz gerçekten bir rüya halidir. Bu sizin için harikulade bir oyun alanıdır. Çünkü bütün bu rüya halleri, bu rüyalar, imgelemeler size çok uzak görünen realiteler içinde oyun oynamalar, sizin bu bilinçle farkında olduğunuz gündelik realiteniz kadar geçerli ve gerçektirler.

S: (K) Bizim tanrısal kaynaktan geldiğimizi anladım, fakat kim ve ne olduğumuzu anlamamıza yardım edecek bir anahtar var mıdır?

P'taah: Her bir an, bunun için bir anahtardır. Biliyor musunuz, bu gerçekten çok basittir, işte zaten ikiye-bölünmüşlük de budur, çünkü o öylesine kolay olsa da, insanlık için gerçekten çok zordur. Anahtar nedir? Anahtar, aslında sizin kim olduğunuzu öğrenmenizdir. Neye inandığınızı öğrenin. Sizin inanç yapınız sizin anahtarınızdır. Neye inandığınızı anladığınız ve bunun çoğunun saçmalık olduğunu, hatta, bunlara inandığınızı bile bilmediğinizi fark ettiğiniz zaman, ve üst üste bulunan katmanlarınızı kabul ve tasdik ettiğiniz ve her bir veçhenizi kucaklayabildiğiniz zaman -işte o zaman kendi tanrısallığınızı tanımış olacaksınız. *Böylece, BEN OLAN TANRI'yı bileceksiniz.* İşte bu o kadar basittir. Bunun

gerçekten ne kadar basit olduğunu söyledikten sonra, sizin için öyle olmadığını da anlıyoruz, bu nedenle, sizin zaten bildiğiniz şeyi ortaya koymak için adım adım ilerleyen bir süreç izliyoruz. Böylece, o sizin içinizde büyür, genişler ve siz biliş haline ulaşırsınız. En azından, bizim gerçekleştirmeye çalıştığımız şey bu.

Sevgili dostlar, aydınlanma iyi olmak ile ilişkili değildir, aydınlanma *Olmak'tır. (Ve P'taah yumuşak bir sesle tekrar eder.)* Aydınlanma iyi olmak değil, Olmak'tır.

S: (K) Benim sorum uyku ve rüya hakkında. Çoğu zaman, görünür bir neden olmaksızın, birdenbire uyanıyorum, bunun nedenini açıklayabilir misiniz?

P'taah: Bu herkese olur. Bunun çeşitli düzeyleri vardır. Bunlardan çok sık olan biri, beden gevşemiş bir halde dinlenirken bazı kaslarda spazmlar olmasıdır. Bu daha dünyevi nedenlerden biridir. Bir başka neden de, bilincin bedenden ayrılışının başlangıç aşamasında, beden titreşimlerinin hızla yükselmekte oluşudur. Bazen bedeni uyandıran bizzat o titreşimlerdir, çünkü bilinç, ayrılmak için uygun vaktin şu ya da bu nedenle henüz gelmemiş olduğunu bilir ve bedene hızlı bir geri dönüş, bu uyanışa neden olur, çünkü bu bir şok gibidir. Ancak, bizzat beden içinde farklı düzeylerde meydana gelen çeşitli olaylar nedeniyle ve ayrıca beden ile bilinç arasındaki ilişkiden ötürü, bu gibi şeylerin bir'den fazla nedeni vardır. Bunlar, birbirleriyle sıkı şekilde bağlantılıdırlar. Beden dışına çıkış, hepinizin daima yaptığı bir şeydir; fakat çoğu zaman, bedeniniz dışındaki yolculuklarınızı ve serüvenlerinizi bilinçli olarak anımsamazsınız. Kimileriniz bunun bilincinde olarak, uyku hali içinde değil, uyanıkken beden dışına yolculuk yaparlar, ama bu sizin *hypnagogic* dediğiniz, yani uykuya dalıştan hemen önce, beden tam bir gevşeme halindeyken olan durumdur. Bazen siz meditasyon yaparken, bedeniniz alfa-hali denilen hale geçer ve bu hal içinde insan-

lar beden dışına yolculuğu çok sık olarak deneyimlerler.

S: (K) Moladan önce bahsettiğiniz bir şeye değinmek istiyorum: Acılarımızı daha hafiften almak gerektiğini hatırladığımızda, bu yaşamları daha şanslı olanlar için daha kolay görünüyor, ama görünüşte kendimizden daha az şanslı başka kimselerin ölüm, hastalık ve felaketleri ile karşılaştığımızda, başkaları ıstırap çekerken bizim gülüp eğlenmemiz bizi suçluluk duymaya itiyor.

P'taah: Suç - sorumluluk. Suç öğrenilmemiş bir derstir. Ya sorumluluk nedir, sevgili dost?

(P'taah'ın soru sorduğu hanım yanıt vermekte bir an duraksar, bu durum, odadaki bir beyi o hanımın yardımına yetişmeye sevk eder ve o şöyle fısıldar:"Bir karşılık verebilme yeteneği..." fakat P'taah hızla döner ve sert bir okul öğretmeni rolüne bürünerek onun sözünü keser.)

P'taah: Size hitap etmiyoruz, sevgili dost.

(Dinleyiciler kahkahayı basarlar)

P'taah: Sınıfta en yüksek notlara sahip olduğunuzu biliyoruz.

(Dinleyiciler bu küçük ara-nağme ile çok keyiflenmişlerdir ve kahkahalar yeniden yükselir. Adamın duyduğu mahcubiyeti yenmesine yardım etmek için o hanım çok yumuşak bir sesle konuşur:)

S: O sadece benim hatırlamama yardım etmek istedi...

(Kendini suçüstü yakalanmış bir öğrenci gibi hisseden erkek özür dilercesine P'taah'a bakar:)

S: Gerçekten çok üzgünüm.

P'taah: Kendinizi suçlu hissediyor musunuz?

(*Erkek muzipçe gülümseyerek*:)

S: Hayır!

(Dinleyiciler coşkun kahkahalarla gülerler, herkes sakinleştikten sonra, P'taah devam eder:)

P'taah: Sorumluluk, sevgili çocuklarım, kalbinizin şakımasına neden olan şeye karşılık vermektir. Sorumluluk görev değildir. Kalbinizi sevinçle şakıtan bir şey yaptığınız zaman, gerçek kimliğinize yanıt veriyorsunuz demektir. O zaman siz dünyayı mutlu kılarsınız. Siz bir başkasının mutluluğundan sorumlu değilsiniz. Siz bir başkasının hayatından sorumlu değilsiniz. Siz sadece kendi hayatınızdan sorumlusunuz, çünkü *hayat tüm varlıkların bir ortak-yaratısıdır.* Şimdi birçokları diyecekler ki: "Fakat, P'taah, bizim arzularımız sevdiklerimizin arzuları ile bağdaşmadığı zaman ne yapacağız?"

Sevgili dostlar, siz birisini sevdiğiniz zaman onların sevinmelerini istersiniz -siz Kendinizi sevdiğiniz zaman kendiniz için sevinç istersiniz. Benlik sevgisiyle kararlar verildiği zaman bu uyum, esenlik ve sevinç yaratır. Eğer bir şeyi sevgiden dolayı değil, fakat sırf görev olarak yapıyorsanız, sonuçta bu duruma içerlersiniz. Ve insanların bunu anlamayacaklarını mı sanıyorsunuz? Ne kadar gülümseseniz, hoş sözler söyleseniz de bir faydası yoktur. Eğer gönlünüzde görevden ötürü bir içerleme varsa, bu herkes tarafından hissedilir. Ve eğer siz yürekten konuşsanız ve deseniz ki: "Benim için ne istediğini anlıyorum, fakat benim gönlümde yatan, şunu şunu yapmaktır -ve bu seni sevmediğimden değil, çünkü seni gerçekten seviyorum- fakat kendi hayatımı sevinçle yaşamak zorundayım." Ve eğer birisi buna kötü anlam verirse, bu sizin sorumluluğunuz değildir. Bu onların yaratımıdır ve *bir başkasının sizin hakkınızda düşündükleri sizin sorumluluğunuz değildir,* çünkü herkes kendi korkularına ve kendi yargılarına göre tepki verir. Örneğin, birisi ölürse, eğer o sizin çok sevdiğiniz biri ise, o zaman gerçekten kedere boğulursunuz, çünkü alıştığınız biçimdeki fiziksel temas so-

na ermiştir. Siz, sevgili dost, şunu da biliyorsunuz ki, sevdiğiniz biri ölürse, hiçbir şeyin sonu gelmiş değildir, çünkü aslında ölüm yoktur.

Büyük yaslara bürünmek çok modadır. Bu zamanda bu daha azalmıştır. Fakat bu büyük bir gelenek olagelmiştir, yasta olduğunuz için bunu ya da şunu yapamazsınız. Eğer sizin sevdiğiniz kimse sizi gerçekten seviyorsa , asık bir suratla -daha da kötüsü, öyle görünmeye çalışarak- etrafta dolaşmanızı ister miydi? Gerçekten dans edip şarkı söylemelisiniz. Eski kültürlerinizin birçoğunda, birisi ölüm yoluyla bir realiteden bir başkasına geçiş yaptığı zaman, bu büyük kutlamalara neden olurdu. Aslında, keder ve yeniden-buluşma özlemi tamamen doğaldır, fakat insanın kendine devamlı hatırlatması gereken şey sevginin asla sona ermeyeceğidir. Siz bir kimseyi sevmişseniz, o sevgi sonsuza kadar sürer -aslında ayrılık yoktur.

S: Ben özellikle, başka ülkelerdeki daha az talihli insanları düşünüyorum. Eğer onların ölümlerinin ve hastalıklarının yanlış olduğunu düşünüyorsam, o zaman bu durumu açıkça yargılamış oluyorum.

P'taah: Her insan, anlamayı arzuladığı şeyi anlayabilmek için kendi realitesini -ruh düzeyinde- kendi seçer. Siz bu realite boyutunda kısılıp kaldığınız zaman, şöyle diyorsunuz: "Herhangi bir kimse neden bir bebek olarak açlıktan öleceği bir ortamda doğmayı istesin? Neden bir insan tüm fiziksel yetilerden yoksun doğmayı, savaş, yıkım ve umutsuzluk dolu bir zaman kuşağında doğmayı, şiddet ve nefret dolu bir aile içinde doğmayı istesin? Böyle bir şeyi insan niçin seçsin ki?" Ama, ne var ki tüm bunlar bir illüzyondur, bu sizin deneyim için yaratmakta olduğunuz bir sinema filmidir. Biliyor musunuz, hayat bir "tek el atış" değildir. Emin olabilirsiniz ki eğer siz bir uyum, bolluk ve büyük sevinç ortamında doğmuş olsanız -ki tüm bunlara sürekli şekilde sahip olacak insanla-

rın sayısı pek fazla değildir- öteki hayatlarınızda bunun tam zıddını yaşamışsınızdır.

Daha önce de söyledik, siz baskı gördünüz, baskı uygulayan oldunuz, siz katil ve kurban oldunuz. Siz büyük sosyal mevkilerde bulundunuz, çok düşük durumlarda da yaşadınız, siz erkek, siz kadın oldunuz -siz her şey oldunuz. Bu gezegen ve diğerleri üzerinde dolaşmış her bir varlığın, her bir veçhesi olarak yaşadınız siz. Ve böylece, siz deneyim kazanmak için kendi realitenizi yaratırsınız. Ve tüm bunlar muazzam bir illüzyondur.

S: (E) "Olma" haline en iyi şekilde nasıl girebileceğimizi açıklayabilir misiniz?

P'taah: Bu konuda konuşmaktan çok mutlu olurum. Bir yapan-insan değil, bir olan-insan olmak, ha? Her an'ı, şimdi 'yi dolu dolu yaşamak, bizim söyleyeceğimiz işte budur. Geçmişinizle o kadar çok meşgul olmamak ve geleceğiniz hakkında o kadar çok tasalanmamak. Nasıl daha sakin olacağınızı size nasıl anlatayım? Nasıl daha az yargılayıcı olacağınızı? Daha az beklentiler taşıyıp da, ama daha çok bekleyebilen olabileceğinizi ben size nasıl anlatayım? Nasıl bir yunusbalığı gibi, bir çocuk gibi olabileceğinizi?

Pekâlâ, bunun pratik gerektirdiğini söyleyebiliriz. Ama, siz kendinizi maziye boğulmuş ya da geleceğiniz hakkında endişelere boğulmuş halde yakalayabilirsiniz. O zaman sadece şöyle söylemek gerekir: "İşte yine oradayım." "Fakat ben *şimdi* ne yapıyorum?" Yavaş yavaş bu sizin için daha kolaylaşır ve böyle durumlarda üzülmeniz ve kendinizi yargılamanız gerekmez. Bu kendinizi zaman zaman yakalamaktır ve siz böyle yaptıkça, şöyle diyebilirsiniz: "Gelecek hakkında düşünmekle aşırı meşgulüm, şimdi sadece *olacağım* (varoluşumu deneyimleyeceğim). Bu yardımcı oldu mu?

S: Evet.

P'taah: Yaşanan an içinde bulunmak sizin eğitiminizde

yer almıyor, çünkü bu toplumda size çocukluğunuzdan bu yana, geleceğiniz hakkmda düşünmek öğretilmiştir. Siz büyüdükçe, tüm insanlarda olduğu gibi, sizde de geçmişe ilişkin acı duygular oluşur, çünkü öğrenilmesi gereken dersleri anlamazsınız. Suça, suçluluğa takılır kalırsınız, fakat dersleri öğrendiğinizde ve o derslerle bütünleşip onları kucakladınızda suçluluk önemini ve etkisini yitirir. Bu şekilde siz geçmişinizi değiştirebilirsiniz, yani böylesine güçlüsünüz. Bu konuda size daha anlatacaklarımız var; değişim-dönüşümden (transmutasyon) söz ederken, geçmişinizi ve geleceğinizi nasıl değiştireceğinizi anlatacağız, çünkü bunlar aynı şeydir.

S: (E) Bu akşam bir ara, düşüncenin bir alet olmaktan çok daha fazla bir şey olduğunu söylemiştiniz, bu konuyu biraz açıklar mısınız?

P'taah: Sizin evreninizi yaratan şey gerçekten düşüncedir. Böylece, düşünce bir tezahür-ettirme aletidir. Sizin realitenizde meydana gelen şeyler bir düşünce olmadan gerçekleşemezler, anlıyor musunuz?

S: Sanırım, anlıyorum.

P'taah: Pekâlâ, örneğin, eğer bir savaş varsa, bu savaş onu önceden düşünmüş olan biri olmadıkça gerçekleşemez. Herhangi bir şeyin fiziksel realite içinde, üç-boyutlu realite içinde tezahür etmesinden önce onun düşüncede başlamış olması zorunluluğu vardır. Siz bir düşünce ürünüsünüz. Fiziksel madde aslında bilinçtir ve bilinç aslında düşüncedir, ama düşünce aynı zamanda bir güç kaynağıdır, ve biz bu zamanda bilinenin ötesindeki bir teknolojiden söz ediyoruz. Şu sırada bu konuda fazla ayrıntıya girmek uygun olmaz. Bu konuya daha önce de değinmiş ve daha üstün bir teknolojide düşüncenin bir güç, adeta bir yakıt olarak kullanıldığını söylemiştik. Örneğin, sizin güçlü bilgisayarınız elektrikle işler. Gelecekte bu dünyada da uygulanacak bir teknolojide ise bilgisayarlar düşünce ile işleyecektir.

S: Bu benim düşünceye ilişkin daha fazla şeyler olduğu hakkındaki duygumu izah ediyor.

P'taah: Kesinlikle, sevgili dost. Bilim adamlarınız, yani fizikçileriniz şimdi anlamaya başlıyorlar ki maddeyi yaratan düşüncedir ve gerçekten, siz Tüm-Varolan'ın düşüncesisiniz. Düşünce, ışıktan daha yüksek bir titreşim tayfında bulunmaktadır. Anlıyor musunuz? Bir zamanlar fizikçileriniz ışıktan daha yüksek bir titreşime sahip hiçbir şey olmadığını ve böylece, hiçbir şeyin ışıktan daha hızlı yol alamayacağını düşünürlerdi. *Durum böyle değildir.*

S: (K) Eğer düşünce ışıktan daha yüksek bir titreşime sahipse, o zaman bizim eşyayı tek bir yoğunlaştırılmış düşünce yoluyla hareket ettirebilmemiz, hatta, kendimizi bir yerden bir yere taşıyabilmemiz gerekir.

P'taah: Bunu gerçekten yapabilirsiniz.

S: Öyleyse bunu yapmak istediğimiz zaman yapamayışımız nedendir?

P'taah: Çünkü saf düşüncenin ne olduğunu bilmiyorsunuz, *çünkü yapabileceğinize inanmıyorsunuz*.. Bakın, sizin inanç yapılarınız sizin realitenizin temel taşlarıdır. Daha önce birçok kez söyledik, eğer kalın bir duvarın içinden yürüyüp geçmeyi arzu ederseniz, geçebilirsiniz, fakat geçemeyeceğinize inanıyorsanız, geçemezsiniz.

S: (K) P'taah, geçmişteki tüm ruhsal üstatların, örneğin İsa ve Buda'nın ve sizin gibi varlıkların erkek cinsiyette olmalarının nedenini açıklayabilir misiniz?

P'taah: Bütün bunlar neden dişi değil de erkek enerjidir, öyle mi? Tarihiniz kendini erkek ağırlıklı enerji yönünde yeniden yazarken dişi cins gözardı edilmiş, gerçekten gizlenmiştir. Erkek olan taraf kadından çok korkuyordu, çünkü sizin tarihinizde, erkek karşısında o büyük güç sahibi olagelmişti; çünkü kadın, Dünyanız olan Tanrıça'ya çok yakın

olandır. Kadın hayatın yaratıcısı olagelmiştir. Tarihinizin bu döneminde, erkek cinsi, kadının gücünden büyük korku duymuştur. Kadınlara boyun eğdirme uygulamaları işte bunun için o kadar dehşet verici olmuştur. Şimdi bu durum elbette değişiyor. Sizlerle konuşan bizim gibi varlıklar hangi cinsiyetten olursak olalım, gerçekte erkek enerjiyi temsil etmiyoruz, fakat bir erkek enerji görünümünde konuşmak, dişi enerji görünümünde konuşmaya oranla, insanların daha kolay yaklaşıp ilişki kurmalarına olanak sağlıyor. İnsanlığın bilincinde, otorite sahibi olan, bilgi sahibi olan erkek enerjidir. Anlıyor musunuz? Ve böylece de insanlık erkek enerjiyi davet ediyor.

S: Bizim inanç sistemimiz nedeniyle mi, yani erkek enerjiye daha iyi yanıt verdiğimiz için mi erkek enerjiyi davet etmiş oluyoruz?

P'taah: Kadın baskı altına alınmış, boyun eğdirilmiş bir konumda bulunuyor, çünkü erkek güçsüz kalmaktan korktuğu için güç gösterisinde bulunmuştur ve tüm bilginin ve bilgeliğin kadından geldiğini kabul etmeyi -sizin kültürünüzde- içine sindiremiyor. Fakat biliyor musunuz, aslında bu enerji (P'taah) pek öyle erkeksi değildir.

S: Siz androjen (hem erkek hem dişi) enerjiden mi söz ediyorsunuz?

P'taah: Sevgili dost, ruhun bir cinsiyeti yoktur.

S: O cinsiyet ötesi midir?

P'taah: Kesinlikle, hepsini kendinde toplar. Ruhunuzun cinsiyeti yoktur, siz hayatlar boyunca kâh kadın, kâh erkek olmuşsunuzdur. O gerçekte cinsiyet ötesi olan değil, tümünü kendinde toplayıp bütünleştirendir.

S: Eğer biz her bir hayatımızda, erkek ya da kadın olarak gelmeyi seçebiliyorsak, eşcinseller, yani homoseksüel ve lezbiyenler neden var? Neden onlar kadın ya

da erkek olarak gelmeyi seçmiyorlar?

P'taah: Birçok nedeni vardır. Daha önce de söylemiş olduğum gibi, insanlık gerçekten iki-cinsiyetlidir (biseksüel), yani cinsiyet ne olursa olsun sevgiyi fiziksel olarak genişletebilirler. Anlıyoruz ki bu dünyanızda hiç de makbul değil ve eşcinseller hakkında büyük bir yargı var. Ancak, şunu da söylemek isteriz: Zaman zaman ufak bir karışıklık olduğu da olur ki biz burada fiziksel bedene ait kromozomlardan söz ediyoruz. Çoğu zaman eşcinsellik bir travma ile meydana gelir. Biz ruh enerjisinin bir cinsiyeti olmadığını söylerken, cinsel ifadeden söz etmiyoruz. Eşcinsellik hakkında hiçbir yargı yoktur. İster homoseksüel, ister heteroseksüel olsun, insanın kendini biri ya da diğeri ile sınırladığı, halbuki aslında bütün bunların hepsinden sevgi ve mutluluğun fiziksel ifadesini elde edebileceği hakkında şaka yollu sözler işitmişizdir. *Biliyorsunuz, cinsellikte amaç yalnızca üreme değildir.* O da insanlık için tutsaklaştırma yöntemlerinden biri olagelmiştir. O eğer yalnızca üreme için olsaydı, o zaman belki de bu denli haz verici olmazdı, ha? Anladığımıza göre, insanlar için bu çok alınganlık yaratıcı bir konu.

Sevgili dostlar, şimdilik bu kadar yeter, bilgiyi alma düzeyiniz doygunluk noktasına varmış bulunuyor. Hepinize gerçekten büyük bir sevgi ile teşekkürlerimi iletiyor ve hepinizi selamlıyorum. Her zaman olduğu gibi, sizinle olmak kalbimi sevinçle dolduruyor ve size veda etmek bir hüzün sebebi oluyor. Ancak, çok yakında bir araya geleceğiz, ve şunu da bilmelisiniz ki sizinle bu şekilde beraber olmadığımız zaman, sakin ve sessiz anlarınızda gerçekten benimle konuşabilirsiniz ve ben orada olacağım. Hepinize iyi akşamlar diliyoruz.

Bölüm 4

DÖRDÜNCÜ CELSE

18 Eylül 1991

P'taah, dinleyicileri her zamanki dinamik tavrı ile selamlar.

P'taah: Selam, sevgili varlıklar. Hepinizin çok iyi bir akşam geçirmenizi diliyorum.

(Celseye yeni gelenlere bakarken, onlar arasında bundan on dört ay önceki celsede görmüş olduğu kişileri tanır.) Evet, eski dostlar ve bazı yeni dostlar... Hepiniz hoşgeldiniz. Siz Dünya insanlığının titreşim frekanslarının yükseltilmesi yönünde çağrıda bulundunuz. Bunun sizin bilinçli arzunuz olduğunu söylemiyoruz. Elbet ki, her birinizin bilinçli arzunuzun bilmek olduğunu anlıyoruz. Bununla birlikte, bilincinizin altındaki ya da üstündeki, ve kuşkusuz ardındaki düzeyde tüm insanlık, Tüm-Varolan ile, İlk Neden ile -Tanrı/Tanrıça ile- uyumlu bir titreşim haline girmek için ateşli bir arzuyla doludur. Yine de, daha önce söylemiş olduğumuz gibi, biz çoğu zaman Tanrı/Tanrıça terimlerini kullanmıyoruz çünkü insanlık daima Tanrı/Tanrıça'nın, Tüm-Varolan'ın kişileştirilmesi eğilimindedir. *Siz kişileştirme işine giriştiğiniz zaman Kaynağı sınırlandırmış oluyorsunuz.* Siz Kaynağı kişileştirdiğinizde, o zaman, gezegeniniz üzerinde ve tüm evrenlerde var olan her şeyin o Kaynağın bir yansıması, bir ifadesi olduğunu pek kolayca unutuyorsunuz. Siz aslında bir

titreşim frekansısınız. Düşünce de bir titreşim frekansıdır ve aslında sizler, hepiniz Kaynağın düşüncesisiniz. Siz evreninizin titreşim frekansı ile çoğu zaman uyum içinde olmayan bir titreşim frekansısınız. Böylece o titreşim ahenksizlik içindedir; çünkü sevgili dostlar, siz kim olduğunuzu unuttunuz - siz tanrısal uyum ile rezonans halinde değilsiniz ama yine de siz aslında, elbette tanrısalsınız.

Daha önce birçok defa söyledik, ve sizin inanç yapınızın bir parçası haline gelmesi için bunu ne kadar çok söylesek de yine azdır: *Siz kendi realitenizi mutlak surette kendiniz yaratırsınız.* Fiziksel realiteyi ve diğer her şeyi yaratan sizin kendi inanç yapınızdır, bilincinizdir. Kendi hakkınızda her neye inanıyorsanız, o sizin her halinize yansır. Benliğiniz dışında gördüğünüz her şey, aslında bir tanrısal yansıma, bir aynadır.

BENLİK ile uyum halinde olduğunuz zaman size her şey ifşa edilir: Tüm bilgi, hepinizin düşlediği şey, galaksiler-arası yolculuk, evrenlerin bilgisi. İnsanlığın, bilmecenin parçalarını yerli yerine oturtma konusundaki ateşli arzusunu anlıyoruz. Size her zaman söylüyoruz, bilmecenin parçaları ile ilgili yanıtlar, tüm çözümler, sizin dışınızda değil, içinizde yatmaktadır. Ne kadar çok kitap okursanız okuyun, fizik biliminde ünvanınız ne olursa olsun, yanıtı bulamayacaksınız, çünkü yanıt tanrısallıkla rezonans halinde olmakta yatar. Gezegeninizde, hem sizin tarih çağlarınızda, hem de tarih-öncesi çağlarda bu bilgiye sahip olan pek çok uygarlık yaşamıştır -şu ya da bu nedenle buradan gitmeyi seçmiş olan yüce uygarlıklar.

Bu haftalar boyunca sizinle, inanç yapılarınız hakkında, kendinize ilişkin inançlarınızın hayatınıza nasıl yansıdıkları hakkında konuştuk; hayatınızı bu inanç yapıları üzerine nasıl inşa ettiğinizden, bebekliğinizden bu yana dünyanıza bir mercek arkasından baktığınızdan söz ettik. İlk doğduğunuz

andan ve ilk geçersiz kılındığınız andan itibaren -yani morfojenik rezonans ile, insanlığın kolektif bilinci ile ilk temasa geçtiğiniz andan itibaren- siz hayatınızı buna göre inşa etmeye başlarsınız. Size insanlığın kırık bir kalple yaşadığından söz ettik. Sevgili dostlar, bu doğrudur: Siz kalp kırıklığından ölüyorsunuz. Her biriniz ta çocukluk yıllarınızdan beri yalnızlık, acı ve mutsuzluk içinde yaşıyorsunuz.

Şimdi bana dersiniz ki: "Bunlar hepsi pekâlâ, fakat bu konuda ne yapabiliriz?" Pekâlâ, bu gece yine bundan söz edeceğiz; kimileriniz bunu daha önce duydunuz, kimileriniz için ise yenidir ve hepinizin gelişiminin en önemli kısmı budur: *Siz acı-verici olduğu hakkında yargıda bulunduğunuz bir şeyi nasıl kucaklayacağınızı anlayıncaya dek, içinizde mevcut tüm bilgiye ulaşmanız için enerji merkezlerinizi asla serbest hale geçiremeyeceksiniz.* Ve işte böylece, bu akşam bir halden bir başka hale geçme, yani değişim-dönüşüm hakkında konuşacağız ve bundan tekrar tekrar söz edeceğiz. Değişim-dönüşüm -ona simya denir. Siz simyanın ne olduğunu biliyor musunuz? Moleküler yapıda bir değişim gerçekleştirmek. İşte, duygusal değişim-dönüşüm de azabın vecit haline dönüştürülmesidir. Ve aslında vecit hali nedir? *İşte o, tanrısal Bir 'liktir; o, ayrılıktan kurtuluştur. Benliğin başka Her Şey ile tamamen bütünleşmesidir.* Tanrısal vecit -o gerçekten harikuladedir. O bir mucizedir, çünkü bu yalnızca ıstırabı vecit haline dönüştüren simya sanatı olmakla kalmayıp, aynı zamanda bedeninizin hücresel yapısında moleküler değişiklik de yaratır. O beyinde bir değişim yaratır. O sizin geçmiş olarak adlandırdığınızı değiştirebilir. O sizin geleceğinizi değiştirir ve gerçekten, o sizin gezegeninizin çehresini değiştirir. Bu gerçek bir mucizedir.

Sevgili dostlar, size sözünü ettiğim şey sadeliktir. Sadelik, bir şeyi gerçekleştirmek istiyorken, bir yandan da "bunu asla gerçekleştiremem ki," şeklinde düşünmemektir, ama siz

hepiniz bunu böyle düşünmeyi çok iyi beceriyorsunuz. Bu gelecekte, öldükten sonra kazanacağınız bir ödül değildir. Bu, yükselmiş üstatlar hakkında bir şeyler dinleyip de, "Ah, keşke ben de öyle olsam," demek değildir. Söylediğimiz şeyler bu kattaki her bir varlık içindir. *Ve gerçekten, bu hiçbirinizin ötesinde değildir.* Ve biz sizin "ulaşamadığınız" için üzülmenizi istemeyiz, çünkü siz *ona ulaşacak* ve onu uygulayabileceksiniz. Şimdi baştan özetleyelim:

Siz doğuşunuzdan itibaren geçersiz kılınmış durumdasınız, incitilmiş, yaralanmışsınız ve yargılanmışsınız. İşte siz bundan yola çıkarak kendi hakkınızdaki ve realite hakkındaki görüşünüzü inşa edersiniz. Böylece, siz genç erişkinler haline geldiğinizde, kim ve ne olduğunuz hakkındaki inanç yapınızı da inşa etmişsinizdir. Hepiniz, ama hepiniz değersiz olduğunuza, yetersiz olduğunuza inanırsınız. Diğer insanlara karşı nasıl bir çehre takınırsanız takının. Biz bundan söz etmiyoruz. Biz sizin büyük cesaretinizden ve yiğitçe tavrınızdan söz etmiyoruz, biz sizin gerçekten kim olduğunuzdan söz ediyoruz. Değersizlik duygusu insanlar için ortak bir etkendir. Sizin kendi kendinizi yargılama biçiminiz çoğu zaman öylesine acı vericidir ki, kendinize bakmaya dahi dayanamazsınız; siz kim olduğunuzu bilmiyorsunuz, bu yüzden de tüm yargınızı kendi dışınıza yöneltirsiniz. Şimdi bu konuya girmeyeceğiz, çünkü yargı hakkında uzun boylu konuştuk ve elbette yine konuşacağız. Bununla birlikte, sadece şunu söyleyeceğiz: Siz kendinizi yetersiz olmakla yargıladıkça, sevgiye layık olmadığınız şeklinde yargıladıkça, kendinizi koşulsuz olarak sevmedikçe, her bir veçhenizi kabul ve tasdik etmedikçe, bunlar hayatınızın bütün veçhelerine öylece yansır. Ve böylece siz acı ve ıstırap içinde olursunuz, sadece kendi hakkınızdaki yargılarınızı size geri yansıtan insanların sizi yargılamaları ve geçersiz kılmaları yüzünden değil, aynı zamanda enerji merkezleriniz de bu durumda açık değildir ve

siz acı içinde yaşarsınız. Acı aslında, daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, duyguya gösterilen dirençtir. *Acı bir his değildir -o sadece hissetmeye karşı gösterilen dirençtir*, o yargıdır- *acının sebebi yargıdır*, o sadece *dirençtir. Hayatınızdaki durumları yargıladığınız zaman, bırakın sevinç duygusu varlığınıza nüfuz etsin,* o zaman direnç kalmaz, enerji kanalları açılır ve duygu enerjisinin göbek çakrasından yukarı, kalbinize ve öylece tepe çakranıza kadar yoluna devam etmesi mümkün olur ve bu suretle o evren boyunca çınlayıp yankılanır ve her şeyle, tüm bilinçle temasa geçer. İncinebileceğinize, acı çekebileceğinize dair yargıda bulunduğunuz zaman, içinde bulunduğunuz durumu "zarar verici" olarak yargıladığınız zaman, hemen o anda güneş sinirağı bölgeniz direncin pençesine düşer, bu durum enerji merkezlerinizi kapatır. Enerji gidecek bir yol bulamaz ve böylece acı çekmeye başlarsınız. Çoğu zaman bu duygusal bir acı olduğu kadar fiziksel bir acıdır da. Şimdi, sizin acı-verici olacağı hakkında yargıya vardığınız bir durum ortaya çıktığında, sizin normal tepkiniz, ardına saklanacağınız bir duvar örmektir. Dediğimiz gibi, incinmemek için yaşamınızdaki bu duvarı giderek yükseltir ve kalınlaştırırsınız, fakat bu bir işe yaramaz ve elbette incinirsiniz.

Öyleyse çare, değişim-dönüşümdür, ve bu konuda size çok basit adımlar önereceğiz. İlk adım *sorumluluk* almaktır, çünkü siz kendi realitenizi kesinlikle kendiniz yaratırsınız. Hayatınızda hiçbir durum, hiçbir şey yoktur ki birlikte-yaratılmış olmasın. Öyleyse, sorumluluk almak: "*Bunu ben yaptım,*" diyebilmek -ki bu o kadar kolay değildir. Durum size sevinç verdiği zaman bu olağanüstü kolay bir şeydir. O, size bir kalp ağrısı verdiğinde ise o kadar kolay değildir.

İkinci adım: *Yargı.* Size haksızlık etmiş bir kimseyi yargıladığınız zaman ne dersiniz? "Piç kurusu!" Biz sizi işitiriz! *İşte, suçladığınız anda sorumluluk kabul etmiyorsunuz de-*

mektir. Hayatınızda o kadar görkemli olmayan bir şeyi ortaklaşa yaratmış iseniz, bu, öğrenme deneyimi içindir. Seçtiğiniz her şeyi deneyim kazanmak için seçersiniz, hepsi bu, deneyim için. Her bir deneyimin içinde bir inci, bir mücevher saklıdır, sevgili dostlar. Yine de o kadar kolay değil, ha? Size büyük acı vermiş bir kimseyi nasıl kutsarsınız? Yine de şöyle denilmesi gerekir: "Bu durumu ben bu kişi ya da kişilerle birlikte yarattım." Daha sonra şöyle dersiniz:"Oh, Tanrım büyük bir yargıda bulunuyorum." Fakat gerçekten, sevgili dostlar, bu pekâlâdır. Yargı geçerlidir ve sizin tanrısal bir ifadenizdir. Bu yargıyı kucaklamalı ve kişileri, kendinizi ve acıyı kutsamalısınız... Ve bilin ki binlerce yıl boyunca, hayatlar boyunca birikmiş olan acıyı, onun içindeki inciyi keşfedebilmek için siz biriktirdiniz. Öyleyse her şeyi kucaklamalı, kabul ve tasdik etmelisiniz. Her şeyi varlığınızın ışığı içine alın, kucaklayın; siz böyle yaptıkça, enerjiyi bastıran acının pençeleri gevşeyip çözülecektir. Değişim-dönüşüm bu yoldan gerçekleşebilir. Enerjinin göbek çakrasından kalp çakrasına ve oradan tepe çakrasına ulaşması ile vecit haline varırsınız. O zaman *Bir'liği* gerçekten anlarsınız.

Sevgili varlıklar, yapılacak bir şey yoktur; siz değişim-dönüşümü *yapacak* değilsiniz. Bu mümkün değildir, çünkü siz buna kalkışırsanız, o zaman bu erkek enerjidir. Buna uğraşmak, çabalamak denir. Oysa değişim-dönüşüme ancak *izin verilir.* İzin vermek, kabul etmek. Bu ancak sizin gerçek kimliğinizi beslemenizle yaratılır. Buna *teslimiyet* denir. Teslimiyet. Pek çoğunuz için bu gerçekten pis bir sözcüktür. Çünkü sizin kültürünüzde teslimiyet soylu ya da yiğitce bir tavır değildir. Sevgili dostlar: *Teslimiyet güçleri birleştirmek demektir.* Teslimiyet kim olduğunuzu kabul ve tasdik etmek demektir: siz tanrısal bir ifadesiniz. Siz, tanrısal olduğunuz, aksi halde burada bulunmanızın mümkün olamayacağı fikrine varıncaya dek -siz varlığınızın her bir fasetinin, düşün-

müş olduğunuz her bir düşüncenin, öylesine sert bir biçimde yargıladığınız her bir eylemin gerçekten tanrısal birer ifade olduğunu, aksi halde burada bulunmanızın mümkün olamayacağını iyice anlayıncaya dek- siz bilinen ve bilinmeyen realiteler içindeki her şeyin gerçekten Kaynağın bir düşüncesi olduğunu anlayıncaya dek, kesinlikle "Tanrı'nın gülü koklayışı" olduğunuzu bilmeyeceksiniz. Bu, üçüncü-yoğunluğun vecit halidir.

Peki, aziz dostlar, pek çok sorunuz var. Başlayalım.

S: (K) Özellikle Jani'nin bilinci ile bağlantıda olmanız ya da sizin onun bilincinin daha büyük bir bölümü olmanız ve bizim kendi varlığımızı daha bilinçli bir şekilde öğrenebilmek için kendi bilincimizin daha büyük bir bölümü ile temas ve iletişim kurabilmemiz mümkün müdür? Keza, bu boyutta giderek daha çok görünen dünya-dışı varlıklar ve diğer varlıklar insanların farklı veçheleri midir?

P'taah: Bütün bunlar hepsi tek cümle miydi? *(Neşeli gülüşmeler.)*

S: Hayır, iki cümle.

P'taah: Sevgili dost, size çok basit bir yanıt vereceğim; *Ayrılık yoktur.* Sizin bilinciniz olarak kabul ettiğiniz şeyle, sizin üstün-bilinciniz olarak kabul ettiğiniz şey arasında gerçekten hiçbir ayrılık yoktur. Elbette farklı titreşim frekansları vardır. Ne de olsa, evrenlerinizdeki -aslında çoğul-evrenlerdeki- her şey bir titreşim frekansıdır. Sizinle konuşan bu enerji ile medyumunuzun bilinci arasındaki ilişkiye gelince: Bizler aynı titreşim frekansındanız, fakat bu benimle sadece bu medyum aracılığı ile temas kurabileceğiniz anlamına gelmez. Siz bunu biliyorsunuz, sevgili dost, çünkü siz benimle konuştunuz. Böylece, siz yavaş yavaş bilincine varacaksınız ki ayrılık diye bir şey yoktur. Hatta, birbirinizle ister sevgili ister düşman olduğunuz yargısında olsanız bile -eğer gerçek-

te ayrılık olmadığını anlasaydınız, *sadece* sevgililer bulunurdu. Tüm dünya sevgililerle dolu olurdu, gerçekten. O zaman buraya daimi olarak bedenimizle gelirdik. Biz sevenleri severiz çünkü. Sormak istediğiniz bir soru var mı?

S: (K) Kimi insanlarla, hayat boyu süren ve belli dersler ya da sorunlar etrafında dönen, aynı doyum vermeyen konuları durmadan tekrarladığımız bir ilişkimiz oluyor ki bu konu da benim için büyük bir soru işareti oluşturuyor. Öğrenimi tamamlamak için acaba ne yapabilirim?

P'taah: Bu çok iyi bir soru, çünkü çoğu erişkin, geriye doğru hayatına baktığı zaman, gerçekten de bazı durumların hep art arda tekrarlanıp durduğunu görebilir. Öyküler farklı olsa da duygular aynıdır, bir kişi ile olsun, birçok kişi ile olsun. Hepsinin içinde, kuşkusuz, ilişkiler en büyük dersleri oluşturur, çünkü içinizde olup bitenleri ancak bu yoldan öğrenebilirsiniz. Ortaya çıkan duygulara bakmak gerekir, öykü önemli değildir. Sevgili varlıklar, siz derslerinizi öğrenmek için hayatlar boyunca, hep en çok sevdiğiniz varlıkları seçersiniz. Dedik ki, *realite, duygu ile kucaklanmış düşüncedir.* Hayatınızdaki olağanüstü güzel bir şeyi nasıl yeniden yakalayabileceğinizi anlatmıştık; özellikle, o Bir'lik anlarından söz ediyoruz. Bu onun güzel ve güneşli bir gün gibi, fiziksel yönleri ile hatırlanması değildir: "Deniz kenarındaydım, her yer çiçek doluydu," gibi... Buna dış süslemeler denir. Dış manzara, bu bağlamda, bir anlam taşımaz doğrusu, ama eğer siz onun sizde doğurduğu duyguya ulaşabilirseniz, o anı yeniden yakalamışsınızdır. Siz ilişkilerinizi gözden geçirdiğinizde, çoğu zaman, olan şeylerin sizde hep aynı duyguyu yarattığını fark edeceksiniz. Anlıyor musunuz?

Şimdi, o durmadan tekrarlanan ve doyum vermeyen meselelerle ilgili olarak sizin yapabileceğiniz bir şey verdim size ve siz o zaman dış realiteyi değiştirebilirsiniz. Şunu

hatırlamanız önemlidir: Hepinizin çektiğiniz acılarda çok büyük bir yatırımınız vardır. Öfke, saldırganlık gibi hallerde sizin çok büyük bir yatırımınız vardır, çünkü siz onu çok iyi bilirsiniz. Şunu da hatırlamanız önemlidir ki, *sevgi ifadesi olmayan her şey bir korku ifadesidir.* Kendinizi korkunun alevlendiği durumlar içinde bulduğunuzda, ki bu öfke, düşmanlık gibi duygular yaratacaktır- yapılacak şeyin sadece korkuyu kucaklamak olduğunu hatırlamalısınız. *Hissettiğiniz şeyi geçersiz kılmaya, yadsımaya kalkıştığınız anda onu güçlendirmiş olursunuz.* Eğer siz düşmanlığı ve öfkeyi geçersiz kılacak olursanız, eğer sabırsızlığı ya da acımasızlığı geçersiz kılmaya kalkarsanız -bu bakmakta olduğunuz ister kendinize ister bir başkasına ait bir ayna olsun- siz onu güçlendirirsiniz. Öyleyse bastırmak, itmek, defetmek değil, kucaklamak gerekir, sevgili dostlar. Her bir veçheyi alıp, onların hepsinin sizin bir parçanız olduğunu bilmek. O geçerlidir, o sadece bir değişim yaratmak üzere kucaklanmayı bekleyen bir tanrısal ifadedir -onu varlığınızın ışığı içine alıp kucaklamalısınız. İşte siz böyle yaparken daha ve daha çok *ışık* yaratmaktasınızdır. Uyum -bir başka zamanda size, sizin için gerçek uyumun ne olduğunu anlatacağız.

S: (E) Şunu fark ettim, bu izin verme ya da kucaklama temelinde hareket ettiğim zaman, bir korku uyanıyor, duruma hâkim olamama korkusu gibi, bunun da taşınması biraz zor oluyor.

P'taah: Evet. Bunun nedenini biliyor musunuz? Buna yok olma korkusu denir. Sizin kültürünüzde size daima kontrolün sizde olması gerektiği öğretilir. Kontrolü elde tutamazsanız, bir başkası onu ele geçirecektir ve siz öleceksiniz. Eğer siz ölümün gerçekten olmadığını anlamış olsaydınız, bu bile kabul edilebilirdi. Sevgili dost, bu pekâlâdır. Korkuya izin verin, izin verin. Biliyor musunuz, sizin birisine: "Gerçekten korkuyorum, çünkü kontrolü kaybettiğimi hissediyo-

rum," demeniz pekâlâ hoşgörülebilir bir şeydir. Bilmek gerekir ki, teslimiyet yalnızca BENLİĞE teslimiyettir. Bu, sizin için ışık yaratacak olana, sevgiye yol açacak olana izin vermektir. Korku duyduğunuz için kendinizi yargılamayın. Herkes korkar, bu pekâlâdır. Biliyor musunuz, bu düşünce gerçekten çok eğlendirici: Hepiniz başkalarının yanıtı bildiğini sanırsınız. Hepiniz, başka herkesin bildiğini ve bilmeyenin bir tek siz olduğunuzu ve gemiyi kaçıracak olanın bir tek siz olduğunuzu düşünürsünüz. Kimileri vardır, çok bilgili olan ve kimileri spiritüel konularda birtakım beylik laflarla çok iyi konuşurlar -ve bu da pekâlâdır. Fakat herkes için şöyle bir bilgece laf söyleyebiliriz: aslında her ruh henüz başlangıçtadır. Siz devresel uyumu kavradığınız zaman, anlayacaksınız ki gerçekten ne başlangıç ne de son vardır. Bazen şöyle söylendiğini işitiriz: "O çok yaşlı bir ruh." Aslında hepiniz çok yaşlı, çok kadim ruhlarsınız. Sorularınız var mı?

S: (K) Zamanı çok hızlanmış buluyorum, öyle görünüyor ki onun hızına ayak uyduramıyorum. Gece uykuya dalıyorum, ardından hemen yine uyku saati geliyor. Zaman uçarcasına geçiyor sanki.

P'taah: Bu çok basit: onu durdurun.

S: Ne demek istiyorsunuz? Yapmakta olduklarımı yapmayı durdurmak mı?

P'taah: Siz zamanı değiştirebilirsiniz, sevgili dost. Siz çok güçlü bir varlıksınız. Siz zamanı değiştirebilirsiniz. Şöyle söyleyin: "Her şey fazla hızlı gidiyor. Daha çok zaman istiyorum." Ve bu istediğiniz olacak. Ve bekleyin. Bununla birlikte, kabul edelim ki, zaman eğrilip bükülebilir (esnektir). Bunun böyle olduğunu fark eden yalnız siz değilsiniz. Zarar yok, ama eğer isterseniz onu değiştirebilirsiniz.

S: Nasıl?

P'taah: Yapabileceğinizi *bilin* ve bekleyin (acele etmeyin). Pekâlâ, dinlenmeniz ve yeni sorular hazırlamanız için

bir ara vereceğiz. Ben medyumun bedeninden geçici bir süre için ayrılırken, sizden iki dakika sessiz kalmanızı istiyorum. Hepinize teşekkür ederim. Sizlerle olmak çok büyük bir sevinç.

(*Bir aradan sonra*)

P'taah: Evet, aziz dostlar, bedeniniz rahatladı mı? Sorulara devam ediyoruz.

S: (K) Doğduğumuz zaman, hayatta bize yardımcı olacak bir yetenek ya da beceriyi beraberimizde getirir miyiz?

P'taah: Bu çok iyi bir soru. Her bir hayatta getirilenlerin çoğu dramlardan ve travmalardan oluşur. Aslında, sizin doğumda beraberinizde getirdiğiniz en büyük yeteneklerden biri ruhsal dürüstlük ve bütünlüktür. O, çiçek açmak üzere hayata gelen ve hayatta olabileceklere izin vermeye hazırlıklı olan ruh düzeyine ait irade, arzudur. Ben tanrısal anlamda konuşuyorum, anlıyor musunuz? Tabii, siz enkarnasyonlar hakkında düşünürken, yani geriye bakarak geçmiş hayatları düşündüğünüzde, onları daima kronolojik olarak düşünürsünüz. *Gerçek şu ki geçmiş ve gelecek hayatlar aynı zamanda vuku bulmaktadır.* Böylece, her zaman için en büyük potansiyel ve diğer hayatlarda araştırılıp keşfedilmeyenler vardır hep, anlıyor musunuz? Diğer hayatlarda yer almakta olan şeyler hakkındaki ilgi gelişiyor ve birçok kimse geçmiş hayatlarında kim ve ne olduğu hakkında bir anlayışa varmak için geri-gidiş (regresyon, ekminezi) denilen çeşitli yöntemler kullanıyor. Onların anlamadıkları ise "gelecek" hayatlarınızı da araştırabileceğinizdir, çünkü belirli bir yerle sınırlı (lokalize) zamanın, yani bu uzay-zaman sürekliliğinin dışında, o şimdiden devinim halindedir. Birçok kimse bu keşifler sırasında geçmiş yaşamlarına ait olduğunu hissettiği bazı görüntüler alıyor, fakat aslında, çoğu zaman, onlar geçmiş hayatlar değil, sizin "gelecek" olarak adlandırdığınız ha-

yatlardır. Biz *olası* hayatları da hesap dışı tutmayacağız. İşte burası biraz çetrefil. Sizler çok-boyutlu enerjisiniz, ve yalnızca geçmiş ve gelecek hayatlar değil, aynı zamanda frekans boyutları da vardır. Size, aslında sizlerin zaten yükselmiş üstatlar olduğunuzu, sizin her şey olduğunuzu söyledik. Ruh enerjisi sadece bu gezegene ya da bu zamana hapsolmuş değildir -aynı zamanda her bir enkarnasyonun, her hayatın olası realiteleri de vardır. Şu halde biz gerçekten bir "sonsuz sayıdaki hayatlardan" söz ediyoruz. Ancak, eğer siz tüm diğer hayatlarla da yoğun biçimde meşgul olsaydınız, bu hayatınızla meşgul olmak için zamanınız kalmazdı. Ve aslında bu pek önemli değildir, çünkü her hayat bir kapsül içinde gibidir. Sizler eğer bu hayat ile yeterince meşgul olabilirseniz, eğer hayatı mümkün olduğunca dolu ve zengin yaşamak üzere her an'ı (şimdi'yi) dolu dolu yaşasanız, o zaman kesinlikle öteki hayatlar düşüncesine kaçma arzusu duymazsınız. Fakat gerçekten bilinmelidir ki sahip olduğunuz en büyük şey sizin BENLİĞİNİZ'dir, çünkü o BENLİK içinde tüm onur vardır, orada ruh bütünlüğü vardır. Kendi potansiyelinizi gerçekleştirmek üzere sizin için sonsuz olanaklar vardır.

(*Aşağıdaki diyaloğun önemi, bir açıklamayı gerektiriyor: Celseye katılan bir erkek dinleyici, Kaynağın içte, BEN OLAN olduğu şeklindeki anlayışa ters düşen ve Kaynağı kişileştirerek projekte eden geleneksel spiritüel öğretiler hakkında endişelidir. P'taah, günümüz insanının daha geniş bir anlayışı kavrama kapasitesine sahip olduğunu, dolayısıyla, geçmişteki öğretilerin o dönemler için tamamen uygun olduğunu söyleyerek bu görünüşteki çelişkiye açıklık getirir.*)

S: Sevgili P'taah, bizler Sonsuz'un bireysel uzantıları olarak, Kaynağın bir parçasıyız, hepimiz Bir'iz ve içimizdeki Tanrı'ya bakmalıyız. Halbuki yükselmiş üstatlar sanki dışta gibi görünen Baba'ya, Yaradan'a daima büyük saygı gösteriyorlar. O bir patron olduğu

kadar, aynı zamanda bir sevgili kardeş gibi de görünüyor, örneğin İsa'nın duası: "(Cennetteki) Babamız...." Bu konuda lütfen bir açıklama yapar mısınız?

P'taah: Elbette. Yükselmiş üstatlar, yani tarihinizde örnek aldığınız modeller (rol modelleri) her zaman insanlığın ortak bilincine hitap etmişlerdir. İnsanlığın ortak bilinci bu zamanda yükselmektedir, muazzam bir değişim halindedir. Şu sırada insanlık daha yüce bir fikir yapısını benimseyebilir. Kaynağın *kişileştirilmiş* halden daha fazla bir şey olduğunu söylediğimiz zaman, bunun insanlık için hemen hemen dev bir sıçrayış olduğunu anlayınız. Çünkü şimdiye kadar sizin kültürel tarihinizde insanlık otoriter bir figüre gereksinim duyagelmiştir, dolayısıyla insanlık için büyük bir Anne ya da büyük bir Baba figürü kolay düşünülebilecek bir kavramdır. Anlıyor musunuz? Biz Tanrı/Tanrıça hakkında konuşuyoruz ve biz o büyük varlıktan, Dünyanız'dan, büyük Tanrıça olarak söz ediyoruz, fakat insanlığın artık Kaynağı, sadece bir otoriter figür olmanın ötesinde, çok daha yüce bir şey olarak anlaması gerçekten büyük bir adım olur. Hiç kuşkusuz bizler, yükselmiş üstatların sözlerini geçersiz kılıyor değiliz. Biz yalnızca size, düşünerek bilincinizi genişlettikçe, "radyo anteninizi" varlığınızın daha büyük veçhesine ayarlamış olacağınızı söylüyoruz. Sorular?

S: (E) Benim için neyin gerçekten en iyi olduğunu bilmediğime göre, arzulamaya nasıl devam edebilirim? Bu hal teslimiyetin gerekliliğine ters düşmez mi?

P'taah: Bu öyle değildir, yani bilmiyorsunuz. Bunu mantığınızı kullanarak bilemezsiniz. Siz teslimiyeti uyguladıkça, sezgi denilen yeteneği fark edeceksiniz. Sizin mantıksal aklınız varlığınızı sürdürebilmeniz için harikulade bir gereç olagelmiştir, fakat şimdi, *artık sizin türünüzün varlığını sürdürebilmesi sezgiye dayanmaktadır,* teslimiyeti beslemeye bağlıdır. Aklen bilmek gerekli değildir, sadece hisset-

mek gereklidir. Hayal etmek, içinizde sevginin gerçekleşmesine izin vermek. Buna bir iman sıçrayışı denir, çünkü, sevgili varlık, sizin asıl kimliğiniz gerçekten yücedir. Gerçek kimliğiniz tanrısallığı bilir, gerçek kimliğiniz onurlu, dürüst ve bütünlük içindedir, yaratıcı sevinçle doludur. Gerçek kimliğiniz çiçek açmayı bekliyor. Sanır mısınız ki, çiçekler köklerinin sağlam olup olmadığı ya da yağmurun yağıp yağmayacağı hakkında tasalanırlar? Hayır. Buna bütünlük denir, bu bilmektir. Bedeninizdeki her bir hücre bilir, siz de bilirsiniz. Siz sadece bildiğinizi unutmuşsunuz. Öyleyse kim olduğunuza güvenmek, bilişin ortaya çıkmasına izin vermek gerek. Sizinle daha konuşacağız ve siz içinizdeki bilgiye açılacaksınız? Bu öyle büyük bir iş değildir. Hiçbir zorluk yoktur, hiçbir mücadele yoktur. Mücadele fiziksel düzeyde varlığını sürdürmek içindir. Teslimiyet ise insanlığın ruhsallığı içinde tüm harikaların "varlığını sürdürmesi" içindir. Sorular?

S: (K) Tanrısallıkla rezonansa girerek anlayışa ulaşmaktan söz ettiniz. Bu, bir şey öğrenmemize ihtiyaç olmadığı, çünkü Kaynağa uyumlanmak suretiyle bilebileceğimiz anlamına mı geliyor?

P'taah: Doğru. Buna en kısa yanıt rekoru denir. *(Dinleyiciler gülüşürler.)* Bu tam böyledir. İnsanlığın devresel değişimi içinde gençleriniz için çok gerekli olarak görünen eğitim de değişecektir. Son yıllarda doğan çocuklar, on yıl önce doğmuş olanlardan farklı bir bilişe sahiptirler. Bu çocuklar yunusbalığı bilincine sahiptirler, yıldız-tohumlarından doğmadırlar, ve daha fazla içsel bilgiye sahiptirler; onlar büyük değişimler yaratacaklardır, çünkü sizin şimdiki eğitim sisteminizde onların ihtiyaçları olmayan birçok şey var. İnsanlığı değiştirmek üzere genetik yoldan yaratılmakta olan birçok şey var, hepsi de bilinçte gerçekten dev bir sıçrayışa yardımcı olmak üzere meydana getiriliyor.

S: Kalıtsal hastalıklar ve bunların ana-babalar ve

büyükanne-büyükbabalar ile ilişkisi hakkında bir açıklama yapar mısınız?

P'taah: Bedenin rahatsızlığı duygusal rahatsızlıktır. Bundan söz etmiştik. *Hastalık hakkındaki inanç yapıları hastalık yaratır.* Bir kimse bir kalıtsal hastalığa yakalandığında, bu değişmez bir yazgı değildir, değişebilir. Bedenin hücresel yapısının, ailenin ve ülke kültürünün vs. morfojenik rezonansından söz etmiştik. Bir aile, bir hastalığın kalıtsal olduğuna inandığı zaman, bu gerçekten öyledir. Kalıtsal bir hastalığın genetik programı çok küçük bir orandadır, ve biz burada işin sadece fiziksel yönünden söz ediyoruz. Neye inanırsanız, o VAR'dır. İlaç hakkında konuşmuştuk; onun sizi iyi edeceğine inanırsınız ve o sizi iyi eder. Siz bir hastalığın kurbanı olduğunuza inanırsınız ve olursunuz. Ailede bir kişinin bir hastalığı olduğunda, çocuğun da aynı hastalığa yakalanması neden o kadar yaygın bir durumdur dersiniz?

S: Düşündüm ki belki birlikte-yaratanlar olarak ana-babamızı biz seçiyoruz, kendi bilinç halimizi yansıtan bir beden seçiyoruz. Hastalıklar kendi bilincimizin bir sonucudur, dolayısıyla aynı hastalık belirtilerini taşıyan kimselerin morfojenik rezonansına yanıt veriyoruz.

P'taah: Çok güzel. Ama, bu değiştirilebilir. Örneğin, bir kişi sakat doğduğunda, bu kesinlikle seçilmiş bir durumdur ve o, fiziksel sakatlıkları olan aile üyelerinin işbirliği ile yaratılmıştır. İnsanların, bedenin bir kısıtlayıcı olmadığını anlamaları için bu harika bir fırsattır.

(Bir başka kadın dinleyici ise hastalık konusunu hayvanları da kapsayacak bir biçimde genişletir.)

S: P'taah, hayvan hastalıklarını da açıklayabilir misiniz? Bu onların karma'sı mıdır, yoksa onlar bizim bilinç halimizi mi yansıtmaktadırlar? Örneğin, tavuklarımdan birinin gözünde katarakt oluşuyor ve ben

bunu neye bağlayacağımı bilemiyorum.

P'taah: Evcil hayvanlarınız, kediniz, köpeğiniz ve atınız gibi çok yakın bir duygusal bağ kurduğunuz hayvanlar çoğu zaman sadece üzerinde düşünmeniz için değil, aynı zamanda sizinle olan kendi ilişkilerine dair bir fikir olarak da birtakım hastalık belirtileri göstereceklerdir. Arada duygusal bir bağ yoksa, çoğu kez hayvanın yarattığı durum kendi deneyimi içindir. Bununla birlikte, sevgili dost, göz rahatsızlığı yaratan sizin tavuğunuz olduğuna göre, belki tavuğunuza bakış tarzınızı gözden geçirebilirsiniz.

S: Oh, anlıyorum.

(Bu yanıtın çifte imasından hoşlanmış olan dinleyiciler bunu kahkahaları ile onaylarlar.)

P'taah: Çok iyi.

S: (K) Merak ediyorum, kristaller insanın titreşim ve farkındalık düzeyini yükseltmeye yardımcı olur mu?

P'taah: Kristaller aletlerdir, başka bir şey değil. Sizin dünyanız bir kristaldir. İnsanlık da kristalin bir yapıya sahiptir. Fakat siz ellerinizde tuttuğunuz ve güç-objeleri olarak kullandığınız kristallerden söz ediyorsunuz. Gerçekten onlar alettirler ve onlar güçlendirici olarak kullanılabilirler. Onlar aynı zamanda, bilgi depolamak için kullanılırlar, fakat siz bilinç düzeyinizi yükseltmek için hiçbirine muhtaç değilsiniz. Ancak, eğer kristal kullanmak hoşunuza gidiyorsa, o zaman bu geçerlidir.

S: (K) İnsanların kendi deneyimlerini bizzat seçtiklerini anlamak belki daha kolay, ama bu, hayvanlar için nasıl oluyor? Hayvanlar da bizim gibi kendi deneyimlerini seçebilirler mi? Hayvanlara kötü muamele edildiğini görüyoruz. Onlar kötü muamele gördükleri yerlere gitmeyi kendileri mi seçiyorlar?

P'taah: Sevgili dost, her şey birlikte-yaratılır. Evcil hay-

vanlar insanlara gerçekten duygu yansıtırlar. Bu aynı zamanda büyük bir öğrenme fırsatıdır. *Balinalar ve yunuslar ise insanlıkla aynı ruh enerjisindendirler.* Onlar, farkında olan insanlara bir dehşet öyküsü yaratmayı seçmişlerdir. Bu onların bilinçli kararıydı. İkinci-yoğunluk yaratıklarına gelince, onlar da -insanlığın büyük çoğunluğu gibi- bilinçli seçim yapmazlar. İnsanlık kendini daha çok bildikçe ve onun bilinci genişledikçe, gezegenin üzerindeki her şeyin bilinci de öylece genişler. Bu bir rezonans olgusudur. Titreşim frekansı yükseldikçe, o her yerde yükselir. Böylece, insanlık dördüncü boyuta adım attığında, her bir yaratık, her bir ot da bu adımı atacaktır.

S: Bütün insanlık mı dediniz?

P'taah: Doğrusu, pek de hepsi değil.

S: Bunu hepsi aynı zamanda mı yapar?

P'taah: Bunu yapmayı seçenleriniz.

S: Fakat kimileri bunu diğerlerinden daha önce yapmayı seçerse, o zaman hayvanların durumu ne olur? Ne demek istediğimi....?

P'taah: Tam olarak anladım, sevgili dost.

S: Örneğin benim kedim. Öyle görünüyor ki... şey...

(Bu hanım düşüncesini ifade etmekte zorlanır, bunun üzerine P'taah ona, önce bir başkasının sorusunu dinleyeceğini, bunun ona kendi düşüncelerini açıklığa kavuşturmak için zaman vereceğini söyler.)

S: (K) Hayvanlar nerede var olacaklarını kendileri seçebilirler mi?

P'taah: Evet, seçebilirler. *(Kısa bir duraktan sonra P'taah bir kez daha önceki hanımla ilgilenir.)*

Şimdi, siz şunu demek istiyorsunuz: Üçüncü-yoğunluktan dördüncüye geçiş olduğunda, herkes dördüncü-yoğunluğa geçemeyecek olanlar adına tasalanır. Böylece, siz bazı

hayvanların da geçemeyeceklerini düşünüp endişeleniyorsunuz. Burada aslında şefkatten söz ediyoruz.

S: Elbette.

P'taah: İnsanlık bu büyük geçiş için enerjisel güçlerini toplarken.... Biliyor musunuz, sizin anlayış çerçeveniz içinde bir anlam ifade edecek sözleri bulmakta bazen güçlük çekiyoruz. *Kuşkusuz üçüncü boyutta kalmayı seçecek olan bazı insanlar olacaktır ve onların yarattıkları bu realite içinde hayvanlar da olacaktır.* Bununla birlikte, bilincin bir başka düzeyinde, *bütün* hayvanlar bu değişimde yeni boyuta geçecekler.

S: Bir hayvan ruhunun yeni boyuta geçip fakat ardında, burada hologram gibi bir şey bırakacağı doğru mu?

P'taah: Bu, bu kadar basit değil. Hayvanların ruh enerjisi bir bakıma parçalara ayrılmıştır. Eğer üçüncü-yoğunluk varlıklarının, yani insanların ruh enerjisi bir hayvan deneyimlemeyi arzuladığına karar verirse -ki bu üçüncü yoğunluk bilinci ile yapılmaz- ruh enerjisinin tümü o yaratığa girmez, fakat ruh enerjisinin bir parçası deneyim için bunu yapabilir. *İnsanlar hayvanlara dönüşmezler.* Ruh enerjisi kendini -bir kaya olarak- kristal oluşum içinde de deneyimlemeye karar verebilir, bir bitki olarak da. Anlıyor musunuz?

Sevgili varlıklar, hepiniz çok yorgun görünüyorsunuz.

S: (E) Sevgili P'taah, bir soru daha: Dünya gezegeninin ortak (insanlık) bilinci on yıl önce çok yıkıcı görünüyordu. Bu şimdi önceki durumuna oranla daha iyi bir titreşim hızında mıdır? Biz giderek dev sıçrayışa yaklaşıyor muyuz?

P'taah: Devresel değişimler şeklinde kesinlikle yakınlaşıyorsunuz. O şimdi gerçekten daha yakın, çünkü bu on yıl içinde birçok yüce insan sevgiyi ve hayatı, ölüme ve yıkıma

yeğlemiş, o yönde karar vermiştir. Bu sizin sorunuzu yanıtlıyor mu?"

S: Evet.

P'taah: Sevgili çocuklar, şimdilik bu kadar yeter. Sizi görmekten sevinçliyiz. *(Celsenin ev sahiplerine hitap eder.)* Teşekkürler, aziz dostlar.

S: Biz teşekkür ederiz.

P'taah: *(Herkese hitaben)* Sizinle birlikte olmak her zaman kalbime büyük sevinç veriyor. Siz genişleyerek ve kendi tanrısallık ifadenizi gerçekten bilmek isteyerek, aslında tüm galaksilerdeki tüm enerjiler için genişleme yaratıyorsunuz ve biz sizin cesaretinizden dolayı size gerçekten hayranlık duymaktayız. Sizlerle olmak bize gerçekten haz veriyor.

İyi akşamlar.

Bölüm 5

BEŞİNCİ CELSE

25 Eylül 1991

P'taah: Sevgili dostlar, iyi akşamlar. *(P'taah herkese ayrı ayrı bakar, herkesin enerjisini ve ruh halini algılamaya çalışır.)*

Evet, sizinle olmak gerçekten bir zevk. Böylece, serüven devam ediyor. Bu akşam sizinle değişim-dönüşüm hakkında konuşmaya devam edeceğiz. Onun ne ve nasıl olduğunu tam olarak anlamanız çok önemlidir. *(Bir erkek dinleyiciye hitapla:)* Şimdiden sorularınız var, değil mi, aziz dost? Biraz bekleyin, çünkü sizin sadece zihninizle değil, kalbinizle de dinlemenizi istiyorum.

Değişim-dönüşüm ruhun nihai simyasıdır. Peki, azabı vecit haline nasıl dönüştürebilirsiniz? Çok kolay adımlarla, dostlar, çok kolay: Şunu bilmenin sorumluluğunu üstlenin ki siz realitenizi kesinlikle kendiniz yaratırsınız. Kişisel evreninizdeki her şey bir birlikte-yaratımdır. İkinci adım: Yargıyı hizaya getirmek, uyum içine sokmaktır. Yargıyı nasıl hizaya getirirsiniz? Sadece, yargılayıcı olduğunuz olgusunun geçerliliğini kabul ve tasdik ederek. Siz busunuz. O aynı zamanda tanrısal bir ifadedir de. Anlıyor musunuz? O tanrısal bir ifadedir, çünkü o VAR'dır, ve sizin değişimler yaratabilmenizin tek yolu onları kucaklamanız ve tasdik etmenizdir. Kabul ve tasdik etmek yargıyı hizaya getirir, uyum yaratır. Şöyle de-

yin: "Ben yargılayıcıyım, kendimi yargılıyorum -ben bu durumu yargılıyorum, bu durumla ilgili diğer kişileri yargılıyorum- durum ne denli acı verici olursa olsun, dersimi öğrenebilmek için bunu ben yarattım.

Böylece her şey uyum içine girer. Sizin öylesine haşince yargıladığınız ıstırabın, içinde yatan bilgelik incisini sarıp kuşatan olduğunu bilirsiniz böylece.

Daha önce söylemiş olduğumuz gibi, siz gerçekten cinayet işleme isteği taşıyorken, yargıyı hizaya getirmeniz çok zordur. Şaka ediyoruz. Pekâlâ, pek de şaka etmiyoruz, çünkü gerçekten çoğu zaman sizin yapmak istediğiniz budur. *Sorumluluk alın, yargıyı hizaya getirin ve duyguyu hissedin.* Size tekrar hatırlatıyoruz: *Acı (ıstırap) duygu değildir, acı duyguya gösterilen dirençtir.* Ve her şey hizaya geldiğinde, uyum içine girdiğinde, böylece, direnç yüzünden göbek bölgesinde hapsolmuş enerji serbest bırakılmış olur ve o güneş sinirağından kalbe gider. Bu, işte gerçekten bu kadar basittir. Bu sizin yaptığınız bir şey değildir. Bu sizin izin verdiğiniz bir şeydir. *İzin verişle birlikte değişim-dönüşüm gerçekleşir.* Bu aşamada size bu işlem hakkında sorularınız olup olmadığını sormak isterim. *(Kimse soru sormak ister görünmeyince, P'taah bir gülümseme ile karşılık verir:)* Çok iyi, hepiniz sınıf birincisi olacaksınız.

Şimdi, bu operasyonun basitliği karşısında sizin başarılı olamamanız çok kolaydır, çünkü siz acıdan kaçmak için çok uğraşırsınız. Acı sadece dirençtir. Ondan kaçmak değil, onu kucaklamak gerekir ki *hissedebilesiniz.* Sevgili varlıklar, siz nasıl hissedeceğinizi unutmuşsunuz. Öleceksiniz diye ödünüz kopuyor. Buna incinmezlik (etkilenmezlik) denir. Siz sevinç duyduğunuz zaman, içinizde mutluluk yaratacak bir deneyim geçirmek üzereyken, bunun hoş olmadığı hakkında bir yargıya vardığınızda, birdenbire sanki bir kıskaca girersiniz. *Sorumluluk alın -yargıyı hizaya sokun - duyguyu hisse-*

din. Hepsi bu.

Siz onları bekleseniz de beklemeseniz de, bunun olacağına inansanız da inanmasanız da gezegeninizde değişimler olacak; ve bütün bunlar, sevgili varlıklar, ödülü devşirmek üzere uyumlu koşullar içinde bulunabilmeniz içindir. Çünkü biz uyumdan, hepinizin içsel olarak uyumlu olmanızdan söz ettiğimiz zaman, *her şeyin* uyum içinde olacağını söylüyoruz. İşte bu Yeni Çağ'dır. Olacak olan işte budur. Aydınlanmak için öylesine çırpınan sizler, hepiniz, aslında kendisini değişime hazırlamak üzere hızlanmakta olan tüm evreniniz tarafından uyandırılmaktasınız. İşte biz bunun için buradayız. "Biz" derken, Dünya'nın ve tüm canlıların geçiş dönemine yardımcı olacak tüm varlıklardan, görünen-görünmeyen varlıklardan söz ediyoruz. Size daha önce de dünya insanlarının kendi gezegenleri ile uyum içinde olabilmeleri, gelecekteki yeni teknolojilere uyumlanabilmeleri için -ki bu meyvelerini çoğunuzun sandığından daha çabuk verecektir- ruhsal bütünlüklerine kavuşabilmelerinin öneminden söz etmiştik. Siz "bütün" olabileceğinizi anlayıncaya dek ruhsal erişkinliğinize ulaşamayacaksınız. Bu bir "sarhoşluk rüyası" değil, sevgili dostlar. Bu bütünlüğe erişmek için sizin parçalarınızı toplayıp, öylesine sert biçimde yargıladığınız fasetlerinizi bir araya getirip onları BENLİĞİNİZ içine alarak hepsini kucaklamanız gereklidir. Acı verici durumları -onlar ister şimdiye, ister geçmişe ait olsun- kucaklamanız gerekir. Gerçekten, acı içinde olduğunuz her seferinde siz bir durumu tekrarlıyor olursunuz. Öykünün çizgisi önemli değildir, kendinizi incelemeniz ve kucaklamanız için ruhunuzun *nasıl* bir durum yaratmış olduğu önemli değildir. İşte bunun içindir ki biz sizlerle konuşurken, konuyu daima BENLİĞE getiriyoruz. Çünkü *siz benliğinizin tüm fasetlerinden zevk alıncaya dek bütün olamayacaksınız. Bütün olduğunuz zaman ise sevgili varlıklar, işte bu, yuvaya dönüştür.*

Gezegeniniz yuvaya dönüyor. Ve her birinizin, size hoşgeldiniz demek için sizi bekleyen tüm varlıklara katılmanızı can-ı gönülden arzuluyoruz.

Şimdi, hayatlarınızda uyum içinde olmadığınız birçok alan bulunuyor, bunlar inançlarınız yüzünden uyumsuzluk içinde olan fasetler. Biz, birlikte olacağımız sonraki akşamlarda, sizinle, sizin barındırdığınız, sizde olduğunu pek de anlamadığınız inanç yapıları üzerinde konuşacağız. Bu inançlardan bazıları sizi zincire vurmuş durumda, çünkü bunun hepsi dönüp dolaşıp sizin kimliğiniz hakkında sahip olduğunuz yargıya dayanıyor. Şimdi, genel sorularla başlayalım.

S: (K) Merhaba, P'taah. Bu değişimler hakkında: Dünya'nın değişecek olmasına rağmen, eğer biz kendimizi değiştirmezsek, o değişime dahil olmayacak mıyız?

P'taah: İnsanlar değişimden söz ederlerken biz bunu birçok kez işittik. Bunun altında, sizin iyi not alamayacağınız, yeterli olamayacağınız, geride bırakılacağınız, ve eğer geride bırakılmayacağınız konusunda ikna edilirseniz, bu kez de sevdiğiniz bir varlığın geride kalacağı korkusu yatıyor. Bu çok geçerli bir korku, ama, iş bu şekilde olmayacak. Bir anlamda diyebiliriz ki, kimse geride bırakılmayacak. Size, yapılacak bir şey olmadığını ve bu süreçte hiç kimsenin kaybedilmeyeceğini söyleyebiliriz. Geçiş zamanı geldiğinde, geçişi arzulayıp da onu hissetmeyecek hiç kimse olmayacak, gerçekten, Dünya tümüyle o değişime karşılık vererek titreşip çınlayacak. *Bununla birlikte, değişimin vuku bulacağı zamandan önce gezegen üzerindeki insanları şaşırtan, kararsızlık içinde bırakan durumlar olacak.* İnsanlar kendilerinden kuşku duyacaklar ve insanlar korku ile yüzyüze geldiklerinde çok olağandışı biçimlerde tepki gösterebilirler. Savaş korkunun çok iyi bir örneğidir. Ve eğer insanlar yok olma

tehlikesiyle karşı karşıya kaldıklarına inanırlarsa, eğer açlıktan öleceklerine ya da doğanın çıldırdığına ve öleceklerine inanırlarsa, o zaman olağandışı biçimlerde tepki göstereceklerdir. Böylece, gelecek değişimlerin gerçekten olağanüstü olacaklarını bilmeniz gerekiyor, çünkü onlar muhteşem geçişin habercileridir. Şimdi, biz Yerküre değişikliklerinden, siyasi, ekonomik ve teknolojik değişikliklerden, yani hayatın her veçhesiyle ilgili değişikliklerden söz ettiğimiz zaman, daima, "Dünyanın sonu yakın!" diyen birtakım felaket çığırtkanları çıkar. Öyle değil mi? Şunu hatırlamanızı diliyoruz ki her ne zaman kesinlikle felaket gibi görünen şeyler görürseniz, biliniz ki olay'a bir adım daha yakınlaşmışsınız. Bu sizin sorunuzu yanıtlıyor mu, sevgili dost?

S: Evet. Bana öyle görünüyor ki gelecek şeyleri düşünmek yerine, şimdiden kendi zamanımızdaki ölüm ve felaketleri kucaklayabiliriz. Onlar üzerinde şimdiden çalışırız ve o gün geldiğinde, bu konuda önceden hazırlıklı bulunuruz.

P'taah: Elbette. İşte biz bunun için buradayız, insanlar düşünmeye başlasınlar, bilgi edinsinler diye, yoksa salt bir akli alıştırma olarak değil, fakat kalben ve kendi zamanınız içinde bilmeniz için. Anlıyor musunuz?

S: (K) Evet. Geçenlerde, sizin öğretilerinizle ilgili olarak, kutbiyetleri ve onları kucaklamayı (bir etmeyi) düşünüyordum; ve birkaç fırsatım oldu. Acı, başağrısı, ölüm korkusu. Ölmenin pekâlâ olduğunu hissettim - onu hoş karşılamanın. O da sürecin bir parçası mı? Ölüm ölümdür ve bu bizim inanç sistemimize ters düşse de ölüm pekâlâdır, demek?

P'taah: Ölüm diye bir şey yoktur. Hayatınızın her gününde hep aynı renkte giyinmekten usanabilirsiniz, onları çıkarıp atmak sevinç verir, öyle değil mi? Sizin bedeniniz, bir anlamda, bir giysi gibidir. Giysinizi çıkardığınızda siz yine

de o harikulade mücevher olmayı sürdürürsünüz. Gerçekte ölüm diye bir şey yoktur. Ölüm korkusu tamamen olağandışı bir şeydir. Ölüm sadece bilinçte yeni bir serüvendir ve ölümden gerçekten hiçbir korkunuz kalmadığı zaman siz ileri doğru dev bir adım atmışsınız demektir. Çünkü korkunun yokluğu ile birlikte, bunun artık akli bir alıştırma değil, fakat içinizde ta derinlerde yatan bir biliş hali olduğunu bilirsiniz. Bu bir halden bir başka hale geçiştir, kuşkusuz, tıpkı doğumun bir ceninden, soluk alan bir organizmaya dönüşüm olduğu gibi, ve her şey bu minval üzere gider. Fakat bilinç hep devam eder, siz unutsanız bile o hep ileri doğru devam eder.

S: (E) Sevgili P'taah, son zamanlarda okuduğuma göre, bizi çevreleyen enerjilere, varlığımıza girmeleri ve böylece gerçek realitemiz hakkında daha iyi bir anlayışa varabilmemize yardımcı olmaları için zihnen izin vermemiz çok yararlı olabilirmiş. Bu konuda bir açıklama yapabilir misiniz?

P'taah: Fakat, aslında sizin kendi kendinize izin vermeniz yararlı olur, çünkü diğer enerjiler denilenlere de, kendi ruh enerjinize de siz daima ulaşabilirsiniz. İnsanlık, daima enerjilerle -varlıklarla- çevrelenmiş olduğu hakkında okuduğu bütün o harikulade bilgilere akıl yoluyla sahip olmasına rağmen, yalnız olduğuna inanır. Bu bir gönül, kalp yoluyla biliş meselesidir. Öyleyse, siz kendinize izin verdiğiniz zaman -ve gerçekten yapılacak olan sadece gevşeyip rahatlamaktır- isteyin, verilecektir, sevgili dost. Her ne olacaksa, onun olmasına izin verin. Biliyor musunuz, bu aynı zamanda tam bir paradokstur, çünkü siz sık sık şöyle dersiniz: "Kafamda çok karışık bir sorun var. Oh, evren şu düğümlü sorunu çözebilmem için bilgi gönder, anlayış gönder" ve sonra yanıt veren semavi sesleri duymayı beklersiniz. Ne var ki çoğu zaman yanıt semavi sesler şeklinde gelmez. O bazen sizin

günlük hayatınızda meydana gelen çok sıradan bir şey olabilir ve eğer siz farkında iseniz, "Ah, işte benim sorumun yanıtı bu," dersiniz Anlıyor musunuz? Sorduğunuz sorunun yanıtını nasıl ve ne zaman alacağınız hakkında beklentiniz olduğu anda siz diğer olasılıklara kapıyı kapamış oluyorsunuz. Öyleyse, her ne olacaksa onun olmasına izin vermek ve sonra *dikkatle gözlemek* gerek. Biliyor musunuz, ruhunuz bazen çok hünerbazdır. Öyleyse "kanatları yaldızlı melekler"e pek bel bağlamayın. *(Tam bu anda evin kedisi odanın ortasından geçmektedir ve P'taah onu örnek gösterir:)* Siz, örneğin, kedi size bir ders vermek üzere geliyor diye bekleyebilirsiniz. Değil mi ya?

S: (K) Siz acının bir duygu olmadığını ve onun ardındaki daha derin duygunun hissedilmesine izin vermemiz gerektiğini söylediğinizde ve ben acı duyduğum anda şimdi onun ardında olanı hissetmek istiyorum dersem, önce acıyı duyup sonra ardından gelecek duyguyu mu bekleyeceğim?

P'taah: Şimdi işin en çapraşık noktasına iniyoruz, sevgili dost, ve sorunuz için teşekkür ederim, çünkü bu gerçekten zihin karıştırıcı olabilir ve biz herkesin bu konuyu çok açık ve seçik anlamasını istiyoruz. Şimdi, diyelim ki çok sevdiğiniz bir kimse öldü. Siz ölümün bir illüzyondan ve geçişten ibaret olduğunu bilseniz bile, sevdiğiniz kişinin fiziksel yakınlığından yoksun kalmanız acıya, kedere neden olur. Acı hakikaten kalbe aittir. Ve bu acı yalnızca ayrılık kederinden dolayı değildir; o, sonu gelmez uzun devirler boyunca süregelen ayrılığın acısıdır. Acıyı yargılamayın. Acı içinde olduğunuzdan dolayı sınıf geçemeyeceğinizi düşünmeyin. Acıyı gerçekten kabul ve tasdik edin, onu bizzat sizin davet ettiğinizi, biriktirip büyüttüğünüzü bilerek onu kabul edin. Onun geçerli olduğunu, bir tanrısal ifade olduğunu, onun pekâlâ olduğunu bilerek onu kucaklayın. Eğer acıyı akılcı düşünce yo-

luyla bastırırsanız, onu derinlere itmiş olursunuz ve eğer acıdan kaçmaya çalışırsanız, değişim-dönüşüm gerçekleşmez. Bu çok sıcak bir günde deniz kenarında suyu seyretmeye benzer, ama suya dalıncaya kadar onun nasıl bir duygu verdiğini, nasıl serinletici ve tazelendirici olduğunu -bedenin sinir uçlarını nasıl hafiften karıncalandırdığını ve onu canlandırdığını- bilemezsiniz. Acı için de böyledir. Eğer acıyı yargılamadan kucaklayacak olursanız, sonucunda duyacağınız coşku ve keyif sıcak bir günde yüzmekten *çok daha fazladır*. İşte o zaman hissetmenin ne demek olduğunu iyice anlarsınız.

S: (E) Geçen celsede, ayrılırken, bize cesaretimizden dolayı takdirlerinizi dile getirmiştiniz. Bununla, mevcut inanç yapılarımızdan soyunmamız için ihtiyacımız olan cesareti mi kastediyordunuz?

P'taah: Sadece bunu kastetmemiştim. Bu takdir birçok şeyi içermekte, çünkü bu enkarnasyonu, bu realite alanındaki herhangi bir enkarnasyonu seçmiş olmak cesurca bir şeydir. Fakat sizin birey olarak, bir iman eylemi ile yola çıkışınızdaki cesaret de var. Bu gerçekten cesarettir, sevgili varlıklar. Bu bir iman eylemidir, çünkü hiçbir garantisi yoktur. Oysa insanlık gerçekten garanti istiyor, ya da yatırdığı parayı geri almayı. Bu tümüyle daha fazla olma arzusuna dayanıyor. Bu ayrıca sizin zamanınızın armoniği içinde yer alıyor. Hava beklentiyle canlanmış halde. Fakat kafası karışmış, şaşırmış birçok insan var ki bunlar yine de bakmıyorlar, çünkü korkuyorlar. Çünkü sevgili varlıklar, yapmakta olduğunuz şeyler sizin normal sosyal yapınızla bağdaşmıyor. Çok yargılama var, hatta medyumumuz hakkında bile, ki ona göre, eğer ailesi -tüm ailesi değil- onun taşıdığı niyetleri bilmiş olsalardı, ona deli gömleği giydirirlerdi. Eminim ki hepiniz, eğer niyetlerinizi bilmiş olsaydılar size deli gömleği giydirecek birilerini tanıyorsunuzdur.

S: Fakat insanlığın ruhsal öğrenime uyumlanması ve kendini bu öğretiye daha çok açması beklenmeli değil miydi?

P'taah: Elbette, sevgili dost, olmakta olan da budur. Biliyor musunuz, bazen insanlar umutsuzluğa kapılırlar ve derler ki: "Eğer tüm bu harika şeyler çok yakında meydana gelecekse, o zaman nasıl oluyor da her şey böyle kötü bir durumda bulunuyor? Hâlâ savaşlar var, hâlâ açlıktan ölenler var, hâlâ cinayetler ve her yerde uyuşmazlıklar var." Ama bakın, bunlar gitgide daha da artacak, *ve sonra değişecek.*

S: Öyleyse, bir başka deyişle, bilinçte bir bölünme oluyor; peki, bu bölünme ta dibe vuruncaya kadar devam edecek mi, yoksa...?

P'taah: Sevgili dost, bu gerçekte bir bilinç bölünmesi değildir. Sadece bazıları kurulu düzeni korumak ve sürdürmek istemektedirler. Ama, onlar boşuna çırpınıyorlar, umutsuzca savaşıyorlar ve *Yerküre değişiklikleri* gitgide daha belirgin hale geldikçe, onların bu durumları da giderek zorlaşacak. Çünkü o zaman bir güçsüzlük, çaresizlik duygusu da şahlanıp yaygınlaşacak. Ülkeniz paramparça olurken sizin mali yapılanmalarınıza ve bürokratik gücünüze tutunabilmeniz çok zordur. *Bu ülkede bu olmayacak.* Siz bazı ülkelerde olacak yıkımları yaşamayacaksınız. Öyleyse siz hepiniz son derece iyi bir seçimde bulunmuşsunuz, ha? Ve bu gezegen üzerinde yaşanacak yıkım hakkında birçok konuşma olması ve bu yüzden bir hayli korku yaşanması nedeniyle size şunu da söyleyeceğiz: Bu bir bakıma iyidir de, sevgili dostlar, çünkü medyumumuzun deyimiyle "Bu onların akıllarını başlarına getirecek." Şunu söyleyeceğiz: Olmakta olanlar hakkında kendi iç bilginiz artıyor ve siz olanlara gitgide daha iyi uyumlanıyorsunuz -ve biz size bunun bilinçli olarak farkında olduğunuzu dahi söylemiyoruz- eğer yıkımla ilgili herhangi bir şey olacaksa, siz orada olmayacaksınız. Bizim söylediği-

miz şudur: Felaket durumu ortaya çıktığında tatil gezinizi iptal etmeyin, günlük faaliyetlerinizi iptal etmeyin. *Sizler güvenli bir evrende yaşadığınızı bilin* ve o güvenli evreni siz, gerçekten, siz yaratıyorsunuz. Siz kendinizi olduğunuz gibi sevdiğinizde ve bu sevgiyi gezegeninize de gösterdiğinizde, nasıl olur da güvenlik içinde olmazsınız. *Güvenlik içinde olmak, korku içinde olmak değildir.* Korku içinde olduğunuzda kendinize neyi çekersiniz? Felaketi.

S: (K) Güvenli bir evrende bulunmak, ölümün bir geçiş oluşu hakkında söylediklerinizi ben yaşadım. O genişliği, o alanı deneyimledim, ama yine de içimde korkan bir taraf var. İçimde bir taraf hâlâ yok olmaktan, ölmekten, değersiz olduğundan korkuyor. Hayatıma bakıyorum, güzel şeyler oluyor, ama yine de... Dün kısa bir süre için mutlak bir kendinden-nefret hali yaşadım. O orada mevcut, öyleyse...?

P'taah: Sevgili dost, siz niçin başkalarından farklı olacakmışsınız ki? Size takılıyorum (şaka ediyorum).

S: Evet, biliyorum. Sadece bu konuda bir yorumda bulunmanızı istiyorum. Biz bütün bunları biliyoruz ve yine de içimizde hâlâ o diğer şey...

P'taah: Elbette var. Şimdi işe başından başlayalım. Çözüm nedir? Gerçekten, teslimiyet. Kendinden nefret, yok oluş korkusu, insanlığın temel çizgisidir denir. Birçoklarının teslimiyete karşı duydukları korku ve dehşet onların ölüm korkularından da daha büyüktür. Şimdi söyleyin bana, o kendinden-nefret anını yaşarken ne yaptınız?

S: Onun hakkında epey düşündüm, bu konu kafamın içinde bir hayli döndü dolaştı ve sonuçta onun da varlığımın geçerli ve tanrısal bir veçhesi olduğunu kabul ettim, ve sonra o kayboldu.

P'taah: Ne kadar olağandışı, sevgili dost. O kaybolup gitti, öyle mi? Ama, biliyor musunuz, eğer o gerçekten an'ın

dehşeti olsaydı, onu dönüşüme uğratabilirdiniz. Çok açık ki, o anda bunu düşünemediniz.

S: Sanırım, zihnim...

P'taah: ...yolunuza çıkmıştı. Hepinize şunu söylemek isteriz: Büyük bir acı hissediyorken, karmaşa hissediyorken, korku hissediyorken, çok basit bir çare vardır: Başınızı çıkartıp koltuğunuzun altına alın, o orada daha fazla işe yarayacaktır. (*Dinleyiciler gülerler.*) Çünkü, hayat aslında hissetmekten, duygu yaratmaktan ibarettir. Kanallarınızın duygulara açık olmasına izin verebildiğinizde, orada aklın müdahalesi yoktur. (*P'taah kafayı gösterir*) Siz burada hissetmezsiniz, siz *(güneş-sinirağı bölgesini işaret eder)* burada hissedersiniz. Öyleyse sorumluluk alın, yargıyı hizaya getirin, kafanızı çıkartıp kenara koyun ve duyguyu hissedin. (*Kahkahalar*) Bunu yeni kurallara dahil edeceğiz, ha?

S: (K) Bana öyle görünüyor ki bu şeylerin başımıza gelmesine bir daha asla izin vermememiz gerektiği yolundaki bir düşünceyi spiritualiteye dahil etmişiz. Böylece, acı çektiğimizde daima suçluluk duyuyoruz. Ama şimdi bana öyle geliyor ki bu düşünceyi kaldırıp atabiliriz ve dediğiniz gibi, ağlayabilir, hüzün duyabiliriz, pekâlâ.

P'taah: Sevgili dost, acı duymayan, çok kutsiyet taslayan sofu spiritüellerle karşılaştığınızda, onların şekli çok iyi koruduklarını, yani aldatıcı bir maske taktıklarını bilin, ta ki onların sizin gözleriniz önünde yükseldiklerini görmedikçe.

S: Bir de, hayatımızda sevince pek az önem verir görünüyoruz. Örneğin: Bir arkadaşla tartıştığımız zaman, bu bir düşünce yansımasıdır. Böylece biz o kötü yansıma hakkında suçluluk duyarız -fakat siz de bir yansımasınız- bizim geçerli saymadığımız onca güzel yansımalarımız vardır. Biz sanki geçersiz kıldıkları-

mızı daha çok dikkate alıyoruz.

P'taah: Gerçekten -ve elbette biliyorsunuz, "spiritualite çok ciddidir." Ve siz spiritüel iseniz, çok *iyi* olduğunuz varsayılır. Hayatınızın her gününde sayısız yansımalarınız olur. Onlardan bazıları sizi deli eder. Biz, "insan" yansımalardan söz ediyoruz. Aslında, biz çoğu zaman merak ediyoruz, eğer sizin kendi güzelliğinizi size yansıtan bir doğa olmasaydı acaba ne olurdu diye, çünkü sizin "insan" yansımalarınız çoğunlukla çok kasvetli ve hiç de eğlenceli değiller. Belki de doğayı bunun için yarattınız, böylece kendi yüceliğinizi, güzelliğinizi, huşu verici gücünüzü gerçekten anlayasınız diye. Daha önce de söylediğimiz gibi, spiritualite iyi olmakla ilgili değildir. O *olmakla,* her an, her durumda insan-olmakla ilgilidir. Bütün sevinci, bütün acısı ve kederi ile an içinde olmak ve bunun ne kadar güzel olduğunu bilmekle. Hatta, öfke ve hiddet -her ne ile ise- canlısınızdır, onu siz seçmişsinizdir. Bu, aydınlanmaya götüren fırtınalı bir yoldur. Onun için şükran duyun. Eğer böyle olmasaydı, bu sizin için pek sıkıcı olurdu. Siz ona tiryaki olmuşsunuz. Onu seviyorsunuz. Eğer sevmeseydiniz, o olmazdı ve bu ikiye-bölünme de hepsinin içinde en harika ve mizah dolu olandır.

Şimdi, bir süre ara vereceğiz, siz sorularınızı hazırlayın ve biz az sonra geleceğiz. Siz araştırmak ve sözcüklere dökmek suretiyle düşünürsünüz ve sorularınızı formüle ederken onların yanıtını zaten bildiğinizi fark edip şaşarsınız. Haydi içeceklerinizin tadını çıkarın.

(Aradan sonra)

P'taah: Sevgili varlıklar, çok soru hazırladınız mı?

S: Korku gerçek bir duygu mudur, yoksa duygunun yokluğu mudur?

P'taah: Bu çok iyi bir soru. Korku bir kutbiyettir. İnsanlık gerçekten özgür iradeye, seçme özgürlüğüne sahiptir. Siz istediğiniz kutbu seçebilirsiniz, korkuyu ya da sevgiyi. Böy-

lece, kendinizi korkunun pençesine düşmüş bulduğunuzda, şöyle diyebilirsiniz: "Şimdi gerçekten hangisini istiyorum?" Çoğu zaman, incelediğinizde fark edeceksiniz ki korku sizin kendi hakkınızdaki inancınızdan ve sizin realiteyi *algılama biçiminizden* kaynaklanmaktadır. Siz inanç yapınızı ve kim olduğunuz hakkındaki inancınızı değiştirdiğinizde, korku kalmayacak. Bununla birlikte, sevgili varlıklar, yine de unutmayalım: korku geçerlidir. O sizin bir veçhenizdir. O da, sevgi olmayan diğer her şey gibi, dönüşüme uğratılabilir. Fakat siz korkuyu bastırmaya, itip uzaklaştırmaya ya da yok saymaya çalışarak onu dönüşüme uğratamazsınız, çünkü bu bir geçersiz kılma olur ve geçersiz kılmaya kalktığınız her ne ise onu güçlendirirsiniz. İster korku, ister sevgi olsun, hissetmekte olduğunuz her ne ise, onu evrene projekte ediyorsunuz. Öyleyse, *korkmakta olduğunuz her ne ise, onu kendinize çekeceksiniz.* Düşünmekte olduğunuz şeylerin bilincinde olmanız yararınıza olur. Düşünceleriniz bir güçtür. Düşünceleriniz elektromanyetik enerjidir. *Düşünceleriniz realitenizi yaratır.* Sizin inanç kalıplarınız kendi evreninizin fikir yapılarıdır ve siz, sevgili varlıklar, evreninizin merkezî güneşisiniz. Daima, daima neye inandığınızı incelemeniz gerekir. Sizin inanç yapılarınız, çoğu zaman, sizin hapishane parmaklıklarınız gibidir. Onlar sizin bilinciniz içinde oturduğunuz hücrelerdir ve şimdi artık hücre duvarlarının çökmesinin ve sizin genişlemiş bir bilince, genişlemiş bir farkındalığa geçmenizin vakti gelmiştir. Farkında olmanız gereken tek şey arzunuzu seferber etmektir ve böylece, günbegün, öğrenmek, neye inandığınızı anlamak için gerekli durumları kendinize çektiğinizi göreceksiniz. Kendi hakkınızda neye inanıyorsunuz, ha? Ve bu inanç yapılarınızın herhangi bir bölümünü yadsımak değildir, sadece kim olduğunuzu kabul ve tasdik etmektir. Böyle büyürsünüz. Bu kadar basit, sevgili dostlar, bu kadar basit.

S: (K) Bir varlık, arkadaşlarımdan birine alkolün bizim için en kötü şey olduğunu söylemiş. Bize bu konudaki görüşünüzü söyleyebilir misiniz?

P'taah: Bu çok hoşuma gidiyor. Alkol en kötü şey! Bu gerçekten iyi bir yargı, ha? Eğer buna inanırsanız, o zaman elbette öyledir. Söylemiş olduğumuz gibi, sevgili dost, *siz uyum içinde, hizada olduğunuz zaman, fare zehiri içseniz bile zararı olmaz.* Tabii, size fare zehiri kullanmanızı öneriyor değiliz. Şimdi, "yap"lar ve "yapma"lar hakkında tekrar biraz daha konuşalım. Et yemeyin. Toprakta büyümüş sebze yerine suda yetiştirilmiş (hydroponik) sebze yemeyin. Alkol içmeyin. Daha başka ne olağanüstü şeyler var? Sigara içmeyin. Sevgili varlıklar, her şeyi yapın, eğer size zevk veriyorsa. Parola, herhalde denge olmalıdır. Gerçeğe götüren birçok yol vardır ve bir kimsenin, aydınlanışı bir şarap kadehinin dibinde bulamayacağını kim söyleyebilir ki? Şimdi, biz hiçbir şeyde aşırı düşkünlüğü önermiyoruz. Eğer siz domates dieti yaparak yaşıyorsanız, belki fiziksel bakımdan güçsüz düşeceksiniz. Bununla birlikte, diyoruz ki fiziksel bedeninizi ışık bedeninizin -ki o sizin ruhunuzdur- bir uzantısı olarak kabul edin. Bedeniniz değerlidir, o güzeldir. Eğer bedeninize saygılı davranmıyorsanız, başka herhangi bir şeye nasıl saygılı davranabilirsiniz? Sizin için fiziksel bakımdan gerçekten kötü bir şeyin var olduğuna inanıyorsanız, bu sizin için çok kötü -o inancı daima, daima güçlendirirsiniz. Hiç kimse alkol yüzünden ölmez. Hiç kimse tütün yüzünden ölmez. Siz kalp kırıklığından ölürsünüz. Bu sizin içteki rahatsızlığı dışta sergilemeyi çok basit bir şekle sokmanızdır, o kadar. Eğer bedeninize zevk vermeyen kimyasal maddeler almakla meşgulseniz, bunun üzerinde düşünmeniz akıllıca olur. Biz alkolün alabileceğiniz en kötü şey olduğunu söylemeyeceğiz. Siz böyle bir kesin inançlılık (dogmatizm) içinde oldukça, bilgi akışına izin vermemiş oluyorsunuz, ve bedeniniz daima,

daima size nasıl olduğunuzu söyler. O bir aynadır. Öyleyse içki kadehinizi zevkle yudumlayabilirsiniz. *Ben gerçekten böyle yapıyorum,* medyumumuzun bazen bundan hoşlanmamasına rağmen. Fakat şunu bilin ki sevgili varlıklar, eğer kendinizi gerçekten seviyorsanız, etkilenmezsiniz. Sorular?

S (K) Çalıştığım yerde şu sıralarda bir hayli öfke duyuyorum. Kendime karşı, başkalarına karşı öfke ve çevrede bir hayli öfke gözlemliyorum ve o geçerli. Fakat öfke nedir? O bazen eriyip dağılıyor, başka zamanlarda, uzun süre benimle kalıyor.

P'taah: Öfkenin altında yatan şeyin ne olduğunu düşünüyorsunuz?

S: Yargı mı? Olumsuz yargı?

P'taah: Korkuya ne dersiniz? İncinmeye ve acıya?

S: Onu düşünmemiştim.

P'taah: Şimdi düşünebilirsiniz. Ve çok doğru söylediniz, sevgili dost. Öfke, çok görkemli bir ifade, tamamen geçerli, aksi takdirde o var olmazdı ve öfkeliyken, bu öfkenin tadını çıkarın. Harika bir öfke yaşayın. Gerçekten öfkelendiğinizde ve ateş püskürdüğünüz zaman, gerçekten an içinde yaşamaktasınızdır, özellikle bir şeyleri sağa sola fırlatıp attığınızda. *(Kahkahalar)* Öfkeyi ifade etmek pekâlâdır, ama şunu da söylemek gerekir: *Neden?* Nedenini bildiğinizde, ve acı ile temasa geçtiğinizde, işte o zaman onu dönüşüme uğratabilirsiniz. Sorumluluk alın, yargıyı hizaya sokun, duyguyu hissedin. Ha, unutuyordum -kafanızı kenara koyun. *(Kahkahalar)*

S: (E) Sizin huzurunuzda bulunmak bana gerçekten sevinç veriyor ve öyle görünüyor ki son haftalar içinde her gün benimlesiniz ve bir şekilde, bana yeni boyutlar getiriyor, hayatımı çok yoğunlaştırıyorsunuz. Merak ediyorum, bu gerçekten oluyor mu, ve siz ne yapıyorsunuz?

P'taah: Görüyorum ki bütün kabahat benim oluyor. Bu benim için yeni bir şey değil. Bunu kaldıracak kadar güçlüyüm. Sevgili dost, siz kimliğinizin yeni boyutlarına giriyorsunuz. Bu harikulade değil mi? Fakat bunu yapan sizsiniz, ben değil, çünkü realitenizin yaratıcısı sizsiniz. Onu sizinle paylaşmam için beni çağırabilirsiniz, fakat bu harikahğı yaratan sizsiniz. Armoniği yükselten sizsiniz. Bunu yapmakta olan ben değilim. Bu tüm insanlığın yeteneğidir, sadece benimle yaptığınız enerji alışverişi için değil, fakat evrendeki tüm kardeşlerinizle olan enerji alışverişiniz için de. Siz kendi titreşim frekansınızın armoniğini yükselttikçe, bu boyuttaki, çevrenizdeki tüm insanlardan gelen harikulade enerjiyi kendinize çekeceksiniz. Çünkü, sevgili varlık, frekansınız yükseldikçe siz karşı-konulamaz olursunuz. Bu harika değil mi? Bu akşam evinize döndüğünüzde, aynaya bakın, ne kadar harikulade olduğunuzu görün ve bunun için kendinize teşekkür edin.

S: (K) Bazı sabahlar uyandığımda harika bir gün geçirmek için en iyi niyet ve karar içinde oluyorum, fakat o gün bir engelli koşudaki gibi bir sürü engelle karşılaşıyorum. Ayrıca, fark ettim ki adet-öncesi dönemde bu özellikle daha zor oluyor. Aksilikler sanki aşılamaz hale geliyor. Bu konuda bir şey söyleyebilir misiniz?

P'taah: Şimdi, burada iki şey var. Birisi devreler içindeki denge değişimi. Birisi de bunun böyle olması gerektiği hakkındaki inanç, ve birçok kadın bunun böyle olması gerektiğine inanıyor. Bu büyük bir propaganda olagelmiştir, buna adet-öncesi dönem diyorlar. Biliyor musunuz, pek uzak olmayan bir zaman öncesine kadar kadınlar bedenleri ile bir uyumsuzluk içine girmeleri gerektiğini anlamıyorlardı. Şimdi ise aslında geçerli bir uyumsuzluk yaratmış olan şey kesinlikle kadınların kendi inanç yapılarıdır, anlıyor musu-

nuz? O geçerlidir, gerçektir, fakat o yüce bir maksatla yaratılmıştır. Şimdi, her şeyin çok ters gittiği günlerde, birisi sizin tökezlemeniz için önünüze bir taş koyduğunda, örneğin, kendi kendinize şöyle diyebilirsiniz: "İşte bir engel, canıma yandığım, berbat bir gün olacak!" (*Gülüşmeler*) Sonra arkanıza yaslanıp bunun tadını çıkarabilirsiniz. Berbat bir gün yaşamak tümüyle geçerlidir, biliyor musunuz? (*Kahkahalar*) Öyle hissediyoruz ki önemli şeylerden biri, bu olup bitenler karşısında gerçek bir mizah duygusuna sahip olmanızdır, ve sizi tökezleten engeller karşısında gülebildiğiniz ve: "İşte, canıma yandığım berbat bir gün!" dediğiniz zaman her şeyin değiştiğini fark edeceksiniz. Çünkü, bilirsiniz ya, *siz göbeğinizden kahkaha atarken, gerçek uyum içindesinizdir,* çünkü siz kocaman bir kahkaha atıyorken, ne geçmiş vardır, ne gelecek, o sadece VAROLAN'dır. Ona an'ın sevinci denir, ona doluluk, evren ile rezonans hali denir. Bunun içindir ki biz "büyük" işler, şu "ağır" denilen işler üzerinde pek fazla durmuyoruz. Bunu yapmam gerekmiyor, çünkü sizler hepiniz bunu yapmakla her zaman fazlasıyla meşgulsünüz. Öyleyse fazla ciddi olmayacağız. Kendinizi yargılamayın, sevgili kadın. İnsanlık her bir deneyimden bir şeyler öğrenerek hayatı yaşıyor. Siz yükselmiş bir Tanrıça olduğunuz zaman, berbat gününüz olmayacak. Bu iyidir -buna teslimiyet denir. *(Alçak sesle ve şefkatle::)* Sizi seviyorum.

S: (K) P'taah, rüyalar hakkında bir soru sormak istiyorum. Çoğu zaman fantastik rüyalar görüyorum ve kısa bir zaman önce çok büyük bir toprak kayması gördüm ve gece haberlerinde Çin'de böyle bir şey olduğunu işittim. Acaba bu çok canlı rüya gerçeğin kendisi miydi, yani ona gerçekten tanık oldum mu, yoksa bu sadece bir rüya mıydı?

P'taah: Bu özel durumda siz kesinlikle bir fiziksel olaya tanık olmuşsunuz, fakat bunu hepiniz yaparsınız. Çoğu za-

man rüyalarınızda, gezegen üzerinde vuku bulmakta olan bir şeyi görürsünüz, fakat olaydan haber almadığınız için, bunu bilmezsiniz. Şimdi, elbette, geleceği haber veren kehanet rüyaları görürsünüz. Fakat sizin anlamadığınız husus, gezegeniniz üzerindeki tüm insanlık arasında ayrılığın bulunmadığıdır. Aslında, tüm realite boyutları içinde cereyan etmekte olan her şeyin arasında hiçbir ayrılık yoktur, ve siz onlara bilinçli olarak ulaşabilirsiniz. Bunun tamamen doğal olduğunu hatırlamak gerek. Doğal olmayan şey sizin ayrılık kavramınızdır. Şimdi, rüyalarınız hakkında kısaca konuşacağız. Sizin rüya haliniz, diğer her şey gibi çok-boyutludur. Çoğu zaman, bu süreçle gelen bilgi sizin bilinçli zihniniz tarafından kabul edilebilir şeyler olmaz, dolayısıyla siz bilincinizin anlayabileceği görüntüler yaratırsınız. Çoğu zaman, sizin rüyadaki yolculuklarınız uçuş ile, okyanusta olmak ile simgelenir -çoğu zaman, siz dostlarınızla buluşursunuz. Bazen onlar bu hayatınızda, bu bilinçli realitenizde tanımadığınız dostlarınızdır. O çok-boyutludur. İnsanlık bunu ne kadar sık işitirse işitsin, ayrı ayrı olduklarında ısrar eder. Ayrı değilsiniz. Hepiniz gerçekten anlayın, aranızda ayrılık yoktur, sizin gezegeniniz, her bir insan, her bir hayvan, her bir bitki, her bir kaya -siz hepiniz tek bir dokumanın (goblenin) içinde yer alan nakışlarsınız. Siz ruhunuzdan ayrı değilsiniz, siz tanrısal Kaynak'tan ayrı değilsiniz, siz herhangi bir fasetinizden ayrı değilsiniz. Siz harikasınız ve siz bu harika kimliği daha çok kabul ettikçe, Benliğin çok-boyutlu veçhelerinin de daha çok ve bütünüyle bilincine varacaksınız. Kendinizi olduğu gibi kabul ve tasdik edinceye dek ayrılık acısı hep olacak. Ve siz değişim-dönüşümün gerçekleşmesine izin verdiğiniz zaman, tüm evrenle olan Bir'liğin coşkusunu ve vecit halini deneyimlediğiniz zaman, ayrılık da öylece giderek azalacak. *Bu ancak BENLİĞİN kabul ve tasdik edilmesi ve sevilmesi yoluyla gerçekleşebilir.* Bu ise korkuyla saklana-

rak gerçekleşmez.

Gerçek yüce kimliğiniz hayranlık ve huşu vericidir. Siz, sevgili varlıklar, evreninizin her bir mücevherinin her bir fasetisiniz. Her bir fasetiniz o faseti oluşturur. Sizde, tanrısal Kaynak tarafından kabul edilemez olan hiçbir şey, ama hiç bir şey yoktur. Herhangi bir şey yapmak zorunda değilsiniz - *sadece, kim iseniz o olmanız yeter,* ve olmakla, her bir faseti kabul edip kucaklamakla, öylesine yanarak arzuladığınız değişimi yaratırsınız. Fakat siz onu *yapamazsınız,* siz onu ancak *olabilirsiniz.* Ve her biriniz açılımın bir kısmısınız- her biriniz, yüzünüz Tanrısal Işığa doğru dönük- ve her biriniz gerçekten tanrısal ifade olduğunuzun bilincine varmaktasınız. Aslında siz gerçekten, Tanrı'nın gülü koklayışısınız.

Siz bu akşam buradan ayrılırken, gökyüzüne bakın ve Ay'ın ihtişamını görün ve bilin ki siz de böyle huşu verici bir güzelliktesiniz. Ay ne kadar güzel olduğunu bilir. Bu ona büyük keyif verir, işte böylece, sizin de kendi güzelliğinizi düşünmeniz -o size nasıl yansımakta olursa olsun- size büyük keyif verecek.

Sevgili dostlar, şimdilik bu kadar. Ben hepinizi bütün kalbimle seviyorum ve o çok kocaman bir kalptir.

(P'taah ev sahiplerine teşekkür eder.) Sevgili varlıklar, teşekkürlerimizle.

Ev sahibi: Benim için onurdur.

P'taah: Ve hepinize teşekkürler. Burada sizlerle olmak bizim için büyük bir zevk ve onurdur. Sizi seviyorum. İyi akşamlar.

Bölüm 6

ALTINCI CELSE

2 Ekim 1991

P'taah: Sevgili dostlar, iyi akşamlar.

Dinleyiciler: İyi akşamlar, P'taah.

P'taah: Hepiniz nasılsınız? Yeni gelen dostlara hoşgeldiniz diyoruz. *(Gruba yeni birkaç kişi katılmıştır.)* Bu akşam bazı inanç yapılarınıza bakmaya başlayacağız. Şimdi, sizinle ufak bir sohbet yapacağız ki, böylece aklınızı da kalbinizle birlikte harekete geçiresiniz, ve ortaya bazı sorular çıkarasınız ve böylece berraklığa kavuşasınız diye. Bu akşam, çoğu zaman gocundurucu sayılan bir konuda, insan cinselliği hakkında konuşacağız. Gerçekten "esaslı konu." Daha önce kişiler arası ilişkilerden söz etmiştik. Ana-baba ve çocuk ilişkisine ve özellikle sizin kendi çocukluğunuza da değinmiş bulunuyoruz, çünkü siz -bebeklik ve ilk çocukluk deneyimleriniz içinde- kendi inanç yapılarınızı inşa etmişsinizdir, ki bunun sonucunda kendinizi nasıl görüyorsanız dünyanızı da o görüşünüzü yansıtan bir ayna olarak görmektesiniz.

İnsan cinsel varlıktır. Sizin kültürünüzde hâkim olan dinde cinsellik fazlasıyla yanlış tanımlanmış, yerilmiştir. Sizin ta çocukluğunuzdan bu yana devraldığınız kültürel mirasınız nedeniyle, din eğitimi almış olsanız da olmasanız da, morfojenik rezonans yüzünden siz de bu konuda *suçluluk* du-

yarsınız. Size "günah"tan söz etmiştik. Sizin kültürünüzde insanlar, cinselliğin doğası itibarıyla *adi,* günahkârca ve kirli olduğu anlayışı ile büyütülmüştür.

Bu, cinselliğin "spiritüel" *(ruhani)* olmadığı anlamındadır. Ve sonra siz erişkin çağa geldiğinizde ve ilişki ve evlilik gündeme geldiğinde, birdenbire -sihirli bir biçimde- cinsellik makbul oluverir. Ve "cinsellik ve üreme pek de hoş olmasa bile, bebeklerinizin olması için bunu yapmak zorundasınızdır." Bu olağanüstü bir şey, değil mi?

Sizler doğduğunuz andan itibaren cinsel varlıklarsınız. Bedeniniz ışık-enerjinizi barındıran bir tapınaktır. Sizin cinsel varlıklar olarak yaratılışınızın nedeni ne olabilirdi dersiniz, eğer o bir tanrısal ifade olarak kabul edilmeseydi? Böylece, akli bakımdan ne kadar aydınlanırsanız aydınlanın, sevgili varlıklar, içinizde cinselliğiniz hakkında hâlâ bir duygusal gecikmişlik mevcut. Sonra bu olağanüstü bir hal alır, çünkü sizin kültürünüzde, belli bir yaşa ulaştığınızda, akıl yoluyla anlamaya başlarsınız ki cinselliğe dair sosyal ahlak kuralları saçmadır ve bunların gerçek hayatla hiçbir ilişkisi yoktur. Böylece, bu kez herkes deney yapmak için, bulabildiklerini okumak için yarışır ve *yeterince iyi* olmadığı endişesiyle müthiş bir korku içine düşer. İşte görüyorsunuz ya, yeniden şu *değersiz olma* konusuna dönmüş olduk. İster erkek ister kadın olsun, anatomik yapınıza bakar ve onun *yeterli olmadığına,* sosyal bakımdan moda olan "standarda uymadığına" inanırsınız. Ve sonra performansınız hakkında kaygılanırsınız. Bunun nasıl yapılacağını size hiç kimse göstermemiştir, fakat sizin bildiğiniz farz edilir ve eğer bilmiyorsanız, kabul edilebilir değilsiniz demektir ve kuşkusuz, sevgiye layık sayılmazsınız. Böylece, şu bölük pörçük bilgileri toplarsınız ve sonra harikulade spiritualite aracılığı ile bir "Yeni Çağ" keşfedersiniz ve kimileri, cinsel bir varlık olmanın bir kusur olmadığını söyleyen kültler veya mezheplerle -dinler

demeyeceğiz- karşılaşacak kadar şanslı olurlar. O zaman birçokları, "Evet bu pekâlâdır, ama bakın, ben bunu aştım, buna gereksinimim yok, ben cinsellikten daha üstün konularla uğraşıyorum," diyecektir.

Eğer kasıklarınıza ilişkin herhangi bir şeyle aşırı meşgul olursanız neler olabileceği konusunda sizi uyaracak pek çok kişi vardır. Bunun biraz olağanüstü olduğunu düşünmüyor musunuz? Evet, ben de çok olağanüstü buluyorum. Sonra sorunlu bir alan var ki ona hastalık deniliyor. Cinsel olarak dönüşüme uğratılmış, öldürücü hastalık. Pekâlâ, keyfinizi yeterince kaçırdım. Sonra şu sonsuza-dek-sürecek evlilik var, ve "Eğer bundan şaşıp sapacak olursanız, vay halinize, Tanrı yardımcınız olsun." Sevgili varlıklar, burada ucunu çektiğimiz iplikleri görüyor musunuz? Biz kalbin ifadesinden söz ediyoruz. Sevincinizi içinizden geldiğince ifade etmekten, iletişim arzusundan, yargının -sizin kafanızdakinden gayrimevcut olmadığı, bedeninizin gerçekten ışık-varlığınızın bir ifadesi olduğu ve siz kendi bedeninizde sevinç yarattığınız zaman bu sevincin tüm evrenlerde yankılandığı ve sizin gerçekten *güvenli bir evrende yaşadığınız* bilgisinden. Ve siz nasıl inanıyorsanız öyle yaratır, tezahür ettirirsiniz. Bunun anlamı şudur: *Sevinçle yaşayıp gelişin ve gönülden keyiflenin.*

Şimdi, bunun nasıl olabileceğini söylüyoruz. Ve şunu da söylüyoruz: insanlık çok uzun zaman boyunca cinselliği bir güç aracı olarak kullanagelmiştir. İnsanlar, özellikle sizin kültürünüzde, bu yıllarda cinselliği çok materyalist bir biçimde kullanıyorlar. Sizin tarihinizde kadınlar evlilik köleliği için, para karşılığı satılıyorlardı -şimdi ise kadınlar satılmıyor ama kendilerini satıyorlar. Erkek takdir edilmek için başarı sembolleri olarak gücünü, parasını, mevkiini kullanarak, toplumsal bilincin fantezilerini doyuracak bir kadın alacak, böylece ne kadar başarılı olduğunu sergileyecektir.

Biz "sevinçle yaşayın ve gönülden keyiflenin" derken

kastettiğimiz bu değildi. Ve bütün bunlar sadece sizin Benliğiniz hakkında ne hissettiğinizi, Benliğiniz hakkında neye inandığınızı yansıtmaktadır. Siz özgür ve egemen bir varlık olduğunuzu, tanrısal ifade olduğunuzu gerçekten bildiğinizde, özgürce yolunuza gidip, harikulade bir rezonans içinde olduğunuz ve birlikte gülüp sevinç duyduğunuz bir kimse ile karşılaştığınızda, işte o zaman bedeninizin kalbinizle birlikte titreşmesi, onu yankılaması beklenir. Ve bu harikadır. İşte bu enerji alışverişi ile olmakta olanı görseydiniz, büyük bir keyif duyardınız. Işıklar, gerçekten güzeldir. Cinsel ifadeyi bir güç-aracı olarak kullandığınız ve kalbin buna katılmadığı zaman, bakmak ve bunun *nedenini* görmek gerekir. Sevgili dostlar, siz doğduğunuz andan geçiş (ölüm) anınıza dek cinsel varlıklarsınız. Sizin hangi yaşta olduğunuz veya cinselliğinizi nasıl ifade ettiğiniz hiç fark etmez. Biz, daha önce de konuştuğumuz o büyük büyük yargılardan söz ediyoruz, "normal" olanın homoseksüellik mi yoksa biseksüellik mi olduğu hakkındaki. Heteroseksüellik normaldir, fakat bu en dolgun ifade değildir. Kalbinizin katılımı olduğu takdirde fiziksel bakımdan doğal davranışa normal denilir, denge hali denilir. Bunun dışında kalan her şey yargıdır. Sorularınız var mı?

S (E) İnsan bu yargı ile nasıl başa çıkabilir, ondan nasıl uzaklaşabilir?

P'taah: Siz nasıl olduğunu düşünüyorsunuz? Siz yargı konusunda ne yapıyorsunuz?

S: Bilmem. Ona bakıyorum.

P'taah: Doğru. Önce onun nedenini tanımak gerekir. Yargının ardında hangi korkunun yattığı hakkında bir anlayışa varmak gerekir ve sonra, *onların tümünü kucaklamak.*

S: Peki, bunu pratikte nasıl yapacağım?

P'taah: Size bir örnek verelim ister misiniz? Siz bir başkasının davranışlarına bakarak, "Bu doğru bir şey değil," de-

diğiniz bir durum ortaya çıktığında, gerçekte söylediğiniz, ya o şeyi sizin de yapmak istediğiniz, fakat yapmaktan fazlasıyla korktuğunuz ya da fikrin kendisinden korktuğunuzdur. Öyleyse, *neden*'ine bakmak lâzım. Yargının altında, dipte yatan inanç nedir? Korkunun gerçekte ne olduğunu dürüstçe inceleyecek olursanız, şaşıracaksınız. Erkekler arasında homoseksüel olarak yargılanma konusunda -eğer öyle değil ise- büyük bir korku vardır. Bu zamanda, yargı o kadar ürkünç değildir ve homoseksüel olan erkekler keşfedilmekten o kadar korkmamaktadırlar. Heteroseksüel olup da erken yaşlarında homoseksüel deneyim yaşamış ve bundan zevk almış ve ondan sonra da homoseksüelliği artık denememiş olan erkekler arasında büyük bir korkunun var olduğunu fark ettik. Öyle olduklarının anlaşılması olasılığına karşı çok korkmaktadırlar. Şimdi, bu nedir? Buna korku denir, normal olmama korkusu, günahkâr olma korkusu, yargılanma korkusu -suçluluk. Bu kategorideki kadınlar için bu böyle değildir, çünkü kadınlar için, açıktan açığa cinsel olmayan fiziksel ifade -kültürel bakımdan- normaldir. Böylece, kadınlar homoseksüel deneyimlerle daha iyi "başa çıkarlar", onların böyle suçları yoktur. *Her nerede suç varsa, orada henüz öğrenilmemiş bir ders vardır Suçluluk, öğrenilmemiş bir derstir.* Korku -eh, bu çok basit, öyle değil mi? Sadece korkuyu değişime uğratın. Ve bunu nasıl yapacaksınız? Sorumluluk alarak...

S: (E) .. kafanızı devre dışı bırakarak.

P'taah: O daha sonra, sevgili dost, önce yargıyı hizaya sokalım. Daha sonra "kafanızı (aradan) çıkarır ve sonra duyguyu hissedersiniz. Her ne ki sevgi değildir, o korkudur. Sevgili varlıklar, bunu size durmadan söylüyoruz: *Her ne ki sevgi ifadesi değildir, o korku ifadesidir.* Korkuyu nasıl değişime uğratmalı?

Bir durumu yaratmış olmanın sorumluluğunu üstlenin

ki onun içindeki inciyi bulabilesiniz. Kendi hakkınızda, başkaları hakkında, durum hakkında taşıdığınız yargıyı hizaya getirin. Bilin ki, gerçekten hepiniz tanrısal bir ifadesiniz - yargı bile- ve siz her şeyi varlığınızın ışığı ile kucakladığınızda, işte siz öylece değişimi-dönüşümü deneyimleyeceksiniz - duyguyu hissedeceksiniz. Bu sizin için yeterli yanıt oldu mu?

S: Evet, ve bir başka sorum daha var. Yargının hizaya getirilmesi -bu benim yargımı tanımam ve ona izin vermem anlamına mı gelir?

P'taah: Doğru, tanıyın, kabul edin ve izin verin, bu her şeyi uyum içine sokacaktır. Hizaya getirmek budur.

S: Demek ki izin vermek yetiyor?

P'taah: Gerçekten. Siz böyle uyum içine girersiniz. Kim olduğunuzun, durumun, her şeyin kabulü ve tasdiki, işte bu incinebilirliktir, sevgili dost. Buna BENLİĞE teslimiyet denir, sizin öylesine korktuğunuz teslimiyet. İşte hepsi bundan ibaret. Teslimiyet, sizin evreninizdeki en yüce ve en güçlü özelliktir.

S: Eğer sözlerinizi doğru anlamışsam, o zaman bir durumu reddetmek yerine, canımızı sıkmaya uğraşmadan önce her şeyi bilinçle hizaya koyabiliriz...

P'taah: Elbette. Fakat, eğer acıdan kaçmaya çalışırsanız, olacak olan, kuşkusuz, sonuçta onu kendinize çekmenizdir. *Direnç gösterdiğiniz her ne ise, o kalmaya devam edecektir.* Gerçekten. Sizin dram, kaos, yıkım ve çatışma şeklindeki deneyimleri yaşamanız için onları çağırmanıza gerek yoktur. Fakat eğer uyumlanarak hizaya gelmezseniz, olacak olan bunlardır, çünkü ruhunuz çok sebatlıdır, ruhunuz biraz benim gibidir: *Sizi yuvaya getirmek için biz her şeyi yaparız!* Kaçış yoktur, sevgili varlıklar. Bu eğer ben değilsem, bir başkası olacaktır.

S: (K) Bu inanç sistemleri ile ilgili korkuları geç-

miş yaşamlarımızdan bu yaşama taşır mıyız, yoksa korkuları ortaya çıkaran yalnızca bu hayattaki koşullanmamız mıdır?

P'taah: Her ikisinden de biraz. Bununla birlikte, size şunu söyleyeceğiz: Geçmiş hayatların neler olduğu konusunda büyük bir telaş ve araştırma var. Bu gerçekten gerekli değildir, çünkü korkular ister yüz hayat öncesinden, ister son birkaç hayat öncesinden gelsinler, fark etmez, eğer onlar bu hayatınızda varsa, onlarla uğraşmak zorunda olacaksınız. Anlıyor musunuz? Şu halde, geçmişten bu hayata neleri aktarmış olduğunuzla uğraşmanın gerçekten hiçbir önemi yoktur. Korkuyu bu zamanın diğer olası realitelerinden getirmekte olduğunuzu da pekâlâ söyleyebilirdiniz. Ve gelecek hayatlardan getirmeye ne dersiniz, ha? Bütün bunlar aynı zamanda vuku bulmaktadır (eşzamanlıdır). Bütün bunlar bu uzay-zaman sürekliliği dışında aynı zamanda vaki olmaktadır. Eğer diğer enkarnasyonlarınıza pek fazla kendinizi kaptırırsanız, gerçekten kafayı bozabilirsiniz. Deriz ki: Diğer yaşamlarınızla meşgul olmayın, korkular her ne ise -onları kendinize çekeceksiniz. Şunu da söyleyeceğiz ki siz kendinizi kucakladıkça, dönüşüme uğrattıkça, uyum içine soktukça, *tüm diğer hayatlarınızı da değiştirmektesiniz.* Mucize işte budur.

Şimdi bir ara vereceğiz. Sizleri böylesine afallamış halde görmemiz pek sık olan bir şey değildir, bu pekâlâdır. Biraz gülmemize izin var, ha? Cinsellik dediğiniz o kadar ağır ve ciddi bir konu değildir, her ne kadar o çoğunuz için hayatınızın eksenini oluşturan bir alan ise de -ve o pek çok kederi yaşadığınız bir alandır. Şimdi bir ara vereceğiz. Böylece, bedenlerinizi ve yüce zekânızı tazelendirebilir ve yeni sorular düşünebilirsiniz.

(Dinlenmeden sonra:)

S: (K) Siz cinsel ilişkiden söz ederken, bana öyle

geldi ki bizim cinsel ilişkiyi düşünüyorken mutlaka çiftleşmeyi düşünmek zorunda olmadığımızı da kastettiniz.

P'taah: Doğru. Cinsel ifade şehveti de kapsar, her zaman birleşmeyi kapsaması şart değildir. Sizin cinselliğinizde, gerçekten, çiftleşmeden öte şeyler vardır.

S: Yani, cinsel birleşim olursa da olmazsa da bu aynı şekilde pekâlâdır, öyle mi?

P'taah: Oh, elbette.

S: Yani, biz insanlar konuşma, dokunma, düşünme, hissetme yoluyla, gerçekte cinsel alışveriş halindeyiz ve kendimizle de -cinsel ilişki de dahil olmak üzere- tam bir sevgi ilişkisi içinde olmamız önemlidir, öyle mi?

P'taah: Kesinlikle. Sizin cinselliğinizin, diğer herhangi bir veçhenizden hiçbir farkı yoktur. Öyleyse, eğer siz Benliğiniz ile dolu dolu ve harikulade bir ilişki içinde değilseniz, o zaman nasıl olur da bir cinsel ya da başka türlü harika bir ilişki kurabilirsiniz?

S: (E) Daha ileri bir uygarlığın, örneğin Pleiadesli varlıkların cinsel davranışları Dünya insanlarınınkine kıyasla nasıldır?

P'taah: Bu kimseler, yani cinsel ifadeye sahip olan bu insan-varlıklar normal günlük yaşamlarının bütünlüğü içinde nasıl davranıyorlarsa bu alanda da bütünüyle böyle davranırlar. Anlıyor musunuz? Eğer insanlar, hepiniz, varlığınızın bütünü ile, varoluş bütünlüğü içinde olsanız, o zaman bu sizin bütün tavır ve hareketlerinizde kendini belli eder ve sizin cinselliğiniz bunun sadece çok ufak bir parçasıdır. Şimdi, sizin bu söyleşi içinde düşünmenizi gerçekten istediğimiz husus şudur: Cinselliğinizin tamamını yaşamaktan sizi alıkoyan korku ve yargılar nelerdir? Siz cinselliği karşınızda-

kini yönetip yönlendirmek için, güç için bir araç olarak nasıl kullanıyorsunuz? Cinselliğiniz içinde, güvensizliğiniz, kıskançlığınız, sahipleniciliğiniz, suçluluk ve utanç duygunuz ve neşesizliğiniz içinde siz nasıl korktuğunuz şey haline geldiniz? Çünkü diğer tüm veçhelerde olduğu gibi, cinsellik samimiyetle yürekten geldiği zaman, kendiliğinden (zorlamasız), sevinç ve kahkaha dolu bir deneyim olabilir. İşte bunun üzerinde derince düşünmenizi istiyoruz.

S: (E) Kendilerini özel bir birim olarak sınıflandırmış iki insan arasındaki cinsel sadakat konusuna biraz ışık tutabilir misiniz?

P'taah: Tabii. İki insan evlilik ya da benzeri bir ilişki içinde bir araya geldiklerinde ve sadakat yemini ettiklerinde, daha sonra bu sadakat, çoğunlukla suçluluk veya görev duygusuyla sürdürülür. Görevin nasıl ağır bir yük, nasıl bir içerleme nedeni haline geldiğini daha önce de söylemiştik. Öyleyse, söyleyeceğimiz, bir ilişkinin gerçekten yürekten geldiği zaman sevinç dolu olacağıdır. Bir ilişki sorunlu bir bağ haline geldiği ve orada artık gerçekten gönül bulunmadığı zaman, bu sadece cinselliğe değil, tüm veçhelere yansır. Cinselliğinizi *nasıl* kullandığınıza bakın. Cinselliği iç sıkıntısından kurtulmak için mi, hayatınız artık heyecandan yoksun olduğu için bir heyecan yaratmak niyetiyle mi kullanıyorsunuz; yoksa onu, çekiciliğinizden, yani bir başkasının ilgisine, sevgisine ya da sizi arzulamasına ne kadar layık olduğunuzdan kuşku duyduğunuz için bir kanıt arama niyetiyle mi kullanıyorsunuz -ne dediğimi anlıyor musunuz? Bu o zaman gerçekten gönülden gelen bir sevinç ifadesi değildir, bu korkudan gelmektedir. Söyleyeceğimiz, *nedenine* bakmanızdır, daima *nedenine* bakmanız. Ve biliyor musunuz, gerçekten, kaç kişiyi sevebileceğiniz konusunda bir sınır yoktur. Bakın, cinsellikten konuştuğumuz zaman dipte, derinde yatan pek çok mesele vardır. İki insan arasında gerçek bir bağ olduğu

zaman, bunun görevle bir ilgisi yoktur. İnsanlar BENLİK ile gerçekten uyum içinde oldukları zaman, kıskançlık yoktur ve hiçbir kişi bir diğerini sahiplenmez. Sahiplenici olduğunuz zaman bu, kaybetmekten dehşet duyduğunuz anlamına gelir, anlıyor musunuz? Biz insanlığın her şeyi bir yana atıp her kimle ve her nasıl olursa olsun mümkün olduğunca çok cinsel deneyim yaşamasını asla teşvik ediyor değiliz. Sizden istediğimiz, cinselliğiniz konusunda size sevinç getirmeyen, sizi doyumsuz bırakan şeyin ne olduğuna bakmanızdır -çünkü siz kim olduğunuzun ayırdında değilsiniz. Bu sizin sorunuzu bir ölçüde yanıtlıyor mu?

S: Evet, teşekkür ederim.

P'taah: Siz kendinizi bile ölünceye kadar sevemezken, bir kimseyi ölünceye dek seveceğinize dair yemin ettiğinizde pek de gerçekçi davranmıyorsunuz. Aslında, hepinizin yapmakta olduğunuz şey *kendinizi ölünceye dek sevmemektir.* Öyleyse, yapılacak olan, cinselliği alıp onu varlığınızın bütünselliğine katmaktır. Biz dengeden söz ediyoruz. Biz, içte ve dışta *erkek-dişi enerjiler dengesinden* söz ediyoruz. Biz, oynadığınız oyunlara dikkat etmenizi istiyoruz, ve bu oyunları oynamak da pekâlâdır. Bu geçerlidir, bu mevcuttur, fakat bu size en çok sevinç getirecek tarz olmayabilir.

S: (K) Yeminler alınıp verildikten sonra, eğer sizi bir şeyin kısıtlamakta olduğunu hissederseniz, bu bir şeylerin yolunda olmadığının işareti sayılmalı mıdır?

P'taah: Tabii, fakat genellikle, kısıtlayan şeyin ne olduğunu anlamak için dışa değil, kendi içinize bakmak gerekir. Çünkü *sizi kısıtlayan sadece bir tek şey olabilir ki o da sizsiniz.* Bir başkası ile olan ilişkinizde kendinizi kısıtlanmış hissettiğiniz zaman, kendi içinizdeki kısıtlamalara bakmalısınız, çünkü bu bir birlikte-yaratımdır. Durumu açık ve seçik olarak gördüğünüzden emin olursanız ve bu durum size doyum vermiyorsa, o zaman şöyle diyebilirsiniz: "Sevgili, artık

birlikte olmamamızın vakti geldi," veya "Senin, durumu kendi yönünden gözden geçirmenin vaktidir." Anlıyor musunuz? Durumu açık seçik görebilmeniz, sorumluluk alabilmeniz için görüş alışverişi, iletişim gereklidir. Durumu *sizin* yarattığınızı bilmek gerek, ve eğer kendi hayatınızda kısıtlamaya yol açan bir kimse yaratmış iseniz, o zaman *bilin* ki, sevgili dost, ne kadar sınırlı olduğunuzu gösteren bir aynayı kendi hayatınıza *kendiniz* sokmuşsunuzdur. Yine bilinmelidir ki, berraklık kazandığınız, uyum içine girdiğiniz zaman, o sınırlılığı yansıtacak herhangi bir kimseyi kendinize çekmeyeceksiniz. Anlıyor musunuz?

S: Evet.

S: (K) Şu anda bir eşim yok ve öyle hissediyorum ki işim ya da kendi halim erkek ve dişi yönlerimi dengeliyor; ve hayatımın büyük bölümünde dişi yönüm hep ağır basmıştır ve kendimi yeterince öne sürmemişim, kendi görüşümde yeterince iddialı olmamışımdır. Son ilişkimde duygularımı daha çok öne sürmeyi öğreniyordum. Sorum şu: Şimdi kendi başıma olmaktan hoşnutum ve bu durum şu anda bir eşim olmayışının nedeni olabilir mi, yoksa doğru bir kişinin gelmesine kendimi hazırlıyor olabilir miyim?

P'taah: Sevgili dost, gelecek olan *doğru* kişi sizsiniz. Diyeceğiz ki bu zamanda bir ilişki içinde olmayan pek çok insan var. Bu çok doğaldır, çünkü siz kim olduğunuzu bulma işiyle öylesine meşgulsünüz, bu yüzden gerçekten vaktiniz yok -ve bu pekâlâdır. Bu arada tabii, bir ilişkiye girmekten korkanlar var; birçok ilişki yaşamış olup da -Yeni Çağ demek olan- Benliğin araştırılması işinin ilişkilere girip de *yeniden incinmemek* için çok iyi bir mazeret oluşturduğuna karar verenler var. Bir eş arayıp duran ama bir türlü bulamayanlar var; ve size hatırlatacağız ki, ne kadar çok zorlu bir arayış içindeyseniz, bulma olasılığınız o kadar az olur, çünkü

bu sizin içinizdeki durumun dışa yansımasıdır. Sadece izin verin.

Dişi enerjinin niteliği izin vermektir. Eğer ihtiyacınız olan her şeyin hiçbir şey yapmadan size geleceğini sadece *bilirseniz* hayatınızda harikalar yaratacaksınız. Sadece, büyümeniz için, sevinmeniz için, doyum bulmanız için ve *sizin tarafınızdan gerçekten arzulanmayan dersleri almanız için* gereken her şeyin vakti geldiğinde size geleceğini *bilerek*.

S: (E) Evrende bizim gibi cinselliğe sahip başka varlıklar var mı?

P'taah: Tabii. Pek çok, pek çok insanımsı varlık. İnsanımsı olup da cinselliği sizin anladığınız şekilde üreme için kullanmayan varlıklar var. Cinselliği biraz farklı tarzda ifade eden kimileri var. Onların bütün o hareketli organlarının olmadığını söylemiyoruz, fakat sadece, onlar daha yüksek biçimde bir enerji alışverişinde bulunurlar. Ve unutmayın ki -hangi cinsten olursa olsun- iki insan arasındaki cinsel ilişki bir *enerji alışverişidir*. Yaratmakta olduğunuz enerji ışıklarını -sadece cinsel ilişki sırasında değil, büyük bir öfke içindeyken de yaratmakta olduğunuz ışıkları- bir görebilseydiniz. Büyük duygular ortaya çıktığında, tarif edilemez güzellikte bir havai fişek gösterisi de ortaya çıkar.

S: Aurada mı?

P'taah: Elbette, fakat aura denildiğinde siz çevrenizde yumuşak ışıklar düşünüyorsunuz. Biz muazzam kıvılcımlardan -aslında roketlerden söz ediyoruz. Evrenin başka bölgelerinde birçok insanımsı ırk vardır ve sizin gezegeninizin iç kısmında yaşayan ve normalde görünmeyen bir insanımsı tür vardır. Biz iç-Dünya olarak adlandırılan yerde yaşayan büyük bir insan ırkından söz ediyoruz. O da farklı bir uzay/zaman sürekliliği, farklı bir realite boyutudur.

S: (E) Onlar eterik düzeyde bulunsalar da, iç-Dünya halkının cinsel davranışları, cinsel anlayışları, bi-

zimkine benzer mi?

P'taah: Evet. Biz onların eterik düzeyde olduklarını söylemedik, sevgili dost.

S: Öyleyse, lütfen söyleyin, onlar neredediir ya da nedirler?

P'taah: Biz onların iç-Dünya halkı olduklarını ve sizin bu realite boyutunuzdan olmadıklarını söylüyoruz sadece. Bununla birlikte, onların realite boyutları da sizinki gibi eterik değildir. Fakat onların kendi eterik düzeyleri hakkındaki farkındalıkları sizinkinden daha fazladır. O yüce, harikulade bir uygarlıktır. O, sizin kendi insanlık tarihinizden çok, çok daha yaşlı bir uygarlıktır. Biz gezegeninizin tarih-öncesi döneminden değil, sizin tarih döneminizden söz ediyoruz. Bu büyük uygarlık, teknolojide çok ilerlemiş ve yıldız halkları ile -fiziksel ve zihinsel olarak- daima iletişim içinde olmuştur. Onlar başka dünyalardaki insanımsı varlıklar gibi galaksiden galaksiye yolculuk yapıyorlar. Onlar *boyutlar içinde* yolculuk yapıyorlar. Sizler, çoğu zaman, realite boyutlarından söz ederken, dikey olarak düşünüyorsunuz. Kendinizi üçüncü boyutun zavallı aşağılık insanlığı olarak düşünüyorsunuz. Öyle değil mi?

(Dinleyenler gülerek tasdik ederler.)

Bu diğer armonik frekansların, sizinki gibi geçerli bir realitesi, fiziksel bir realitesi vardır. Farklı bir titreşimi vardır, ve biz "daha yüksek titreşim" dediğimiz zaman bilimsel terminoloji ile konuşuyoruz. Hiyerarşik yapı içinde daha yüksek basamakta oldukları anlamında değil. Teknolojik olarak daha fazla bilgi sahibi olan pekçokları var elbette, çünkü onlar insanlığın, evrenlerin, ışığın nasıl işlediği hakkında daha çok bilgi ve anlayış sahibiler. Bu onları sizden daha yüce kılmaz, çünkü gerçekten, arada hiç ayrılık yoktur. Her şey tanrısal ifadedir -sadece *farklılık* vardır. Söyleyebilir misiniz, orkide mi, papatya mı, yoksa gül mü daha üstün-

dür? Elbette tercihleriniz olabilir, ama dünyanın, muhteşem orkidelerin yabani otlar gibi bol yetiştiği bu bölümünde, çoğu zaman siz gülleri tercih ediyorsunuz. Ve bir orkidenin çok egzotik sayıldığı Avrupa kıtasında yaşıyorsanız, belki de onun, orada yabani otlar gibi bol yetişen güle kıyasla çok daha özel olduğunu söyleyecektiniz. Fakat hepsi tanrısal bir ifadedir. Kaynağın, Tüm-Varolan'ın enerjisi içinde yargı yoktur, sadece o VAR'dır.

S: (E) Bu farklı uzay/zaman sürekliliklerini ziyaret etmenin bir yolu var mıdır?

P'taah: Gerçekten birçok yol vardır, ve bir şekilde, siz bunu çok sık yapmaktasınız. Ne var ki bunu bilinçli olarak hatırlamıyorsunuz. Onları bilinçli tarzda ziyaret etmeniz için vakit henüz olgunlaşmış değil, fakat vakit hızla yaklaşıyor. Sevgili dost, işte size anlatmakta olduğumuz budur. İnsanlığın bilinci genişledikçe, siz kim olduğunuzu daha çok bildikçe, kendinizi daha çok kabul ederek kucakladıkça, siz gezegeninizdeki tüm insanlık ailesinin rezonansını değiştiriyor ve size bahsetmiş olduğumuz evrenlerde vuku bulmakta olan diğer galaktik değişimlere, devresel değişimlere uyumlanıyorsunuz. Bu değişimler gerçekleştiğinde, bilinçli olarak yolculuk yapacaksınız, fiziksel olarak veya bedeninizi götürmeden, fakat kesinlikle bilinçli olarak zaman içinde yolculuk edebileceksiniz, sizin zaman ve uzay olarak anladığınız şeyin ötesine. Evrenler boyunca, galaksiler boyunca yolculuk yapacaksınız.

S: Bu söylediklerinizin mümkün olduğunu hissediyorum. Bunu içimde hissediyorum. Yine de, bu çok uzak görünüyor.

P'taah: Doğru, bu bir bakıma uzaktır, çünkü henüz onu bilinçli olarak deneyimlemiş değilsiniz. Bu, ilk kez bir sirke gideceğini bilen ve günleri sayan ve bunun ne kadar harika ve heyecan verici bir şey olacağını bilen, hiç sirk görmemiş

fakat ona dair öyküler işitmiş bir çocuğun hali gibi. O bunun *nasıl bir duygu vereceğini* tam olarak hayal edemez, ve heyecan ve bekleyiş içinde, zaman ona çok uzun gelir. Fakat, biliyorsunuz sevgili dost, bir başka şekilde, siz zamanın ne kadar hızlı geçtiğini, eğrilmiş hız içinde bulunduğunuzu söylüyorsunuz. Ve siz başınızı sallayarak birbirinize: "Çok tuhaf değil mi, günler ne çabuk geçiyor, hiç zaman yok," diyorsunuz. Böylece, bu tıpkı sirke gitmek için beklerken, vakit ne zaman gelecek diye özlem ve sabırsızlık duymaya benziyor - ya da acaba bir felaket çıkacak, arabanız bozulacak veya babanız kızacak da oraya hiç gidemeyeceksiniz gibi endişe çekmeye...

S: Bu özlem onun olmasını hızlandırıyor mu?

P'taah: Her şeyin kendine ait doğru bir zamanı vardır. Zaten yola düzülmüş olanı daha da çabuklaştıramazsınız yani. Onun kendi vakti vardır. Her şey sırasıyla olur.

S: Öyleyse, sadece oluşuna bırakmak gerekir.

P'taah: Öyle.

S: (K) Yine cinselliğe dönersek... Sevinç içinde olduğumuz ve gönülden davrandığımızda, o zaman, insanın cinsel hastalık "kapma" korkusu olmaz mı?

P'taah: Siz özellikle AIDS'ten söz ediyorsunuz, çünkü o çağınızın en büyük korkularından biridir. Şimdi, biliyorsunuz ki her şey çoğul-düzeylidir. Elbette, kalbinizdeki sevinçle yola çıkmışsanız, bu harikulade bir rezonanstır, ama en altta yatan çekirdek inancı da bilmek gerekir. Eğer suçluluk ve değersizlik duygusu yoksa ve eğer o gerçekten doğruca yüreğinizden geliyorsa, nasıl olur da siz hastalık oluşturabilirsiniz? Bir başka noktayı daha gündeme getirmek istiyoruz: Ya henüz cenin halindeyken ya da ilk yaşlarda kan nakli yoluyla bu hastalığı kapmış olan çocuklar hakkında, belki, "Peki, ama çocuğun hiç suçu yokken, vb. vb." diyebilirsiniz. Sevgili varlıklar, size hatırlatmak isteriz ki siz bu gezegende

hayatlar boyunca *deneyim kazanmak için* enkarne oldunuz. Ve hiçbir şey taş üstüne yazılmamıştır. Siz her şeyi inançlarınız yönünde değiştirebilirsiniz. Bunu anlamanız çok önemlidir.

(P'taah, bir süre odadaki aydınlatılmış bir Dünya küresini seyreder ve der ki:) Bu aslına uygun bir model değil, biliyor musunuz? Şekli yanlış. Yerküreniz portakal gibi yuvarlak değildir.

S: (K) P'taah, bu celselerde hepimizin arasında öyle bir birlik duygusu hissediyorum ki ve siz adeta piramit enerjisi gibi davranarak, öğrenmemiz gereken konular üzerinde odaklanmamıza yardım ediyorsunuz ve bize çok, çok yardımcı oluyorsunuz. Bunu çok kuvvetle hissediyorum, teşekkür ederim.

P'taah: Sevgili dost, bu çok sevinç verici, ve sizin de hayalinizde canlandırdığınız gibi , gerçekten, bu enerjiyi bir anlamda bir iletken gibi kullanıyorsunuz demektir. Ve eğer dilerseniz, bir berraklığa ulaşmanız için, tüm sorularınızı ortaya getirebilirsiniz, biz bunun için buradayız. Bu kursta bu enerji ile, böyle yaptıkça harikulade bir şey yaratıyorsunuz.

S: Geçen gün kırda küçük bir gezinti yaparken, sizin bu dünyayı nasıl gördüğünüzden pek emin olmadığımı hissettim, acaba sadece medyumumuzun gözleri aracılığı ile mi gördüğünüzü merak ettim. Doğanın güzelliğini sizinle paylaşmayı çok istediğimi ve bunu bazı durumlarda yapmakta olduğumu hissettim. Acaba, ben böyle yaparak bazı şeyleri sizinle gerçekten paylaşabilir miyim?

P'taah: Elbette. Bunu daha önce de söyledik, sevgili dost, siz enerjiyi çağırdıkça, bu böyle olur. Ve siz bunu çok iyi biliyorsunuz.

S: (K) P'taah, cinsellik söz konusu olduğunda: Biz hâlâ kendi sınırlılıklarımızla uğraşırken, çocukları-

mızı hissetme özgürlüğü yolunda nasıl eğitebiliriz?

P'taah: Aslında, sevgili dost, ana-babaları eğitenler belki de çocuklar oluyor. Buna, izin vermek denir, sevmek ve izin vermek. Çocuklara doğal ifade olanağını verin, o zaman onlar size birçok şey öğretebilirler -sadece cinsellik konusunda değil. Ve çocuklar çok cinsel küçük varlıklardır. Onlar size önümüzdeki yıllarda pek çok harikulade şey öğretecekler, çünkü *bu zamanda doğan pek çok çocuk, geçiş döneminde insanlığa yardım etmek için gelen parlak ışıklardır.*

S: (K) Beklenen geçiş (değişim) ile birlikte cinsellik aynı kalacak mı, yoksa o da bu değişimle birlikte tekâmül edecek mi?

P'taah: O değişecek, her şey, tüm ifadeler değişecek.

S: Peki, bu dördüncü boyut mu oluyor?

P'taah: Sevgili dost, ona ne isim verildiği önemli değil. Dördüncü boyut diyeceğiz. Kimileri beşinci boyut diyorlar, fakat siz bu boyuttan başka bir boyut bilmediğiniz için, ona ne isim verildiği fark etmez.

S: (E) İnanç yapılarını göz önüne alırsak, bana öyle görünüyor ki belli bazı inançlar bizim insan toplumumuzda çok kökleşmiş halde. Şimdi, eğer belli bazı inançları değiştirmeyi istersek, bunu nasıl yapacağız?

P'taah: Her şeyden önce, onları tanımlamanız gerekir, çünkü sizin için en çok sorun yaratan inançlar gerçekte sizde bulunduğunu anlamadıklarınızdır. Şöyle ki, siz: "Hükümettekilerin hepsinin budala olduğuna inanıyorum" veya "gökyüzünün mavi olduğuna inanıyorum" dediğiniz zaman inançları tanımlamak çok basittir. Fakat biz sizin duygusal olarak tepki gösterdiğiniz durumlardan söz ediyoruz. O halde, sorulması gereken şudur: bu tepkinin altında yatan nedir, derinde yatan korku nedir? İşte sizde mevcut olduğunu anlamadığınız inançları böyle keşfedebilirsiniz. Hatta, aklı-

nızla bildiğiniz inançların da size bir yardımı olmaz. Bu sizin yanınızda oraya buraya taşıdığınız bavullar gibidir, onlar sizinle hiçbir ilgisi bulunmayan, aslında ana-babanıza, toplumunuza ait inançlardır. Anlıyor musunuz? İnanç bir kez tanımlandıktan sonra ötesi kolaydır, çünkü o zaman bakıp şöyle diyebilirsiniz: "Taşıyıp durduğum bu inanç artık bana hizmet etmiyor." O inancı *kucaklamak suretiyle* onu değiştirebilirsiniz, çünkü çoğu zaman, onun aklileştirilmesi onu değiştirmez, fakat bu ilk adımdır. İnancı tanıdığınızda şöyle diyebilirsiniz: "İşte bu delice." Sonra ardından biliş, kabul ediş ve kucaklayış gelir; dersiniz ki: "Buna inanmak pekâlâ, ama artık bir değişimin zamanıdır." Ve sonra, değişimin gerçekleşmesine çok yumuşaklıkla izin vermek gerekir. Sosyal yapınızla ilgili olduklarını sandığınız inançlardan çoğunun böyle olmadıklarını görüp şaşıracaksınız. Onlar sizin ne kadar değersiz olduğunuza ilişkindirler. Bir inanç yapısının, sizin dipte yatan korkunuza uygun düşmesi durumunda ona takılıp kalması çok kolaydır ve o orada kalır -sonra aklınızla, bunu haklı kılacak bir mazeret bulursunuz, anlıyor musunuz?

S: Anlıyorum, ancak daha sonra onu celse kayıtlarında yeniden gözden geçirmem gerek.

P'taah: Pekâlâ.. Bunun üstünde daha çok konuşmamızı isteyen var mı? Hepiniz anladınız mı? Çok iyi. Eğer hayatınızda bir durum vuku bulur ve siz bu duruma duygusal bir tepki, diyelim ki öfke gösterirseniz -cinsellikten söz ediyoruz. Eve döndüğünüzde sevgilinizi bir başkasının kollarında gördünüz ve çok kızdınız, börek tepsisini fırlatarak hışımla evden çıktınız ve arabaya atlayarak annenize gittiniz. Şimdi, anneniz diyecek ki: "Şu piçe bak!" Sonra siz diyeceksiniz ki: "Evet, ama ben korkunç bir şey yaptım, börek tepsisini ona fırlattım, ona bağırdım." Ve anneniz şöyle söyleyecek: "Fakat sevgili çocuğum, bu tamamen haklı bir tepki. Ben senin yerinde olsaydım, börek tepsisini onun kafasına geçirmiştim."

Böylece, rahatlarsınız, ve bütün arkadaşlarınız: "Oh, vay domuz herif!" derler. Fakat bizim diyeceğimiz şu, sevgili dostlar, dipte yatan şeyin adı, harap edici yalnızlık, ihanet -ki bu korkudur- yeterli olmama ve sevgilinizin bir başkasına yönelebilme olasılığı korkusudur. Buna kıskançlık , yeterli olmama korkusu denir. Buna sahiplenmecilik denir, asla sahip olamama korkusu. Anlıyor musunuz? Böylece, gösterdiğiniz tepki toplumsal yapıya uygun düştüğünde, çoğu zaman inançları irdelemezsiniz. Eğer korkuyu derhal dönüşüme uğratacak olursanız, bir daha bu tür durumlarla uğraşmanız gerekmeyecek. Ve daima hatırlamak gerekir ki *sevgi olmayan her ne varsa, o korkunun ifadesidir*, ki o dönüşüme uğratılabilir. Onun ne olduğunu aklen bilmek şart değildir. Şöyle denilmeli: "Ben böyle hissediyorum -veya gerçekten hissetmiyorum - acı duyuyorum, sorumluluğu alıyorum, yargıyı hizaya getiriyorum, kafamı çıkarıp koltuğumun altına alıyor ve duyguyu hissediyorum." Fakat, ne var ki, sizler akli yaratıklarsınız. Evreninizde düzen olsun istersiniz. Her şeyin nasıl yaratıldığını zihninizle bilmeyi istersiniz. Siz gerçekten biliyorsunuz, bizim söylediğimiz bütün bu sözlerin hepsi küçücük bir sözde toplanabilir ve biz size bilmediğiniz hiçbir şey söylemiyoruz, çünkü gerçekte siz her şeyi biliyorsunuz. Bütün söylememiz gereken, sizdeki her şeyin tanrısal ifade olduğu ve acı içinde olduğunuz zaman duyguyu hissetmenizdir.

(Bu celselere seyrek olarak katılan bir erkek dinleyici:)

S: Duyguyu hissetme konusunu pratik bir biçimde biraz daha izah edebilir miydiniz? Bu konuda pek beraklık kazanamadım.

P'taah: (*Şaka yollu*) Çünkü siz bizi görmeye her zaman gelmiyorsunuz, sevgili dost. Biliyor musunuz, bütün bunları kaç kez söylediğimizin önemi yok, ve siz bu soruyu ortaya getirdiniz, çünkü onu tekrar işitmek ihtiyacında olan birçok-

ları var. İnsanlar duyguları hissetme hakkında pek fazla bir şey bilmiyorlar ve acı, duygu *değildir. O duyguya direniştir.* Siz sevinçli olduğunuz zaman -o duygudur. Bu çok kısa bir özet. Yargıyı hizaya getirmek demek, kim olduğunuzu kabul ve tasdik etmek ve ona teslim olmaktır ve *bu otomatik olarak uyum-denge yaratır,* bunu anlıyor musunuz? Acıyı yaratan yargıdır, fakat siz her şey bir yana, *yargıyı bile yargılarsınız.* Yargılama halinde olduğunuz zaman acı içindesinizdir. Hayatınızdaki belli durumlardan söz ediyoruz. Acıya karşı direnci bırakmak için yargıyı iptal etmek gereklidir.

S: Şöyle mi demek istiyorsunuz: Kabul etmek: Evet, şu kişiyi yanlış davrandığı gerekçesiyle yargılıyorum ve onu yanlışı ile yargılamam pekâlâdır. Peki, kişileri yanlışları ile yargılamaktan nerede, nasıl vazgeçeceğim?

P'taah: Bizim söylemekte olduğumuz, sevgili dost, yargıyı yanlış diye yargıladığınızda, bundan asla kurtulamayacağınız; çünkü her neye direnç gösterirseniz, her neyi geçersiz kılmaya, kendinizden uzaklaştırmaya çalışırsanız, *sizin güçlendirmekte olduğunuz o şeyi, evren yargılamadan önünüze getirecektir.* Değişimi yaratmak için tek çareniz şöyle demektir: "Değişimi arzuluyorum; kendimi, durumu, durumla ilgili insanları yargılamanın geçerli olduğunu biliyorum. Bu benim insan olmamın bir parçası, ve benim insan oluşum tanrısal bir ifadedir. Fakat şimdi değişimi arzuluyorum." Ve sonra yargıyı sevinçle ve şefkatle Benliğinize kabul etmeniz gerekir. Bu suretle yargı hizaya getirilmiş olur, bu da sizi acıya neden olan direncin pençelerinden kurtarır. Böylece, duygunun kalp çakrasından geçerek vecit haline dönüşmesini sağlamak üzere enerji çakraları açılır. Biraz daha berraklaştı mı? Bu, hayatınızda hizaya getirmeyi dilediğiniz her ne ise, onu dengeye getirmek demektir. Buna, nötr hale gelmek de diyebiliriz. Bakın, büyük acı çekmekte olabilirsiniz, acını-

zı hiddetten köpürerek, göz yaşlarınızla ifade edebilirsiniz. Onu bastırabilir, acınıza herhangi bir şekilde ifade olanağı vermeyebilirsiniz. Denge, sizin yargıyı hizaya getirmenizdir, anlıyor musunuz? Böylece değişimi yaratmış olursunuz.

S: Öyleyse, temelde, herkesin kendi yolunda gidişini, olduğu gibi, yargısız kabul etmek -evet, daha beraklaştı.

P'taah: Başkalarının yolculuğu sizin işiniz değildir. Başkalarının sizin hakkınızda ne düşündükleri sizin işiniz değildir. Sizin işiniz sizsiniz -Benliğiniz. Siz kendi tanrısallığınızı sevmeyi, şefkat duymayı, kabul ve tasdik etmeyi başardıkça, başka insanlara da böyle davranmamanız nasıl mümkün olabilir?

S: (K) Biraz önce söylediklerinizle ilgili olarak, ben bu hizaya, uyum içine girme işiyle uğraşıyorum. Sadece bunun sizin söylediklerinizle aynı olup olmadığını anlamak istedim. Bir meditasyon duruşuna girip, o sırada uyumsuzluğa neden olan herhangi bir duygu hissetmeye yöneliyorum, sadece durum üzerinde odaklanarak ve duyguyu hissederek; ve sonra zihnimdeki tabloyu hissetmek istediğim olumlu bir duyguya çeviriyorum.

P'taah: Sevgili dost, bu da geçerli, fakat o dönüşüme uğratma değil, çünkü bu *yapılmaz*. Siz onu *yapamazsınız* - siz sadece onun oluşuna *izin verebilirsiniz!*

S: Yani, bunun bir zaman israfı olduğunu mu söylüyorsunuz?

P'taah: Hayır. Zihninize olumlu imgeler koyabilmeniz harikulade. Bu size büyük rahatlık getirecektir, elbette. Bizim söylediğimiz, *değişimi yaratacak olan tek şeyin kucaklama olduğudur*. Tekrar söyleyeceğiz, *her neyi geçersiz kılarsanız, onu güçlendirirsiniz*. Evren yargılamaz. İyi ya da kötü yoktur. Doğru ve yanlış yoktur, sadece VAR'dır. Öyleyse, bir

değişim yaratmak istediğinizde, onun nasıl olmasını istiyorsanız, elbette ki zihninizde öyle bir imge yaratın. Elbette ki düşünce realiteyi yaratır. Şu halde bunu yapmak harikulade bir şeydir. Fakat biz en dipten söz ediyoruz, dönüşüm en dipte olandır, çünkü gerçek mucize budur.

Artık celseyi sona erdirme zamanıdır, ve değişim-dönüşüm konusunda tekrar konuşmayacağız, çünkü bu bilgiler düzenli bir biçimde verilmekte ve kaydedilmektedir. Aynı bilgiyi tekrar tekrar vermemiz zamanımızı sınırlayıp programımızı gerçekleştirmemizi engelleyebilir. Celse kayıtlarını tekrar tekrar okuyabilirsiniz. Bu konuyu *bilmenizi* istiyoruz sadece. Fakat üzülmeyin, burada hiç kimse bu konu hakkında pek bir şey bilmiyor. *(Kahkahalar)* Fakat bu değişecek ve hepiniz her şeyi bileceksiniz. Her şeyi kalben *bileceksiniz.* Lotus çiçeğinin içindeki mücevheri bileceksiniz. Ve mücevher aslında sizin kendi tanrısallığınızı bilmek, BEN OLAN TANRI'yı bilmektir. *(P'taah ev sahiplerine teşekkür eder:)* Sevgili dostlar, teşekkürler.

S: Teşekkürler, P'taah.

P'taah: (*Herkese*) Hepinize teşekkür ediyoruz. Epey perçinleyici oldu mu?

(*Dinleyiciler hararetle tasdik ederler.)*

Öyle olduğunu düşünmüştük. *(Büyük bir şefkatle)* Hepinizi gerçekten seviyorum.

(Bir hanım:) ***Biz de sizi seviyoruz.***

P'taah: Haliniz çok güzel bir görüntü veriyor. Şu anda, gerçekten kim olduğunuzu görebilmenizi ve ne kadar güzel olduğunuzu bilebilmenizi çok isterdim. Teşekkürlerimizle, sevgili dostlar. İyi akşamlar.

Bölüm 7

YEDİNCİ CELSE

9 Ekim 1991

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar.

Dinleyiciler: İyi akşamlar, P'taah.

P'taah: Hepinizi görmek gerçekten bir zevk. Bu gerçekten büyük bir yolculuk. Hoş geldiniz. *(Yeni gelen birine dönerek:)* Nasılsınız bakalım, sevgili dost?

S (E) Çok iyi, teşekkür ederim.

P'taah: Bu harikulade yere ve bu son derece yumuşak şifa enerjisine geldiğiniz için, ve böylece, kendinize karşı yumuşak ve nazik olmanız gerektiğini fark edebilir ve acıyı dindirebilirsiniz diye hepimiz çok mutluyuz. Yumuşak ve nazik. *Yapılacak* bir şey yok, sevgili dost. Bedeninize karşı yumuşak davrandığınız için memnunuz.

(P'taah, dinleyiciler arasından geçerek, ev sahibinin kızı olan ve denizlere yelken açtığı üç yıllık bir dünya turundan yeni dönen bir genç hanıma hitap eder.) Merhaba, deniz yolcusu. Deniz insana büyük dersler verir. O deniz sayesinde, huşu verici doğa ile uyum içinde olmayı öğrenmek ne kadar kolay, öyle değil mi?

Geçen hafta size insanlığın cinselliğinden söz ettik ve o günden bu yana, çoğunuzun cinsellik hakkındaki inanç yapılarınız üzerinde düşündüğünüzü biliyoruz. Biliyor musunuz,

suçluluk duygusu sizin içinize programlanmış, sadece binlerce yıldan bu yana değil, fakat bu ömrünüz içinde de zihninize aşılanmış halde. İnsanlığın, bu kültürün bu büyük serbestlik, özgürlük çağında bile siz hâlâ suçluluk duygusu taşımaktasınız. Suçluluk duygunuzun çoğunun cinsellikle bir ilintisi yoktur, fakat öyle görünüyor ki cinselliğiniz üzerinde konuşmuş olduğumuz gibi, suçluluk duygunuz üzerinde de konuşmamız için bu iyi bir zamandır.

Biliyorsunuz ki, suçluluk, sadece henüz öğrenilmemiş bir dersten ibarettir. Pişmanlık da henüz öğrenilmemiş bir derstir. Şunu dikkate almanızı isteyeceğiz: Siz her gün ruhsal düzeyde derslerle karşılaşırsınız ki her bir veçhenizin tanrısallığın bir yansıması, tanrısal bir ifade olduğunu, yanlış karar diye bir şey olamayacağını, doğru ya da yanlış diye bir şey olmadığını, onların sadece VAR OLAN olduğunu idrak edebilesiniz diye. Öyleyse, gerçekten, siz nasıl olur da suçlu olabilirsiniz? Nasıl olur da pişmanlık duyabilirsiniz? Bu çok basit, öyle değil mi? *Hayatınızda ortaya çıkan her durum, sizin uyumsuz olarak yargıladığınız, size mutsuzluk getiren her bir durum, siz öğrenesiniz diye oradadır.* Doğru ya da yanlış yoktur, sevgili dostlar, sadece VAROLAN, sadece OLAN vardır. Bilin ki sizler BEN OLAN TANRI'sınız. Sizler üçüncü-yoğunluğun spiritüel valıklar olmaya çalışan aşağılık insan nesli değilsiniz. Sizler *hepiniz* spiritüel varlıklarsınız, yoksa burada olmazdınız. Sizler *hepiniz*, bu realite boyutunu deneyimlemeyi seçmiş büyük spiritüel varlıklarsınız. Bu cesur bir seçimdir. Sizin bu realite boyutunu denemeyi seçmenizin nedenlerinden biri aslında deneyimin yoğunluğu, renklerin, titreşimin keskinliğidir, ve hayatınızdaki deneyimlerin hepsini kendiniz seçtiniz. Şimdi, bu andaki büyük farkındalığınız, bilginiz ve anlayışınızla, geçmiş yıllarınıza bakabilir ve belki şöyle söyleyebilirsiniz: "Tanrım, bunu nasıl yapmışım. Nasıl bu kadar budala olabilmişim? Nasıl böylesine berbat,

kötü, umursamaz olabildim? vb. vb." Biz bütün gece burada kalıp, sizin kendi kendinize atfettiğiniz tüm o niteliklerin listesini çıkarabilirdik. Sevgili dostlar, neden şu ki, öğrenilmesi gereken dersleri *siz istediniz*, siz seçtiniz. Bu çok basit. Öyleyse, gerçekten, niçin suçluluk duymanız gereksin? Birisini incitmekten dolayı mı? Tabii. Fakat o birisi de her bir durumu orada sizinle birlikte-yaratıyordu. Öyle değil mi? *(Bir erkek dinleyiciye bakarak:)* Suçluluk gezileriniz nasıl gidiyor?

S: (Kahkahayla) İyi başarıyorum.

P'taah: Sahi mi?

S: Bol bol yargılıyorum.

P'taah: Çok iyi. (*Şakadan hiddetlenmiş gibi:*) Yargı yok, sevgili dost. Sizin gibi bir spiritüel varlık yargılasın, ha? Aman ne ayıp.

Evet, sevgili dostlar, herkes kendi öğrenimi için orada sizinleydi, o deneyimi sizinle birlikte yüzde elli oranında paylaşarak yarattılar. Ve siz kim oluyorsunuz da bir başkasının kendi öğrenimini gerçekleştirmek üzere seçtiği yolu yargılıyorsunuz, o kişi ister sizin çocuğunuz, ister sevgiliniz, ister ana babanız ya da sadece bir tanıdık olsun. Şimdi, bir de kendini bir vesileyle bir başkasının ölümüne neden olmuş gibi hisseden kimselerle karşılaşmışızdır: Arabanızla yaptığınız bir kaza, ya da fiziksel bedeninizin bir sakarlığı yüzünden meydana gelen bir ölüm. *Kaza diye bir şey yoktur.* Birisi araba kullanırken bir kaza yapar ve bir insanın ya da hayvanın ölümüne neden olursa, bilmeniz gerekir ki bu gerçekten *seçilmiş* bir durumdur. Şu halde, suç nerede? Ve biliyor musunuz ki, pişmanlık, hayıflanma da suçluluk duygusu kadar gülünçtür. Nasıl pişman olabilirsiniz? Hayatınızda yaratmış olduğunuz tüm o durumlar olmamış olsaydı, şimdi bulunduğunuz yerde olmayacaktınız. Ve anlıyoruz ki çoğunuzun, şu anda bulunduğunuz yerde olmaktan pek de mutlu olduğunuz söylenemez. Ancak, bir başka türlü olmasını ger-

çekten ister miydiniz? Size söyleyeyim ki istemezdiniz. çünkü o takdirde durum başka türlü olurdu. Gelecek defa çok şiddetli bir suçluluk ya da pişmanlık krizi yaşadığınız zaman, şu sözleri hatırlamanızı isteyeceğiz: *Siz seçtiniz, ve yanlış diye bir şey yoktur. Sadece OLAN VAR'dır.* Şimdi sorusu olan var mı?

S: (E) Örneğin, kaza gibi bir durum seçiminde, bu yüzde ellilik paylaşım mekanizmasını açıklar mısınız?

P'taah: Siz birlikte-yaratmanın mekanizmasını anlamak istiyorsunuz. Bunun anlaşılması gerçekten o kadar zor mu? Eğer sevinç verici bir şeyi birlikte-yaratıyorsanız, bunun anlaşılması o kadar zor olmaz, ha? Görüyorsunuz ya, bir şeyin uğursuz ve korkunç bir durum mu, yoksa harika bir durum mu olduğu arasındaki farkı oluşturan sadece sizin yargınızdır. Her şey alınması gereken ders içindir.

Şimdi, size yine gücünüzden söz edeceğim. Sizin fiziksel realiteniz, yani bu boyutun realitesi sizin inanç yapılarınızdan yaratılmıştır. Ve siz zihninizde, inançlarınıza uygun olan düşünceler üretirsiniz. Duyguyla kucaklanmış, yani hissedilmiş düşünce evrene girer. Ve evren yargısızdır, o sizin ona gönderdiğiniz şeyi çok güzel ve iyi olarak mı, yoksa uyumsuz ve kötü olarak mı yargıladığınız arasında bir fark gözetmez. Evren yargılamaz. O sadece, sizin inancınızı karşılamak üzere kendini yeniden düzenler. Böylece, bir araba kullanan biri, kendisinin bir başkasına zarar verebilecek yapıda bir kişi olduğuna inanabilir. Bilinçli olarak değil, tabii. Ve biliyorsunuz, en güçlü inançlar bilincinde olduğunuz zihinsel inançlar değildir. Bir de geçmişteki bir şey için cezalandırılma arzusu, bir zarar vererek karşılığında cezalandırılma arzusu vardır. Tabii, varsayımsal konuşuyoruz. Ve şu ya da bu nedenle dünya hayatından ayrılmayı isteyen bir kişi de olabilir. Yaşam ona çok zor gelmektedir. Bu boyuttan bir başka boyuta geçmeyi arzulayan insanların ne kadar sa-

yısız nedenleri vardır. İşte bu olasılıklar içinde iki kişi karşılaşır, ve buna kaza denir. Ve böylece, her biri kendi arzusunu gerçekleştirir. Bunun nasıl işlediğini anlıyor musunuz? İki insan karşılaşıp, beklenmedik biçimde aşık oldukları zaman da bu böyle işler. Ve ona şöyle derler -bu ne kadar olağanüstü, değil mi, bunu arıyor değildim. Ve köşedeki markette iki kişi gözgöze gelirler ve muhteşem bir aşk başlar. Bunun böyle gerçekleşmiş olması mümkün değil mi? Böylece insanlar, her ne sebeple ise bir şeyi birlikte-yaratmışlardır, ve birlikte oldukları sürece böyle yapmaya, ve birbirlerine, harikulade veya kötü diye yargıladıkları şeyleri yansıtmaya devam edeceklerdir, her biri kendi ihtiyacı neyse onu öğrensin diye. Bu sizin sorunuzu yanıtlıyor mu?

S: Evet, ama bir başka soruya da yol açıyor. Az önce, düşünceyi duyguyla kucaklamanın, onu hissetmenin temel güç olduğunu söylediniz...

P'taah: Güçlendirici odur. Bir düşünceyi, bir hayali olmuş gibi hissetmek, o andaki duyguları hissetmek onun gerçekleşmesini sağlar.

S: Pekâlâ. Şimdi ben kendimi piyango kazanma düşüncesini büyük bir duyguyla kucaklarken hayal ediyorum. Ama, bu çok hayalci görünüyor, bu yüzden mi gerçekleşmiyor?

P'taah: Çünkü, en derinde, siz bunu hak etmediğinize inanıyorsunuz.

S: Öyle düşünmüyorum.

P'taah: Öyle düşünmüyor musunuz? Çünkü sizin için bolluğun ne olduğunu anlamanın başka, daha yararlı yöntemleri var.

S: Evet, bu makul görünüyor.

P'taah: Bu gerçekten son derece basittir. Çoğu zaman, sizin kendi realitenizi yarattığınızı söylediğimizde, insanlar,

"Fakat hani benim bolluğum nerede?" diyeceklerdir. Bu konuda daha önce de konuştuk. Para hakkında gerçekten neye inanıyorsunuz? Size şunu söyleyeyim: Hayatınızda uyumlu olmadığına inandığınız her ne varsa, bir kalem kâğıt alıp onların bir listesini yapın. Kâğıdın bir tarafına, durum hakkında hissettiğiniz tüm olumlu şeyleri yazın, öbür tarafına da olumsuz yönleri yazın. Çok şaşıracaksınız. Siz bu yöntemi kendi hakkınızda, gerçekten neye inandığınızı keşfetmek için de kullanabilirsiniz. Ve aynı şekilde, siz başkaları hakkında da beğenmediğiniz, hor gördüğünüz bütün her şeyi yazabilirsiniz. Listenizi bitirdiğinizde -ve çok kişisel davranıp, anneniz, sevgiliniz ya da komşunuz hakkında gerçekten hoşlanmadığınız her şeyi yazabilirsiniz- onu dikkatle inceleyin, çünkü başkalarında hor gördüğünüz şeylerin hepsi aslında kendi hakkınızda tüm kalbinizle hor gördüklerinizdir. Çünkü sevgili dostlar, sizin kendi dışınızda hiçbir şey yoktur ki bir aynadan, sizin bir yansımanızdan ibaret olmasın. Ve bu, her biriniz ne denli yüce ve güçlü üstatlar olduğunuzu anlayabilesiniz diye böyledir.

S: (K) Eğer birinin benim görmek istemediğim bir şeyi yaptığını görürsem, bu benim o işi mutlaka şimdi yapmakta olduğum anlamına gelmez, fakat yapsaydım, bunu kendimde kabul etmezdim, öyle mi?

P'taah: Doğrudur. Örneğin, eğer çok gaddarca olduğunu düşündüğünüz bir şey yapan -bir hayvanı döven- birini görseydiniz, bu sizin kalbinizde büyük bir öfke yaratmaz mıydı? Elbette yaratırdı. Ve siz şöyle derdiniz: "Bu benim bir yansımam değildir, çünkü ben asla bir hayvanı dövmedim, ve onları gerçekten çok severim ve böyle bir şey yapmam." Ancak, sizden kendinize karşı uyguladığınız acımasızlığı incelemenizi isteyeceğiz. Anlıyor musunuz?

S: Evet.

P'taah: Sorular?

S: (K) Bu son soruya verdiğiniz yanıtı pek anlamadım. Hayvanlara karşı acımasızca davranan birini yargılarken, bununla kendinizi dövmek arasında nasıl bir ilişki kurabiliyorsunuz?

P'taah: Sevgili dost, bu gerçekten *acımasızlıktır*. Bu ister bir çocuğu, ister büyükanneyi ya da köpeği döven biri olsun, onun sergilediği şey *korkudur*; ve korkunun kabarıp yükselmesi sırasında siz acımasızlık olarak niteleyip yargıladığınız şeyi yaparsınız. Derslerimizi öğrenmek üzere birlikte-yaratma konusunu hatırlıyoruz, öyle değil mi? Öyleyse acımasızlık olarak yargılanan bir davranış iyice incelenmelidir, ve eğer bu hayatınızda bir başkasına acımasız davrandığınız bir durumu bulup çıkaramazsanız -ki buna çok hayret ederdik- o zaman kendinize karşı acımasızlık olanı bulup çıkarmanız gerekiyor, çünkü sizler hepiniz kendinize karşı acımasızsınız. Anlıyor musunuz? Ve yine bilinmesi gerekir ki, tüm bunlar birçok düzeyde cereyan eder. Sizin bu zamanda meşgul olduğunuz şeye, gerçek kimliğinizi size daha ve daha çok gösteren "soğanı soyma" işlemi denilebilir. Kim olduğunuzu kucaklamak, onun her fasetinde gerçekten BEN OLAN TANRI'nın olduğunu kabul ve tasdik etmek. *Kucaklama ve kabullenme yoluyla* siz öylesine ateşli biçimde arzuladığınız değişimi yaratırsınız.

Siz kendinizden kaçarak değişim yaratamazsınız. Siz kendi fasetlerinizi yadsıyarak, geçersiz kılarak değişimi gerçekleştiremezsiniz, o geçersiz kıldığınız fasetler ister bir başkasından size yansımış olsun, ister gerçekten kendiniz olarak gördüğünüz bir faset olsun. Tekrar ediyoruz: Her neyi *geçersiz kılarsanız, onu güçlendirirsiniz*. Buna *evrensel Ben* denir. Korkunuzu, acınızı geçersiz kılarsanız (inkâr ederseniz), onu güçlendirip tezahür ettirirsiniz. Evren yargılamaz, sevgili dostlar. *Kendi benliğinizden her neyi bir ok gibi evrene atıyorsanız, o size geri döner*. Size hatırlatalım ki düşünce

kafanızın içinde kilitli kalmaz. Aslında, o bir bakıma, kafanızın içinde bile değildir. Zaten bunun için onun yokluğunu çekmezsiniz, yani başınızı çıkarıp kolunuzun altına sıkıştırdığınız zaman da. (*Gülüşmeler.*)

S: (E) Peki öyleyse, bir korkuyu nasıl geçerli kılarsınız?

P'taah: Onun varlığını kabul ve tasdik ederek.

S: O durumdan korku duyduğunuzu kabul ve tasdik mi edersiniz?

P'taah: Evet, ve bu, korku duyan yanınızın geçerli olduğunu, onun sizin tanrısal bir veçheniz olduğunu kabul etmektir. Bu şekilde siz onu kucaklar, kendi benliğiniz içine alırsınız. Bu kucaklayış ile değişim gerçekleştirilir. İşte, sevgili dostlar, eğer bunu yaparsanız ve korkuyu ortaya çıktığı anda teşhis ederseniz, bu korkuyu fiziksel realitede yaşamak zorunda kalmazsınız. Eğer korkuyu geçersiz kılarsanız, eğer onu kendinizden uzağa iterseniz, baskı altına alırsanız, ondan saklanırsanız, o zaman bu işe o kadar çok enerji yüklersiniz ki işte kendinize çekeceğiniz de o (korku) olur.

S: (E) Bu durumda, öyle anlıyorum ki, bu çıkmazdan kurtulmanın iyi bir yolu belki de geri çekilip, tarafsız, nötr bir halde, bir gözlemci olarak kendinizi seyretmektir? Bu yollardan biri olabilir mi?

P'taah: Evet, bu bir yoldur. Bundan size öfkenizi örnek vererek söz etmiştik. Demiştik ki: Öfkeyi geçersiz kılmayın, ve eğer onu yakalamazsanız -ona yol verin. Ama, havai fişekler misali öfke gösterinizin tüm keyfini yaşadıktan sonra, sizin şöyle sormanız gerekir: "Altta yatan korku nedir?" Bu, korkunun teşhis edilmesidir. Ve şöyle söylememek gerekir: "Aman Allahım, bu çok korkunç, bunu bırakmalıyız, bunu bastırmalıyız." vb. Şöyle demek gerekir: "İşte bu benim, korku içindeyim." Kabul ve tasdik edin, biraz şefkatli olun. Kabul edin ki kimliğinizin her bir faseti geçerli ve tanrısaldır,

aksi halde o olmazdı. O zaman bu ona teslim olmak gibidir, onu kucaklamaktır, ve bununla siz değişimi, çiçek açışı, açılışı gerçekleştirmekte olursunuz.

S: Bu harika bir şey.

P'taah: Gerçekten harika. Ama, sevgili varlıklar, sizler de öylesiniz.

S: (K) Birlikte-yaratma konusunda: Biz hayatımızı yaşarken mi yaratıyoruz, yoksa bunu bu gezegene gelmeden önce mi yapıyoruz?

P'taah: Bakın, bu birkaç kısımda gerçekleştirilir. Çünkü siz doğmadan önce, "geniş yelpazeli oyun plânı" olarak adlandırabileceğiniz bir plân seçmişsinizdir. Yani, kimin ana-baba, kimin çocuk ve kardeşler olacağı hakkında, ve çoğu zaman, birçok hayat boyunca sizin için çok aziz varlıklar olmuş kimselerle bir araya geliş plânları yaparsınız. Kültürel çevrenizi seçersiniz vb., anlıyor musunuz?

Bu enkarnasyonunuz içinde ise, diğer enkarnasyonlarınızda yaşamakta olduğunuz deneyimlerin ışığı altında, karşılaşacağınız durumlar, alacağınız dersler ve yaşayacağınız sevinçler hakkında bir genel seçim yapılır. Her enkarnasyonunuzda hep aynı şeyi yapıyor olsaydınız, bu müthiş kasvetli bir hayat olurdu, çünkü bu durumda çeşitlemeleriniz olmazdı, öyle değil mi? Demek oluyor ki önce oyunun plânını hazırlarsınız ve sonra enkarne olup onu nasıl oynayabileceğinizi anbean gerçekleştirirsiniz. Sevgili dostlar, size şunu da söylemek isteriz: Siz kendini-bilme yolunda ilerledikçe, sadece bu enkarnasyonunuzu değil, *her bir enkarnasyonunuzu da etkilemiş olursunuz.* Ve böylece kendi tarihinizi de yeni baştan yazmaktasınız; siz mazi denileni de değiştirmektesiniz.

S: (E) Belli bir enkarnasyonun esas amacı ile temasa geçmek mümkün müdür? Bunun herhangi bir değeri olur muydu?

P'taah: Bakın, sevgili dost, sizin enkarnasyonlarınızın ve bu enkarnasyonunuzun amacı şimdiye kadar sizin için epeyce berraklaşmış olmalıydı. Kendinizi gezegeninizin tarihinde ve insanlık tarihinde bu zaman ve uzay içinde yaratmış olduğunuza göre, bu ortak bir amaçtır. Öyleyse belki şöyle diyebiliriz: *Bu enkarnasyonunuzun amacı Tanrı bilincine erişmektir.*

S: Ama, her insan kendine özel derslerle karşılaşıyor...

P'taah: Doğru, ve siz günbegün onlarla tanışıyorsunuz.

S: Benim için, kendimi yönlendirmek üzere ileri bakmak ve neyi öğrenmem gerektiğini görmek mümkün müdür? Hayır -yanıtı buldum bile!

P'taah: Doğru, ve bu beyandan sonra bir ara vereceğiz, ki böylece siz yükselmiş üstatlar bedenlerinizi tazelendirebilesiniz. Gülümseyen yüzler görmek çok hoş, biliyor musunuz? Hafifleyin ve keyfinize bakın. Şimdi, iki dakika kadar sessizlik istiyoruz.

(*Aradan sonra:*)

P'taah: İşte, aziz dostlar, devam ediyoruz. Sorular?

S: (K) Geçmişte yargılarımız yüzünden kesip attığımız parçalarımızla nasıl bağlantı kurabiliriz?

P'taah: Sevgili varlık, pek fazla tasalanmayın, çünkü siz hızlanan oluşumlar içinde giderek artan ölçüde yer aldıkça - sadece insanlığın bilincinde değil, Yerküre'nin içinde de- tüm korkuları ve yargıları da böylece meydana vuracak durumları kendinize çekeceksiniz. Ve işte o zaman, anbean, sizin hayatınızda acı ve korku duymanıza neden olan her şeyi hizaya getirmeye çalışabilirsiniz. Bir şey yapmanız gerekmiyor, yalnızca *olmak*, ve ruh enerjisinin ve inanç yapılarınızın sizin öğreniminiz, uyumlanmanız ve uyum yaratmanız gerekenleri günbegün öne çıkarmasına izin vermek yeterli. Bu

sizin bir şeyler yaparak oraya buraya koşuşturmanızı, bir şeyleri düzeltmeye çalışmanızı gerektirmiyor. Şunu da anlamanız gerekiyor ki, siz *daha iyi* olmayı arzularken, şimdiki halinizi de geçersiz kılıyorsunuz. Şimdiki haliniz mükemmelliktir, her bir an içinde mükemmellik. Mükemmellik ise sizin Yükselişiniz ile bağlantılı, olup bitmiş, tamamlanmış bir ürün değildir. Sizin tanrısallığınız içinde şimdiki durumunuz mükemmelliktir. Başka nasıl olabilirdi ki, çünkü siz aslında bütün o sonsuz fasetleri ile tanrısallığın bir ifadesisiniz.

S: Söylediklerinizi işitiyorum. Onun üzerinde derin bir biçimde düşünüyorum.

P'taah: Yargılamadasınız, ha? (*Gülüşmeler.*)

S: Bu, aslında elde etmek için uğraşılacak bir şey yok demek midir?

P'taah: Oh, gerçekten de öyle demektir.

S: Öyleyse bu gerçekten bir yanlış anlama, yani şunu demek istiyorum, siz mükemmel olduğumuzu söyleseniz bile, biz mükemmel olmadığımız hakkında güçlü bir biçimde programlanmışız; daha iyi duruma gelmek zorunda olduğumuz yolunda bu kuvvetli programlamanın etkisi altındayız.

P'taah: Evet. Hiçbir şey yapmayın!

S: Sadece yaşamak, sadece yaşamak -daha iyi olmayı düşünmemek bile? Öyle mi? Çünkü kaygılanıyorum... Demek ki nasıl daha iyi olabiliriz diye fazla düşünüp tasalanmamalıyız?

P'taah: Tam da öyle, sevgili bayan.

S: Bu kolay değil.

(*Sevecen gülüşmeler.*)

P'taah: Bakın, sevgili dost, bu çok basit: *Yapılacak hiçbirşey yoktur.* Sizin bu andaki haliniz tanrısal ifadedir.

Gerekli olan OLMAK'tır, insan OLUŞ'tur. Her an *Olmak*, uğraşmadan, daha iyi olabilirdi diye yargılamadan, an'ı dolu dolu yaşıyorsanız, gezegeniniz üzerindeki tanrısal özün gereğini yerine getirdiğinizi *bilmek*. Eğer gerçekten şimdi'de, an'da yaşıyorsanız, o zaman yargılamazsınız, çünkü dün ile bir kıyaslamada olmazsınız, yarın hakkında endişe etmezsiniz. Sizin olmuş olduğunuz ve olacak olduğunuz her şey Tüm-Varolan'dan olacaktır. Gelecek değişimler hakkında endişelenmekle, bilmecenin tüm parçalarını bir araya getirmeye çalışmakla, olmuş olanları değiştirmeye uğraşmakla öylesine meşgulsünüz. Sahip olduğunuz bolluk hakkında, ilişkilerinizin oluşu ya da olmayışı hakkında tasalanmaktasınız *Yapmayı bırakın da artık olmaya başlayın, ve bilin ki siz aslında Tüm-Varolan'ın düşüncesisiniz.* Ve sizin hiçbir parçanız, aziz varlıklar, herhangi bir kimse tarafından yargılanmamaktadır. Sizin için, kendinizi onunla kıyaslayacağınız (örnek alacağınız) hiçbir yüce rol modeli yoktur -korkacağınız *hiçbir şey*, utanacağınız *hiçbir şey* yoktur. (*Çok yumuşak bir tonla:*) Biliniz ki her zaman bildiğinizin en iyisini yaptınız. *Yapılacak hiçbir şey yoktur.* Her biriniz bir mücevhersiniz, her birinize hayranlık ve huşu ile bakılmalıdır; sizin gökyüzündeki her biri farklı ve nefes kesecek kadar güzel yıldızlara baktığınız gibi. *Yapılacak* hiçbir şey yoktur. Kuşkusuz, sizin değişim için duyduğunuz arzuyu anlıyoruz ve bu harika bir şey, fakat değişim kucaklayış ile, kabul ile gerçekleşir. Böylece siz, gönlünüzde yatan, Tanrı/Tanrıça'nın, Tüm-Varolan'ın düşüncesi olduğunuz bilgisine yavaş yavaş yaklaşmaktasınız. Spiritüel olmak için uğraşıp didinmek gerekmez -siz spiritüelsiniz. Daha iyi olmak için çabalamak gerekmez, siz hepiniz mükemmelliksiniz -yüceliğinizle gerçekten *huşu vericisiniz.*

S: (K) Hayatı derinlemesine plânlamak yerine, onun kendiliğinden oluşumuna izin vermeliyiz mi de-

mek istiyorsunuz?

P'taah: Bakın, siz neyin nasıl olması gerektiği konusunda çok katı plânlarınızı ortaya koyduğunuzda, ve olacak olanın zamanını zihninizin gözüyle gördüğünüzde, ne olduğunu düşünüyorsunuz?

S: Onu yerli yerinde tutuyoruz.

P'taah: Doğrusu, yaptığınız şey, olabileceklere ilişkin sayısız olasılığın yolunu kesmek oluyor. Olası realitelerin, değişik kombinasyonların yolunu. Yaptığınız şey, kendi yaratıcılığınızı sınırlamak oluyor. Şimdi, gerekli olan şöyle söylemektir: "Varlığımın Tanrı/Tanrıça'sından istediğim şudur, yaratmayı arzuladığım şey şudur." Bunu evrene salmak, arzuladığınız şeyin *gerçekleşeceğini bilerek* onu unutmak. Onun *nasıl* ve *ne zaman* olacağına karar verdiğiniz andan itibaren kendi yaratıcılığınızı kapatmış oluyorsunuz, anladınız mı? Öyleyse, elbette plân yapmak ve şöyle demek pekâlâdır: "Şunu ve şunu yapmak isterim," fakat bu katı bir plân olmamalıdır. Her şeyin sizin kendi tanrısallığınızdan akıp gelebilmesi için yaratıcılık akışını serbest bırakmak gerekir.

S: (E) Benim birkaç sorum var. Zihnimin zaman zaman daireler içinde dönüp durduğunu fark ediyorum, çünkü hakkında konuştuğumuz şeyin temel mekanizmasından emin değilim. Bu noktalar üzerinde biraz daha geniş bir açıklama yapabilir misiniz?

P'taah: Tabii, sevgili dost, önce şunu söyleyelim ki "temel mekanizma" sadece, sizin *Tanrı olduğunuzdur,* tanrısallığın bir ifadesi olduğunuzdur, Tüm-Varolan'ın düşüncesi olduğunuzdur. Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi: Siz Tanrı'nın gülü koklayışısınız. Bununla demek istediğim, sizin bu harikuladelik içinde, bu realite boyutunda Tüm-Varolan'ın *kendini ifade edişisiniz.* Buna, olanın "temel mekanizması" denir. Ve siz bunu bir kez *bilince,* gerçekten, başka her şeyi de bileceksiniz. Şimdi devam edin.

S: Uzay ve enerji nedir, bunu bizim anlayabileceğimiz terimlerle açıklayabilir misiniz?

P'taah: Hayır. Bakın, size enerjiden söz ettiğimiz zaman onu gerçek şekilde anlamıyorsunuz, çünkü bahsettiğim *her şeyde* zaten enerjiden söz ediyorum. Çünkü *her şey enerjidir.* Öyleyse, enerjinin kaynağı, hangi form içinde tezahür ederse etsin, düpedüz Kaynak'tır, Tüm-Varolan'dır, bilinemez olandır. Size, Tanrı'nın şu tanımından başka bir tanımını veremeyiz: bütün yapmanız gereken şey aynaya bakmaktır. Sizin teriminizle uzay'a gelince: diyebiliriz ki, eğer bilimsel bir tarif istiyorsanız, uzay bir matematiksel denklemdir. Fakat siz uzayın ne olduğunu gerçekten bilmek istemiyorsunuz, onun *nasıl* oluştuğunu bilmek istiyorsunuz.

S: Doğru.

P'taah: Size vereceğim herhangi bir tarifin sizin okumuş olduklarınızdan daha anlaşılabilir olacağını sanmıyorum. Siz "galaksilerin nasıl oluştuklarını" soruyorsunuz. Öyle değil mi?

S: Ve her şeyin nereden gelmiş olduğunu.

P'taah: Tabii, fakat size söylemiştik. Sevgili dost, gerçekte, bir matematiksel denklem, zaten orada mevcut olanın bir haritasıdır sadece. İnsanlığın bildiği, sonsuzluğu onun salt (saf) düşüncesi ile tarif eden bir matematiksel denklem yoktur, çünkü onun saf düşüncesi Kaynak'tır, Tüm-Varolan 'ın Tanrı/Tanrıçası'dır.

S: Çünkü o bizim kavrayışımızın ötesindedir...

P'taah: Doğru. Şimdi, bir bakıma diyebilirsiniz ki kişilik-ötesi Tanrı Varlık herkes için bilinmez olandır, yansıma yoluyla olan hariç. Ve ben -realite boyutları bağlamında- bu boyutun çok çok ötesinde olan varlıklar hakkında konuşuyorum. Aslında, tanrısal Kaynağı duygu aracılığıyla, hissetme yoluyla bilebilirsiniz. Ve işte bu sevgidir, aziz dost, ki bu

ayrılıkta olmamaktır. Tanrı'yı biliş işte *budur.*

S: Maddenin enerjiden nasıl oluştuğu hakkında bir açıklama yapabilir miydiniz?

P'taah: Bakın, maddeyi yaratan bilinçtir. Bu sizin kuantum fiziğinizdeki eksik halkadır.

S: Onun için mi madde bir an burada, bir an sonra yok olabiliyor?

P'taah: Elbette. Madde yalnızca bir frekanstan ibarettir.

S: Onun düşünce ile ilişkisi nasıl oluyor öyleyse, eğer düşünce de bir enerjiyse?

P'taah: Fakat gerçekten bu ilişki vardır. Düşüncenin ışıktan daha yüksek bir frekans olduğunu söyleyebilirsiniz.

S: Ve ışık frekansının altında olan her şey bilinç mi oluyor?

P'taah: Işık frekansının *üstünde* olan her şey. Bakın, hiçbir şeyin ışıktan daha hızlı olamayacağı kanısı bilim adamlarınızın hayli uzun bir zamandan beri barındırdıkları bir yanlış kanıdır. Bu böyle değildir. Ve bilim adamlarınız galaksiler arası yolculuk konusunda bilgi edindikleri zaman, onlar dış-uzayda* yolculuk yapıldığında, ışık hızından birçok kez daha hızlı yolculuk yapılabileceğini anlayacaklardır; böylece insan kendini saniyeler içinde galaksilerden galaksilere geçirebilecektir. Düşüncenin bir yerden bir yere ulaşması için zaman gerekmez *-düşünce zaman dışıdır.* Düşünce uzayda yer işgal etmez (mekân içinde yer tutmaz).

S: O herhangi bir zaman sürekliliği içinde asla bulunmaz mı?

P'taah: Doğru. Düşünce uzay/zaman sürekliliği içinde mevcut değildir.

*dış-uzay (hyperspace): Üç boyutlu uzay/zaman sürekliliğinin ötesinde, hayali bir uzaydır, bundan dolayı sözcüğün geleneksel anlamında bir uzay değildir.

S: Düşünce tüm (salt) enerji midir?

P'taah: Elbette. Fakat bakın, aslında tüm bu bilimsel sorular insanlığa çok çekici, büyüleyici gelse de, siz kim olduğunuzu bilinceye kadar yanıtlar gelmeyecektir.

S: Şu halde, ruh enerjisi ya da ruh olan enerji konusunda biraz ayrıntıya girebilir miydiniz? O, yaşam-formu ile nasıl bir bağlantı içindedir?

P'taah: O *bizzat* yaşam-formudur. Sizinle ruhunuz arasında bir ayrılık yoktur. Ruh olmazsa siz de yoksunuz. Ve sizinle *başka* herhangi bir varlık arasında ayrılık yoktur, görünen, görünmeyen, *tüm âlemlerde, tüm boyutlarda.* Ve *sizinle tanrısal Kaynak arasında bir ayrılık yoktur.* İnsanlık bunu gerçekten bildiğinde, *tüm* yanıtlarınıza kavuşacaksınız.

Bilim adamlarınızın şu andaki anlayışları dışında olan teknoloji, gerçekten düşünce gücüdür. Bu gezegende keşfedilecek ve kullanıma geçirilecek olan -halen diğer gezegenlerde olduğu gibi- kristal teknolojisi olacak; onun bu gezegen üzerinde henüz doğum-öncesi aşamasında bulunduğunu söyleyebiliriz. Bu teknolojinin gücü, eğer isterseniz, yakıtı diyelim, düşüncedir. Bu haftalarda bundan söz ettik, ve eğer gereksinim olursa, ileride daha da geniş açıklama yapacağız, fakat doğrusu, bu zamanda o kadar da büyük önem taşımıyor bu. Bu sadece ilginize sunuluyor. Bu size sizin kim olduğunuzu *bilmenizin,* bunu kabul ve tasdik etmenizin önemini belli etmek için bir gösteridir; böylece değişim yaratabilesiniz, korkunun olduğu yerde sevgi yaratabilesiniz diye. Kristal teknolojisi gerçekten muazzam bir enerji büyüteci ve depolayıcısıdır. Eğer bu teknoloji içinde, gezegen üzerindeki egemen duygu korku olursa, o zaman bu duygu büyütülerek yayılacak ve büyük bir kaos yaratacaktır. Eğer egemen duygu sevgi olursa, o zaman bu teknolojinin kullanımı ile sevgi büyüyecek, galaksiler boyunca uyum ve ışık yaratacaktır,

anlıyor musunuz? İşte bu nedenle, bu zamanda insanlığın en derinde, dipte yatan bilişe varması o denli önem taşımaktadır. Bunun mekanizmasına, sevgili dost, BEN OLAN TANRI denir. Ayrılıksız, var olan her şeyin, görünen, görünmeyen her şeyin Kaynağın soluğu, Kaynağın düşüncesi olduğunu bilmek. En derinde, dipte yatan gerçek budur.

S: (K) Anladığıma göre, biz hepimiz BEN OLAN Tanrı anlayışına varacağız; peki, o aşamaya vardığımızda ve bu değişimler olduğunda, herhangi bir teknolojiye ihtiyacımız olacak mı? O zaman öylece, istediğimiz gibi gelip gidemeyecek miyiz?

P'taah: Elbette, fakat siz hâlâ fiziksel bir evrende yaşıyor olacaksınız. Gelme ve gitmeler konusundaki kendi yaratıcı gücünüz olağanüstü olacak, sizin yıldız sistemlerinizdeki diğer insan ırklarında olduğu gibi; fakat bu demek değildir ki siz birdenbire meleklere dönüşeceksiniz. Siz hâlâ fiziksel bedenler içinde olacaksınız, bedenlerinizin şimdikinden biraz daha farklı, daha az yoğun olmasına rağmen. Hâlâ Dünya üzerinde yaşıyor olacaksınız. Gezegeniniz üzerinde harikalar yaratıyor olacaksınız. Fiziksel bedenleriniz içinde, başka fiziksel taşıtlarla, bir galaksiden bir galaksiye yolculuk yapıyor olacaksınız. Tabii, bilinciniz içinde, bedensiz olarak yolculuk yapmayı isteyebilirsiniz, işte onu da yapabileceksiniz. Aslında, bunu şimdi de yapmaktasınız -kiminiz iradesiyle, kiminiz uyurken. Rüyalarınız hakkında konuşurken bunu anlatmıştık. Demek ki bu bir seçim meselesidir, fakat siz seçim yapabilmeye muktedir olacaksınız, anlıyor musunuz?

S: (K) Daha az yoğun bir bedenden söz ettiniz, o hâlâ kutbiyetler dünyasına mı ait olacak? Ve şunu da sormak istiyordum, sizin bağlı olduğunuz dünya bir kutbiyetler dünyası mıdır?

P'taah: Siz kutbiyeti düşünürken, aslında pozitif/negatif'i iyi/kötü şeklinde anlıyorsunuz. Ama bakın, pozitif/nega-

tif'in mutlaka iyi/kötü olması gerekmiyor. Bu sadece fiziksel bir evrenin bir halidir. Bakın, *siz* kutbiyet dediğinizde, yargıda oluyorsunuz. Fakat siz bir *bilim adamı* olsanız, ve örneğin, bir elektrik mühendisi ile konuşuyor olsanız, o pozitif/negatif'ten söz ettiğinde onunki bu iyidir, bu kötüdür şeklinde bir yargılama değildir. Bu bir yargı değil, sadece bir olgudur O VAR'dır.

S: Evet, bunun üzerinde düşünmeliyim.

S: (E) P'taah, değişim zamanı bizi etkilediği gibi sizi de etkileyecek mi?

P'taah: O galaksileri etkileyecek, dostum. Bu değişimler yalnızca bu gezegenle sınırlı veya bu gezegene özgü değil. Bu, yıldız sistemlerinin farklı bir hizalanışıdır; sadece bu gezegenin değil. Bu, evrenlerin farklı bir hizalanışıdır. Sizin bu sorunuz, sizden ve gezegeninizden başkalarının varlığını düşünmeye alışkın olmamanızdan kaynaklanıyor. Ve gerçekten, bu yeni hizalanma galaksiler tarihi bakımından çok önemlidir. Şimdi, benim gibi enerjilerin, gelecek değişimlere ilişkin olarak gezegeninizin her tarafında konuşmakta oluşumuz, sizi düşünmemizden, sizi sevmemizdendir; çünkü sizin geçişinizin büyük bir güzellik, sevinç, sevgi içinde ve korkusuz bir biçimde gerçekleşmesi başka birçok dünyanın da yararına ve hayrına olacaktır. Bu başlıbaşına büyük bir sevinç getirmektedir -burada sizinle, hepinizle olmak. Yardımlar birçok düzeyde yapılmaktadır. Uzay/zaman sürekliliği dışında, tüm bunlar oldukça farklı bir biçimde görülmektedir; bütünsel görüşle yani; neyin nasıl gerçekleşebileceği hakkında bir önbiliş ile. Bu sizin egemenliğinizi sizden almak değildir, çünkü gerçekten, hepiniz kendi seçiminizi yapabilirsiniz. Fakat siz gezegeninizi katı bir kütle olarak görmeye alışmışsınız ve kendinizi de işte öyle görmektesiniz, halbuki o asla katı değildir. Aynı uzay içinde milyonlarca ve milyonlarca yaratıma yer vardır. Yalnızca tek bir Dünya yoktur.

S: (E) Zaman'ın hepimiz için aynı olduğunu düşünürüz, fakat onun her birimiz için farklı olduğunu ve bu farkın sahip olduğumuz inançlarla ilgili olduğunu ve gerçekte zamanı değiştirdiğini ve böylece bizim her birimizin aslında aynı zaman içinde bulunmadığımızı hissediyorum.

P'taah: Öyledir. Fakat bu çok süptil bir şeydir. Siz bir tarzda, kendi çerçevenizi yaratırsınız, ama bir de, sevgili dost, siz kendi evreninizin merkezî güneşisiniz ve sizin realiteniz diğer herkesinkinden farklıdır. Tüm insanlığın morfojenik rezonansı içine belli bazı yol-gösterici işaretler yerleştirilmiştir, ki böylece, diyelim ki bunun nasıl olabileceği hakkında bilinç-dışı bir anlaşma (bir ortak kabul) mevcuttur. Fakat bu üzerinde anlaşmaya varılmış geniş realite tayfı dahilinde, her biriniz kendi çeşitlemelerinizi yaratabilirsiniz. Ve elbette, sizin herhangi bir şeyi algılama biçiminiz, bir başkasının onu algılama biçiminden farklıdır.

S: Öyleyse bugün deneyimleyebileceğim bir şey, çocukluğuma ait bir anıyı harekete geçirebilir ve böylece ben o olayı bu zaman içinde tekrar-yaşar, tekrar-deneyimlerim veya projeksiyon yoluyla, gelecekte olacak bir olayı deneyimleyebilirim, böylece adeta bir başka zaman kuşağına fırlatılmış gibi olurum.

P'taah: Gerçekten, işte bunun için diyoruz ki aslında düşünce zaman ve uzay içinde yer almaz. Düşüncelerinizde çocukluğunuzda olabilirsiniz; yaşlılığınızın nasıl olacağına ilişkin bir düşüncenizi projekte edebilirsiniz...

S: Diyelim ki biri bana doğru yaklaşıyor ve ben korku duyuyorum, o zaman bu gerçekte bu anda deneyimlemekte olduğum ama çocukluğuma ait bir çağrışım olabilir, ve bu korkunun inkârı...

P'taah: Sevgili dost, kafanızın dışına çıkın. Pekâla biliyorsunuz. Bütün bu aylar zarfında size öğretildi, bunun na-

sıl olduğunu tam olarak biliyorsunuz. Çocukluğunuzdan gelen hangi korku olursa olsun, onu yeniden tekrar, tekrar ve tekrar yaratırsınız, ta ki siz onu hizaya getirinceye, *o korkuyu sevgiye dönüştürünceye kadar.* "Öykünün" ne olduğu önemli değildir, düşüncenizin geri ya da ileri, şu yana veya bu yana gönderildiğinin önemi yoktur; önemi olan, sizin bir *duyguyu hissetmek* için bir durum yaratmanızdır. Ve duygu korku olduğunda, korkuyu sevgiye dönüştürebilecek ve böylece realitenizi değiştirebilecek bilişe sahipsiniz.

S: Bu oluyor -bir dereceye kadar.

P'taah: Elbette, dostum. Şimdi son bir soru sorabilirsiniz, çünkü vakit tamam oldu.

S: (K) Sadece bir onaylama istiyorum: Açıkladıklarınız bizim aklımızı biraz aşıyor ve eğer biz daha geniş bilincimizden, akıl ötesinde olanları deneyimlemeyi istersek, eğer bunu bilinçle isteyecek olursak, onu deneyimleyebilir miyiz?

P'taah: Elbette deneyimleyeceksiniz, ve siz bunu talep etseniz de *etmeseniz* de bu olacak. Ancak, bununla öyle sarsıcı, yani, travmatik bir biçimde karşılaşmamayı dileyebilirsiniz. Öğrenmek için büyük dramlara ihtiyacınız yoktur. Öğreniminizi neşe ve kahkaha yoluyla da gerçekleştirebilirsiniz. (*P'taah, bir hanımın saçlarını şefkatle okşar, onu alnından nazikçe öper.*)

İşte böyle, sevgili mücevherler. (*P'taah, kalbinden rahatsız olan bir erkeğin üzerinde odaklanır:*) Aziz dost, bu günlerde her ne zaman isterseniz bizimle konuşabilirsiniz. (*Sonra bir hanıma dönerek:*) Siz de, sevgili dost.

S: Teşekkür ederim.

P'taah: Fakat bu teşekkür edilecek bir şey değil, bu benim için bir onurdur.

S: (E) Bize karşı, bizim duyduğumuz hislerin hep-

sini duyar mısınız? Sabırsızlık gibi, belki ne kadar yavaş olduğumuz veya benzeri hallerimiz hakkında öfke duymak gibi?

P'taah: Duyar gibi mi görünüyorum, sevgili dost? *(Dinleyenler gülüşürler.)*

S: Hayır.

P'taah: Sizlere karşı büyük sabırsızlık ve öfke hali sergiliyor muyum? Kalbiniz ne diyor?

S: Hayır, diyor. Fakat bazen, daha önce de sorulmuş olduğu için bir insanı sinirlendirebilecek bir soru sorduğum zaman kendimi aptal gibi hissediyorum.

P'taah: Tatlı dostum, istediğiniz zaman istediğiniz soruyu sorabilirsiniz. Sizin sorabileceğiniz hiçbir soru yoktur ki yanıtlanmaya değmeyecek kadar önemsiz sayılsın. Biz sizleri her şeyi bilmiyorsunuz diye aptal gibi görüyor değiliz. Biz sizleri, dersinizi henüz öğrenmediniz diye yaramaz okul çocukları gibi kabul ediyor değiliz. Doğrusu, tüm bunlar sizin aklınızın açlığını doyurmak içindir. *Ve sizin aslında Tanrı olduğunuzu bilebilmeniz için biz her şeyi yapmaya hazırız.* Çünkü sizi seviyoruz. Kendinizi yargılamaya son verdiğiniz zaman, sizi nasıl sevdiğimizi gerçekten anlayacaksınız. *(Herkesin yüreğine öylesine sevecenlikle dokunarak devam eder:)* Dileğim odur ki kendinizi benim sizleri sevdiğim gibi sevesiniz.

(Ev sahiplerine:) Teşekkürlerimizle, sevgili dostlar.

Hepinize sevgiyle iyi akşamlar diyoruz ve gelecek hafta tekrar buluşmayı diliyoruz. Sevgiyle, ışıkla, kahkahayla, her an'ı yaşayarak yolunuza devam edin. Mutlu yolculuklar, sevgili dostlar. İyi akşamlar.

S: İyi akşamlar.

Bölüm 8

SEKİZİNCİ CELSE

16 Ekim 1991

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar.

Dinleyiciler: İyi akşamlar, P'taah.

P'taah: İşte, gerçekten, canlanmış gönüllerle yine buradasınız, bilgisayar çalışmaya açılmış, ha? *(Bir yeni-gelene hitapla:)* Hoşgeldiniz, nasılsınız, iyi vakit geçiriyor musunuz?

S: Çok iyi.

P'taah: Bir tatil, demek ki. *(Tatilde olan bir çifte hitapla:)* Nasılsınız bakalım, tatilciler? Serüvenler yaşıyor musunuz?

S: Evet.

P'taah: Kuşkusuz. *(O celseye katılmak üzere uzaklardan gelmiş bir erkeğe dönerek:)* Sevgili dost, uyuyakaldınız, öyle mi?

S: Evet.

P'taah: Neyse, bunun hiç zararı yok, uyuduğunuz zaman zihin yol üstünden çekilir. Böylece, aklın engeli olmadan bilgi almaya hazır olursunuz. Hayatınızda herhangi bir şeyi tezahür ettirmek istediğinizde, ve içinizde bu gücün bulunduğunu aklen bildiğinizde, şöyle söylersiniz: "Bakalım, şimdi bunu sınayacağız." Bir arzunuzu gönderirken bir kuşku duyduğunuz anda, bütün o iyi işi tümden bozmuş olursu-

nuz. *Bilmek* hiçbir kuşku içermez. Eğer kuşku varsa bu *bilmek* değildir. Bunun üzerinde düşünün.

Şimdi bedeninizden ve sağlıktan söz edelim. Siz bu odada, kalpleriniz heyecanla canlanıp hızlanmış olarak otururken bedeninizdeki her bir hücre o heyecanla titreşir. Bedeninizin hücresel yapısına bakalım -*her bir* hücrenin kendi bilinci, kendi bütünlüğü, kendi yaratıcı dürtüsü ve coşkusu vardır. Böylece hastalık, sizin evden kaçan bir köpeği yakalayışınız gibi yakalanan bir şey değildir. *Bedeninizin hastalığı aslında yüreğinizdeki bir hastalığın yansımasıdır.* Şimdi, bunu aklen bildiğinizde, beden yine de tam uyum içinde, doğru biçimde işlev yapmıyorsa ve siz: "Gerçekten, bedendeki rahatsızlığın kalbin rahatsızlığı olduğunu biliyorum," diyorsanız, sizin hastalık hakkındaki saplantınıza bakmanızı isteyeceğiz. Sizin bedenlerinize ilişkin saplantınıza bakmanızı isteyeceğiz -onun daima daha iyi olmasını arzulayışınıza. Peki, bu nedir, sevgili dostlar? Onun daha iyi işlemesini, daha iyi görünmesini, daha toplu, daha zayıf olmasını, daha genç, daha sağlam olmasını arzulamakla, böylece onu yargılayarak, siz aslında kurtulmak istediğiniz şeyi kendiniz yaratıyorsunuz. Size sık sık akli bilişinizden, ve gerçek biliş'in sizin içinizde olduğundan söz ediyoruz. Bedeniniz kim olduğunuzu bilir: Bedeniniz sizin nasıl olduğunuzun bir yansımasıdır ve neyi geçersiz kılarsanız onu kesinlikle güçlendirirsiniz. Neye saplantınız varsa onu kendinize çekersiniz. Biliyor musunuz, siz uyum halinde olmayan bedenlere karşı saplantılı haldesiniz. Hastalıklara büyük yatırım yaparsınız, acılara yaptığınız yatırımlar gibi. Biz duygusal acılardan söz ediyoruz. Ve böylece, hastalıklara karşı aşılandığınız zaman, güvenliksiz bir evrende yaşadığınıza, ölümcül olabilecek bir hastalık kapabileceğinize inanıyorsunuz. Fakat aziz dostlar, sizin tüm hayatlarınız sona ericidir, öyle değil mi? Fiziksel bedenleriniz söz konusu olduğunda, bu zamanda onları yüz-

lerce yıl yanınızda taşımıyorsunuz. Bu bakımdan, tüm bunların sona erici olduğunu söyleyebiliriz. Büyük illüzyon işte budur. Öyleyse sizin, gerektiği gibi iyi işlemediklerine inandığınız parçalarınız hakkındaki saplantılarınıza bakmanız gerekir. Bu inandığınız şeyin her şeyden önce, nasıl meydana geldiği ve hastalığı yaratan duygusal durumunuzun ne olduğu konusunda bir anlayışa varabilirsiniz. Hastalık devam ettiğinde, onunla ilgili saplantıya bakmak yararlı olur.

İlaç, yani haplarınız, şuruplarınız gerçekten geçerlidir. Onların işe yaramalarının tek nedeni, onların işe yarayacaklarına inanmanızdır. Özel dietlerinizin işe yaramalarının tek nedeni, onların işe yarayacaklarına inanmanızdır. Doktor ise hastalığa olan inancı körükleyendir. Şimdi, biz, doktora gitmeyin demiyoruz. Gitmeniz çok geçerlidir, çünkü insanlığın morfojenik rezonansında (ortak bilincinde) doktorun sizi iyileştireceği inancı mevcuttur. Şu halde, eğer istiyorsanız doktora gidin, fakat içteki öyküye bakmanız da çok yerinde olur ve içteki öykü daima *sizsiniz*. Her şey, sevgili dostlar, *her şey* size geri döner. Evreninizin merkezî güneşi *sizsiniz*. Sizler özgür iradeye, seçim özgürlüğüne sahipsiniz. Bedenlerinizle olan saplantınıza bir bakın, bedenlerinizi içten gelen bir neşe ve sevinçle kullanmanız ne sıklıkta olmaktadır? Ve bu kendiliğinden gelen neşe ifadesini ne kadar sık olarak bastırdığınıza bakın. Bedeni daha iyi hale getirmek için yaptığınız o zorlayıcı egzersizler, onu zoraki gerip uzatmalar hepiniz için pek o kadar yararlı olmayabilir. Eğer bu harika egzersizleri severek, neşeyle yapıyorsanız, o zaman çok iyi. Bedeniniz de tanrısal ifadedir, o her nasıl ise, gerçekten harikuladedir. Eğer bedeni değiştirmek isterseniz, elbette değiştirebilirsiniz; fakat bu değişim -tüm veçhelerinizde olduğu gibi- *sadece* kucaklayışla gerçekleşecektir, geçersiz kılarak *değil*, utanç ile *değil*.

Pekâlâ, sorularınız var mı?

S: (E) Siz, hasta bedenlere yatırım yaptığımızı söylüyordunuz, bu nereden kaynaklanır ve nasıl işler?

P'taah: Ne kadar çok insan varsa, o kadar çok da senaryo vardır. Size bir örnek verelim: Kimileri gerçekten hastalığa sarılırlar, çünkü onlar normal dünyada işlev yapmaktan korkarlar. Bir başka kişi, başka türlü layık olamayacağını düşündüğü sevgi ve ilgiyi yarattığı için hastalığa tutunur. Pek çok senaryo vardır, sevgili dost, eminim ki kendiniz de birçoklarını düşünebilirsiniz.

S: (E) Ben büyük bedensel sakatlıklarla, engellerle başa çıkma durumunda olan insanlarla çalışıyorum. Ancak, görünüşe göre, onların çoğu, tam kapasiteyle çalışan insanlar kadar, hatta daha bile iyi işlev yapıyor.

P'taah: Engelli olarak doğmuş insanlarda, kuşkusuz, bir fark vardır. Elbette öğrenilecek çok büyük dersler vardır. Bu da bir birlikte-yaratmadır.

Şimdi, sizin kendileriyle çok zaman geçirdiğiniz, beyin fonksiyonları bozuk olan o sevgili varlıklardan söz ediyoruz. Bu aynı zamanda harikulade bir şeydir. Önce şu konuda çok açık ve seçik olalım ki hastalık kesinlikle geçerlidir. Biz sizin, yüzde yüz sağlıklı olmayan bedenlere ilişkin yargınızdan söz ediyoruz. Kendileri için bu durumu bu enkarnasyonlarında yaratmış olanlar -fiziksel engelli olarak doğmuş olanlar- bunu *seçmişlerdir*. Bu, aynı zamanda onlarla temas halinde olan insanların da öğrenimi için birlikte-yaratılmış bir durumdur. Sevgili dostlar, gerçekten çok sıkça unutuyorsunuz ki bu hayat binlercesi arasında sadece bir tek faset, bir tek deneyimdir. Ve siz üçüncü-yoğunluğa ait bu yaratıcı ifade içinde fiziksel bir form üstlendiğiniz her seferinde bunu farklı bir deneyim için yaparsınız. Ve böylece, taşınmaları ve her türlü fiziksel fonksiyonlarının gözetim altında tutulması gereken, yeteneklerinden tümüyle yoksun fiziksel formlar

içindeki bu insanlar için bunun nasıl bir şey olduğunu düşünüyorsunuz? Bu bedenlerin yaşamlarına son verilmesi gerektiğini düşünen pek çok insan vardır, çünkü "onlar ne işe yarar?" Sevgili dost, sizin bundan incinmeniz gerekmez, çünkü siz bunun böyle olduğunu biliyorsunuz, ve biz bunun sizin kalbinizde ağır bir yük olduğunu biliyoruz.

(*Adam, konuşulan kimselere, bakım gösterdiği insanlara duyduğu şefkatten dolayı ağlamaya başlar.*)

Diyeceğimiz şu ki, bu öylesine çaresiz ve öylesine engelli bedenler içinde, burada deneyim yapmak ve onlarla iletişimde olan bütün insanların büyük dersler öğrenmeleri için bulunan ruhlar yatmaktadır. Sevgili dostlar, her bir insan, her bir bitki, her bir hayvan -bu güzel gezegen üzerindeki her şey- gerçekten kutsaldır, çünkü hepsi tanrısal ifadedir. Bakın, çünkü siz -siz diyoruz ama gerçekte bütün insanlık hakkında konuşuyoruz- aslınız olan Tanrı'yı anlamıyorsunuz. Çoğu zaman *her şeydeki* Tanrı'yı tanımakta zorluk çekiyorsunuz, ve kendinizi gerçek anlamda sevmediğiniz için, kendinizi gerçek anlamda onurlandırmıyorsunuz. Çoğu zaman o sevgiyi ve saygıyı herkese vermekte zorluk çekiyorsunuz, gezegeniniz üzerindeki her şeye ve bizzat gezegeninize. Siz, Tanrı olan aslınızı bilme yolunda tomurcuklanıp çiçek açtıkça, titreşim frekansınız uzanır, her şeye dokunur ve böylece siz değişim-dönüşümü yaratırsınız. Böylece, insanlık gelecek değişimlerin yolunu hazırlayarak ilerler. Bakın, bu çok basittir -kendinizi sevin. *Yapılacak hiçbir şey yoktur.* Bedenlerinizi yargılamamak, fonksiyon bozuklukları hakkında saplantılı olmamak, fakat şimdiki anın spontane sevincine tutkun olmak. Hepsi bu. Kendi Tanrılığınızda *Oluş.*

S: (K) Ben kabul ve onaylama, yargıyı hizaya getirme ve duyguyu hissetme pratikleri yapıyorum. Bu sayede serbest kalan enerji yukarı doğru çıkarken, o, başlangıçta hissedilmemiş olması nedeniyle ortaya çı-

kan hastalığı gidermiş olur mu?

P'taah: Elbette, *işte değişim-dönüşüm mucizesi budur* zaten.

S: Böylece her şey yoluna girer.

P'taah: Her şey yoluna girer, sevgili dost. Ne sürpriz, öyle değil mi? Doğru anlamışsınız. Elbette yoluna girer, hiç girmez olur mu, kalp açıkken? Bedeninizdeki her bir hücre o sevince yanıt vererek titreşir.

S: Bu oloğanüstü.

P'taah: Gerçekten. Öyle olması da gerekirdi zaten.

S: (E) Nihai soru şu: Neden bir şeyler var, değil mi? En başta neden bir şeye gerek olmuş?

P'taah: Sevgili dost, sizin bir soru sorduğunuz her sefer, kendinize yansıttığınız şey, sizin Tanrı olarak algıladığınız şey hakkındaki bir sorudur. Sizin ne olduğunuz, Tanrı'nın bir tanımıdır.

S: Öyle inanıyorum ki bunun nedeni bizim bütünselliği kavrayamayışımızdır, kavrayışımızın ötesinde daha bir şeylerin oluşudur.

P'taah: Bir şeyler olmalı, aksi halde siz burada olmazdınız, öyle değil mi?

S: Bu doğru.

P'taah: Elbette. Bu konuda size kusur bulamayız. Mantıkta bir kusur yoktur. Akılda bir kusur yoktur. Fakat, aslında, tüm bu uygulama -"hayat, evren ve her şey" denilen bu uygulama- bir mantık uygulaması değildir. O bir yürek, bir gönül uygulamasıdır.

S: Duygu uygulaması.

P'taah: Elbette, bu duygu ile ilgilidir. Ve siz kendinizi yargıdan arınmış olarak hissetmeye bıraktığınız zaman, Tanrı'yı bileceksiniz, çünkü o anda bileceksiniz ki hiçbir ay-

rılık yoktur. O zaman anlayacaksınız ki yanıt mantıkta değil, yüreğinizdedir.

S: Bunun üzerinde düşünmem gerekecek.

P'taah: Doğru. Sizin burada olmanız ve yanıtını yüreğinizle vereceğiniz sorular sormanız harikulade bir şey, ve siz yanıtı vereceksiniz, sevgili dost. Kendinizi buraya getirmenizin çok akıllıca olduğunu düşünüyoruz. Buna yüce bir yaratım denir.

S: (E) Geçen gece, hiçbir şeyin sorulmayacak kadar önemsiz olmadığını söylemiştiniz...

P'taah: Evet. Soracağınız iyi bir önemsiz soru buldunuz mu?

S: Evet. Evden ayrılmadan hemen önce, sırtüstü yatan bir hamamböceği gördüm.

(Kahkahalar.)

P'taah: Onu zehirlediniz mi? Bunun için mi sırtüstü yatıyordu?

S: Bir miktar zehir koymuştum. Ne yapmalıydım... Nasıl yapmalıydım?

P'taah: Onun, içinde bulunduğu sefalete son vermek için kafasını ezdiniz mi?

S: Onun geleceğine hükmetmeye hakkım olmadığını hissederek öylece bıraktım ama, zehir koymuş olduğuma göre, onun kaderi hakkında çoktan hüküm vermiş bulunuyordum.

P'taah: Doğru, kendi sorunuzu kendiniz yanıtladınız. Biliyor musunuz, aslında o hamamböceği dediğiniz ile gerçekten bir hizaya gelmiş, uyumlanmış halde olsaydınız, siz "lütfen gidin" derdiniz ve onlar da giderlerdi.

S: Daha önce konuştum, evin içindeki hamamböceklerine burada olmalarından hoşlanmadığımı söyledim.

(*Bunu sempatik bulan dinleyiciler gülerler.*)

P'taah: Gittiler mi? Kımıldamadılar bile. (*Daha çok gülüşmeler.*) Kesin, net, belirleyici olmalısınız, sevgili dost.

S: Belki fazla mızmız davrandım. "Pekâlâ, lütfen kalın," diyecek kadar aldırışsız mı olmalıydım?

P'taah: Bu daima sizin seçiminize kalmıştır. Fakat bakın, siz böceklerin gelmesini ne kadar saplantı haline getirmişseniz, onlar o kadar çok orada olurlar. Sizin onlar için zehir koymanız bütünüyle geçerlidir, fakat bu nihai çözüm değildir. Bu konuda bir yargıda bulunmuyoruz, sevgili dost. Siz bu "Yeni Çağ" hareketi içinde yer almayan birine, "Ben hamamböceklerini zehirlemiyorum, onlara sadece gitmelerini söylüyorum," derseniz, o zaman belki de size şu deli gömleklerinden birini giydirerek alıp götürürler. Fakat, biliyor musunuz, bahçenize zarar veren, evinizi istila eden, besin maddelerinizi yiyen ve sizi aklınızı kaçırtacak kadar korkutan herhangi bir yaratıktan kurtulmak için onu imha etmek zorunda değilsiniz. Siz, gerçekten, istenmeyen ziyaretçinizden, onurlu bir biçimde ve saygı ile, gitmesini rica edebilirsiniz. Bazen onlar, tıpkı sizin ziyaretçileriniz gibi, gitmezler, fakat çok açık ve net davrandığınız ve yargılayıcı olmadığınız zaman, işte o zaman, onların gittiklerini fark edeceksiniz.

S: Bu gerçi biraz karmaşık, çünkü onların gitmelerini isterseniz, onların istenir olmadıkları hakkında yargıya varmış oluyorsunuz.

P'taah: Yargılamakla ayırt etmeyi birbirine karıştırmayın. Onların çevrenizde olmamalarını tercih ettiğinizi söylemek, onların kötü ya da yanlış olduklarını söylemek değildir. Bu bir tercih meselesidir, bir yargı değil. Bu yüzden pek çok karmaşa oluyor ve insanlar yanlışta olduklarına, çünkü yargıladıklarına inanarak tedirgin oluyorlar ve düşündükleri hiçbir şeyin yargıdan arı olmadığına inanır hale geliyorlar. Biz mızmızca budalalıklardan değil, ayırt etmekten söz edi-

yoruz. Sizin kendiniz için arzuladığınız nedir, insanlık için ve gezegeniniz için arzuladığınız nedir; yargılayarak değil, değer vererek ve onurlandırarak, sevgi ile ve kuşkusuz, ayırt ederek? Anlıyor musunuz?

S: Evet.

S: (K) Bugün, ben yokken evime girilmiş olduğunu öğrendim. Bir şey kaybetmiş olup olmadığımı bilmiyorum, çünkü orada değilim, fakat sormak istediğim şu - ders nedir?Bu daha önce asla başıma gelmemişti ve merak ediyorum, acaba bunun başıma gelmesi için, ben başkalarına ait bir alana mı tecavüz ediyorum?

P'taah: Siz başkalarının alanına tecavüz ediyor değilsiniz, sevgili dost. Ve işin içinde olan sadece siz değilsiniz.

S: Evime bakan biri var, yoksa o bu sorumluluktan çok mu korkuyordu?

P'taah: Öyle. Bu, aynı zamanda, sizin dikkate almanız için bir gösteridir de, şöyle ki zihninizde daima bir kimsenin evinize girebileceği, ve bunun için önlemler almanız gerektiği yolunda bir düşünce vardır, öyle mi?

S: Çok kuvvetli bir düşünce değil. Çok sağlam kapılarım yoktur ve çoğu zaman arka kapıyı açık bırakarak evden çıkarım.

P'taah: Fakat kapıların açık olmasına rağmen, içeri girilmemesini sağlamak üzere ne yapıyorsunuz?

S: Evimin üzerine bir Reiki işareti koyuyorum, ama bu kez ayrılmadan önce bunu yapmamıştım.*

P'taah: Demek öyle. Ne kadar olağanüstü, sevgili dost...

S: Yani, siz bu tür koruma önlemlerini denememenin daha iyi olduğunu mu söylüyorsunuz, sadece güvenmenin...

*Reiki: Bir Japon âlim tarafından keşfedilip Batı'ya tanıtılmış, Budizm kaynaklı koruyucu semboller içeren evrensel bir şifa yöntemidir.

P'taah: Size herhangi bir şey yapmanızı veya yapmamanızı söylemiyoruz. Sadece, yaptığınız şeyleri neden yaptığınızın ve neye inandığınızın farkında olmanızı söylüyoruz. Eylemlerinizin ardında, en dipte yatan inancınız nedir?

Şimdi, bedenlerinizi tazelendirmeniz ve harikulade kurnazca sorular hazırlayabilmeniz için bir ara vereceğiz.

(Aradan sonra P'taah geri gelir.)

P'taah: Sizin bedeniniz, anbean varoluşunuza çocuksu bir spontanelikle ve sevinçle yanıt verir. Siz şu zamanda acı içinde yaşıyor, sevgi özlemi çekiyor, bütünlüğü arzuluyorsunuz. Siz gerçekte kendi içinizde bütün olduğunuzda, kendinize gerçekten sevgi duyduğunuzda, o zaman anlayacaksınız ki hiçbir ayrılık yoktur; o zaman, gerçekten, her şey bunu izler. Daima iş dönüp dolaşıp sizin kendinizi olduğunuz gibi sevmenize, kabul etmenize gelir. Sizin burada oluşunuz size tanrısal bir haktır. Sağlık, bolluk, sevinç, sevgi -hepsi *size tanrısal bir haktır*. Siz *her şeyi* hak ediyorsunuz. Neden? Çünkü buradasınız. Çünkü, gerçekten tanrısalsınız. Evrende sizin sahip olamayacağınız hiçbir şey yoktur. Bir *ama* vardır ve o *ama* da şudur: Arzuladığınız tüm harikulade şeylere sahip olmak için kim olduğunuzu bilmeli ve onun her bir veçhesini sevmelisiniz. Parlak bir sağlık sizin hakkınızdır, eğer öyle olduğuna inanırsanız. Parlak *olmayan* bir sağlık da, diğer her şey gibi, geçerlidir ve sizin tanrısal bir veçhenizdir. Sorular?

S: (K) Hamamböceklerine dair söyleşimize geri dönersek: kanımızı emen, ısıran, zehirleyen böcekler var. Dikenleri batan, kesen bitkiler var. Burada ayırt etme nasıl oluyor? Bir de Mart sinekleri* var. *(Gülüşmeler.)* ***Diğerleri beni pek fazla etkilemiyor, ama Mart sinekleri beni perişan ediyor.***

* Mart sinekleri, Kuzey Queensland'ın belli bazı bölgelerinde mevsimlik olarak bolca bulunan sokucu sineklerdir.

P'taah: Medyumumuzu da. *(Kahkahalar.)* Pekâlâ, sevgili dost, onları sevseniz iyi edersiniz.

S: Onlara bir mektup yazmanın yararı olur mu?

(Keskin kahkahalar, çünkü Jani King bunu evinde yaşayan bir fareye yapmıştı ve fare evden ayrılmıştı.)

P'taah: *(Şakacı)* Eh, bu fare için işe yaramıştı. Mart sinekleri için neden yaramasın? Bir de şunun dikkate alınması gerekir, sevgili dost: Onlar sizin bedeniniz üstünde oturabilirler ve siz onların ısırıklarının etkisini iptal edebilirsiniz. Bu daha önce fare zehirinden bahsettiğimiz durumun aynıdır, öyle değil mi? Siz bir şeyin sizi ısıracağına, canınızı yakacağına, sizi tırmalayacağına, zehirleyeceğine inanırsanız, o zaman o gerçekten öyle yapar. Bir rastlantı yoktur ve bazı kimseler diyecekler ki: "Öyle ama, bir şeyin zehirli olduğunu bilmediğimiz veya onların ısıracağını bilmediğimiz zaman ne oluyor?" İşte, aslında, her şey gibi buna da öğrenilecek dersler deniliyor. Buna güvenli bir evren hakkında öğrenilecek dersler denir. Bunlar, sizin hayvan ve bitkiler hakkındaki tutum ve inancınızla ilgili öğrenilmesi gereken derslerdir. Bunlar, bedenin tepkisi ve duygusal bildirimi hakkında öğrenilecek olan derslerdir. Her şey gibi, bunlar da çok-boyutludur. Bir düzeyde, yanıtlar çok basittir, fakat diğer her şey gibi, o sürüp gider, gider de gider.

(P'taah bir hanımın yanına gidip onu alnından öper.) Sevgili dost, bana bağımlı hale gelmekten korkmayın. Eğer sizin bağımlı hale gelmekte olduğunuzu fark edersek, sizi biz uzaklaştırırız. Bu iyi bir pazarlık oldu mu?

S: Çok iyi bir pazarlık.

P'taah: Derslerinizi nasıl öğrendiğiniz ve ne yaratmakta olduğunuz hakkında da yargıya varmayın. Ortaya koyduğunuz her şeyi kutsayın. Ben müthiş bir kulak misafiriyim. Bununla birlikte, aziz dost, davet edilinceye kadar da beklemek adetindeyim.

S: Öyle de yaptınız.

P'taah: Biliyorum. Çok seyrek olarak davetsiz de geliveririm ve bazen gitmem bildirilir. *(P'taah'ın Jani King'e atıf yaptığını bilen dinleyiciler gülüşürler.)* Evet.

(Hamamböcekleri konusuyla özellikle ilgilenen bir erkek dinleyici daha söz alır:)

S: Beylik bir soru olma riskine rağmen soracağım, eğer ben gerçekte kim olduğumu bilsem ve sevsem, hamamböceklerine gitmelerini söylediğimde, onlar giderler mi?

P'taah: Elbette.

S: Eğer gerçekte kim olduğumu bilmez ve kendimi sevmezsem, hamamböceklerine gitmelerini söylediğimde onlar gitmeyecekler...

P'taah: Sizin, o mükemmel uyumlanmış halde olmanız bile şart değil, fakat, onlara gitmelerini söylediğiniz zaman gideceklerini *bilmek* zorundasınız.

S: O zaman, öyle görünüyor ki arada bir perde var. Bu hamamböceklerine gitmelerini söylediğim zaman gideceklerine inanıyorum. İnanıyorum ama bu işe yaramıyor. Ona ilave etmem gereken bir faktör olmalı. Bu, benim kendimi sevmeyi öğrenmem gerekliliği olabilir mi? Ve o zaman her şey gerçekleşecek mi?

P'taah: Sevgili dost, siz kendinizi olduğunuz gibi sevdiğiniz zaman, hamamböceğini de seveceksiniz.

S: Ve onlara o yeri terk etmelerini söyleyebilirsiniz ve onlar giderler, öyle mi?

P'taah: Doğru. Siz bununla harika bir deney yapabilirsiniz: Bu, bilincinizi hamamböceğinin bilincine taşımaktır; hamamböceği olmaktır. Bu, bahçenizdeki ağaçlar ve bitkilerle olduğu gibidir. Siz, söz konusu bitki ve hayvan bilinci ile -ya da ruhu ile- bir olduğunuz zaman ve onları kutsayıp cesaret-

lendirdiğiniz zaman onlar gelişip büyüyeceklerdir, ve siz hamamböceğini kutsayarak, evinizi onunla paylaşmak istemediğinizi ve onun gitmesini ve daha konuksever bir başka yer bulmasını söylediğiniz zaman o gidecektir.

S: Bu, sadece kafamızdan gelen bir fikir olmayacak, onu hissetmemiz de gerekecek, öyle mi?

P'taah: Doğru, sizin realiteyi yaratmanız böyle olur.

S: Öyleyse, onu kafamdan kalbime, aklımdan gönlüme indirmem gerekir.

P'taah: Gerçekten.

S: İşte ben bunu yapmakta zorlanıyorum.

P'taah: (*Şaka yollu:*) Hayır. (*Kahkahalar.*)

S: Evet. Bu konuda herhangi bir işaret, lütfen?

P'taah: Sevgili dost, hayli zamandan beri size bu konuda işaretler veriyoruz.

S: Doğru.

P'taah: Biz daima ve daima aynı şeye geliyoruz, öyle değil mi? Sizi seviyorum. Bir şey *yapmak* değil. *Olmak* konusunda siz olağanüstü pratik kazanıyorsunuz. Kendinize karşı şefkatli olun. Kendinize izin verin. O zaman siz çiçek açmaya başlarsınız.

S: Eh, bu kulağa kolay geliyor ama yapması o kadar kolay değil.

P'taah: HAYIR. (*Kahkahalar.*)

S: Evet.

P'taah: Beni şaşırtıyorsunuz. Başka herkes bunu bir anda başardı. *(Çığlık çığlığa gülüşler; P'taah nazikçe devam eder:)* Size her şeyin bir sırası olduğunu söylemiştik. Siz büyük bir keşif yapmak üzere buradasınız. Öyle olsun. Bu sizin hamamböceği hakkındaki sorunuzu yanıtlamış oluyor mu, aziz dost? Çok iyi.

S: (K) İçimde iki taraf görebiliyorum. Biri, ister kendimde, ister başkalarında olsun, hastalık kalıplarına karşı çok yakın ilgi ve saplantı halinde olan tarafım. Diğeri ise, benim ve başkalarının gerilimlerden ya da kısıtlayıcı kalıplardan kurtuluşunu gördüğüm ya da hissettiğim zaman kalbimin sevinçle şakımasını sağlayan taraf. Doğru olan tutum acaba hangisidir?

P'taah: Buna ikiye-bölünme denir, öyle değil mi? Sizin bütünlüğe duyduğunuz tutku giderek çoğaldıkça, bütünlüğü içinizde öylece daha çok yansıtacaksınız ve siz giderek bu bütünlüğü Benliğiniz'in dışına yansıtacaksınız. Anlıyor musunuz? Sağlık bir irade meselesi değildir. O bir oluş hali (halet) meselesidir. O bir yürek, bir gönül meselesidir. Ve biliyor musunuz, şifa bağlamında tutkunluk iyidir, ve şifa olayını görmek, şifayı kolaylaştırmak gerçekten büyük bir sevinçtir; ve size onu yapmamanızı öneriyor değiliz. Bu, hastalık yaratan kalıpların nasıl oluşturulduğunu kişinin kendi kendine düşünmesinden ibarettir.

S: (Genç bir kız) Korkuyu eritmenin en iyi yolunu bilmek isterdim. Kendimi bu duruma koyup, korkuyu iyice hissetmeli miyim? Bunun bir yardımı olabilir mi, yoksa bu korktuğum şeyi bana çeker mi? Fark ettim ki...

P'taah: Siz ne düşünüyorsunuz?

S: Kendimi gerçekten bu duruma sokmamam gerektiğini hissediyorum.

P'taah: Ne duruma, korku duymaya mı?

S: O korkuyu hissetmek fakat korku yapmamak.

P'taah: Yapmak, hissetmenin bir uzantısıdır sadece.

S: Öyleyse, bu demektir ki onu yapmaksızın hissedebilir ve giderebilirim.

P'taah: Onu hissedin ve kucaklayın.

S: Kucaklamak?

P'taah: Korkuyu *yapmazsınız,* onu *hissedersiniz.* Siz korku *yapamazsınız.* Bu konuda çok açık ve seçik olalım. Siz bir durumdan korkmaktan söz ediyorsunuz.

S: Evet.

P'taah: Ve siz, "İnsan korkuyu hissedecek durumu yaratmalı mı?" diyorsunuz.

S: Evet, onu eritip yok etmek için.

P'taah: Şimdi, çok açık olalım: siz korku *yapmazsınız,* siz korku *hissedersiniz.* Bir korkulu durum yaratmanız gerekli değildir. Yargılamadan kabul edip kucaklamak suretiyle siz korkulan durumu fiziksel realiteye aktarmaksızın onu dönüştürebilirsiniz. Gerçekte bu sizin için çok uyumlu bir yol olabilir. Sizin tüm dramı fiziksel realite içinde yaratmanıza gerek yoktur. Siz ona ait duyguyu kucaklayabilir ve böylece korkuyu sevgiye dönüştürebilirsiniz; bir şeyler *yaparak* değil, sadece onun olmasına izin vererek, yargılamadan, onu kabul ederek ve kucaklayarak, mücevherin korkunun içinde olduğunu bilerek.

S: (K) Eğer bir şeyden korkarsam ve eğer korkmamam gerektiğini hissetmeye çalışırsam, o zaman korkuyu geçersiz kılmış, inkâr etmiş olmuyor muyum?

P'taah: Doğru.

S: Öyleyse, eğer bir şeyden korkuyorsam, her şeyden önce, korktuğumu ve korkmanın pekâlâ olduğunu, normal olduğunu tasdik etmem gerek. Biz ise korkmamamız gerektiği inancına sahibiz.

P'taah: Doğru. Fakat korkunun duygusuna varmak gerek.

S: Öyleyse, aslında biz korkuyu defetmek amacıyla değil, fakat korkuyu kucaklamak üzere bir şeyleri kendimize çekmiş olmalıyız.

P'taah: Sevgili dost, sizin evreninizde yalnızca iki ifade vardır. Biri Sevgi, biri de Korku'dur. Her ikisi de geçerlidir.

S: Her ikisini de kucaklamalıyız.

P'taah: Kesinlikle.

S: (E) Diyelim ki yılanlardan korkuyorum. Bir yılanı sevdiğimi mi hayal etmeliyim? Diyorsunuz ki: "Bunu açıklığa kavuşturalım," fakat belki ben işitmek istemiyorum veya bunun gibi bir şey... siz benim kalbime bir yönelim verebilir misiniz?

P'taah: Pekâlâ.

S: Bunu isterseniz yılanlar üzerinde yapalım.

P'taah: Tabii. Siz yılanlardan dehşet duyuyorsunuz. Yine varsayım olarak konuşuyoruz. Sizi büyük ölçüde rahatsız etmeyecek bir şeyden değil, patalojik bir korkunuzdan söz ediyoruz. Şimdi, buna akli bir biçimde yaklaşılabilir. Dersiniz ki: "Benim yılanlara karşı patalojik bir korkum var." Ve en altta yatan nedeni bulmak üzere tüm terapilere başvurabilirsiniz. İnsanlar korkularıyla başetmek için bunu yaparlar ve bu, yani nedenleri keşfetmek çok iyidir -bu akıldır. Teoride diyebiliriz ki: Eğer yılanlara karşı patalojik bir korkunuz varsa, o zaman kendinize çekeceğiniz kesinlikle, bu korkuyu ifade eden şey olacak. Ama, böyle olması gerekmez. Kesinlikle anlaşılması gerekir ki korku -bu korku her ne ise- geçerli bir ifadedir. Akılda tutulması gereken, geçersiz kıldığınız, inkâr ettiğiniz şeyi güçlendireceğiniz ve kendinize çekeceğinizdir. Bunu anlıyor musunuz? Ve böylece, bu yılan korkusunu ele almak, en kötü senaryoyu hayal etmek gerek. Gece yatağınızda yatarken karanlıkta bir kitap almak üzere uzandığınızı ve kitabın altında bir yılanın bulunduğunu hayal edin. Şimdi, siz bu senaryoyu hayal ettiğiniz zaman, göğsünüzde bir his, bir korku yaratırsınız, ve yapacağınız şey korkuyu vecit (coşku, ruhsal mutluluk) haline dönüştürmektir. Öyleyse kurallar nedir, sevgili dost? Sorumluluğu üstlen-

mek, yargıyı hizaya sokmak. Bu durumda kendi hakkınızdaki yargı sizin korkacak kadar çok zayıf olduğunuzdur en başta, ve yılanlar hakkındaki yargınızdır. Sonra başınızı çıkarıp koltuğunuzun altına alın, ve duyguyu hissedin.

S: En kötü olasılığı mı hissedeyim?

P'taah: Tabii.

S: Olanları hayal edeyim, ve haykırayım, ya da her ne ise...?

P'taah: Sevgili dost, ona ifade etmek denilir, onu yapmanız hiç de gerekli değildir. Benim söylediğim ise hissetmektir. Bu bastırmak değildir, ifade etmek de değildir. İkisi arasındaki nötr yerdir. Çünkü hissetme, duygu gerçekten nötr bir enerjidir. Ondan iyi ya da kötüyü yaratan şey yargıdır. Siz duyguyu yargısız olarak hissettiğiniz zaman, enerjinin -duygunun- hareketine izin verilmiş olur. Böylece sizin bu dramı fiziksel realitede kendinize çekmenize gerek kalmaz.

S: Duyguyu hissetmeye devam etmek, ta ki o ışıklaşıncaya dek?

P'taah: Doğru. Buna, kucaklayarak ışığa dönüştürmek denir.

S: Yani, "Neden bunu hissetmeye çabalıyorum ki?" noktasına varıncaya kadar bunu hissetmeye devam etmek mi?

P'taah: Ne zaman durmak gerektiğini bileceksiniz. (*Gülüşmeler.*)

S: Bunu kesinlikle deneyeceğim.

P'taah: Size şunu söyleyeceğim: Eğer korktuğunuz bir şey varsa, duyguyu meydana çıkaracak yumuşak bir deneyim arzu ettiğinizi söyleyebilirsiniz, yani eğer hayal gücünüz bu senaryoyu kurmayacak olursa. Bu *yapmak* değil, *izin vermektir.* Dünyanız budur: İZİN VERMEK. Buna dişi enerji

denir, *izin vermek*. Bu *yapmak* değildir. Ona erkek enerji denir ki insanlık tarih boyunca bu enerjiyle işleyegelmiştir. Şimdi erkek enerji reddediliyor, ona karşı bir tavır koyuluyor değildir. Olması gereken, dişi enerjiyi, dengeyi sağlamak üzere öne çıkarmaktır; diyebilirsiniz ki akıl ve duygu da pozitif/negatif olarak adlandırılır. Bu yargılama değildir. Biri yanlış, biri doğru demek değildir; her ikisi de eşit derecede geçerlidir. Bu doğal bir kutbiyettir. Dengesizliği yaratan yargıdır. Öyleyse korkunun dönüşüme uğramasına izin vermek, korkunun kendisine izin vermek gerek. Onu kucaklamak gerek, onu bastırmak değil. Onu mutlaka ifade etmek gerekmez, sadece ona izin vermek, onu kendi ışığınızla kucaklamak gerekir. Açıkça anlaşılıyor mu?

S: Fark ediyorum ki siz bunun için asla dosdoğru bir reçete veremezsiniz, çünkü bu bir kek pişirmeye benzemiyor. Bir anlayışa ihtiyaç var, bu yalnızca "şu fiziksel talimatları izleyin" meselesi değil. Gerçek bir anlayış olmalı. Bu sizin kendi bilgeliğinizle birlikte gelmeli.

P'taah: Gerçekten öyle. Biliyorsunuz, çok basit bir reçete var: Kim olduğunuzu bilin, ve *Tanrı olduğunuzu bilin*. Diğer her şey aslında bunun bir devamından ibarettir, çünkü kendinizi gerçekten severseniz, o zaman her şeyi seversiniz. Eğer *gerçekten BEN OLAN TANRI olduğunuzu bilirseniz, o zaman fark edersiniz ki kendi dışınızda gördüğünüz her şey sadece Tanrı'nın yansımasıdır.*

S: Ego size mükemmel olmadığınızı göstermeye ya da "sizin kötü taraflarınızı göstermeye" çalıştığı zaman bununla nasıl başa çıkarsınız?

P'taah: Sevgili dost, sizin her bir veçheniz *Tanrı'nın* bir ifadesidir. Benliğinizin her bir faseti tanrısallığın bir ifadesidir, aksi halde o var olmazdı. Doğru ve yanlış yoktur, sadece VAR'dır. Sadece OLAN vardır.

S: Mükemmel'in ne olduğu hakkında bir peşin fikir üzerinde uğraşıyorum. Bütün sorun da burada.

P'taah: Sevgili varlık, siz mükemmelsiniz.

S: Benim olur olmaz hallerimle bile mi? Onlar İsa'nın olduğu kadar mükemmel, öyle mi?

P'taah: Sen mükemmelsin.

S: Egom mükemmel, her şeyim mükemmel, öyle mi?

P'taah: Bu sizinki beşeri bir "mükemmellik" tanımıdır. Sizin "mükemmel" tanımınız bitmiş, kusursuzca ve lekesizce tamamlanıp bitmiş bir şeydir, ama bakın, evrende tamamlanıp bitmiş olan hiçbir şey yoktur, aksi halde o *olmazdı,* Tanrı bile.

S: Bu, işitmekte olduğum mükemmel bir şey.

S: (K) Geçenlerde, dostlarımın bana sevgi gösterişlerini, sevgi verişlerini deneyimledim ve sevgi almanın sevgi vermekten biraz daha zor olduğunu fark ettim. Sevgiye açık olmak, onu alıp kabul etmek onu vermekten bir hayli farklı.

P'taah: Sevgili dost, bu erkek/dişi enerji için iyi bir örnek değil mi? Anlıyor musunuz?

S: Evet, şimdi anlıyorum.

P'taah: Ve böylece, siz *her şey* olduğunuz hakkındaki anlayışa varmak için evreniniz içinde harikulade bir dans yaratmaktasınız belki de. Sizler hem erkek hem dişisiniz. Siz sevgi vermeye erkek, sevgi almaya dişi enerji diyebilirsiniz. Çoğunuz için vermek almaktan daha kolaydır.

S: (E) P'taah, siz bazen bizlerden ışık varlıklar olarak söz ediyorsunuz.

P'taah: Öylesiniz. Giderek daha çok aydınlanıyorsunuz.

S: Bundan daha fazlası var mıdır?

P'taah: Ne kadar fazlasını isterdiniz?

S: Bilmiyorum. Soruyorum.

P'taah: Bu çok-boyutlu bir soru, çünkü sizler diğer boyutlardaki veçhelerinizle gerçekten ışık varlıklarsınız. Önce, size hatırlatmak isteriz ki, biz "daha yüksek titreşim frekansındaki" varlıklardan söz ederken, daha yüksek bir basamaktan (kademeden) söz etmiyoruz. Biz hiyerarşiden söz etmiyoruz. Biz teknik ve bilimsel anlamda konuşuyoruz. Evren, sizin dünyanız dördüncü-yoğunluğa, daha yüksek bir frekansa doğru ilerlerken, fiziksel yoğunluk daha az yoğun hale gelir, yani yoğunluğu azalır. Frekans yükseldikçe daha ve daha çok hafifleme olur. Ve böylece, Dünya geçişini gerçekleştirdikten sonra -o daha yüksek frekansta- her bir atom ve molekül daha az yoğun, daha hafif olacak ve kendi içinde ışık yaratacaktır. Bu sadece insanlar için değil, aynı zamanda hayvanlar ve bitkiler âlemi ve tüm gezegeniniz için de böyledir. Daha yüksek frekansla rezonans haline gelmek üzere değiştikçe, o giderek daha hafifleşir ve ışıklanır. Bu sizin sorunuzu yanıtlıyor mu?

S: Belli bir ölçüde, fakat tümüyle değil.

P'taah: Doğru. "Siz şimdi ışık varlıklarsınız," derken, biz sizin kendi çok-boyutlu veçhelerinizden söz ediyoruz, çünkü siz aynı anda her şeysiniz. Geçmiş, şimdi, gelecek dediğiniz şey sadece bu uzay/zaman sürekliliği içinde mevcuttur; bu uzay/zaman sürekliliği dışında hepsi aynı zaman içinde vuku bulmaktadır. Böylece siz, frekansı Benliğin veçheleri ile birlikte düşünebilirsiniz. O (frekans) sizin anladığınız uzay/zaman'ın dışındadır, ama o aynı zamanda farklı bir yöndedir de. Ama, aslında siz tüm yönlerdesiniz. Siz hepiniz aynı anda tüm zaman çerçeveleri içinde yer aldığınızdan, siz aynı anda tüm yönlere yönelik haldesiniz. Şimdi tamamen teknik konuşuyoruz.

S: Bunu seviyorum.

P'taah: Biliyorum. Böylece siz, geçmişiniz, haliniz ve ge-

leceğinizle girift bir bağlantı içindesiniz; frekans bakımından çok-boyutluluğunuzun veçheleriyle, daha hafif ve ışıklı frekanslarla girift bağlantılar içindesiniz. Siz ayrıca, olası realiteler, olası benlikler ve diğer bütün zaman/uzay sürekliliklerine ait olası benliklerle bağlantı halindesiniz. Sizin anlayacağınız, çok meşgulsünüz. Bu aynı zamanda demektir ki, aslında, kendinizi bütün diğer veçhelerinizle aşırı ölçüde meşgul etmemelisiniz, fakat sadece öyle olduğunuzu bilin, yeter. Ve siz insanlığın çok-boyutluluğu hakkında akli anlayışa ulaştıkça, hiçbir ayrılığın mevcut olmadığını da öylece daha çok anlayacaksınız.

S: Öyle görünüyor ki hiçbir ayrılık yok. Bununla birlikte, bizim fiziksel ortamımızda, hemen şimdi bu üçüncü-yoğunlukta biz hepimiz ayrı ayrı gibi görünüyoruz. Ben tüm bu insanlara bakıyorum. Biz hepimiz birbirimizden ayrıyız. Bir'liği anlamak çok zor.

P'taah: Sevgili varlık, yapmakta olduğunuz şey kendinizi geçişe hazırlamaktır ve sizin Bir'liği gerçekten hissedeceğiniz anlar olacak.

S: Bunu sabırsızlıkla bekliyorum.

P'taah: *(Çok yumuşak bir sesle:)* Gerçekten, biliyorum.

S: (K) P'taah, bu konuyla ilgili olarak: Bir gün, nereden gelmiş olduğumu hatırlayarak uyandım. Zaman ve uzayın olmadığı bir yerden geldiğimin farkındaydım, ve bunu sözcüklerle izah edemem. Sadece bir duygu vardı, ve o duyguyu hatırlıyorum.

P'taah: Bu çok geçerli, sevgili dost, çünkü sizin geldiğiniz o uçsuz bucaksızlık, tümüyle zaman ve uzay ötesidir, BEN denilen, TANRI denilen vorteks, ve sizin döneceğiniz yer işte orasıdır. Ama yine de, hiç kuşkusuz, sizler hepiniz zaten oradasınız -paradoks da budur.

S: (E) Buna daha da açıklık getirmek üzere: her

şey enerji midir? Hepsi bu mudur?

P'taah: Evet.

S: Öyleyse her şey o belli frekanstaki enerji değişim-dönüşümüdür.

P'taah: Herhangi frekanstaki.

S: Bizler bile mi?

P'taah: Elbette.

S: Kimliğimizi, duyguyu ve hissettiğimiz diğer her şeyi bundan nasıl elde ediyoruz?

P'taah: O sadece bir enerjidir, o bu zaman içinde, ölçülemez olan ve ölçülemeyen bir enerjidir. Bakın, sizin fizikçilerinizin hiç bilmedikleri birçok enerji formu vardır. Diyebilirsiniz ki Tanrı enerjidir. Her şey enerjidir.

S: Yani, canımız bir enerji midir?

P'taah: Evet.

S: Yani, canımız bir enerji taşıyıcısı ve ruhumuz enerjidir.

P'taah: Doğru.

S: Ruh nedir, özel bir enerji mi?

P'taah: Hepsi özel enerjidir, çünkü hepsi Tanrı'dan, Tüm-Varolan'dan, Kaynak'tandır. İşte bu yüzden gerçekten ayrılık yoktur. Yalnızca şu var ki onlara isimler koymak zorundasınız. Hepsini, her birini kendi küçük kutusu içine koymak zorundasınız.

S: Üçüncü-yoğunluk denilen de bundan ibarettir.

P'taah: Soru mu soruyorsunuz, yoksa görüş mü bildiriyorsunuz?

S: Görüş bildiriyorum.

P'taah: Tamam, devam edin.

S: Sanırım, yanıtını almayı daha içtenlikle istediğim bir soru sormam benim için daha geçerli olurdu.

Bu benim görmekte olduğum rüyalarla ilgili. Daima hapsolduğumu ve bu hapisten kurtulmaya çalıştığımı görüyorum.

P'taah: Ne kadar olağandışı, sevgili dost. *(Dinleyiciler gülüşürler.)*

S: Ve asla bunu tam başaramıyorum. Bunun "kendini kurban hissetme" ile ilgili olabileceğini anlayabiliyorum, fakat gündelik yaşamımda bunun kaynağı olduğundan kuşkulanabileceğim hiçbir şey göremiyorum. Benliğin BENLİK'ten ayrılığından gayrı herhangi bir şeyin.

P'taah: Siz sahiden günlük yaşamınızda, içinde tutsak kaldığınız ve ondan çıkıp kurtulmaya çalıştığınız hiçbir şey bulunmadığına inanmamı mı istiyorsunuz benden? Aman, sevgili dostum! *(Soruyu soran erkek güler.)* Öyleyse tamam, yanıt yeterli.

S: Evet, sanırım alacağım yanıttan fazlasıyla korktum.

P'taah: Siz yanıtı gayet iyi biliyorsunuz. Siz bedeninizin de tutsağısınız ve ondan kurtulmayı diliyorsunuz. Siz, kurtulmayı istediğiniz birçok şeyin tutsağısınız. Size, tutsaklığı süratle kucaklamanızı öneririm.

S: (K) Bu aslında bir başkasının sorusu, ama o bunu sormaktan çok korkuyordu: Her şey düzgün ve yolunda giderken, birden, haydi bakalım, bir araba kazası oluyor. Bu şeylerin hiç yoktan birdenbire ortaya çıkıvermesi hakkında bir yorumda bulunabilir misiniz?

P'taah: Harikulade bir birlikte-yaratım. Tam da güvenlikte olduğunuzu düşünürken. Tam da her şeyi toparladığınız ya da her şeyi iyice bildiğinizi düşündüğünüz zaman. Siz durup da, "Oh, bunun için ne yaptım?" demenizi sağlayacak

şeyler yaratmakta gerçekten çok beceriklisiniz. Ve gerçekten, her biriniz günbegün yaşantınızda her ne yapıyorsanız, bunlar sizin duygularınıza bakmanızı, tezahür ettirdiğiniz şeylere bakmanızı sağlamakta; inanç yapılarınızı, üst üste yer alan inanç tabakalarını göstermekte, ve duygusal tepkilerinizi fark ettirmekte, bunun için gerekli durumları yaratmaktadır. Her biriniz hayatınızın belli alanları hakkında sorular sorabilir, özellikle kazalar konusunu sorgulayabilir ve "bu ne anlama geliyor?" diyebilirsiniz. Bu hafta içinde sizin aranızda bir'den fazla kaza oldu. Sizin şöyle sormanız beklenir: "Bu nasıl bir duygu veriyor? Bu kaza ile ne yaratmış oluyorum?" Kaza yoktur, bunu hepiniz biliyorsunuz. Bu, anlayışınızı kılıflayıp örten tabakaları soymayı öğrenmek, anlayışa ulaşmak içindir. Ve sevgili dostlar, size şunu hatırlatalım ki bu öğrenimin böylesine ağır ve ciddi yollardan gerçekleşmesi gerekmiyor. Öyle vahim koşullar yaratmak zorunda değilsiniz. Bunu yürek hafifliği içinde neşeli bir yoldan gerçekleştirebilirsiniz. "Ciddi olmayan" dedikleri türden bir kaza geçirmek, kuşkusuz, sağlık için son derece tehlikeli olana tercih edilmelidir. Ne söylediğimi anlıyor musunuz? Hayatın ciddi olması murat olunmamıştır. Eh, ama siz ciddi olsun derseniz, benim için bir sorun yok. Ciddi durum da tamamen geçerlidir, sevgili dostlar.

S: (E) P'taah, farklı bir konu: Antarktika'nın bizim için, bu katta ve bu zamanda belli, özel bir anlamı var mı?

P'taah: Her iki kutbun da gezegeniniz için anlamı ve önemi vardır. Bunu bir başka celseye erteleyeceğiz, sevgili dost.

S: Bu benim için uygundur.

P'taah: Bu akşam için zaman doldu, ve vuku bulacak Yerküre değişikliklerinden konuştuğumuzda buna da değineceğiz.

S: Teşekkür ederim.

P'taah: İşte yine yolculuk zamanı. Bu gerçek bir veda değil. Sizi görmek sevinç verici ve gelecek seferki beraberliğimizi istekle bekleyeceğiz.

Bilinmelidir ki her şey Tanrı'dır. Hepsi bu, gerçekten. (*Dinleyiciler arasındaki bir erkeğe:*) Bu gece sessiz kaldınız, aziz dost. Ziyanı yok. Varlığınız gerçekten hissedildi. Sizi yine göreceğiz.

(*Ev sahibesine:*) Teşekkürler, sevgili kadın. *(Kayıt cihazını işleten ev sahibine:)* Teşekkürler, mühendis. Buna "yürekli iş" diyorlar. İçten teşekkürlerimizle.

Sizlerle olmak gerçek bir sevinç, ve biz şimdiden, sizlerle çok yakında yeniden buluşmanın heyecanı içindeyiz. Kendinizi kutsayın, çünkü siz gerçekten, evrenlere ışık yayan parlaklığın bir yansımasısınız. Ve bizler o parlaklığın karşısında huşu içindeyiz, ve siz çok yakında gerçekten BEN OLAN TANRI olduğunuzu bileceksiniz. Sizden sadece biraz sabır göstermenizi istiyoruz. Hepinizi seviyorum. İyi akşamlar.

Bölüm 9

DOKUZUNCU CELSE

23 Ekim 1991

P'taah: İyi akşamlar, aziz dostlar.

Dinleyiciler: İyi akşamlar, P'taah.

P'taah: Hepiniz nasılsınız bu akşam?

(Dinleyiciler olumlu yanıt verirler.)

P'taah: Demek ki aramızda birçok yeni yüz var. Bu gerçekten, bu gezegenin insanlarının bilinç uyanışında belli bir olgunluk noktasına ulaşıldığının bir göstergesidir. *(Bu akşamki celseye yirmi yeni kişinin katılmış olması nedeniyle, P'taah önce biraz "zemin hazırlama" çalışması yapma gereği duyar ve kısaca şu özetlemeyi yapar:)*

Bugünlerde sizlerle titreşim frekansları hakkında -ki hepiniz o'sunuz- konuştuk. Siz aslında enerjisiniz. Sizlerle daha yüksek titreşimler hakkında konuşuyorduk. Size, daha yüksek titreşimin daha yüksek kademeyle bir ilgisi olmadığını, hiyerarşi ile bir ilgisi olmadığını söylemiştik, ve bu akşam öncelikle bu konuda biraz konuşmak istiyoruz. Sizin sosyal yapınız hiyerarşik bir düzendir. Yani, sizin hükümetlerinizde, toplumunuzda, aslında sosyo-ekonomik yapınız içinde her zaman hiyerarşi mevcuttur. Bu sizin toplumunuzda çeşitli formlar alır. Bir eğitim hiyerarşisi vardır, ekonomi alanında bir hiyerarşi vardır, hükümetinizde güçlü mevkilerde

bulunanların, aslında sizin gündelik yaşamlarınızı yasalarla yoğurup şekillendirenlerin oynadıkları muazzam iktidar oyunları vardır. Ve sizlere, Yeni Çağ denilen harekete katılanlarınıza gelince, orada da yine hiyerarşi vardır, aziz dostlar, çünkü hepiniz -içinizden- çevrenizdeki spiritüeller kadar ilerlemiş olmadığınızı, onlar kadar çok bilmediğinizi düşünüyorsunuz. Ama bakın, spiritualite alanında -ve sizler hepiniz spiritüel varlıklar olduğunuza göre- gerçekten hiyerarşi yoktur.

İster insan formunda olsunlar, ister medyum aracılığıyla konuşsunlar, benim gibilerini guru, peygamber olarak gören bazıları vardır. Ve bunlar, çoğu zaman, o varlıklara karşı tapınmaya benzer bir eğilim gösterirler. Fakat sevgili dostlar, ben sizler gibiyim, çünkü bizler hepimiz Tüm-Varolan'ın ifadeleriyiz. Rütbe yoktur. Olabilir ki siz benim -ya da aslında sizin öğretmeniniz olan başka herhangi birinin- bir heykel kaidesi üstüne yerleştirilmesi gerektiğini düşünebilirsiniz. Ama, bu böyle değildir. Çünkü siz benim için büyük bir öğrenim oluşturmaktasınız. Sizinle birlikte yaptığımız şey bir enerjiyi paylaşmaktır. Gerçi, benim gibi birçoklarının, bilinç genişlemesine yardımcı olmak üzere geldikleri doğrudur, fakat aziz dostlar, sizler yalnızca bilinç değilsiniz. Sizler, bu realite boyutunu deneyimlemeyi, ve morfojenik rezonans halinde -ki bu insanlığın ortak bilincidir- bu zamanda ve gezegeninizdeki geçmiş deneyimlerinizde gerçek kimliğinizi unutmayı seçmiş olan yüce spiritüel varlıklarsınız, hepsi bu. Bu bedeniniz ve bu zamandaki varoluşunuz gerçekten sizin yüceliğinizin bir tek fasetinden ibarettir. Sizin kendinizi kaybetmiş olduğunuzu biliyoruz. Ne yapacağınızı ve gerçekten nasıl yapacağınızı bilmiyorsunuz, ve biz de hep diyoruz ki yapılacak bir şey yok, çünkü bu zamanda sizin öğrenmekte olduğunuz, insan VARLIK haline gelmeyi, insan OLMAYI öğrenmektir. Şimdi'de *olmayı*, her bir an içinde *ol-*

mayı, o anı dolu dolu yaşamayı öğrenmek. O her bir andan pırıl pırıl geleceğinizi yaratmak için geçmişin zincirlerini fırlatıp atasınız diye. Bu bakımdan, hiçbir hiyerarşi yoktur, ve bu zamanda yaptığınız şey, kendi gücünüzün, kendi özgür efendiliğinizin bilincine varmaktır, ki bir daha asla, duygusal esenliğiniz ve öğreniminiz için bir başkasına muhtaç ve bağımlı olmayasınız diye. Çünkü, gerçekten, her birinizin bağrında tüm evrenlerin bilgisi vardır. Görüyorsunuz ya, sevgili dostlar, bu daima dönüp dolaşıp aynı şeye geliyor. *Kendi* iç bilişinize ulaştıkça, çiçek açmaya başladıkça, anlayacaksınız ki kendinizi sevdiğiniz, kendinizi onurlandırdığınız zaman Tanrısallığı -Tüm Varolan'ı, Yüce Kaynağı- seviyor, onurlandırıyorsunuz. Böyle yapmakla siz kendinizden o sevgi ışığını, her şeyi değiştirecek olan o tanrısal kıvılcımı, evrenler boyunca yankılanacak olanı yansıtacaksınız. Size daha önce de söyledik, insanlığın en dipte yatan durumlarından biri de değersizlik, layık olmama korkusudur. Bu, hepinizin üzerinde derince düşünmeniz gereken bir şeydir, çünkü siz değerli olmadığınıza inandıkça, günbegün yaşantınızda bu değersizlik halini tezahür ettirirsiniz. Anlayınız ki siz her şeye layıksınız, çünkü *varsınız,* çünkü Tanrı, Tanrı/Tanrıça, Tüm-Varolan dışında mevcut olan hiçbir şey yoktur. Her şey Tanrı soluğu ile doygun haldeyken, hiyerarşi nasıl olabilir?

Siz değerlisiniz, çünkü *varsınız.* Hiç kimse sizden daha yüksek değildir. Biz daha yüksek titreşim frekanslarından söz ederken, teknolojik bağlamda konuşuyoruz, hepsi bu. Biz daha yüksek frekanslardan söz ettiğimiz zaman, "yukarılara doğru yükselen" bir hiyerarşi düşüneceğiniz yerde, sadece, tüm galaksilerden, aslında Tüm-Varolan'dan bilgi ve enerji toplayan "daha geniş" antenleri hayal edebilirsiniz. Yani, bu antenler gitgide genişler, büyürler. Anlıyor musunuz? O antenler genişledikçe, biliş de artar, ve biliş arttıkça antenler de genişler. Bu bir sarmala benzetilebilir. Buna enerji denir,

ve sarmalın içinde vorteks vardır ve vorteks Tüm-Varolan 'dır. Bu gerçekten çok basittir.

Bu akşam sorulara daha erken başlayacağız, çünkü burada pek çok kişi var. Gönlünüzde ne sorular varsa, onları sorun. Hiçbir soru fazla önemsiz değildir. Eğer bu akşamki çalışma alanı dışında kalan bir soru olursa, o takdirde (kitabın devamlılığı için) onu bir başka zaman ele alırız. Kendinizi dışta bırakılmış hissetmeyin, çünkü eğer bir yanıta ihtiyacınız varsa, o zaman onu almanızı sağlamak üzere gerekli organizasyonu yapacağız. Şimdi, sevgili dost, sizin soracağınız bir soru var mı?

S: (E) Bir arkadaşın sorulmak üzere bana bıraktığı bir soru var. Gözlüklerimi bulmama izin verin lütfen. Beni hazırlıksız yakaladınız.

P'taah: *(Şakadan takılarak:)* Hayır.

S: Evet. Birinci soru şu: Bedenlerimizin yüzlerce yıl yaşayabilecek gibi plânlanmış olduğunu söylediniz. Sanırım bu hoşuma gider. O kadar uzun yaşamak için ne yapmam gerekir?

P'taah: Pekâlâ, gerekli olan şeylerden biri, sizin ölüm dediğiniz şeyin bir illüzyon olduğunu anlamaktır. Hiçbir şeyin sona ermediğini anlamaktır. Çünkü sizin fiziksel bedeninizi çıkarıp atmanız sizin bilincinizin de atıldığı anlamına gelmez. Her şeyde olduğu gibi, bu soru da çok katmanlı, çokboyutludur. Beden, yüzyıllarca dayanacak biçimde tasarlanmıştır. Sizin tarih-öncesi devirlerinizde de uzun süre bu böyleydi. Tarih kayıtlarında, insanların bu kadar uzun süre yaşayıp üredikleri yazılıdır. Diğer dünyalardaki insanlık, yani insanımsı varlıklar da bin yıla yakın bir süre yaşarlar. Şimdi, bedenleriniz hakkında neye inandığınız konusunda konuşalım: Siz inanırsınız ki yetmiş yılınızı tamamladığınız zaman işiniz bitmiştir. Yüz yaşını aşmış insanlardan hayret ve hayranlıkla söz edersiniz, fakat bu süre yüz yirmi yılı pek

aşmaz. O insanların çoğu, ücra köylerinde ve yörelerinde pek fazla haberleşme halinde değildir; onlar o kadar uzun yaşamanın "beklenen bir durum olmadığını" gerçekten anlamazlar. Şimdilerde, gezegeniniz üzerinde oldukça "normal" sayılan koşullarda, yani kentlerde yaşayanlarınız, bedenin topu topu seksen yıldan fazla dayanmaması gerektiğine inanmakla kalmayıp, onun olağanüstü bir stres içinde yaşaması gerektiğine de inanırsınız. Kendinize karşı yumuşak ve şefkatli olmanın ne demek olduğunu bilmezsiniz ve bedeninizde hastalık yaratırsınız, çünkü değişim-dönüşümün ne demek olduğunu anlamıyorsunuz -yani, acıyı ve ıstırabı vecit haline dönüştürmeyi. Ve böylece, beden potansiyelini hakkıyla değerlendirmeyi kendiniz için çok zor hale getiriyorsunuz. Bedeniniz büyük bir bütünlüğe ve dürüstlüğe sahiptir. Siz onun hakkında ve kendi hakkınızda neye inanıyorsanız, *o öyle olur*. Eğer "normal" sayılandan çok daha uzun bir süre yaşamak istiyorsanız, bedeninizi ve realite hakkındaki inanç yapınızı gözden geçirmelisiniz. Bunu anlamak için kendinizi kolektif bilinçten ayırabilir ve ileri adım atabilirsiniz. Bu aynı zamanda sizin ölüm dediğiniz şeyi kucaklamaktır. Çünkü sevgili dostlar, eğer ölümden korktuğunuz için hayatta kalmayı istiyorsanız -tahmin edin, ne olur?

S: İkinci soru: Avustralya kıtası özel bir bilince ya da enerjiye sahip midir? Eğer öyle ise o nedir, ve bunun amacı nedir?

P'taah: Elbette onun özel bir enerjisi vardır. Morfojenik rezonans hakkında daha önce konuşmuştuk. Kısa bir özet yapacağız. Her bir atom ve molekül kolektif bilince sahiptir; bu bilinçli farkındalığı olan bir enerjidir. O benzer her atom ve moleküle bağlantı içindedir. Örneğin, nasıl sizin bedeninizdeki atomlar ve moleküller hücreler oluşturmak üzere bir araya gelmişlerse, hücreler de öylece kendi benzerleri olan diğer her bir hücre ile rezonans halindedir. Hücreler, bede-

nin bir organını oluşturmak üzere birbirlerine bağlanırlar ve böylece o organ da diğer her bir organın belleğine ve bilgisine sahiptir. Hücreler ve organlar bir insan bedeni haline geldiklerinde, beden de diğer her bir insan bedeni ile rezonans halindedir. Görünmeyen bilinç içinde de bu böyledir. Siz bir aile içinde doğduğunuzda, o aile bir morfojenik veya kolektif rezonansa, frekansa sahiptir. Aile bir köyde, bir kasabada ya da bir kentte yaşamaktadır; ve o köyün, kasabanın veya kentin bütünü *kendi* rezonansına sahiptir. O kent bir ülke içinde yer alır ve o ülke *kendi* rezonansına, kendi "farkındalaşmış" bilincine sahiptir. Belli bir dine mensup olanlara gelince, o dinin de kendine ait bilinci vardır. Anlıyor musunuz? Böylece, Avustralya da gerçekten kendine özgü bir rezonansa sahiptir. Ve diğer her bir ülke de böyledir. Elbette, her bir kolektif rezonans insanlık denilen rezonansta bir araya gelir. Sizin Yerküreniz, yüce Tanrıçanız kendi "varlık" bilincine sahiptir. Yeryüzünde büyüyen her şey, her bir mineral, her bir kaya, her bir ağaç ve çiçek Tanrıça'yla ortak-yaşamsal bir rezonans halindedir.

Bu ülke gerçekten yüce, harikulade bir ruhtur. Çok kadimdir, elbette. Bu ülkenin, Avrupalılar'dan önce mevcut olan yerli halkı Tanrıça ile gerçekten harikulade bir ilişki içindeydi, ve tabii yıldızlarla ve yıldızların halkları ile de. O rezonans hâlâ sizlerle. Biliyor musunuz, sizin için Yerküre ile insan ilişkisini anlamak birçok insanın bunu anlayabilmesinden çok daha kolaydır. Burada doğmamış ve buraya gelmeyi seçmiş olanlarınız, bunu neden yaptınız dersiniz? Çünkü kalbinizde bu anlayışa ulaşmak için bir özlem duyuyordunuz. Sizin daha büyük varlığınız, daha büyük parçanız, içinizdeki bilgi sizi buraya getirmiştir; bu ister sizin tarafınızdan plânlanmış, ister "rastlantısal" olsun, sizi buraya getirmiştir, gönlünüzdeki özlemi doyurabilesiniz diye. Bu ülke, yaklaşmakta olan zaman içinde, Dünya'nın geçiş dö-

neminde büyük bir rol oynayacak. Ülkenizin bu bölgesinde* yaşayanlarınız gerçekten çok akıllılar. Çünkü burada gerçekten ince ve yumuşak bir enerji var, ve burada neredeyse, Atlantis devrinden önceki devre ait ormanları ve sonbaharı görürsünüz. Bu yumuşak, munis bir yerdir. Bu bir büyük şifa yurdudur. Buraya gelenler arasında pek çok yıldız insanı (uzaylı) vardır ve onlar hep gelmişlerdir. Şu halde, sevgili dostlar, sizi kutlarız. *(P'taah, soruyu sormuş olan erkeğe bakar:)* Sevgili dost, kendiniz için sormak istediğiniz bir soru var mı?

S: Evet, var. Ben, duygularımla temasa geçmekte, "duyguyu hissetmekte" zorluk çekiyorum.

P'taah: (*Şakacı*) Pekâlâ, eminim ki burada hiç kimse sizin neden söz ettiğinizi bilmiyor. Sadece siz değilsiniz, sevgili dost. Burada herkes bu sorunu yaşıyor, çünkü insanlık *hissetmemek* için programlanmış halde, çünkü "eğer hissedecek olursanız, öleceğinizi" sanırsınız. Yani, bu hal alışılmadık bir şey değildir. Şimdi, bir reçete mi istiyorsunuz, sevgili dost?

S: Evet.

P'taah: (*Hamamböcekleri ve yılanlarla başa çıkabilmek için bir reçete istemiş olan erkeği kastederek:*) Bizim sevgili reçetecimiz bu akşam burada değil, o da reçeteleri sever. Şimdi, duyguyu nasıl hissedeceksiniz? Birinci adım, uğraşmaya son vermektir. Kulağınıza aşina geliyor mu? Anladığımıza göre, sizin *olma* konusunda büyük zorluğunuz var, *yapma* konusunda değil.Yapılacak bir şey olmadığı zaman siz de paniğe kapılır mısınız? *(Şakacı bir tarzda:)* Başka kimse bunu normal bulmaz, öyle değil mi? Pekâlâ, size bir reçete vereceğiz, sevgili dost, o sükûn yerine gitmek için. Sanırım, size bir ağaç altında oturmanızın söylendiğinden söz etmiştiniz.

S: Evet.

* Sözü geçen daha geniş alan, tropikal Kuzey Queensland'dır. Konu edilen özel bölge ise Cairns ve Atherton Yaylaları civarında yer almaktadır.

P'taah: Pekâlâ, o halde öyle yapacaksınız. Her gün. Bir ağaç olması gerekmez; bu okyanus kıyısı da olabilir. Hepiniz için, Benliğinize zaman ayırmanız çok önemlidir. Size dışarı çıkıp meditasyon yapmak zorunda olduğunuzu söylemiyoruz. Birçokları diyecekler ki: "Fakat P'taah, bu çok iç sıkıcı." Biz de diyoruz ki, eğer sıkıcı ise yapmayın. Biz sizin kalbinizin şakımasına yol açan şeyler yapmanızı istiyoruz, sevinç içinde olmanızı, gülmenizi; fakat bu demek değildir ki kendinizi ihmal etmelisiniz. *(O erkeğe bir kez daha hitap ederek:)* Her gün, hiç olmazsa bir saat ayırın. Sizden oturup düşünceyi kesmenizi istemiyoruz. Sizin çıkıp bir yaprak, bir küçük hayvan, bir deniz kabuğu üzerinde konsantre olmanızı, ona bakmanızı istiyoruz, *(çok yumuşak bir sesle:)* ta ki Tanrı'yı keşfedinceye kadar. Ve size diyoruz ki, gerçekten kendinize bakmakta olduğunuzu kesinlikle bildiğinizde, o, duyguya yol açacak, ve o zaman siz onu kucaklayabilirsiniz, ve iyi şeyleri kucaklıyorken, kötü olanları kucaklamak daha kolay gelir. Bilinmelidir ki duygu duygudur, o sadece enerjidir; o iyi ya da kötü değildir. Onu öyle yapan yalnızca yargıdır. *(O erkeğin ertesi gün uzun bir yolculuğa çıkma plânından haberi olan P'taah şöyle devam eder:)* Şimdi gidiyorsunuz, yine gelmenizi diliyoruz. Her şey seçimledir, sevgili dost, ve yanlış karar diye bir şey yoktur, yanlış seçim yoktur, o sadece VAR 'dır. Anlıyor musunuz? İşte böyle, biz daha şimdiden sizi tekrar görmeyi bekliyoruz. *(P'taah'ın sesi çok yumuşak ve çok şefkatli bir ifade alır:)* Sizi seviyorum.

S: (K) Bize korkudan söz ettiniz. Son celse esnasında kuşku sözcüğünü kullandınız. O, korku ile aynı şey midir?

P'taah: Kuşku çoğu zaman pek de korku değildir. Arzuladığınız herhangi bir şeyi nasıl tezahür ettireceğiniz konusunda, demiştik ki, arzunuzu bilişle, yani duyguyla kucaklayın. Arzuladığınız şeyi düşündüğünüz ve duyguyla kucak-

ladığınız zaman, bu biliş içinde, arzunuz zaten gerçekleşmiştir. Kuşku olmaması koşuluyla. Şimdi, sizin kendi gücünüz hakkındaki kuşkunuz korkudan çok, bu konuda emin olmayışınızdan kaynaklanabilir; bu güvensizliğin mutlaka korku olması gerekmez. Bunu size şu şekilde ifade edebiliriz: biliyorsunuz ki siz her gün, arzuladığınız şeyleri tezahür ettirmektesiniz. Hayatınızda uyumsuz koşullar yarattığınız zaman, kendi hakkınızda, dünya ve insanlar hakkında neye inandığınıza bakmak gerekir. Sadece gelişigüzel düşüncelerden ötürü tezahür ettirdiğiniz şeylere dikkat etmenizi öneriyoruz. Kendi kendinize: "Aman Yarabbim, ne kadar güzel olurdu, eğer..." dediğiniz zaman, işte böyle düşündüğünüz zaman, siz durumun oluşunun duygusu içindesinizdir, sonra bu duygu ve düşünce bileşimini gönderirsiniz; ve şaşılacak bir şey, bu gerçekleşir! Ve şöyle dersiniz: "Daha az önce arzumun bu olduğunu söylüyordum, işte gerçekleşti, ne güzel şans," veya "ne güzel rastlantı." Ama, işte o ne şanstır, ne de rastlantı, bunu yaratmış olan sizsiniz, hatta ne yaptığınızı bile anlamadan. Bu durumlar olduğunda eğer o muhteşem kafanıza bunu kaydediyor olsanız, o zaman onların nasıl gerçekleştiğini hissetmeye başlayacaksınız. O zaman kendi realitenizi istediğiniz gibi şekillendirebileceksiniz. Çünkü bunun nasıl olduğunu anladığınız zaman, bunu *kuşku taşımadan* yapacaksınız. Kuşku, sizin kendi realitenizi şekillendirmedeki aczinize inanmanızdır. Yani, bunun her zaman mutlaka korku olması gerekmez, ama çoğu zaman olabilir. Bizim sözünü ettiğimiz o kuşku pek korku değildi. Anlıyor musunuz?

S: Evet, teşekkür ederim.

S: (E) İnsanın bolca fiziksel, duygusal ve psişik enerjiyi nasıl üretebileceğini bilmek isterdim.

P'taah: Bakın, enerji sınırlı (tükenebilir) miktarda bir şey değildir. Aslında o miktarca sonsuz ve tükenmez olandır.

O biraz da sevgi gibidir. Onun bolluğu da, sizin enerji hakkındaki, kendi yaratıcılığınız, ve sahip olduğunuz bolluk hakkındaki inanç yapınızla ilgilidir. Arzuladığınız her şeyin bir listesini yapmanızın sizin için iyi olacağını daha önce söylemiştik. Her sayfaya bir tanesini yazabilirsiniz. Sayfanın ortasından aşağı doğru bir çizgi çekip, bir yanına olumlu inançlarınızı, diğer yanına olumsuz inançlarınızı yazabilirsiniz. Fark edeceksiniz ki olumsuz anlamda inandıklarınızın çoğu, onlara inandığınızı bile bilmediğiniz şeylerdir. O inanç yapısına baktığınızda, bu o inancı geçersiz kılmak için değil, fakat o inancın size artık hizmet etmediğini anlamanız içindir. O zaman aklınızla doğru bildiğinize bakıp onu duygunuzla kucaklayabilirsiniz ve o zaman arzuladığınız herhangi türdeki sonsuz bir enerji haznesine sahip olduğunuzu göreceksiniz. Bu size yardımcı oluyor mu, sevgili dost?

S: Evet, olacağını düşünüyorum.

P'taah: Şimdi bir ara vereceğiz, bu geçiş sırasında iki dakika sessiz kalmanızı rica ediyoruz ve çok kısa bir süre sonra geri döneceğiz. Bedenlerinizi tazelendirirken bazı harika sorular da düşünebilirsiniz. Bu akşam gerçekten güzel bir ışık yaratmaktasınız. Sizi seyretmek sevinç verici.

S: (E) Siz gitmeden son bir soru, P'taah. Bizi nasıl görüyorsunuz? Auralarımızı görüyor musunuz?

P'taah: Elbette. O sadece enerjidir. Sizler de auraları görebilirsiniz. Aslında bu odadaki bazıları görüyorlar. Fakat aziz dostum, emin olun, ben sizin fiziksel bedeninizi de görüyorum. O da çok güzel.

S: Teşekkür ederim.

P'taah: Biliyor musunuz ki sizler *hepiniz* çok güzel fiziksel bedenlere sahipsiniz? Hepiniz çok çok güzelsiniz. (*Şakacı:*) Tabii, benim kadar değil; fakat çok güzel. (*Gülüşmeler.*) Size takılmak istedim. Bir seferinde ben harika bir grup insanla beraberken dedim ki, "Eğer ben burada medyu-

mun değil de kendi bedenimin içinde olsaydım, ne kadar güzel olduğunuzu size göstermek için bir ışık gösterisi yapardım." Bunun üzerine odadaki bir dost şöyle dedi: "Fakat, sevgili P'taah, sonra onlar yeşil pullar hakkında ne derlerdi?" *(Kahkahalar.)* Ben de dedim ki: "Merak etmeyin, dostum, ışığın parlaklığından pulları göremezlerdi." *(Yine kahkahalar.)* Ve işte böylece, sevgili dostlar, bütün o hayal ürünü pullarınızla sizler gerçekte kendi ışığınız içinde pırıl pırılsınız.

(Aradan sonra:)

P'taah: Ve şimdi sevgili varlıklar, yolculuğumuza devam edelim. Sorular?

S: (K) Bu gece bir mavi Ay var, ve bizim birçok kültürümüzde Ay dişi enerji için özel bir anlam ve önem taşır. Acaba bu konuda, bizim bildiğimiz normal, bilimsel şeylerden farklı bir şeyler söyleyebilir miydiniz?

P'taah: Pekâlâ. Şimdi, biliyorsunuz ki kimi kültürlerinizde Ay erkek enerji olarak kabul edilir. Ancak, kültürlerinizin çoğunda da Güneş erkek enerji ya da pozitif enerji olarak kabul edilir, ve bu çok doğrudur, çünkü Güneş çıktığında çiçeklenme yaratır. Adeta diyebilirsiniz ki, Güneş sizin gezegeninizin bitkilerini dölleyendir. Buna karşın birçok kültürde Ay dişi enerji -negatif enerji- olarak kabul edilir. Biz pozitif/negatif dediğimizde burada iyi veya kötü söz konusu değildir, sadece zıt kutbiyet vardır. Ay gerçekten, sizin Güneş 'in yumuşak yanı diyeceğiniz bir durumdadır. Ay gelgit olaylarını yaratır. Ay'a göre ekim yapan, Ay takvimi kullanan birçok kültür vardır. Böylece, Ay gezegeninizin kalp atışlarını düzenler. Gerçekten de, dişi enerji -ister erkek ister dişi cinsiyet içinde olsun- sezgisel olan, izin veren, alıp kabul edici olan bu sessiz enerji insanlığın kalp atışlarıdır. O yaratıcıdır, sezgiseldir. Sevgili dostlar, eğer bu farklı veçheler olmasaydı, siz de burada olmazdınız, çünkü insanlığın çiçeklenip gelişmesini sağlayan bu veçhelerdir. Gezgeninizde artık mev-

cut olmayan eski kültürler, eski uygarlıklar Ay'a, dişi enerjiye büyük saygı göstermişlerdir. Bu demek değildir ki biri diğerinden daha iyidir, çünkü tekrar, hem erkek hem dişi enerjiden *oluşan* insanlığa geliyoruz. Daha önce söylediğimiz gibi, insanlık -sonsuz uzun zamanlar, tüm bir kutsal devre* boyunca -erkek enerji ile hareket edegelmiştir. Biz şimdi bu çağın son devresi olarak adlandırılan bir zamana giriyoruz, ve bu demektir ki bir dengeleme olacak: İnsanlığın bu dönemde öğrenmekte olduğu şey, her birinizin içinde dişi enerjinin yükselmesine izin vermektir; sezgisel olana, alıp kabul edici olana izin vermektir -o harika tanrıçanız Ay'ın Dünyanız ile doğal devreler içinde uyum halinde oluşu gibi, çünkü bu zamanın insanı bunu unutmuş bulunuyor. İnsanlık bu tanrıça ile, Dünya ile uyum halinde değil. Böylece, siz kendinizi kabul ve tasdik etmenin ne olduğunu anladıkça, kabul etme, izin verme haline daha çok yaklaştıkça, öylece kendinizi her yönünüzle sevebilecek ve gezegeninizle uyum içine gireceksiniz. Siz uyum içine girdikçe ve gezegeniniz gelecek değişimlerden geçtikçe, o sizin zaman ve uzayınızın şimdi ötesinde bulunan evrenlerle farklı bir titreşim frekansında uyumlanacak. Bu sizin sorunuzu biraz olsun yanıtlıyor mu?

S: Evet. Siz daha önce John ile konuşurken, herhangi bir şey üzerinde bir saat boyunca derin düşünmekten söz etmiştiniz... Merak ediyorum, acaba Ay üzerinde bir saatlik bir tefekkür...

P'taah: Elbette. Size bir saat boyunca Güneş'e bakmanızı önermeyiz (*gülüşmeler*) fakat Ay'ın gümüşi güzelliğini seyretmek, onun üzerinde düşünmek ve onun sizin yüce bir yansımanız olduğunu bilmek... Ve aranızdaki erkekler için, oturup bu sükûnet dolu güzelliği seyrederken, kendi içinizdeki sakin ve uysal güzelliği tanımak iyi olur.

*P'taah ile yapılan çifte-karşılaştırma sonucu o, bu kutsal devrenin bizim "son günlerini" deneyimlediğimiz 50.000 yıllık bir süreyi kapsaması gerektiğini bildirdi.

S: Teşekkür ederim.

P'taah: Sorular?

S: (K) Bir yerlerde işitmiş ya da okumuş olmalıyım, sizin devirler boyunca sanatların ve el sanatlarının hamisi (koruyucu azizi) olduğunuzu... Bu doğru mu?

P'taah: Sevgili dost, ben olan, aslında birçok şeyle adlandırılagelmiştir. Fakat, nasıl her bir insan deneyiminin her bir veçhesi sizin bu küçük kişiliğiniz içinde kapsüllenmiş haldeyse, işte bu enerji de (*kendini kastederek*) sizinkiler kadar çok-boyutludur. Bizler farklı değiliz, sevgili dostlar, bizler siz olanın diğer fasetleriyiz. Bizler birbirimize daima tanrısal ifadenin çeşitliliğini ve yüceliğini yansıtmaktayız, çünkü siz de zaten o'sunuz.

S: (K) Sizin acı, direnç, enerji hakkında söylediklerinizi üzerinde düşünüyordum. Akışkanlık üzerinde düşünüyordum. Sanırım, çeşitli yerlerde bundan söz etmiştiniz. Bilim "katı" maddeden bahsederken, onun katı değil, akışkan olduğunu söylüyor, ve ben bizim tutumlarımızı düşünüyordum; tutumlara ne kadar az direnç gösterirsek, düşüncelerimizin titreşimi nasıl ise, beden titreşimlerimizin de öyle olacağı hakkında. Biz daha akışkan bir hale gelecek miyiz?

P'taah: Tabii.

S: Öyleyse, hayal ettiğimiz bazı şeyler, örneğin maddenin içinden geçmek gibi, veya...

P'taah: Sevgili dost, siz var olmayan hiçbir şeyi hayal edemezsiniz. Eğer hayal edebiliyorsanız, o VAR'dır. İşte evreninizin akışkan oluşu da böyledir. Sizde bir arzu oluştuğunda ve duyguyla kucaklanmış bu arzuyu, bu düşünceyi gönderdiğinizde, evreniniz sizin arzunuzu karşılamak üzere kendini yeniden düzenler. Bu büyük bir akışkanlık değil midir?

Elbette öyledir. Sizin katı bir kütle olarak düşündüğünüz Dünyanız gerçekte öyle değildir. Üstünde oturduğunuz zemin gerçek anlamda katı değildir. Madde, sizin düşünce ya da ışık olarak düşündüğünüz şeyin sadece daha düşük bir frekansından ibarettir. Hepsi bu. Dünyanız akışkandır. Nasıl ki tek bir realite yoksa, tek bir Dünya da yoktur. Ve kuşkusuz, onu somutlaştıran şey, sizin idrakinizin sınırlı kutularıdır. Siz giderek daha sınırsız hale geldikçe, idrakinizi sınırlayan somut kutuların duvarları da öylece yıkılıp gidecek, sınırsız hayalleri yaratmak üzere. Sizin galaksiler-arası yolculuklarınız işte zamanla böyle gerçekleşecektir.

S: (K) P'taah, bilincimizdeki değişim ile, herkesin çevresindeki ışıkları görmeye başlamamız çok uzun bir zaman alacak mı; bitkilerin etrafındaki ışığı ve ışığın kendisini? Zamanla onları görebilecek miyiz?

P'taah: Elbette. Bu ne kadar zaman alacak, biliyor musunuz? Göz açıp kapayıncaya kadar. Size söz veriyorum. Zaman hiç-zamandır (zamansızdır), biliyorsunuz. Süper-bilinç, o ele geçmez ideal. Sizi BENLİĞİNİZ'den ayıran tek şey sizin inancınızdır. Benliğin BENLİK'ten ayrılığının kalmadığı yerde, gerçekten geçiş (değişim) olacaktır. O bir örümcek ağı gibi ince bir perdeye benzer, bir küçük üfleme onu alıp götürür. Kimileriniz, onun nasıl bir şey olabileceğini bir an için olsun görmüştür, ama aslında hepiniz *zaten biliyorsunuz*, çünkü *zaten oradasınız*. Sevgili dostlar, hepiniz spiritüel üstatlar olmak için uğraşıp didiniyorsunuz, ama siz zaten öylesiniz. İkiye-bölünmüşlük hali de budur. Bu çok basit. Kendinizi olduğunuz gibi sevin. Bilin ki *siz tanrısınız*.. Hepsi bu. Sizler hepiniz, bu realite boyutunu *seçmiş* yüce spiritüel varlıklarsınız. Sizler Tanrı'nın düşüncesisiniz. Siz Tanrı'nın gülü koklayışısınız. Fiziksel realite içinde enkarne olduğunuz çok uzun zaman devirleri boyunca hayat denilen bu duyusal deneyimin yoğunluğu içinde öylesine yakalanıp hapsolmuş-

sunuz ki bu yüzden kim olduğunuzu unutmuşsunuz. Ama biliyor musunuz, bunu unutmuş olan yalnızca *sizsiniz*. Görünmeyen realitelerde bulunan milyonlarca varlık sizin kim olduğunuzu unutmadı, onlar üçüncü-yoğunluk insanlığının "ayrılığın olmadığı" âlemlere gelmesini bekliyorlar. Sizler kendi Tanrılığınızı bildiğinizde, fiziksel realiteyi bu kez bu bilişle deneyimleyeceksiniz. Ancak bu, farklı bir deneyim olacak, çünkü o, her bir atom ve molekülün kendi varlığının ışığını yaydığı daha yüksek bir titreşim frekansında olacak.

S: (E) P'taah...

P'taah: Buyrun, sevgili dost, bu kez o kadar sessiz değilsiniz.

S: Evet. Sorum şu: Hayatımda karşıma fırsatlar çıktığında iki farklı yanımı görüyorum. Bir yanım korkuyor, diğeri ise genişleme ve büyüme arzusu duyuyor. Bu iki tarafla başedebilmekte zorluk çekiyorum; hangi yola gideceğim hakkında doğru karara varmakta, doğru tutumu bulmakta zorlanıyorum.

P'taah: Şimdi, buna inanmak bana çok zor geliyor. (*Gülüşmeler.*) Yani, bir tarafta genişlemek için heyecan ve arzu var, bir tarafta da buna izin verme korkusu var, ha?

S: Bu sadece izin verme korkusu değil. Bu ölüm korkusu gibi görünüyor.

P'taah: Doğru, sizin deyiminizle, ölüm nihai izin veriştir (bırakıştır), öyle değil mi?

S: Evet.

P'taah: Eh, burada başka hiç kimse bunu anlayamaz. *(Kahkahalar.)* Pekâlâ, bu üçüncü-yoğunlukta sadece iki şey vardır: korku ve sevgi. Hepsi bu. Sevgi ifadesi olmayan herhangi şey korku ifadesidir. Peki, kararı nasıl vermeli? Daha önce de söyledik, yanlış karar diye bir şey yoktur. Siz eğer korkuyu seçerseniz, bu pekâlâdır; çünkü sevgili dostlar, ku-

caklamadığınız şeyi tekrar tezahür ettirirsiniz; tekrar, tekrar ve tekrar, ta ki kucaklayıncaya kadar. Bunu fark etmiş olmanız sizin yolun yarısını geçmiş olduğunuz anlamına gelir. Bu sizin için teselli verici bir düşünce olur mu? Şimdi, biz buna birçok kez yanıt verdik, ve tekrar vereceğiz, çünkü sizin korkuyla nasıl başa çıkacağınızı anlamanız çok önemli.

Sorumluluk alın. Yargıyı hizaya getirin. Kafanızı çıkarıp koltuğunuzun altına alın ve *duyguyu hissedin.* Buna değişim-dönüşüm denir. Siz korku hakkında, herhangi bir şeyden korku duymanız hakkında büyük yargı içindesiniz; ve bunun farkındasınız, çünkü insanlık korkudan saklanmakta çok ustadır. Biz akılcı, rasyonel olmaktan söz ediyoruz. Bu konuda daha önce konuşmuştuk: Toplum sizin korkunuzu desteklediği zaman, "korkmanızı normal gördüğü" zaman, mesele yok. Şöyle düşünürsünüz: "Pekâlâ, mesele yok, onunla uğraşmak zorunda değilim." Elbette bu böyle değil. Korku sizin geçerli ve tanrısal bir parçanızdır ve onun kucaklanması gerekir. Onun geçerli olduğunun anlaşılması gerekir sadece, aksi halde o *var olmazdı.* Onu kucaklayıp ışığınızın içine almanız gerekir. Ve varlığınızın Tanrı/Tanrıça'sından daima, gerekli durumları en yumuşak biçimde tezahür ettirmenizi dileyin ki böylece onları kucaklayabilmeniz mümkün olsun. Çünkü sevgili dostlar, değişim yaratmanın tek yolu kucaklamaktır. Siz korkuyu kucakladığınız zaman, her seferinde bir adım atarsınız, böylece gitgide daha çok genişleme yaratırsınız. Anlaşılıyor ki sınırlı inanç yapıları dışına adım atmak, "sonuç"un ne olacağını bilemeden boşluğa atlamak size çoğu kez zor geliyor. Çünkü siz *gerçekten* güvenli bir evrende yaşadığınızı anlamıyorsunuz; bolluk dolu, hayırlı, coşkuyla yaratıcı, büyük bir bütünlüğe sahip bir evrende. Ve sizler gerçekte büyük sevinç, büyük bütünlük halindesiniz. Bedeninizin her bir hücresi yaratıcıdır, güçlüdür, BENLİĞİN büyük bütünlüğündendir. Bunun gerçekten güvenli bir evren oldu-

ğunu ve arzuladığınız şeyin yumuşak, kolay bir yoldan öğrenilsin diye uyum içinde gelebileceğini kendinize hatırlatmak size düşüyor. Sizler her zaman güvendesiniz, sevgili varlıklar, her zaman. *Hiçbir şey* size zarar veremez.

S: Peki, bu süreçte güvenme nedir? Her şeyin güvenli olduğuna güvenmek mi?

P'taah: Sevgili dost, BENLİĞE (Tanrı-Ben'e) güvenmeye ne dersiniz?

S: Evet, yani? *(Gülüşmeler.)*

P'taah: Bunun vaktinin geldiğini düşünmüyor musunuz?

S: Zaman zaman neye güvenmem gerektiğinden emin olamıyorum, ve onun aslında ne olduğundan.

P'taah: Size şunu söyleyeceğim: Bu noktaya kadar ilerlediniz. Olabilecek olan en kötü şey nedir? Öleceğiniz mi? Yok oluş mu? Biliyorsunuz, ölümün sadece bir geçiş olduğunu akli olarak ifade etmek kolaydır ve *(genç bir kızın başına dokunarak)* kimileri için bu çok uzak bir şey olarak görünür. Ama biliyor musunuz, siz ölüm korkusunu art arda birçok enkarnasyonda yaşamış bulunuyorsunuz. Bu sizin morfojenik rezonansınıza iyice kök salmış haldedir. Fakat siz onu yine de değiştirebilirsiniz, ve güvenli bir evrende bulunduğunuz duygusunu gitgide daha çok *hissettikçe*, güvenmek, iman etmek, korkuyla büzülmektense sevgi ile sıçramak daha ve daha kolay hale gelecek. Dönüşüme uğratılamayacak hiçbir şey yoktur. Ve gerçekten yanlış seçim diye bir şeyin olmadığını bilmek gerek. Bu rahatlık verici mi?

S: Bu çok güzel.

P'taah: Gerçekten, sevgili dost.

S: (E) Bizler hepimiz bilincimizi genişletme sürecinden geçerken, gelecek enkarnasyonlarımıza ne olur, yani nerede, ne zaman ve nasıl bir beden formuna sa-

hip olacağımız gibi?

P'taah: Biliyorsunuz, aslında gelecek diye bir şey yoktur, yalnızca şimdi vardır. Bu uzay/zaman sürekliliği dışında, sizin geçmiş, şimdi, gelecek olarak kabul ettiğinizin hepsi aynı zamanda vuku bulmaktadır. Siz geçiş zamanına girdiğinizde, hepsi, her şey değişecek. Korkunun dönüşüme uğratılması hakkındaki anlayışınız gitgide arttıkça, siz öylece, geçmiş saydığınız hayatlarınızda değişimler yaratmakta ve gelecek hayatlarınızı hazırlamaktasınız. Görüyorsunuz ya, aslında ayrılık diye bir şey yoktur. Sadece VAR olan VAR 'dır. Ve böylece, insanlık, bitki ve hayvan âlemi ve gezegeniniz tümüyle dördüncü-yoğunluğa adım attığında, sizin geçmiş ve gelecek olarak algıladığınız her şey, sizinle birliktedir. Gerçekten.

S: Dördüncü-yoğunlukla neyi kastediyorsunuz, lütfen açıklar mısınız?

P'taah: Tabii. Aslında bu sadece bir isimden ibarettir. Şu "Yeni Çağ" hareketi içindeki herkes yoğunluklara numara vermekle meşgul. Ve sizin bildiğiniz tek yoğunluk bu olduğuna göre, ona ne isim verdiğiniz önemli değil. Ona dörtyüz-altmış-dördüncü yoğunluk diyebilirsiniz. Fakat bunun -bilimsel açıdan- ne anlama geldiğine gelince, bu, Dünya'nın ve üzerindeki insanlığın bir devresel değişim sürecine girdiğini anlatır, ki tüm şu "Yeni Çağ" konuları da bununla ilgilidir. Bu dönemde değişim için duyulan samimi arzu, ateşli bir özlem bunu yaratmaktadır. Anlayacağınız, bu devasa bir daire gibidir, onu siz istiyorsunuz, ve o olma yolundadır. Ona kavuşuyorsunuz. Ve bu değişim gerçekleşirken, titreşim frekansı, enerji -sizler hepiniz busunuz, enerji bir titreşim, bir frekanstır- daha yüksek bir frekansta titreşecek. Gitgide, durmadan artan bir hızla. Bilim adamlarınız ışığın en yüksek titreşimli yoğunluk olduğuna inanırlar. Madde en ağır yoğunluktur; yani sizin bir kaya dediğiniz, ya da Yerküreniz

en ağır yoğunluktadır. Sizin fiziksel terimlerinizle, en yüksek frekans olan saf düşünce ile en düşük frekans arasındaki fark bilinçtir. Maddeyi yaratan bilinçtir, maddeyi değiştiren de. Böylece, *sizin zamanınızla çok kısa bir süre içinde* gelecek olan bu dönemde Yerküre konum ve hal değiştirecek; insanlığın bilinci genişleyecek, genişleyecek ve o daha yüksek bir yoğunluğa ulaşacak, yani *insan bedeni hafifleyecek ve o ışık üretecek. Işık bedenler. Yerküre de ışık içinde yüzecek, çünkü daha önce de söylediğim gibi, her bir atom ve molekül kendi varlığından ışık yayacak.* İşte böylece, biz dördüncü yoğunluktan söz ederken, bu değişime girişten söz ediyoruz.

S: Şu halde, eğer doğru anlıyorsam, o zaman aslında endişelenecek hiçbir şey yok demektir. Yani, sonuçta her şey tam anlamıyla güzeldir.

P'taah: Pek sonuçta bile değil. Onu hemen şu anda çok güzel buluyoruz.

S: Yeterince iyi. Bunu kabul ediyorum.

P'taah: Çünkü, bakın, bir *gelecek* yoktur. Bu yüzden, her şeyin daha iyi hale gelmesini beklemenin de bir anlamı yok. Daha iyi hale gelmeyecek. Sizin "ne zaman" mutlu olacağınızı söylemenin bir anlamı yok. Gelecek yok, sevgili dostlar. Sadece, ŞİMDİ var. Siz, "şimdi" olan her bir an içinde yarınlarınızı inşa etmektesiniz, ve eğer yarınlarınızı, gelecek olan değişimlerin korku ve dehşetiyle inşa ediyorsanız neyi tezahür ettireceğinizi sanıyorsunuz? Neyi yaratacağınızı sanıyorsunuz?

S: Acı ve ıstırap.

P'taah: Doğru. Öyleyse, şu anda sizde olanın nefis bir güzellik olduğunu bilerek korkusuz olun. Siz enfes bir güzelliğe sahipsiniz. Siz tanrısal bir ifadesiniz. Her bir veçheniz. Her bir düşünceniz. Bu ŞİMDİ'dir, sevgili varlıklar. Bu ŞİMDİ'dir Başka hiçbir şey yoktur. Geçmişinizin prangalarını şu anda kucaklayarak, geleceğinizi sevinç ve kahkaha ile yarat-

mak gerek, güvenli bir evrende yaşadığınızı bilerek; hiçbir şeyin size zarar veremeyeceğini bilerek. Sizler özgür ve egemen varlıklarsınız.

S: (K) Eğer yargılamak suretiyle bir hastalık yaratmışsak, ve o hastalığa hangi yargımızın neden olduğunu -bilgi istememize rağmen- bilmiyorsak, o yargıyı nasıl gidereceğiz?

P'taah: O hastalığı ya da o olumsuzluğu sevebilirsiniz. Varlığınızın Tanrı/Tanrıça'sından o bilginin belli edilmesini isteyebilirsiniz, ve o size belli edilecektir. Bakın, hiçbir şey taşa yazılmış, yani değişmez değildir, ve o hastalığın yaratılmasına yol açmış olan her bir duyguyu bilinçle tanımlamak da gerekli değildir. Çünkü neden sadece tek bir duygu değildir, pek çoktur. Sizin ıstırabınız -ki bu daima sizin geçersiz kılmanızın acısıdır- tek bir durumdan kaynaklanmış değildir, o birçok durumun bileşiminden kaynaklanır. Her biri bir diğerinin üstüne inşa edilmiştir, öyle ki insanlık ıstırabın batağında kaybolmuştur ve iplikleri bulup çözmesi olanaksız hale gelmiştir. Bu her zaman böyle değildir, fakat çoğu zaman böyledir, ve bu da pekâlâdır. Bakın, hastalığı çok yargılarsınız ve hepiniz büyük bir çaresizlik içinde ondan kurtulmayı istersiniz. Ve siz geçersiz kılmaya çalıştığınız şeyi güçlendirmiş olursunuz. Çok karmaşık bir iş, öyle değil mi- Çiledeki her bir ipliği tanıyıp tanımlamak gerekmez. Sadece, bedendeki hastalığa acının, ıstırabın neden olduğunu kabul ve tasdik edin ama hastalığı geçersiz saymayın. Hastalık gerçekten geçerlidir ve o da tanrısal ifadedir. İçinde, kuşkusuz, o bilgelik incisinin bulunduğunu bilerek, onu da kucaklamak gerekir. Siz lotusu kucaklamadıkça, içindeki mücevheri meydana koyamayacaksınız. Ancak böyle şifayı gerçekleştirebilirsiniz. Orayı burayı kazarak, şunun ya da bunun altında küçük, önemsiz nedenler keşfetmek için uğraşmaya gerek yoktur; sadece onun var olduğunu ve ge-

çerli olduğunu kabul ve tasdik etmek yeter. Kendinizi sevmeye başladığınız zaman, ve kendinizle sevinç, barış ve uyum içinde olduğunuz zaman, işte o zaman her şey değişecek.

S: (K) Yıldız halklarının bu yöreye geldiklerini söylediniz. Biz onları...

P'taah: Ah, işte bunu bekliyorduk! (*Gülüşmeler.*)

S: Onlarla temas kurabilir miyiz, ve bunu nasıl yaparız?

P'taah: Bu mümkündür, muhtemeldir. Her şey olanaklı ve olasıdır. Zaten temas etmiş olmadığınızı nereden biliyorsunuz, sevgili dost?

S: Hatırlamıyorum. Bilinçli olarak, temas ettiğimi sanmıyorum.

P'taah: Pekâlâ. *(Şakacılıkla:)* İşte bunun için bana sahipsiniz. Şimdi, her şey uygun zamanı geldiğinde olur. *(Dikkatini, o hanımın yanında oturan bir erkeğe yönelterek:)* Öyle değil mi, aziz dost?

S: Kulağa yabancı gelmiyor.

P'taah: Siz ikinizin yan yana oturmanız ilginç. *(Dinleyiciler gülüşürler, çünkü her ikisinin de küresel değişimin gerçekleşmesini sabırsızlıkla bekledikleri bilinmektedir.)*

S: Birlikte-yaratma, sanırım.

P'taah: Her ikiniz de bir ışın-gemisi* içinde uzaya götürülmeyi özlemle istiyorsunuz, değil mi? Burada çoğunuz bu özlem içindesiniz. Ve bu pekâladır, bunu düşünmeniz sizin için hoş bir eğlence. Bununla birlikte, size şunu söyleyeceğim: Eğer bu sizin realitenizde gerçekleşmiş olsaydı, bu dönüşüme uğratılması gerekecek bir korkuya neden olabilirdi. Her şey uygun vaktinde olur. Biliyorsunuz, *başka dünyalara mensup kardeşlerinizle yüzyüze görüşmelerinizin olağan hale geleceği vakit artık çok yakınlaşıyor. Onlar sizi bekliyorlar.*

*Işın-gemisi: Pleiades ana-gemisi ile Dünya arasında sefer yapan taşıt.

Sevgili dostlar, bu akşam için vakit tamam. *(Bu akşamki toplantıya gelmek için uzun bir yol katetmiş ve celse sırasında uyuyup kalmış olan bir erkek dinleyiciye hitapla:)* Gelecek hafta bir daha deneyeceksiniz, dostum.

S: Evet, öyle yapacağım.

P'taah: Uykuya daldığınız için kendinizi yargılamayın. Biliyor musunuz, aslında hiçbir şey kaybetmiyorsunuz, burada, fiziksel bedeniniz içinde olsanız da, olmasanız da.

(Her zamanki gibi, P'taah ev sahiplerine teşekkür eder:) Güzel ev sahiplerimiz, hepimizin burada, bu huzur ve barış dolu yerde toplanmamıza izin verdiğiniz için sizlere gerçekten teşekkür ederiz. Biliyor musunuz, sizler -her biriniz- buradan giderken, bu birleşimden sonra, bu huzur ve barışı beraberinizde götürüyorsunuz. Siz yürek hafifliğini başka yerlerde bir araya geldiğiniz dostlarınıza götürüyorsunuz, ve şu anın duygusunu taşıyan enerjiyi çevrenize yayıyorsunuz. Ve siz kendi içinizdeki pek de uyumlu olmayan bir alana girdiğinizde, biraz zaman ayırıp -Ay ışığı ya da bir ağaç altında oturduğunuzda- bunun nasıl bir duygu olduğunu hatırlayın; ve bu sevinç, huzur, uyum, yürek hafifliği duygusunu yeniden tazeleyin, böylece yüreğinizdeki rahatsızlık kucaklanmış olsun. O aslında sizin ışığınızla kucaklanmış olacak ve sizin gerçek kimliğiniz yüce ve görkemlidir; ve sizi seviyoruz. Ama unutmayın, sevgili dostlar, bunların hiçbirinde katı bir ciddiyet talep edilmiyor. Sevinç ve kahkaha ile ilerleyin, eğlenin, çocukluğunuzda olduğu gibi yüreğiniz hafif olsun, hayranlık dolu olsun. Güzel Ay'ınıza ve güzel gezegeninize şükranlarınızı sunun. Bilin ki o gerçekte sizin bir yansımanızdır. İyi akşamlar.

Bölüm 10

ONUNCU CELSE

30 Ekim 1991

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar.

Dinleyiciler: İyi akşamlar, P'taah.

P'taah: *(Belli bir erkek dinleyiciye hitap ederek:)* İyi akşamlar, sihirbaz. Hoşgeldiniz. Kıtanızın bu kuzey yöresini nasıl buluyorsunuz?

S: Harikulade.

P'taah: Tabii, elbette. Ülkenizin bu bölgesi hakkında daha önce konuşmuştuk. Kendinizi bu yere getirmeniz son derece akıllıca bir iş. Bu harika yer büyük bir dişi enerji taşıyor, burası Tanrıça'nın bir yeri, burası gerçekten bir şifa yurdu -işte siz bunun için çok akıllısınız. Sizler bu yörede, kıtanızın bu kuzey bölgesinde yaşamayı seçtiğiniz için gerçekten büyük üstatlar olmalısınız; ki bu daha yüksek bir enerji arzusunun, insan *olmanın* bilişine ve dengesine ulaşma özleminin bir göstergesi olabilir. Kendi realitenizi bizzat yarattığınızı daha önce söylemiştik. O, arzu *(duygu)* tarafından kucaklanmış bir düşüncedir ki evren bu arzuyu karşılamak üzere kendisini yeniden düzenler. Sizler aslında en güçlüsünüz. Sizler, *kurbanlar değilsiniz, öyle olduğunuza kendiniz inanmadıkça;* ve sizin realitenizin temel yapısı sizin inançlarınızdır.

Şimdi, sizler art arda enkarnasyonlarla geldikçe, genel bir oyun plânını beraberinizde getirirsiniz. Bu demektir ki sizin yapacağınız şey, edindiğiniz deneyimlerinizi uyum içine sokmayı öğrenmektir ve her sefer, o daha geniş çerçeve içinde kendi realitenizi anbean yaratırsınız. İşte bunun için size, aslında geleceğin olmadığını, *yalnızca şimdi'nin var olduğunu* söyledik.

Sadece şimdiki an vardır, çünkü her bir şimdiki anın bütününden siz bir sonraki şimdi olan anınızı yaratırsınız. Geçmişinizin prangalarına tutunduğunuz, geçmişinizde yaşadığınız zaman ve *geleceğinizden bir şeyler bekleyip dururken,* şimdi'yi, şimdinizi tümüyle unutuyorsunuz. Kendinizi kurban olmuş gibi hissetmeniz, yaşam koşullarınızın kontrolünü yitirmiş gibi hissetmeniz işte bu yüzdendir.

Bu büyük değişim çağında, gezegeninizin ve tabii, galaksilerin de, devresel değişimleriyle ve insanlık bilincindeki değişimle siz geçişi, mümkün olan en kolay yoldan yaratabilirsiniz. Sizin geçmişiniz üzerinde düşünüp taşınarak, ve korkunç durumların gelecekte sizi vurmasını bekleyerek oturmanıza gerek yoktur. Burada bulunanlarınız buradadırlar, çünkü bu yöre Tanrıça enerjisi ağırlıklıdır; o, eğer bunu arzu ediyorsanız -aslında ruh düzeyinde bunu arzuluyorsanız- dişi enerjinizin çiçeklenmesine ve böylece geçişin kolay olmasına yardım edecektir. Çünkü, sevgili dostlar, geçiş'in aslı ve esası dengeden ibarettir. Tarihinizin bu döneminde insanlık -gerek erkek gerekse kadın cinsi- erkek enerjiyle çalışıyordu. Şimdi, Tanrıça enerjisinin kadın ve erkekte korkusuzca ileri çıkmasının, tüm insanlığın alıcı, kabul edici, izin verici, sezgisel, yaratıcı niteliğini -akıl ile dengelenmiş olarak- tezahür ettirmesinin artık vaktidir. Böylece, siz dişi niteliği nasıl genişleteceğinizi öğrenmektesiniz. Aranızdaki kadınlar çoğu zaman kendilerinin gerçekten dişi, kadınsı olduklarına inanırlar. Ve kuşkusuz, sizler harikulade bir bi-

çimde kadınsı görünüyorsunuz; ama bakın, kadınlık tarihi - sizin tarihinizin bu döneminde- boyun eğdirilmeye karşı verilen bir mücadele tarihidir, ve her ne zaman hayatta kalmak, varlığını sürdürmek üzere verilen bir mücadele varsa, ona erkek enerji denir. Biliyorsunuz, çok yakın bir geçmişte, *kadın özgürlüğü* adıyla anılan bir başkaldırı hareketi olmuştu. Bu hareket sonucunda sadece bu konudaki sıkı yasalar kaldırıldı ya da yumuşatıldı. Görüyorsunuz ya, eşitlik adına savaşan o sevgili varlıklar erkeksi güç için savaşmaktaydılar. Erkekler dişi güçten müthiş korkuyorlardı. Sizin kültürünüzde, dişi enerjiye ait olan her ne varsa ezilip tahrip edilmişti; o, hepinizin bildiği gibi, Ay'ın karanlık yüzüydü. Erkekler, içlerindeki dişi enerjinin bastırılmasından ve gemlenmesinden kaynaklanan suçluluk duygusunun doğurduğu kalp kırıklığından ötürü acı çekmekteydiler. İzin vermek, ha? İzin vermek. Ve böylece, bu değişim zamanında, dişi ifadeye izin vermemekle ün yapmış olan bu yer, sizin ülkeniz ve kıtanız bu konuda inisiyatif alabilir ve öncü olabilir. Çünkü gerçekten, öncülük bu ülke için olası bir realitedir.

Daha önce de söylediğimiz gibi, sizler hepiniz değişimlere tanık olmak ve yardım etmek için bu zamanda bu gezegende enkarne oldunuz. Ve biz, bu ülkenin morfojenik enerjisini okuduğumuzdan, Avustralyalılar'ın birçok bakımdan kendilerini geride bırakılmış gibi hissettiklerini biliyoruz. Sevgili varlıklar, bu böyle değildir. Siz geride bırakılmış olmadığınız gibi, aslında, bir ileri adım atıp, gezegeninizi aydınlatma gücüne de sahipsiniz. Burada bulunan her biriniz gönlünüzdeki alevi, ışık için duyduğunuz özlemi, samimi arzuyu tutuştururken, arzuladığınız şeyi yaratmaktasınız. Fakat biliyorsunuz, bütün bunlar sizinle başlar. Tek tek her birinizle ve hepinizle! Öyleyse, sevgili dostlar, yine dönüp dolaşıp o aynı eski iç sıkıcı öyküye geliyoruz: siz, gerçekten evreninizin merkezî güneşisiniz. Ve siz her bir veçhenizin ışık ta-

rafından -ışığınız tarafından- kucaklanmasına izin verdikçe, öylece ruhunuzun arzusunu yerine getireceksiniz.

Şimdi, bu kez sorularla başlayacağız. Yine, burada çok kişisiniz, ve eğer sorularınız yoksa, pekâlâ, "kutlarız" diyeceğiz ve birazdan ayrılacağız *(Gülüşmeler.)*

.S: (E) P'taah, Avustralya'nın ve özellikle de bu Kuzey bölgesinin güvenli bir yer olduğunu söylemiştiniz. Bunu biraz daha ayrıntılı olarak açıklayabilir misiniz? Burası fiziksel bakımdan mı güvenlidir, yoksa bu enerjinin çoğu bu yöreye uygulandığı için mi?

P'taah: Sevgili dost, güvenli olmayan hiçbir yer yoktur. Siz güvenli bir evrende yaşıyorsunuz, bunu bilseniz de, bilmeseniz de. Yani, bunu iyice açıklığa kavuşturalım. Geçmiş yıllarda, size güvende olmadığınızı söyleyen büyük ürkütme taktikleri kullanılmıştır. Siz Yerküre değişikliklerini kastediyorsunuz, değil mi?

S: Evet, öyle.

P'taah: Deprem, dev dalgalar, yanardağ patlamaları denilen Yerküre değişiklikleri gezegeniniz üzerinde şimdiden başlamış bulunuyor. Bu kesinlikle ürkünç bir şey değildir, kutlanması gereken bir şeydir bu, Tanrıça'nın uzanıp gerinmesi, yenilenmesi, hazırlanması olayıdır. Şimdi diyeceksiniz ki: "Peki, ama bu olaylarda yaşamlarını yitiren insanlar ne olacak, ve çiftçiliğin yapıldığı yerlerdeki sel felaketlerine ve ayrıca hastalıklara ne demeli?" Pekâlâ, gezegeniniz üzerinde birçok insan var, güvenliksiz bir evrende yaşadığına inanan, işte onlar bu karışıklıkları, bu sarsıntılı olayları deneyimlemek üzere buradalar. Ama, eğer siz gerçekten güçlü bir varlık olduğunuzu kalben biliyorsanız, o zaman bilirsiniz ki ölüm diye bir şey yoktur, o bir illüzyondur. Birçoğunuz "büyük olay"dan önce öleceğinizden ve dördüncü-yoğunluk realitesini deneyimleyemeyeceğinizden korkuyorsunuz. Pekâlâ, onu kaçırmayacaksınız. *Size söz veriyorum.*

Güvenliksiz yer diye bir şey yoktur. Eğer yaşadığınız ya da ziyaret ettiğiniz bir yörede bir tür âfet olursa, ve eğer siz içinizde denge haline, değişim sevincine, güvenlik bilgisine, hayatın sadece sağ kalmaktan daha fazla bir şey olduğu bilincine sahipseniz, sizin o olay yerinde olmayacağınızı göreceksiniz, o âfet ne denli büyük olursa olsun. Bu böyledir. Âfet de aslında büyük bir fırsattır, bu Tanrıça'ya tanık olmaktır, bu her birinizin içindeki Tanrıça'nın bir yansımasıdır. Çünkü, siz *Tanrı/Tanrıça'sınız*, Tüm-Varolan'ın yansımalarısınız. O yukarıda bir yerde oturan sakallı "yaşlı Tanrı" imgesini aklen reddediyor olsanız da, sizin kültürünüzde, Kaynağın, Tüm-Varolan'ın dengeli bir parçası olan Tanrıça enerjisi, dişi enerji çoğunuz tarafından daima yadsınmıştır. Siz gerçek kimliğinizin tezahürüne daha ve daha çok izin verdikçe, öylece Tanrıça da ortaya çıkacak.

S: (K) Şimdi gelmekte olan değişimler konusunda, bu grubun bilinci bu değişime nasıl yardımcı olacak?

P'taah: Sizler tecrit edilmiş, yalıtılmış halde değilsiniz, ve herhangi bir grup insan, herhangi bir nedenle bir araya geldiğinde, en uzak galaksilere ulaşabilecek enerji bantları yaratır. Siz ayrı ayrı değilsiniz. Elbette, değişime yardımcı oluyorsunuz, bu hepinizin arzu ettiği şeydir. Bakın, yalıtılmış olmadığını gerçekten anlamak insanlık için çok zordur. Sizin bir fiziksel bedeniniz olduğu, ve onun başka fiziksel bedenlerden ayrı olduğu doğrudur, onları birleştirmek için girişilen bir sürü uğraşma didinmelere rağmen. *(Gülüşmeler.)* Fiziksel bedeninizin bittiği yerde siz bitmiş olmazsınız. Siz bitmezsiniz -size bir son yoktur. Zaman zaman bunu düşünmeniz gerekir, sevgili dostlar. Siz bedeninize dokunabilirsiniz, özellikle eller ve ayaklar gibi uzantılara, ve şöyle diyebilirsiniz: "Ben burada bitmiyorum." Ve böyle yaparken, her bitkiye, her hayvana, her insana ve orada olmayan birçoklarına -fiziksel bedenleri olsun ya da olmasın- dokunduğunuzu

simgelemek üzere kollarınızı yukarı ve yana doğru genişçe açabilirsiniz. Bilin ki siz bütün realite boyutlarından, olası realitelerden geçerek sonsuzluğa uzanıyorsunuz. Siz aslında en kuvvetlisiniz, bunu bilin. Ve çok güzelsiniz.

S: (E) Bu tabloda uzaylı kardeşlerimiz nasıl yer alıyor, gelecek değişimlerle ilgili olarak?

P'taah: Herkes kendi değişikliklerini deneyimleyecek. Ama bakın, sizin zamanınızda çok uzun devirler boyunca *hiç* değişim olmadığını düşünmenizi istemiyoruz, çünkü sizin realitenizde her şey her an değişmektedir. Bu seferki değişimde biraz hayhuy (aşırı telaş) olmasının nedeni, çoğunuzun onun bir âfet halinde (kıyamet günü gibi) gerçekleşeceğine inanmanız ve insanların pek çoğunun da geride hiçbir şey kalmayacağına, insanların kendilerini ve gezegenlerini yok edeceklerine inanmalarıdır. Pekâlâ, olay bu şekilde olmayacak. Siz seçtiniz. Yıldız halkları da kendi gelişim ve değişimlerini geçiriyorlar, fakat biliyor musunuz, çoğu tarafından bu değişimler şimdiden biliniyor. Bu uzay/zaman sürekliliği dışında bulunan varlıkların çoğu için, bu onların çeşitli olası realitelerinde önceden neleri yaratmış olduklarını ve sizin neleri yaratmakta olduğunuzu biliştir. Bunun basit açıklamaları aştığını anlıyoruz. Ancak, bu konuyu sizin anlayabilmeniz için çok basit tutmayı ve böylece sözlerimizi sizin anlayış çerçeveniz içine sığdırabilmeyi arzulasak da, aynı zamanda sizin zaten bilen daha yüce yanınıza da hitap etmekteyiz. Size daha önce "zamansızlık"tan ve olası realitelerden söz etmiştik. O nedenle bu kez fazla ayrıntıya girmeyeceğiz. Fakat tüm bunları kendi bilinçlerinde gerçekten anlayan varlıklar vardır.

S: (E) Dünya gezegeni hakkında söylediklerinizin doğrultusunda -onun enerji olarak bir dişi prensip tezahür ettirdiği- Dünya gezegeninin dişi bir ruh prensibi olduğu doğru mudur?

P'taah: Doğrudur.

S: Ve Güneş Baba bir erkek prensip olmalı?

P'taah: Doğru.

S: O zaman, gezegendeki dişi prensibin başta gelen tezahürünün yaratma olması gerekiyor, öyle mi?

P'taah: Doğru.

S: Şu halde, güneş sistemimizde bir erkek/dişi enerjiler dengesi mevcut olmalı.

P'taah: Bu olacak. Bu, gelmekte olan değişimlerin bir parçasıdır. Ve insanlık, daha genişlemiş farkındalığa -genişlemiş bilince- böylece varacak, böylece istediği zaman Tanrıça enerjisine, dişi enerjiye, dişi prensibe -negatif güce- ulaşabilsin diye. Tüm insanlık, cinsiyetler her ne olursa olsun, bu izin ve kabul haline ulaşacak, böylece bu denge kurulacak. Anlıyor musunuz? Ve titreşim frekansında bir sıçrayış yaratan, işte bu kutbiyetlerin dengesidir.

S: (E) Erkek ve dişi enerjiler denge halinde olduğu zaman, bu şimdi olduğundan daha çok mutluluk yaratacak dersek, doğru olur mu?

P'taah: Sevgili dostum, daha az olamazdı. *(Dinleyenlerden hüzünlü gülüşler.)*

S: Diğer sorum şu: Bizim, başlangıcı ve sonu olmayan ezeli ve ebedi varlıklar olduğumuzu söyleyebilir miyiz?

P'taah: Elbette. Siz sonsuz olan tanrısallığın yansımalarısınız.

S: Teşekkürler.

S: (E) Gelmek üzere olan değişimlere yardımcı olmak için bizim yapabileceğimiz pratik bir şey var mı?

P'taah: Elbette. Kendinizi olduğunuz halinizle sevin.

Herhangi birinizden beklenen bundan ibarettir. *(Çok yumuşak bir sesle:)* Kendinizi olduğu gibi sevin. Bilmiyorum, bu size neden o kadar zor geliyor. Ben sizi olduğunuz gibi seviyorum.

S: (K) Yine doğal âfetlere ve ayrıca paralel realitelerimize geri dönecek olursak: Şimdi burada bulunuşumuz, ve ne geçmişimizin ne de geleceğimizin olmayışı, bizim gerçekte o âfetlerin de içinden geçip geldiğimizi kanıtlar, öyle mi?

P'taah: Doğru, aziz dost.

S: (E) Siz dişi ya da negatif enerjiden söz ettiniz. Ne erkek ne de dişi olan, nötr enerji diye bir şey var mıdır?

P'taah: Sevgili dost, buna mükemmel denge denir.

(Bu toplantılara yeni katılan bir başka erkek dinleyici:)

S: P'taah, bu toplantıları Kuranda'da* yaptığınız için teşekkürler. 1992 Ocak ayının onbirinde (11:11 Aktivasyonu) insanlık ailesi için büyük bir spiritüel mezuniyetin gerçekleşeceği hakkında birçok haber geliyor. Sizin perspektifinizden, sizce bu kesinlikle doğru bir tahmin midir, ve biz bunu bu şekilde desteklemeli miyiz?

P'taah: Doğrudur, fakat bu aslında öylesine büyük bir olay da değildir. O aslında son devrenin başlangıcıdır ve bu, genişlemeyi hızlandırıcı diyebileceğiniz bir armonik frekansa sahip ışığa endeksleniştir; frekans yükseltmek için. Bununla birlikte, şunu kesinlikle söyleyebiliriz: bunu kutlayın. Diyeceğiz ki bunu her gün kutlayın; ve elbette, bu tarihte pek çok insan bu değişimi enerjiyle desteklemek üzere toplanacak.

---

* P'taah celseleri, Kuranda köyünün yaklaşık 8 km. batısında yapılmaktadır. Avustralya yerlilerinin dilinde Kuranda, "Ruhların buluşma yeri" anlamına gelen bir sözcüktür.

Bu başlıbaşına harikulade bir şeydir ve onun içinde yer almak harikulade bir şey olacaktır. Bununla birlikte, sevgili dostlar, şunun da farkında olmalısınız ki birçok hokus-pokus vardır ve herkes "Fakat neyin doğru olduğunu nasıl bilebilirim?" diyecek. Biliyoruz ki belli bazı insanlar, "Eğer bu enerji değişiminde yer almayacak olursanız mutlaka sınıfta kalmaya mahkûmsunuz," anlamında şeyler söylüyorlar. Biz de diyeceğiz ki bu çok büyük bir abartmadır, belki de bir kuruntudur. Biliyorsunuz, insanlığı bir bilinç sıçramasına sevketmek üzere kullanılan ürkütme taktikleri aslında kendi ilkesine ters düşer. Anlıyor musunuz? Bir şeyin sizin için gerçek olup olmadığını bilmenizin yolu, sizin nasıl hissettiğinizdir. Barometre odur. O size nasıl geliyor? Ve sözler size ulaştığı zaman, siz "Bir dakika, bu benim kalbime *gerçek* gibi gelmiyor," dediğinizde, işte gerçek olan budur, yani sizin kalbinize *gerçek gibi gelmeyişi* doğru olandır. Yargı hakkında ve ayırt etme hakkında konuştuk. Siz neyin gerçek olduğunu daima bileceksiniz. *(Bu noktada P'taah bir ara verilmesini ister.)*

(Otuz dakikalık bir dinlenmeden sonra, dinleyiciler tekrar toplanırlar.)

P'taah: Sevgili dostlar, devam ediyoruz. Sorular?

S: (E) Size daha önce Kutuplar'ın önemi ve gelecek değişimlerle ilişkisi hakkında bir soru sormuştum.

P'taah: Doğru. Şimdi, bir sorunun daima birçok yanıtı vardır. İşte biz de Kutuplarınız'la ilgili olarak biraz şundan biraz bundan söz edeceğiz. Kuzey ve güney kutbu, sizin tarihinizde, boyutlar-arası geçiş kapıları olagelmiştir. Manyetik kutup. Bu sadece tek bir nokta değildir. O daima birbirleriyle teması sürdürmüş ve galaksiler-arası yolculuklar yapmak için bu geçitleri kullanagelmiş olan yıldız halkları ile iç-Dünya halkları için bir giriş kapısı gibidir. Değişimler sırasında, gezegeninizin elektromanyetik enerjisinde yer ve yön değiş-

meleri oldukça, bu geçitler de yer değiştiriyor. Yani -sadece kutuplarınız için değil, fakat gezegeninizdeki başka bölgeler için de- geçitlerin yerleri, fiziksel anlamda yeniden belirleniyor. Ve insanlığın bilinci genişledikçe bu geçitler de gitgide daha çok genişliyor. Sizin tarihiniz boyunca bu geçitlerden, başka uzay ve zaman boyutlarına yolculuk yapan insanlar olmuştur. Ve böylece, olacak olan şudur: fiziksel anlamda çok dar olan bölge gitgide genişleyecektir; bununla birlikte, bu giriş kapıları sadece fiziksel değildir. Denilebilir ki bu kapıların anahtarları sizin içinizde yatmaktadır. Bir Bermuda Üçgeni vardı. O artık işlemiyor. Ancak, gelecek yirmi yıl içinde bu kapı gitgide genişleyerek -değişimi belli edecek şekilde- Yerküre'yi çevreleyecek kadar büyüyecek. Şunu da söyleyeceğiz ki şimdiki halde sizin bilinciniz, gerçekte, kapılar gibi, bir yer işgal etmiyor ve bir zamanla sınırlı değil. O uzay ve zaman ötesidir, ve daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, sizin katı bir kütle olduğuna inandığınız gezegeniniz, gerçekte aynı yeri -fakat farklı zaman sürekliliklerinde- işgal eden birçok Yerküre'dir. Bilimkurgu edebiyatında anlatılan, bu geçitler içinde zamanda yolculuk denilen şey gerçeğe son derece uygundur, çünkü sizin zaman olarak algıladığınızın içinde yolculuk yapmak için kendi bilinç enerjinizle bu kapıları kullanabilirsiniz. *(Takılarak:)* Bu gece değil, sevgili dostlar.

S: Ne yazık.

P'taah: Fakat yine de, eğer gerçekten isterseniz, öyle olabilir.

S: (K) Bana öyle geliyor ki kendi duygu bedenimizi arındırarak, Yerküre'nin duygu bedeninin temizlenmesine de yardımcı oluyoruz.

P'taah: Elbette ki, sevgili dost.

S: Bu konuda ve gezegenin nasıl parçası olduğumuz hakkında biraz konuşur musunuz?

P'taah: Çünkü hiçbir şey birbirinden ayrı değildir. Ve sizin kendi dışınızda gibi algıladığınız her şey, size kendinizi yansıtan bir aynadan başka bir şey değildir, ve gezegeninizin üzerinde kaos ve yıkım denilen olaylar aslında insanlığın içindeki yıkımı yansıtmaktadır. *Ve siz kendinizi gitgide daha çok kabul edip geçerli kıldıkça, sevdikçe, sizin algılayışınıza göre kendi dışınızda bulunan her şey de öylece değişecek..* Siz her bir veçhenizi tanrısal ifade olarak kabul edip kucaklayabildikçe, aynaya bakabilir ve BEN OLAN TANRI'ya bakmakta olduğunuzu bilebilirsiniz, kendinize aşık olabilirsiniz ve böylece gezegen bu sevgiyi yansıtacaktır. Böylece, gezegen Lemurya* zamanından bu yana hiç bilinmemiş şekilde gelişip çiçeklenecektir.

S: (K) Son savaştan bu yana, elektromanyetik enerjinin işlevi, zamanda yolculuk, yeryüzünde vuku bulmuş pek çok şey hakkında gitgide artan bilgiler açıklanıyor. Örneğin, Philadelphia Deneyi gibi. Şimdi insanlar bu prensiplerle, dışsal olarak, makineler kullanarak uğraşıyorlar. Bilgimiz arttıkça, bunu makineler olmadan, sadece bilinç enerjimizle yapabilir miyiz?

P'taah: Elbette. Şimdi, farklı bir makine türü gelişecek, kristal teknolojisi ki bu sizin zamanınızda çok yakında ortaya çıkacak. Ama, daha önce de söylediğimiz gibi, kristal teknolojisi aynı zamanda muazzam bir büyüteçtir. Böylece, eğer düşünce gücüyle işleyen bu makineler ve enerjiler sizin atmosferinize salınacak olurlarsa, yani korku enerjisiyle harekete geçirilecek olurlarsa -ve biz diyeceğiz ki sevgi olmayan her şey korkudur, güç tutkusu da dahil olmak üzere, ki o zaten güçsüz olma korkusundan başka bir şey değildir- o zaman bu enerjiler sizin gezegeniniz üzerine salındıklarında, onlar sizin en çılgın rüyalarınızda bile görmediğiniz kadar

*Lemurya, Atlantis devrinden önce Pasifik'te, Hint Okyanusu bölgesinde var olmuş eski bir kıtadır ki Avustralya onun bir kalıntısıdır.

büyütülmüş olacaklar; o zaman, bu büyük bir yıkıma yol açabilir. İnsanlığın bilinçli enerjisi sevgi ve ışıkla eş-titreşime varıncaya dek bu teknolojinin ertelenmesi tercih edilir. Böylece, bu kristal teknolojisi sadece bu gezegende değil, fakat birçok evrende de enerjileri büyüteceğinden, bu büyüme bir sevinç, ışık, sevgi ve kahkaha tezahürü haline gelecek. Bilim adamlarınız bununla yıllardan beri oynuyorlar ve sizin bilimsel topluluklarınızda pek çok gizli bilgi mevcut. Yıldızhalkları birçok bilim adamınızla temas kurmuştur ve bu temas halen de sürdürülmektedir. *İnsanlığın uzaylılarla temas halinde bulunmadığı bir zaman asla olmamıştır* ve şimdi, gerçekten, gezegeninizde birçok uzaylı varlık vardır ve kendileri de bunun bilincindedirler.

S: (K) Pleiadesliler'in teknolojilerini bazı bilim adamlarımızla paylaştıkları söylenmiştir. Bu teknolojiyi paylaşanlar bilinç yönünden bizim böyle ilerlemelere henüz tam hazır olmadığımızı da biliyorlar mıydı?

P'taah: Elbette. Fakat insanlar bu teknolojinin büyük bir bölümünü kullanma yeteneğine henüz sahip değiller. Bu vakte kadar yapılan deneyler gerçekte çok basitti. Gelecek olan çok daha fazlası var.

S: Siz bizimle ne kadar çok şey paylaşıyor ve bilincimizi genişletmemize yardımcı oluyorsanız, benim teknolojiyi bilme isteğim de o kadar azalıyor. Bilmek, evet, fakat...

P'taah: Sevgili dost, bilmecenin parçaları hakkında duyulan merak karşı konulmaz bir şeydir ve bu pekâlâdır. O harika bir şeydir ve çok yaratıcıdır. Ancak, bir arada bulunduğumuz her akşam size söylediğim gibi: daima, daima o size geri döner. Siz *biliş haline* ulaşmıyorsanız -ki bu bilişin akıl ile, başınızın içindeki bilgisayarla hiçbir ilgisi yoktur, kalbinizin bilişidir bu- o zaman siz kim olduğunuz hakkında-

ki inanç yapılarınıza saplanıp kalmışsınızdır, direnişlerinize (izin vermemenize) saplanıp kalmışsınızdır. Her bir veçhenizin, her bir düşüncenizin, her bir eyleminizin deneyimlenecek bir tanrısal ifade olduğunu kabul etmeme haline saplanıp kalmışsınızdır. Acı ve ıstırabı yaratan sadece sizin yargınızdır, hepinizin kalp kırıklığı yüzünden ölmekte olmanızın nedeni sizin yargınızdır, sevgili varlıklar.

S: (E) Ben yeryüzündeki piramitler hakkında daha çok bilgi edinmek istiyorum. Okült, piramitler ve uzaydan gelenler arasında bir bağlantı olduğunu sanıyorum.

P'taah: Elbette.

S: Piramitlerden ne öğrenebiliriz?

P'taah: Aslında şu sıralarda hiçbir şey, çünkü o teknoloji insanlığın belleğinden silinmiş durumda. Belleğinizi canlandırmanızın yolu, genişlemiş bilinç haline ulaşmanızdır, o zaman gezegeninize ait tüm bilgi, gezegeninizin ve birçok evrenin tüm tarihi ortaya çıkacak. Biliyor musunuz, tekmil iş sizin şu gönül gücünüzde. Mesele aslında teknolojide değil. Mesele, aslında, bilmecenin bir araya getiremediğiniz parçalarında değil. Biz elbet ki hayali bilmece parçalarını kovalamanın zevkli ve heyecanlı olduğunu kabul ederiz -o çok eğlencelidir- ve bu konuda hiçbir yargı yoktur, sevgili dost. Bu harikulade bir arayıştır, fakat sizin ne yaptığınızın önemi yoktur- sadece nasıl *olduğunuzun* önemi vardır.

S: (K) Bu enkarnasyonumuzda, biz titreşimlerimizi, ölmemize gerek kalmayacak kadar yükseltebilir miyiz?

P'taah: Bu kesinlikle mümkündür.

S: Bu konuda biraz daha açıklama yapabilir misiniz?

P'taah: Fakat bu konuda daha önce konuşmuştuk. *Sizin*

bedeninizin o kadar çabuk ölmesinin tek nedeni onun ölmek zorunda olduğuna inanmanızdır. En dipte yatan neden budur. Sizler bedenlerinizi korumak için büyük bir çaba içindesiniz. Bedenlerinizin nasıl iyi işlemediği saplantısı içindesiniz. Kapabileceğiniz bütün o tohumlar (mikroplar) konusunda saplantınız var. Fakat siz kendiniz bir tohumsunuz. Gerçekten, sevgili varlıklar, siz çok-boyutlu evrenlerin bir makro-molekülüsünüz. İşte siz o'sunuz. Siz bir şey (mikrop) kapmazsınız. *Siz kurbanlar değilsiniz.* Normal ömürleri en az bin yıl olan başka yerlerdeki insan türleri ile kıyaslandığında siz gerçekten bebek sayılacak bir yaşta ölüyorsunuz. Böylece, eğer bedeninizi işler halde tutmayı gerçekten istiyorsanız, o zaman bedeniniz hakkındaki, bedeninizin içinde bulunduğu evren hakkındaki inancınızın ne olduğuna bakmanız gerekir; ve bu inanç yapısını insanlığın morfojenik rezonansı yaratır. Öyleyse bunun farkında olmak gerekir ve buna "hâkim olana karşı gelmek" denir. Fakat bu gerçekten olanaksız ve olasılık dışı bir şey değildir. Gezegeniniz üzerinde yüzlerce yıl yaşamış olanlar olduğu gibi, hiç beslenmeden harika bir biçimde hayatta kalmış olanlar da vardır.

S: (E) Bu deneyimin tüm maksadının bu deneyimlerin verdiği duyguları hissetmek olduğunu söylemiştiniz. Daha ne tür duyguları deneyimlemeye ihtiyacımız olduğunu bilmenin herhangi bir yolu var mıdır?

P'taah: Elbette. Yalnızca istemek gerek. Bakın, sizin kendi bilinciniz olarak kabul ettiğiniz ile sizin daha büyük parçanız olan bilinç arasında ayrılık, kopukluk yoktur. Gereken tek şey, o arzuyu göndermenizdir ve o gerçekleşir. *Fakat onun olmasına izin vermek gerek.*

S: (E) Burada, bu yörede bulunanlarımız, bir Lemuryalı tipi mevcudiyete ne ölçüde geri dönmüş bulunuyoruz?

P'taah: İnsanların kıtanızın bu bölgesine çekilmeleri ve

sizlerin şu anda yapmakta olduğunuz gibi bir grup enerjisi üretme işine çekilmeleri, sizin tarih devirleri öncesi büyük uygarlığınızm anısından kaynaklanmaktadır, yani Lemurya ve MU ana-gemisinin anısından. Ve böylece bu yöre, titreşimsel niteliği, yağmur ormanları ile, cangılları ile ve ormanlarında bitki örtüsünün altında, gölgeliklerdeki yumuşak, ılımlı enerjisi ile, gezegeninizin Lemurya zamanındaki halini çok anımsatmaktadır. O zamanlar gezegen büyük bir bulut örtüsü ile sarılıydı; ışık daima yumuşaktı, ve ısı şimdi buradakine ve bazı mevsimlerinize çok benzer haldeydi.

S: Demek oluyor ki biz aslında o uygarlığa katılmış olan ve bu enerjileri onarıp sağaltmak üzere geri dönen aynı ruhlarız

P'taah: Doğru. Sizin bir sorunuz mu var, sevgili kadın? Bu son soru olsun, çünkü medyumunuzun bedeni bu akşam gerilim içinde, bu yüzden onu yormak istemiyoruz.

S: Daha önce bize Lemurya zamanında yeryüzündeki çiçeklenişten (büyük gelişmeden) söz etmiştiniz. Ne oldu da çiçek kurudu ve öldü?

P'taah: Bu bir erkek enerji yükselişi idi. Fakat biliyorsunuz, bu konuda bir yargı yok. Bu bir deneyim idi. Herkes büyük Lemurya'nın ne idiği, büyük Atlantis'in ne idiği, gezegeninizin yıkımı ve insanlık tarihinin büyük dramı konularına kendisini kaptırmış halde. Fakat, sevgili dostlar, bu deneyim içindi, bunun nasıl bir duygu verdiğini hissetmek içindi; ve bu hâlâ öyledir.

Her insanın bağrında, tarih öncenizde gezegeninizde neler yapılmış olduğu hakkındaki derin keder yatmaktadır. Büyük suçluluk duygusu, ağır yargılar olmuştur ve birçoğu-

* Çeşitli kaynaklara göre (biri St. Germain'dir) MU bir kıta değil, bir ana-gemiydi, bu muazzam boyutlarda bir uzay gemisiydi. (Örneğin, P'taah Pleiades ana-gemisinin bizim en büyük kentlerimizden de daha büyük olduğunu belirtmiştir.) St.Germain'e göre, Lemurya kıtasında, MU'nun çevresinde bir kent ve tüm bir uygarlık kurulmuştu.

nuz geçmiş yaşam realitelerine ve tarih-öncesi realitelere kaçıp sığınmak arzusu içindedir. Fakat size söyleyeyim: Hiçbir şey, sizin bu anda yaratmakta olduğunuz şey kadar heyecan verici değildir. Öyleyse yargılamaya gerek yoktur. Gerekli olan, sizin, her nasıl olursa olsun, her yeni an'ı dolu dolu yaşama olağanüstü heyecanı için kendinizi bu zamanda ve bu yerde yaratmış olduğunuzu anlamanızdır, sevgili dostlar, ve kırık kalbinizi dönüşüme uğratacağınızı, böylece bütünlüğe ulaşacağınızı anlamanızdır. *Buna yuvaya dönüş denir.*

Sizleri çok seviyorum. Sizinle birlikte olmak daima onur ve sevinç vericidir. Sevgi ile ve her bir anınızı dolu dolu yaşayarak ilerleyin. *(P'taah ev sahiplerine teşekkür eder.)*

Sevgili varlıklar, sevinç ve kahkaha ile ilerleyin, en büyük uyumlayıcı odur. İyi akşamlar.

Bölüm 11

ONBİRİNCİ CELSE

6 Ekim 1991

P'taah: Sevgili dostlar, iyi akşamlar.

Dinleyiciler: İyi akşamlar, P'taah.

(P'taah, "Ben Olan Tanrı" adlı kitabı henüz piyasaya çıkmış olan Peter Erbe'ye doğru yürür.)

P'taah: Aziz dost, gerçekten kutlarız. O ortaya konulmuş bir emek eseri; aydınlatmak ve insanlığın kalbini alevlendirmek için.

Peter: Teşekkürler, P'taah.

(P'taah onun yüzüne bir süre sevgiyle bakar. Sonra topluluğa hitap eder:)

Sevgili dostlar, hoşgeldiniz. Tarihinizin bu zamanında, bilinç serüveninde bir ileri adım atan çoğunuz, zaman zaman, sanki gitgide büyüyüp artar görünen bir kaosla başedemediğinizi hissediyorsunuz. Ve baktığınız her yerde, daima daha büyük yıkımlar ve plânlanmakta olan daha da büyükleri var. Her yerde, gazetenizi açtığınız, televizyon seyrettiğiniz veya radyoyu dinlediğiniz her sefer, gerçekten insanın yüreğini kasvetlendirecek şeyler var. Her yerde iktidar hırsı, açgözlülük var, ve kendinize soruyorsunuz: "Bütün bunlar ne zaman bitecek? Ve gelecek değişimler hakkındaki bütün bu konuşmalar, aydınlanma hakkındaki sözler acaba yal-

nızca uzak bir rüya mı? Yoksa bu bizim zamanımızın ötesinde, bir başkasının yaşayacağı bir şey mi?" Sevgili dostlar, evreninizin nasıl çalıştığı, onun gerçekte nasıl işlediği hakkındaki anlayışınız arttıkça ve genişlemeniz hızlandıkça algıladığınız zaman da hızlanıyor; anlamanızı dileriz ki yeni biliş noktalarınızdan baktığınızda, sizin çevrenizde kokuşmuş, yozlaşmış dediğiniz şeyler apaçık ortaya çıkacak.

Özellikle daha fazla bir şeyler olduğundan değil, fakat yükselen farkındalığınız ve insanlığın büyümekte olan bilinci nedeniyle, hiçbir şey gizli saklı kalmaz. *Her şey gün ışığına çıkıyor* -denetime açılıyor. Sizin bazen sadece bir rüya, bir hayal olarak düşündüğünüz şey, karanlık gün ışığına çıktığında bilinebilir hale geliyor. Bilinç genişledikçe, Tanrı/ Tanrıça bilinci yükselirken, karanlık da ışık tarafından kucaklanmak üzere açılır, belli olur. Güç ve iktidar simsarlarını aşırı sert ve acımasız bir biçimde yargılamayın. Bütün bunların altında neyin yattığına bakın. Savaş için duyulan susuzluğun, yalanların, iktidar hırsının, yozlaşmanın, açgözlülüğün, cinayet ve işkencenin altında neyin yattığına bakın. İnsanlığın daha da büyük hastalıklarının ötesine bakın. Bunlar yargılanmak için orada değiller, sevgili dostlar. Onlar gönlünüze alınmak, *kucaklanmak için oradalar; eğer bu insanları, yargılamaksızın bağrınıza basabilirseniz, o zaman realiteyi gerçekten değiştirebilirsiniz.* Şunu da bilin ki gördüğünüz her şey, hastalık olarak, gücün yozlaşması olarak, gezegeninizin yıkımı olarak yargıladığınız her şey sizin bir parçanızdır. Hepsi sizin için bir ayna, bir büyük yansıtıcıdır. Öyleyse, dışınızda gibi algıladıklarınızı yargılamamak, onların kendi içinizdeki veçhelerle aynı olduğunu gözlemlemek gerek. Siz onu kendi içinizde kucakladığınız zaman, dışarıda daha az bir iş yapmış olmazsınız, dışarıda bundan daha büyük bir iş yapamazsınız, ve böylece değişimi yaratırsınız. Ve hayatınıza bakıp, geçmişinize nasıl zincirlenmiş olduğunuzu

da gözlemlemelisiniz; ki buna saplanıp kalma denir, buna batıl inanç denir, suçlama denir, buna kendi mutluluğunuz ya da mutsuzluğunuzdan başkalarını sorumlu tutma denir. Biliniz ki kendinizi geçmişinizin kurbanı olarak suçladığınız ya da yargıladığınız her sefer, sorumluluk almaktan kaçıyorsunuz. Geçmişiniz hakkında suçluluk duymak da sorumluluk almamak demektir. Sorumluluğun suçlamakla hiçbir ilgisi yoktur, sevgili dostlar. Suçluluk, sadece öğrenilmemiş ders demektir. Dünyanızda, insanlara yaptıkları zulümden ötürü suçluluk duygusu çekmiş olanlar vardır, fakat size söyleyelim ki gerçekte geçmîş diye bir şey yoktur. Sadece şimdi vardır. Utanç ve suçluluk duygusu şu anda, şimdi sorumlulukla kucaklandığında, bilin ki o zaman sevgiye değil korkuya dayanan bir düşünce üretiyorsanız, çok huzursuzluk duyarsınız; fakat suçluluğu, onun nasıl bir duygu olduğu hakkındaki dersinizi öğrenmiş olarak kucaklarsanız, bir daha asla rahatsızlık duymazsınız. Aslında buna yani, *şimdiki an* içinde bulunmaya "inayet hali" (Tanrı'nın inayetine mazhar olma hali) denir. Bu bütün insanlar için böyledir ve bu hepinizin gönlünüzden başlar. Öyleyse sevgili dostlar, büyük bir çöküntü içinde olmanıza gerek yoktur. Dünyanızda nelerin vuku bulduğunu fark ettiğinizde, o zaman bilin ki bunlar kalbinizin tüm arzuladıklarının ikiye-bölünmesi, çatallanmasıdır. Sizden "korkunç", "olumsuz" durumlar üzerinde odaklanmamanızı da istiyoruz. Odaklandığınız ve onları aşırı saplantı haline getirdiğiniz zaman, enerjinizi verdiğiniz, odaklandığınız şeyi kendinize çekersiniz. Bu onlardan kaçıp saklanmak anlamına gelmez, ama onlar üzerinde odaklanmak da gerekmez. Bu, biliş bütünlüğü içinde olmalıdır, "neden"ini ve "nasıl"ını bilerek; sevgi ifadesi olmayan *her şeyin* korku ifadesi olduğunu bilerek. Ve o korku bile tanrısallığın ifadesidir, çünkü *her şey* Kaynak'tan gelmektedir. Tıpkı sizin de her bir veçhenizin tanrısallığın bir ifadesi ol-

duğu gibi. Şimdi, sorulara geçebiliriz.

S: (E) Şimdi sizi dinlerken anladım ki bu zamanlardan geçebilmenin en kolay yolu, hayatın önümüze çıkardıklarına teslim olmak olacak. Arzuladığınız belli bir hedefe odaklanmak değil, fakat az veya çok yol üstünden çekilmek ve olacakların olmasına izin vermek. Böyle mi?

P'taah: Sözlerinizde gerçek bir bilgelik incisi var. Eğer her biriniz "kendi yolunuzun üstünden çekilmeyi" başarabilseydiniz, akıl-mantık dediğinizi yoldan çekebilseydiniz ve her an yüreğinizin arzusuyla, sezgiyle birlikte akabilseydiniz, o zaman elbette her şey çok basitleşecekti. Akıl ve mantığın yargılanması gerekmiyor. Biz daima diyoruz ki, yüreğinizi mutlu eden, onun şakımasını sağlayan her neyse onu yapın, gönlünüzün arzusunu izleyin ve sezginize kulak verin.

Akıl ve mantık elbette mantıklı ve akli bir nedenden ötürü vardır. Akıl, kalbin arzusunu meydana koymanızı sağlayan bir destekleme sistemidir. Buna denge denir, sevgili dostlar, dengeyi bilir misiniz? Ve eğer uğraşıp didinmekten ve muhakeme etmekten geri durabilirseniz, o zaman gerçekten tüm dünya size açılacaktır.

S: Öyleyse tutulacak yol, en uyumlu olduğu hissedilen yol mu olmalı?

P'taah: Elbette. Nasıl *hissediliyorsa.*

S: (E) Bir merak sorusu: Görünüşe göre, dünyayı mali açıdan ve diğer her açıdan yöneten bir grup insan var. Onlar yıldız halklarıyla temas halinde midir, ve daha hızlı bir sonu hazırlamak ve böylece bizi gelen bu değişime taşımak üzere onlarla birlikte mi çalışıyorlar?

P'taah: Bu çok iyi bir "merak sorusu", çünkü son yıllarda, yıldız halklarının dünyadaki güç, iktidar simsarları ile

ilişkisi çok merak ediliyor. Doğrusu şu ki yıldız halkları sizin bilim adamlarınızla ve hükümet yetkililerinizle iletişim halinde bulunuyorlar. Çeşitli yıldız sistemlerinden gelen çeşitli yıldız halkları hakkında şu sırada pek fazla merak vardır. Bu gezegendeki insanların başlarına gelen bazı şeyler hakkında ahlaki bakımdan endişe ve korkular yaşanmıştır. Şimdi, şunu söyleyeceğiz: Bu Dünya dışında birçok uygarlık vardır. Bu uygarlıkların hepsi de ruhen çok gelişkin durumda değildir. Elbette, teknolojik bakımdan onlar buradaki insanlardan daha ileridedirler. Ancak, biz gerçek ilerlemeden söz ediyoruz ve bu da Ruh ile teknoloji arasındaki denge demektir. Sonuçta, bir ayrılık yoktur. En büyük teknoloji de aslında ancak Ruh'un genişlemiş bilinci tarafından kullanılabilir. Şimdi, sizin zamanınızın büyük devresi olan sürenin son on veya yirmi yılına giriş -daha yüksek bir frekansa geçiş- hikayesine gelince, şunu aklınızda tutmanızı isteyeceğiz: Bu zamanda, mevcut bilincinizle genel tabloyu tam olarak görebilmeniz sizin için çok zordur, çünkü bu zamanda çok sınırlı olan idrak çerçeveleriniz içinden ancak mantıksal birtakım sonuçlar çıkarabilirsiniz. Bununla birlikte, şunu söylemek isteriz: nasıl olacağını insanlık kendi seçmiştir. Onun çok uyumlu mu, yoksa kaos dolu mu olacağı size kalmıştır. Söylemeye gerek yok ki hepiniz bunun uyumlu bir değişim olmasını tercih ederdiniz. Her şeyi siz kendi idrakinize göre algılarsınız, ve size daha önce de, doğal karışıklıkları (âfetleri) nasıl algıladığınızdan söz etmiştik; aslında onların büyük sevinç yaratabileceklerini, onların büyük bir plân doğrultusunda olduklarını, onların devresel değişimler olduklarını, yani doğal olduklarını söylemiştik. Ve bu böyle olduğuna göre, *insanlığın bir bölümünün, bu değişimler içinde kendi güç üslerini oluşturmak üzere entrika ve komplolarla meşgul olmalarına rağmen, aslında, onlar kendilerinin bile ne olduğunu bilmedikleri sonuçların gerçekleştirilmesi yolun*

da çok iyi çalışıyorlar. Buna, "Tanrı gizemli yollardan işini görür," denir. Böylece, aslında, insanların belli bir nedenle vuku bulduğuna inandıkları, bütünsel açıdan bakıldığında ise onun tamamen farklı bir husus olduğu pek çok şey gerçekleşmektedir ve biz sizden, kalben bildiğiniz şeye sıkıca sarılmanızı istiyoruz.

S: (E) 1984'de Avustralya Başbakanı'na bir mektup yazarak, Avustralya Anayasası'nın birinci paragrafında Tanrı yasallaştırılmış, meşrulaştırılmış olduğuna göre, insan ruhunun O'nun yönetiminde, hükümranlığında olduğu yolunda bir ibarenin belki paragraf (1-a) olarak araya sokulabileceğini belirttim. Bunun nedeni, o zamanlar -şimdi olduğu gibi- insanlara üzerinde düşünmeleri için bir tutamak vermekti, eğitim yasasında, başlangıç noktası olarak tanrısal iradeyi -veya insan ruhunu- kabul etmek yolunda. Çocuklarımızın kendi ruhsal yeteneklerine göre yaşamak üzere eğitilmeleri yolunda. Hukuk biliminin ceza verici olmaktan çok tedavi edici, iyileştirici olması yolunda. Benim sorum şu: Eğer bu önlem şimdi yeniden önerilecek olursa, acaba Canberra yönetimi bunu şimdi kabul edebilecek kadar yeterli bilinç yükselişi kaydetmiş midir ki böylece tanrısal olan ile maddesel olan arasındaki köprüyü geçebilelim. Bu işe yarar mıydı?

P'taah: Bu gerçekten gerekli değil. Bilinç genişlemesi denilen, Mesih'in yükselişi denilen şey sizin hükümetinizden gelmeyecek. Bakın sevgili dost, Mesih bilinci denilenin sizin yasa olarak algıladığınız şeyle hiçbir ilgisi yoktur. Yasalarınızın olmasının tek nedeni, birisinin yasadışı davranacağından korkmanızdır. Anlıyor musunuz? Gerçekte, hükümetiniz ruh konusunu merak etmeyecek kadar aşırı meşgul haldedir ve her ne kadar Tanrı sizin Anayasanız'da yer almış olsa da, orada ruh mevcut değildir. Hükümet, arada bir fark

bulunmadığını anlamıyor. Bu yüzden, biz diyoruz ki hükümete başvurmaya gerek yoktur. Gerekli olan sadece sizin her birinizin ışıkla öylesine güçlenmenizdir ki siz tüm insanlığı etkileyebilesiniz ve onlar bunun farkına bile varmasınlar. Sizin Başbakanınız'ın bununla gerçekten ilgilendiğini sanmıyoruz. Yeterli güçten yoksun olma korkusu onu fazlasıyla meşgul ediyor. Ve bu zamanda, sizin bütün hükümetleriniz için aynı şey geçerlidir. Fakat bakın, geleceğin yazılı yasalara ihtiyacı olmayan gerçek hükümeti için gerekli gücü üretecek enerji-santralı sizler olacaksınız.

(Tam bu sırada, evin kedisi, P'taah'ın yüce hitabesinden habersizce onun önünden yürüyüp geçer ve P'taah bir an için konu dışına çıkar.) Onun yasaya ihtiyacı yok. Siz ona istediğiniz kadar sık sık söyleyin, o dinlemeyi reddedecektir.

Herbiriniz gitgide daha çok ŞİMDİ'ye dahil oldukça, kendi gücünüzü daha çok anladıkça, herhangi bir şeyi nasıl algılayacağınız hakkında her anın bir seçim olanağı verdiğini fark ettikçe ve kendinizi giderek daha bütünlük içinde sevdikçe, işte bu gerçekten "hükümetlere bir veda öpücüğü" olacak. *(Gülüşmeler)* Gerçekten.

S: (K) Bir başka celsede, bizim hepimizin her şey olmuş olduğumuzu söylemiştiniz, kurban eden ve kurban olan gibi. Bunun nasıl olabileceğini tam olarak anlamıyorum.

P'taah: Onu size basit olarak açıklayacağım, çünkü aslında, o çok basittir. Siz binlerce kez enkarne oldunuz. Hepiniz. Ve biz, ayrılık yoktur derken, gerçekten ayrılığın olmadığını kastediyoruz, çünkü her bir enkarnasyonla, ruh enerjisinin belki on ikide on bir parçası eritme potasına geri dönmüş olur. Böylece, sevgili varlıklar, binlerce enkarnasyondan sonra siz hayli karmaşık bir karışım durumundasınız. Ve böylece, her bir enkarnasyonda deneyim yapmak için gelirsiniz. Her sefer farklı bir deneyim. Her sefer, daha önce

kucaklanmayan bir şeyi kucaklamak üzere. Böylece, gerçekten, siz katil ve maktul oldunuz. Siz ana ve baba oldunuz; siz erkek çocuk ve kız çocuk oldunuz. Siz her ırktan oldunuz. Bunun nasıl işlediğini anlıyor musunuz? Siz her şey oldunuz. *(P'taah bir an için bir erkek dinleyiciye dönerek:)* Gerçekten, bir zamanlar siz çok güzel bir kadındınız, ve şimdi güzel bir erkeksiniz. Gelecek birkaç yıl içinde insanlar nüfus patlamasından söz edecekler. Daha ve daha çok. İşte bakın, sevgili dostlar, bu bir yarıştır. Herkes geçişi deneyimlemek için buraya gelmeye uğraşıyor. Ve şimdi insan formunda buraya gelenler arasında, daha önce hiç insan formunda olmamış olanlar bile var. Anlıyor musunuz?

S: Evet, teşekkürler.

S: (E) Gelenler arasında, daha önce hiç insan formunda bulunmamış olanlar nereden geliyorlar?

P'taah: Bunlar daha önce burada balina ve yunus olarak enkarne olmuş varlıklar ya da daha önce ruh enerjisi olan, ışık enerjisi olan varlıklar, daha önce bir fiziksel beden içinde enkarne olmayı arzulamamış olan varlıklar. Buna asla gereksinim duymamış olan böyle birçok varlık var. Bu konuda daha başka bir şey sormak istiyor musunuz?

S: Bu konuda değil, fakat size rüya hali ile ilgili bir soru sormak istiyorum. Hayatımızın üçte birini uyuyarak geçirdiğimize ve rüya halini çeşitli tezahürleri içinde deneyimlediğimize göre, onun önem derecesi veya tekâmülümüzde bir önemi olup olmadığı hakkında bir yorum yapabilir miydiniz?

P'taah: Aslında, bundan daha önce de söz etmiştik. Size şunu söylemek isteriz: Bu kuşkusuz çok önemli. Gerçekte, rüya halinizde, bütün bunlar büyük bir illüzyon olarak görünür. Bütün bunlar bir rüya gibi ve kesinlikle gerçek dışı görünür. Rüya hali çok-boyutludur. Onun içinde, birçok yaşamdan, birçok yaşam deneyiminden söz ediyoruz. Bedensiz ola-

rak, bilinç içinde yapılan yolculuklardan söz ediyoruz, astral kata, diğer boyutlara, diğer galaksilere, başka zaman çerçevelerine, alternatif realitelere -yani "olası realitelere"- gelecek yaşamlara, geçmiş yaşamlara yapılan yolculuklardan. Böylece, siz rüya halinizde çok büyük faaliyet ve meşguliyet içindesinizdir. Ve bu bilinçli realiteniz dışında siz hepiniz birçok uzay ve zaman boyutunda olası realiteler içinde işlev yaparsınız ve bunu büyük bir zerafet ve kolaylıkla yaptığınızı söyleyebiliriz. Ruh enerjisi tamamen kusursuzdur, tamamen kendi bütünlüğüne sahiptir ve böylece siz gerçekten "istasyonları" pek sık birbirine karıştırmazsınız. Hiçbir şeyin size zarar veremeyeceği, sizin bütün bu boyutlarda yolculuk yapabileceğiniz ve bunu bilinçli bir düzeyde yapabileceğiniz ve hiç kaybolmayacağınız bilinmelidir. Fiziksel bedeninizden koparılıp ayırılmazsınız. Tamamen güvenliktesiniz. Ve biliyor musunuz, sevgili dostlar, siz farkına bile varmadan, bu her zaman olup duruyor. Öyleyse, kendinize gerçekten güvenebileceğinizi söyleyeceğiz.

S: (K) Uyku sırasında bilincimiz bir başka yere gittiğinde korku duymamız tamamen doğal mıdır?

P'taah: Bu bazen, kişi bilmediği bir yerde bulunduğunu birdenbire fark ettiği zaman olur. Bu, daha çok, insanlar bedenden-çıkma deneyimini ilk kez bilinçli olarak yaşadıklarında görülür, yani uyku halindeyken değil, ama bedenle bağlarının kesileceği korkusuna kapıldıkları durumda bu olur; bir kuşku ya da korku baş gösterdiğinde sanki bilinç dosdoğru bedene geri düşer. Burada çoğunuz bu deneyimi yaşamışsınızdır.

Şimdi bir ara vereceğiz. Aranızda çok sert yerde oturanlarınız var. Böylece biraz hareket edip rahatlayasınız , tazelenesiniz ve sorular için hazır olasınız diye. Bunun için iki dakika sessiz kalmanızı isteyeceğiz.

(Dinlenmeden sonra:)

P'taah: Ve şimdi, sevgili dostlar, sorularınız?

S: (E) Benim sorum, buradaki herkesin de merak ettiğini düşündüğüm bir soru. Bize kendi başlangıcınız, kendi oluşumunuz hakkında bir şeyler anlatır mısınız lütfen, yani bize kendinizden söz eder misiniz?

P'taah: Eh, bu yanıtı kolay bir soru değil.

S: Biliyorum.

P'taah: Şimdi, bakın, ben olan her ne ise, siz olandan farklı bir şey değil; sizin P'taah dediğiniz enerji, aynen sizin gibi (bütün'den) bir parçadır. O aynı zamanda bir kolektif enerjidir. O öyle anılmasına karşın, bir "kişi" değildir -bir bakıma- ama sizin tarihiniz boyunca, P'taah adıyla anılan bir kişilik hep var olagelmiştir. Fakat bu, biraz önce söylediğimiz gibi, sizin için de aynen böyledir. Sizin kendi benliğiniz olarak kabul ettiğiniz şey, daha büyük bir Üst-Benliğin parçasıdır. Siz, o Üst-Benliğin bir parçasısınız. Siz, olduğunuzu sandığınızdan çok daha yücesiniz, çünkü sizler hepiniz çokboyutlu çok yüce varlıklarsınız. Siz her âlemde mevcutsunuz. Böylece, size "Kimsiniz?" diye sorduğumda, sizin için "Ben..." diye kolayca bir isim verebilirsiniz. Çünkü siz hemen hemen var olan her şeysiniz. Şimdi, sevgili dostlar, gerçekte size kim olduğunuzu soracak olursam, yanıtınız şöyle olmalıdır: "Ben olan, tanrısallığın ifadesidir." Çünkü bu şekilde siz kendi hakkınızda daha çok şey ifade etmiş olursunuz. Kendinizi tanrısallığın ifadesi olarak ilan ettiğiniz zaman, o enerjinin ortaya çıkışına izin vermiş olursunuz.

Şimdi, "Gerçekten ben tanrısallığın ifadesiyim," diye beyanda bulunduğunuz zaman, o anda siz öylesiniz. Biliyor musunuz, çok yakında, bunu söylediğinizde, bunu *bileceksiniz*. Geçmiş hayatlarınızdaki kimliklerinizi bilmenin pek de yararınıza olmadığını size söylemiştik. Bu gerçekten çok ilginçtir ve merakınızı tatmin eder ve çok geçerlidir de. Gerçekten, bu bazen olur, kimliğinizin fasetleri hakkında akli

bir anlayışa vardığınızda, onu bir geçmiş hayata bağlarsınız. Ama bakın, siz bu zamanda ışığın içine girdikçe, siz şimdiki anınızı dolu dolu yaşadıkça, siz aynı zamanda, geçmiş olarak kabul ettiğiniz hayatlarınızı da, gelecek olarak kabul ettiğiniz hayatlarınızı da değiştirmektesiniz. Böylece, görüyorsunuz ki, sevgili dost, benim kim olduğumu sorduğunuzda, bu hayli karmaşık bir soru oluyor, ama yine de o çok basit: Ben kimim? BEN'M. Ben tanrısallığın ifadesiyim -ve *ben biliyorum ki BEN'İM*. Ve yakın zamanda, sevgili insanlık, *siz de bileceksiniz.*

S: (K) Psikolojinin bilinçaltı, bilinçdışı, Ego`(bilinç) ve Süper-Ego terimleri ile ifade ettiği olgular konusunda bir şeyler söyleyebilir misiniz? Belki süper-bilinç kavramının sizce bunların içinde nasıl yer aldığını da açıklayabilirsiniz. O bizim fiziksel beynimizle bağlantıda mıdır, yoksa onu oluşturan aslında nöron (sinir hücresi) şarjları mıdır; ve DNA sisteminin belleği var mıdır?

P'taah: Şimdi, bu sorular hakkında bir kitap yazmamız mı gerekiyor sizce? *(Gülüşmeler.)* Sizin bilinç-dışı, süper-bilinç vs. konusundaki sorunuzla başlayalım. Sevgili dost, bunlar etiketlerdir. Gerçekten. Etiketler ayrılığı destekler, çünkü akli bilişin büyük susuzluğu içinde siz kutular, bölmeler inşa edersiniz. Neyin nerede olduğunu bilebilmek için her şeyi ayırıp bu bölmelere yığarsınız. Hepinizin (günlük, olağan) bilinç halinizle bilişiniz böyledir. Buna "sınırlı algılama kutuları" (bölmeleri) denir. Gerçek şu ki, siz bu etiketleri ne kadar çok kullanırsanız, Benliği BENLİK'ten o kadar çok ayırmış olursunuz. Ayrılık yoktur. Asla. Şimdi, bölmelerin ve etiketlerin dışına doğru biraz genişleyelim. Ego bir göze benzetilebilir. Göz bir alettir, o gördüklerini kendi başına bilmez. O sizin üç boyutlu realiteyi algılamanızı sağlamak için oradadır. *Ego da aslında aynı işleve sahipti, yani o bilinç ge-*

nişlemesi sağlamak, üç boyutlu realitede olanları algılayabilmek içindi. Tarihinizin çok uzun zaman devreleri içinde bu değişti, böylece Ego şimdi bu boyut için yalnızca bir algılama aleti olmakla kalmayıp, o güç için çıldıran bir "*kudret delisi*" haline geldi. O, özellikle bu zamanda, güçsüz kalacağından, gereksiz hale geleceğinden dehşetli korkuyor. Bazı öğretileriniz, Ego'nun size büyük zararlar vereceğini ve eğer siz Egonuz'la davranıyorsanız, aydınlanma şansına asla sahip olamayacağınızı söylüyor. Ve, biliyorsunuz, *her neye direnç gösterirseniz, onu pekiştirirsiniz.* Egonuz olarak algıladığınız şeyle ne kadar çok savaşırsanız, onun sizin yolunuza o kadar çok çıktığını göreceksiniz. Bilinç-dışı olarak adlandırılana gelince, o adeta, içinde, kontrolden çıkmış bir canavarın, Egonuz'un yerinde tutması gereken bir canavarın sinsice gizlendiği bir ifrit olarak görülüyor. O dehşet verici olagelmiştir, çünkü size ona güvenmemeniz öğretilegelmiştir. Görüyorsunuz ya, sevgili dostlar, siz kendinize güvenmiyorsunuz. Hiçbiriniz. Fakat hiçbir ayrılık yoktur.

Fiziksel bedeniniz ışık-bedenin, eterik, ruh enerjisinin bir ifadesidir. Onsuz siz bir bedene sahip olamazsınız. Sizin DNA'nız -DNA/RNA'nız- zamanınızın bu büyük gizemi bile sadece bir fiziksel tezahürden ibarettir. Onu işleten o "Kaynak" denilendir. İnsanlık ayrılık halini daha ve daha çok bıraktıkça, *DNA sarmalları otomatik olarak hizaya, uyum içine girer. Sizin üç boyutlu realitenizde gücünü Kaynak'tan almayan hiçbir şey yoktur.* Bilim adamlarınız parçalara ayırıp inceleyebilirler, fotoğraf çekebilir ve aletleriyle ölçümler yapabilirler ama yine de onu (bir canlı bedeni) neyin çalıştırdığını bulamazlar. Eksik halka ise O'dur, Tanrı/Tanrıça'dır, Tüm-Varolan'dır.

Matematik, astroloji, kuantum fiziği, vb. ile insanlık aslında zaten var olanın bir haritasını çıkarmaya çalışıyor. Anlıyor musunuz? Gelecek yıllarda fizik biliminiz bilgi ve anla-

yışında gerçekten dev bir sıçrayış yapacak. Fakat bilim adamlarınız kendi kalplerini keşfedinceye dek bu gerçekleşmeyecek. Ancak kendi kalplerini keşfettiklerinde her şey bilinecek.

S: (E) Benim sorum Üst-Benlik hakkında. İhtiyaç anlarında Üst-Benlik'ten öğüt almak akıllıca mıdır ve bu mümkün müdür?

P'taah: Üst-Benlik -ve biz hiyerarşik değil, daha geniş bir spektrum bağlamında konuşuyoruz- size daima harika öğütler vermektedir, sizin dinlemediğiniz, önemsemediğiniz öğütler. Elbette, daima sorabilirsiniz *ve size daima yanıt verilecektir.* Ayrılık yoktur. Bu hepinizin ulaşmakta olduğunuz anlayıştır, yani her şeyin sizin dışınızda değil içinizde olduğu anlayışı. Siz gelip bu sözleri dinliyorsunuz, fakat aslında hepsini zaten biliyorsunuz. Sizin zamanınızla sonsuzluk kadar uzun sürelerden beri insanlığa her şey söylenmiştir. Bu yeni değildir. Hepiniz anlamalısınız ki, bundan böyle tek bir sözcük söylenmeyecek olsa bile, hepsi sizde var -hepsi sizde zaten var. Tekrar söyleyeceğiz: *Sizin dışınızda sizin yansımalarınızdan gayrı hiçbir şey yoktur.*

Var olmuş olan tüm insanların bütün bilgileri sizin içinizde yatmaktadır. Sizin gerçek kimliğinize uzanıp bağlantı kurabilmeniz olanaksız bir şey değildir. Yeter ki izin verin. Sizin herhangi bir şey yapmanız gerekmiyor. O zaten hazır bekliyor. *Sadece çok sakin bir yerde bulunmak ve bilgeliğin akıp gelişine izin vermek yeter.* Sizin bilmediğiniz hiçbir şey yok. Sevgili dost, kederde olduğunuz ve hayatınız dayanılmayacak kadar zor geldiği zaman, gerçekten bilmelisiniz ki siz ayrı değilsiniz, gerçekten seviliyorsunuz ve tüm evren sizi destekliyor *-eğer siz buna izin verecek olursanız.* Bakın, herkes ama herkes bir kırık kalp yüzünden ölüyor ve hepiniz bunun bilinmesinden öylesine korkuyorsunuz ki hepinizin aynı durumda olduğunuzu fark etmiyorsunuz.

S: (E) Bu akşam, birçok varlığın gelecek olan olayı deneyimlemek üzere burada enkarne olmak için yarıştığından söz ettiniz. İnsanlarla konuştuğum vakit, bu zaman unsuru, bir şeylere hazırlanma hali var gibi görünüyor ve bir nedenle, ben bunu (kendimde) hissedemiyorum. Sanırım, hepimizin peşinder koştuğumuz şeye zaten sahibiz. Bu tutumumdan dolayı acaba treni kaçıracak mıyım?

P'taah: Hayır sevgili dost, kaçırmayacaksınız. Bakın, hepiniz peşinden koştuğunuz şeye zaten sahipsiniz. Hepiniz aydınlanmanın peşindesiniz ve sizler zaten aydınlanmış varlıklarsınız. Fakat, büyük, yüce değişimlerin geleceği ve gezegeninizin -ve onun üzerindekilerin ve içindekilerin- gelecek yıllar içinde büyük bir geçiş yaşayacağı elbette doğrudur. Elbette bu yalnızca fiziksel bir düzeyde yaşanmayacak. Diyebilirsiniz ki fiziksel düzey sadece eterik düzeyin bir ifadesidir. Siz sadece kendi gezegeniniz açısından düşünüyorsunuz. Biz ise, bilimkurgu edebiyatınızın en çılgın ve ateşli hayallerinin ötesinde, galaksilerden söz ediyoruz. Bilimkurgunun nereden geldiğini sanıyorsunuz? *(Gülüşmeler.)* Çılgın ve ateşli hayaller, öyle mi? Bu harika bir şey değil mi? Biliyor musunuz ki sizin evreninizi yaratan şey hayal gücüdür? Eğer onu hayal edebiliyorsanız, sevgili dostlar, O VARDIR. Şimdi, size şunu da söylemek zorundayız ki bu hayal gücü çoğu zaman biraz dürtülmüştür. Ve çoğu zaman, o sizin gelecek dediğiniz bir anımsanıştır. Çok heyecan verici, değil mi?

S: (K) Tarihimiz boyunca, bize sizin dürtme dediğiniz şey yapılmış mıdır? Örneğin, belki İspanyol Donanması'nın (The Armada)* fırtınayla sürüklenip gidişi veya benzeri şeyler? Bizim doğru yol üstünde kalabilmemiz için dış yardımlar almış olabilir miyiz?

The Armada: 1588'de İngiltere'ye hücum edip yenilen İspanyol donanması. (Ç.N.)

P'taah: Bir bakıma öyle, fakat sizin verdiğiniz örnekteki gibi değil. Her ne kadar İspanyol Donanması'nın fırtına ile uzaklaştırılması, kesinlikle, bilincin yarattığı bir olaydır diyebilirseniz de, bu dünya-dışı varlıkların eseri değildi. Bakın, herkes Tanrı'nın daima kendi tarafında olduğunu düşünür. Böylece, bir ülke bir diğerini istila ediyorken, kazanan *bellidir ki* Tanrı'nın tarafındadır. Bu oldukça olağandışı, öyle değil mi? Oysa Tanrı herkesin tarafındadır, bunun doğrusu budur. Yıldız halklarının sizin gezegeninizin işlerine müdahale etmelerine gelince, gerçekten zaman zaman bazı müdahaleler olmuştur. Biliyorsunuz, gezegeniniz asla yok edilecek değildir. Ama, ne var ki, gezegeniniz tek bir varlık değildir. Tek bir Dünya yoktur. Siz her neye inanırsanız onu yaratabilirsiniz, ama bilin ki hiçbir şeye bir son yoktur, hatta, sizin soyu tükenmiş türler dediklerinizin bile. Onlar yalnızca sizin uzay ve zamanınız için tükenmişlerdir; yani insan, bitki ve hayvan soyları. Onlar sadece sizin uzay ve zamanınızda tükenmişlerdir.

S: (E) Geçiş olayı herkes tarafından aynı zamanda deneyimlenecek tek bir olay mıdır? Bir bilinç patlaması gibi mi, yoksa nasıl yaşanacak?

P'taah: Bütün eğlencenizi bozmamı mı istiyorsunuz? (*Kahkahalar.*)

S: Biraz tadına bakmak nasıl olur?

P'taah: Biraz tadına bakabilirsiniz, her ne zaman isterseniz.

S: Öyleyse nasıl?

P'taah: HER ŞEYİN BİR'LİĞİNİ deneyimleyerek. Buna tanrısal vecit hali denir. Buna değişim-dönüşüm denir. O böyle olacaktır ve onu nasıl yaratacağınız sizin kendi serüveniniz olacak. Biliyorsunuz, biz bir falcı değiliz, sevgili dost. Geçiş, her şeyin BİR'LİĞİNE ulaşma, bir göz açıp kapayışı kadar çabuk olabilir. Bütün insanlık için, üçüncü- yoğunluk-

tan dördüncü-yoğunluğa geçişi deneyimlemeyi arzu eden herkes için bir anda atılan bir ileri adım olabilir bu. Yine hatırlatalım ki bu üçüncü-yoğunluk, dördüncü-yoğunluk tanımlamaları da bir etiketlemedir. Bunu arzulamayanlar ise, onu deneyimlemeyecekler. Bu daima, daima sizin seçiminizdir. Gelecek sefer herhalde bu geçişin tarihini soracaksınız. *(Gülüşmeler.)*

S: (K) Son dönemde yayınlanan bazı "Yeni Çağ" kitaplarında yer alan vahiy ve kehanetlerde bu geçiş felaketinde insanların yüzde onunun hayatta kalacağı söyleniyor. Bu geçiş olayını sağ atlatan insanlara ne olur? Onlar gerçekte burada mı kalırlar, yoksa -kehanet kitaplarında söylendiği gibi- Dünya'nın tekrar ayakları üzerinde durabilmesine yardımcı olmak üzere buraya dönmeden önce başka bir gezegene mi geçerler?

P'taah: Bakın şu işe. Bu çok korkunç bir durum, ha? Şimdi, kehanet denilen şey, sevgili kadın, öyle taş üstüne yazılmış değildir. Siz realitenizi her an değiştirebilirsiniz. Siz herkesin olmasını arzuluyor musunuz?

S: Ben gerçekten bütün insanların mı, yoksa sadece yüzde onunun mu kalması gerektiğini pek düşünmedim. Sadece, o insanlara ne olacağını anlamak istedim. Üreyerek Dünya'yı yeniden doldurmayı veya onu yeniden düzene koymayı, derleyip toparlamayı seçecek bu insanların...

P'taah: Sevgili dost, geçişten sonra Dünya'nın yeniden insanla doldurulması gerektiğini niçin hayal ediyorsunuz? Bakın, sizin yaptığınız şey, neler olabileceği hakkında bir başkasının korkulu vizyonlarına izin vermek (kabul göstermek) oluyor. Halbuki mesele nüfusun sadece yüzde onunun kalması değildir. Mesele, Dünya'nın, nüfusun yeniden arttırılmaya gereksinim gösterecek kadar yıkıma uğraması değil-

dir. Yerküre'nin kendi değişimleri harikulade değişimlerdir. Sizin şu anda korkulu durumlar saydığınız yanardağ patlamaları, depremler, suların yükselişi gibi olayların meydana getirdiği şeyler sadece, büyüyen (artan) geçiş enerjisine yer açmak içindir. Bu demektir ki Yerküre hareket ediyor, kendini hazırlıyor. Geçiş zamanında pek çokları, sizin hayal edebileceğinizden çok daha fazla kimse olacak, işte bunun için şimdi o kadar çok kimse dünyaya geliyor. Onların yok olmak üzere geldiklerini mi düşünüyorsunuz? Bu böyle değildir. Bu konuda pek çok propaganda yapılmış, birçok korku-üretici yazı yazılmış olmasına rağmen. Size söylüyorum, siz o harikulade güzelliği hayal edemezsiniz. *Sözcükleriniz o vecit dolu infilakı tarife yetmeyecek; bu gezegen üzerindeki her bir atom ve molekülün, bizzat gezegenin ilahi bir ışıkla ışıldadığı o zaman hepinizin nasıl olacağınızı da hayal edemezsiniz. Böyle olağanüstü bir güzellik hayal edilemez. Daha pek çokları bu deneyimi yaşamak üzere gelecekler. Ve bu geçiş gerçeleştiğinde, varlıklar kafileler (filolar) halinde, en coşkulu övgü şarkılarını ve ilahilerini sevinç ve şükranla söylemek üzere gezegeninize gelecekler. Ve o varlıklar görünmeyenler olacaklar, onlar başka dünyalardan gelen, görünümleri size benzemeyenler olacaklar, ama siz her şeydeki tanrısallığı algılayabileceksiniz. Şekil ve cesamet önemli olmayacak, siz her şeyde Tanrı'yı göreceksiniz. Bu çok büyüleyici olacak.* Böylece, bu "korkulu durumlar" geldiğinde, sizi kurtarmaya gelecek birtakım uzay gemileri, bir uzay donanması hayal etmek gerekmiyor. *Sizin "kurtarılmaya" ihtiyacınız yoktur, sevgili dostlar.* Sizler muazzam gücü olan varlıklarsınız ve sizin burada bulunuşunuzun nedeni o güç hakkında anlayışa varmanızdır ki geçiş'i sizin arzuladığınızca, sevgi, sevinç ve yaratıcı coşku içinde, ve büyük onurla ve bütünlükle yaratabilesiniz.

S: (E) Kulağa öyle geliyor ki siz bütün bunları

sanki daha önce yaşamışsınız, onlara tanık olmuşsunuz...

P'taah: Bakın, sevgili dost, bu şimdiden vuku buldu ve biz gerçekten ona tanık olduk.

S: (E) P'taah, sizin bir fiziksel formunuz var mı?

P'taah: Tabii. Biz fiziksellik içinde de ifade edilmekteyiz. Biz bu gezegende fiziksel bir varlık olarak, fiziksel bir form içinde bulunduk. Biz birkaç kez medyumunuzla beraberdik.

S: Ve bu bizim ilişki kurabileceğimiz, aşina olduğumuz bir form mudur?

P'taah: Elbette. Fakat, biliyor musunuz, biz çok hünerbazız. Şeklimizi değiştirebiliriz. *(Kahkahalar.)*

S: Öyleyse, bizim muhtaç olduğumuz her şeye sizin de ihtiyacınız var?

P'taah: Sevgili dost, siz tanrısal varlıklar *hiçbir şeye muhtaç değilsiniz.* Siz her şeyi arzulayabilir ve onu yaratabilirsiniz, ama siz *muhtaç* olmazsınız.

S: Şu halde siz de bizim gibi, kendi öğreniminiz için burada bulunuyorsunuz.

P'taah: Elbette, bunun büyük sevinci için buradayım; deneyim için. Eğer içimizi sıkıyor olsaydınız, biz burada bulunmazdık.

S: Bunu kastetmiyordum ben. Siz sanki her şeyin yanıtını biliyor gibisiniz, ama demek ki hâlâ bizzat deneyimlemeniz gereken alanlar mevcut.

P'taah: Elbette. Daha önce de söyledik, birçoğunuz aydınlandığınız zaman bunun her şeyin sonu olacağını düşünüyorsunuz. Bu yalnızca başlangıçtır. Asla son değildir. Tek fark şu ki siz nasıl olacağını bileceksiniz.

S: (E) Biz varoluşun dişi veçhesini beslemekle de meşgul olduğumuza göre...

P'taah: Sevgili dost, hepinizin bununla meşgul olmanızı dilerdik.

S: Kutsal Ruh'un erkek (maskulin) olduğu hakkında öteden beri bir önyargı, bir önkabu) vardır. Bana göre ise o dişi enerji olmalıdır. Bu konuda yorumda bulunabilir misiniz?

P'taah: Ruhun cinsiyeti yoktur. O, elbet ki, her şeyi kapsar. Tanrı'nın erkek olduğunu, Kutsal Ruh'un erkek olduğunu söyleyen sadece sizin en son dinlerinizdir. Aslında o denge halidir. Ona her şeyi kapsayış denir. Siz bile, sevgili dost, her şeysiniz. Sadece bunun farkında değilsiniz.

S: Öyle olduğumu kabul ediyorum, fakat bunu nasıl meydana çıkarabilirim.

P'taah: Bu izin vermekle olur. Yapılacak bir şey yoktur. Sadece bırakmak, izin vermek, ve siz her bir veçhenizi sevdikçe, işte buna izin vermek denir. Tüm veçheler, tüm faset-ler, kutuplar denge halinde olacak ve çiçek açacaktır.

S: (K) Neden böyle bir tıkanıklık var gibi görünüyor. Eğer zaten aydınlanmışsak, neden göremiyoruz?

P'taah: Çünkü, unuttunuz.

S: Niçin?

P'taah: Deneyim edinmek için.

S: Bu durum neden o kadar bunaltıcı, düş kırıklığı yaratıcı görünüyor?

P'taah: Çünkü izin vermiyorsunuz.

S: Benim hangi tarafım izin vermiyor?

P'taah: Erkek enerji denilen tarafınız.

S: Peki, onu nasıl kontrol edebilirim, bunu nasıl halledebilirim?

P'taah: *Erkek enerji kontrol demektir.* Size daha önce-

den verilmiş olanları okumanızı öneririz, böylece bu veçhe hakkında bir anlayışa ulaşabilirsiniz, ve o zaman sizinle bu konuda daha çok konuşmaktan zevk duyacağız. Şimdi, bir soru daha sorabilirsiniz ve sonra zaman dolmuş olacak.

S: (E) Bizi öğrenmekten ve ilerlemekten ya da izin vermekten alıkoyan, hepimizin merak ettiğimiz bu tıkanıklığın, bizde çok küçük yaşlardan kalan bir koşullandırma olduğunu söyleyebilir miyiz? Çünkü çocuklar, bu dünyaya geldiklerinde, onlar bilir görünüyorlar. Onlar çok farkında görünüyorlar, fakat öyle görünüyor ki biz daha yaşlı olduğumuzdan, onların öğretmeni olduğumuzu düşünüyoruz. Doğdukları andan itibaren onların beyinlerini yıkamaya başlıyoruz. Bendeki en büyük engelin bu olduğunu hissediyorum - yani küçük bir çocukken maruz kaldığım beyin yıkamalar. Henüz küçük bir çocukken hep gerçeği bilmek istemişimdir ve gerçeğin kilisede olduğuna inanmışımdır. Fakat benim için bu tersine oldu -o beni yavaşlattı. Bendeki tüm bu koşullandırmaları -ki onlar çok derin- sorguluyorum ve bu sorgulamaların bazı şeyleri görmeme olanak verdiğini hissediyorum.

P'taah: Doğrudur, bu böyledir, çünkü her enkarnasyon içinde tüm insanlığın morfojenik rezonansının ve daha önce gelip geçmiş olan her şeyin bilişi mevcuttur. Böylece, siz realitenizi inanç yapılarınız üzerine inşa edersiniz. Bu zamanda gelen çocuklar büyük bilgelik sahibidirler, gerçekten. Onların perdeleri o kadar kalın değildir -onlar izin verme, koşulsuz sevme, kendi içlerindeki bilişe ulaşma konusunda büyük öğretmenler olarak ortaya çıkacaklar. Bununla birlikte, sevgili dost, önceki celselerde verilmiş olanları okumanızı da öneririz, onun nasıl ve niçin yaratılmış olduğu hakkında bir anlayışa varabilmeniz için; çünkü bu son haftalar içinde bu sorular üzerinde çok konuştuk. Bildiğiniz gibi, şu sırada bir

kitap hazırlıyoruz, böylece bu bilgiler, bir sonuca ulaştırmak üzere belli bir düzen içinde veriliyor. Şimdiye dek verilmiş olanları okuyup özümsediğinizde eğer daha başka sorularınız olursa, o zaman bilmeyi böylesine içtenlikle istediğiniz şeyler hakkında bir anlayışa varabilmeniz için daha kapsamlı şekilde konuşmak üzere sizi bu celseler dışında ayrıca görmekten mutlu olacağız. Öyleyse önce mevcut bilgileri okuyun ki onu aklınızla anlayabilesiniz, her ne kadar asıl kalbin anlayışı tam olsa da. Bu pekâlâdır, sevgili dost, biliyorsunuz. Herkes anlamak için uğraşıp didiniyor. *(Soruyu soran erkek çok duygulanmıştır ve P'taah yavaşça onun alnından öper.)* Fakat anlayış akıl ile değil, yürek ile gelir. Yine de, eğer bu konuyu aklen anlasanız da çok hoşnut olacağız. Buna denge denir, ha? Ve işte vakit tamam. *(Ev sahibine:)* Teşekkürlerimizle, aziz dost.

(Herkese:) Biliyor musunuz, sizlerle olmak daima harika bir sevinç veriyor. Enerjiniz bana geliyor ve harikulade bir ışık yaratıyor. Hepiniz ne kadar güzelsiniz. *Şimdi*'de yaşadığınız her an, gerçekten kendiniz olmaya izin verdiğiniz her an, daha ve daha yüce ışık yaratıyorsunuz ve ışığınız bu harika ülkenin her yanına yayılıyor. Az zamanda ülkenizi pırıl pırıl aydınlatacaksınız ve o ışık tüm dünyaya yol gösteren bir işaret feneri olacak. Sevgili dostlar, ışık içinde ve gülerek ilerleyin. Yürek hafifliği ile. *(Belli bir hanıma:)* Her şey yolundadır, Işıklar kadını, örtülerinizi yırtıp atarak, Yeni Ay 'ın ışığında dans etmeye gidebilirsiniz. Biz tümüyle onaylıyoruz, biliyor musunuz?

İyi geceler, aziz varlıklar.

Bölüm 12

ONİKİNCİ CELSE

13 Kasım 1991

P'taah: İyi akşamlar, aziz dostlar.

Dinleyiciler: İyi akşamlar, P'taah.

P'taah: Hoşgeldiniz. Bu gece "reçete gecesi" olacak. Bu gece biz, çok basit bir şekilde, her istediğinizi nasıl tezahür ettireceğiniz hakkında biraz konuşacağız. Bu iş tümüyle çok basittir. Ve bunu öylesine zor hale getirişiniz, bu üçüncü-yoğunluk realitesinde anbean kendi yarattıklarınızın titreşimleri içinde ne ölçüde hapsolup kalmış bulunduğunuza bağlıdır. Bu çok heyecan verici, biliyor musunuz, kendiniz için yaratmakta olduğunuz bu realite boyutu. Bu yaşam gücüdür, ve siz hücresel düzeyde, bu canlılık ve yaratıcılık hakkında tüm anlayışa sahipsiniz. Çevrenizde, bu yörede, doğanın gümrahlığı, büyük yaratıcılığı ile kuşatılmış haldesiniz. Kendinizi bu yerde yaratmış olmanız çok akıllıca, çünkü burada, yaratıcılığın ısrarı ve bütünlüğünün her bir an nasıl olduğunu size gösteren bir dışsal tezahür, bir ayna var. Fiziksel bedenlerinizi -bunu yaptığınızın hiç farkına varmadan- anbean nasıl inşa ettiğinizi size daha önce anlatmıştık; ve bu çok canlı yaşamda hepiniz kendi dramlarınız içinde, kendi oluşturmakta olduğunuz ve bir çiçek dürbünü gibi çok değişen filminiz içinde yakalanıp kalmışsınız ki siz orada her şey olursunuz. Her bir sahneyi siz düzenlersiniz. Orada başrol

oyuncusu olarak yer alırsınız. Onu harikulade bir biçimde organize edersiniz ve sonra, onun sadece bir filmden ibaret olduğunu unutursunuz. Böylece, kendi yarattığınız mizansenin ağına dolanır, onun içinde kıskıvrak yakalanırsınız, çoğu zaman bunun nasıl olduğunu doğru dürüst anlamaksızın. Siz bu yaratıcılık konusundaki gücünüzü gerçekten anlamıyorsunuz. Size demiştik ki, inançlarınıza uygun olarak düşünce üretirsiniz, böylece yaratırsınız.

İşte burada, reçete konusuna bir parça gireceğiz: Sizin içinizde, bu realite katının ve onun ötesindeki her şeyin, morfojenik rezonansına ulaşma yeteneği var; tüm yaratıkların, tüm hücrelerin, bütün görünmeyen realitelerin -görünmeyen dünyaların, görünmeyen varlıkların- morfojenik rezonansına. Siz çoğu zaman bunun farkında olmazsınız. Ama, yine de bu olup durmaktadır. Hepinizin gerçekten arzuladığınız şey, hayatınız denilen bu tuval üstüne güzel, uyumlu resimler yapmaktır, öyleyse neden böyle yapamadığınıza şaşıyorsunuz. Siz yarattığınız uyumsuzluğun nedenini merak ediyor, hayatınızda uyumlu olmayan her şeyin sadece, her bir durumda yargısızca izin vererek kabul edilmesi gereken bir inci, bir mücevher bulunduğunu, o zaman lotusun içindeki mücevheri görebileceğinizi size göstermek üzere orada bulunduğunu anlamıyorsunuz. Düşüncenizi, arzunuzu belirtirken, *mutlak* olarak bilinmelidir ki bu arzu *beklentiyle sınırlandırılmaksızın* salındığında, *tüm* olasılıklar sizin için en iyi sonucu hazırlayacak şekilde kendilerini düzenleme olanağı bulacaklardır. Size söyledik: Siz değerli olmadığınıza inandıkça, siz hak etmediğinize inandıkça, siz inancınızı insanlığın, kültürünüzün, ailenizin morfojenik rezonansına ait sınırlı kalıplar içinde sınırlandırdıkça, doludizgin, özgür yaratıcılığa engel olursunuz. *Bir şeyin nasıl gerçekleşebileceği hakkında birtakım beklentiler taşıyorsanız, onu şimdiden sınırlamışsınız demektir.* Kendi gücünüzün gerçekliğinden

kuşku duyduğunuzda, onu önceden sınırlandırmış olursunuz. *Bütün olasılıklar sizin için hazırdır.* Anlıyor musunuz? Öylesine güçlüsünüz ki kuşku ile, beklenti ile -yaratıcılığa izin vermeyen- inanç yapınızla engellenmiş olmayan bir düşünce ürettiğinizde, *evren bu arzunuzu, bu düşüncenizi yerine getirmek üzere kendini yeniden düzenleyecektir.* Bu gerçekten bu kadar basittir. Buna bilimsel olgu denir, sevgili dostlar, siz bunu bilseniz de bilmeseniz de. Bizim söylemekte olduğumuz, her şeyde matematiksel bir denklemin bulunduğudur. Siz uyum arzuluyorsanız, bilinç genişlemesi diliyorsanız, bunu öyle "büyük mesele" haline getirmeniz gerekmiyor. Bu sağlık konusunda da böyledir. Hayatınızın her bir veçhesinde siz "olmaz"ların saplantısına düşmüş durumdasınız. Aslında siz "olmaz"larınızdan oluşan düğümler atmaktasınız. Hayatlarınızdaki dramlara, uyumsuzluklara, bunların neden olduğu heyecan ve gerilime öylesine sevdalanmışsınız ki bunun böyle olmasına gerek bulunmadığını unutmuşsunuz. Öğrenmek için büyük dramlara ihtiyacınız yoktur. Fakat bakın, çoğunuzun bütün bildiği budur. Geçmişin prangaları ile, insanların beklentileri ile zincire vurulmuş halde, gücünüzü hep kendi dışınızdaki şeylere teslim ediyorsunuz. Siz bir senfonisiniz, sevgili varlıklar, yaratmakta olduğunuz şey gerçekten harikulade bir müzik olabilir, çünkü siz büyük orkestradaki tüm aletlersiniz. Orkestra şefi sizsiniz. Besteci sizsiniz ve sizler harika senfoniler yaratabilirsiniz. Size sadece, güzel müziğe tutkun olmanızı (ona saplantı göstermenizi) önereceğiz. Siz böyle yaptıkça, önünüze çıkan her şey uyum içinde olacaktır. Siz, sevgili dostlar, şarkı sözü yazarlarısınız ve siz, sizi hoşnut eden sözler yazabilirsiniz. Realitenizi *değiştirebilirsiniz,* fakat şunu bilmelisiniz ki bu bir akli uygulama değildir. Sizin aklınız, egonuz yüreğinize hizmet etmek için, sezgilerinize hizmet etmek için vardır. Eğer size hükmeden aklınız ise yine kendinizi olanaklara

kapatıyor, olasılıkları daraltıyorsunuz demektir. Bu bir *yapma* meselesi değildir. Arzu tarafından kucaklanmış düşüncenizi salın, düşündüğünüz şeyi kuvvetle hissedin. Onu evrene salıverin, bilin ki arzuyla, sevinçle kucaklandığı anda o düşünce zaten gerçekleşmiştir -VARDIR. Siz o mikro-saniyede onu yaratmışsınızdır bile. O zaman, sadece izin vermekten başka yapılacak bir şey yoktur.

Size, günlerinizi hiçbir şey yapmadan yatarak veya otururak, lapa gibi hareketsiz olarak geçireceğiniz bir "eylemsizlik" halini asla öneriyor değiliz. Aslında niyetinizi tavrınızla belli etmeniz, arzunuzun şimdiden gerçekleşmiş olduğunu *bildiğinizi* göstermeniz gerekir. Buna fiziksel doğrulama diyebilirsiniz. İşte aklınız bilişinize, sezginize, kalbinize bu noktada hizmet etmelidir. Bilinmelidir ki düşünceyi üretip saldığınız zaman, onun şimdiden *gerçekleşmiş* olduğunu bilerek, onu hakikaten *gerçekleştirebilirsiniz.* Sevgili dostlar, bu reçete sizin için yeterince basit mi? Birçokları derler ki: "Ne istediğimi bilmiyorum." Bu pekâlâdır. Sizin yaşam yolculuğunuzu önceden tasarlamanız gerekli değildir. Eğer bunu yaparsanız, onu zihninize somut bir biçimde yazmış ve hiçbir çeşitlemeye, hiçbir yaratıcılığa yer bırakmamış olursunuz. Şimdiden, yıllar sonrası için, hatta hemen yarın ne isteyeceğinizi bilmeniz gerekmiyor. Ve biliyor musunuz, sizin tüm çevrenizde, fiziksel realiteniz içinde, evrenin size yolladığı mesajlar vardır -sizin fiziksel realitede neyi yapmanızın uygun ve uyumlu olduğu hakkında. İşte buna akıl ve mantıkla değil, *sezgi ile yaşamak* denir. Buna, her anın gerçekleşmesine izin vermek, kalbinizle rezonans halinde olmak denir. Eğer yarın ne yapmak istediğinizi bilmiyorsanız, bu pekâlâdır. Yarını bilmemekle siz, her şeyin mutlak surette olması gerektiği gibi olduğunu mutlak surette biliyor olabilirsiniz; harikulade ve güvenli bir evrende yaşadığınızı, hiçbir şeyin size zarar veremeyeceğini, istediğiniz her şeyi yaratabilece-

ğinizi biliyor olabilirsiniz. "Nasıl" olması gerektiğinin mekanizmasının batağına saplanıp kalmanıza gerek yoktur.

Pekâlâ, şimdi, sorularınız var mı? *(Dinleyenler sessiz kalırlar.)* Ne harika. Hepiniz mutlak biliş içindesiniz.

(Bu celselere ilk kez gelmiş olan bir hanım sorar:)

S: Hayatımda bir şeyler yaratmak, imgelemek ve yaratmak konusunda çok ihtiyatlıyım, benim için tam doğru olan o değil ise diye. Hayatımızda tanrısal bir amaç bulunup bulunmadığını belki siz bana söyleyebilirsiniz. Gerçek bir amaç. Tam uyumlanmış olmadığımız bir haldeyken yaratmaya başlayacak olursak, bizim hayatımız için seçilmiş doğru yolun dışına çıkmış oluruz. Bu bir sapma olur ve çoğu zaman acı vericidir. Oturup her şeyin oluşunu beklemek daha mı iyidir ve böylece gideceğimiz yere doğru yoldan gitmiş ve belki de sonuçta daha çabuk varmış olur muyuz?

P'taah: Doğru yol yoktur, aziz dost, *hepiniz için yol, kim olduğunuzu ve tanrısallığın bir ifadesi olduğunuzu bilmenizdir,* hepsi bu. Gerçekten, ayrılığın olmadığını bilmektir. İstediğiniz şeyi imgeleyebilirsiniz. Kendi ruhsal varoluşunuzun dürüstlüğüne ve bütünlüğüne olan inancınız o kadar mı az, ha? Elbette, asla bir "yanlış yol" olamaz, sadece varolan VAR 'dır. Ve siz onu hangi yoldan yaparsanız yapın, orada kucaklanacak harikulade dersler olacak. İşte siz böyle büyürsünüz, böyle öğrenirsiniz. Ve o ancak sizin seçtiğiniz kadar uyumlu ya da uyumsuz olacaktır. Uyumsuzluk, evrensel enerji ile bir hizada (uyum halinde) olmayan demektir. Siz hizaya girdiğiniz ve dönüşüm geçirdiğiniz zaman, kucaklamadığınız korkularınız -her neyi yapsanız veya yapmasanız- kendilerini sunmaya devam edeceklerdir. Gündelik korkularınızı bir kez hizaya getirdiğinizde ve dönüşüme uğrattığınızda, onların bir daha ortaya çıkmalarına, kendilerini sunmalarına asla gerek kalmayacaktır, çünkü o zaman siz onla-

rın içindeki bilgelik incisini keşfetmiş olacaksınız. Sizin imgeleme dediğiniz şey -yani hayatınızda arzulanan bir olayı, bir maddesel yaratımı imgeleme- harika bir şeydir, o büyük bir keyiftir. O, olabilecek olan hakkında bir hayal kurmadır. Siz bunu her zaman yapıyorsunuz, bu "büyük bir mesele" ile ilgili olsun ya da olmasın. Hayal kurmayı, imgelemeyi durdurmaya çalışarak, siz içinizde yatan yaratıcı yetenekleri yadsıyorsunuz. O zaman, sevgili dost, değerli olmadığınızı düşündüğünüz için hak etmediğinize inandığınız şeyin ne olduğuna bakmalısınız. Ve ben size şunu söyleyeceğim: Siz her şeye layıksınız. Hayal edebildiğiniz hiçbir şey yoktur ki siz onu hak etmeyesiniz, çünkü siz gerçekten tanrısal bir ifadesiniz -her bir veçhenizle. Siz bunu iyice anladığınız zaman, kendinize düpedüz aşık olacaksınız, ve yanlış bir şey asla yapamayacağınızı bileceksiniz, çünkü sizin kafanızın dışında hiçbir yerde yargı yoktur. Evren yargılamaz, sadece, sizin nasıl arzu ediyorsanız öyle olmanıza verdiği harika izinle o yalnızca VARDIR. Evren "iyi" ve "kötü" veya "doğru" ve "yanlış" olarak yargılamaz. Bunu yargılayan sadece sizlersiniz.

S: (K) Realitemizi daha yüksek bir bilinç haline geçirdiğimiz zaman, artık maddi düzeyde bir şey yaratmak istemeyeceğimiz bir zaman gelecek mi? Bir süre için fiziksel düzeyin üstüne çıkmak isteyecek miyiz?

P'taah:Aziz dost, olacak olan şudur: Siz istediğiniz herhangi âlemde kendinizi ifade edebilir, yaratabilirsiniz. Fiziksel realiteyi hor görmeniz gerekmez. O çok arzulanan bir haldir. Geçiş denilen olayla birlikte, ayrılık kalmayacağı için, sizin "bu âlemin ötesi" "daha yüksek âlemler" diye adlandırdıklarınızı (fakat kuşkusuz "daha yüksek" âlemler yoktur) fiziksel realiteyle bütünleştirebilirsiniz. İşte bu da demektir ki siz daha büyük oyunlar oynayabileceksiniz, sevgili dost.

S: (K) P'taah, kalp ile bilişe nasıl ulaşırsınız?

P'taah: Sadece izin vermekle. Siz "yapmak"la çok meş-

gulsünüz, fakat bu "yapmak"la değil, sadece izin vermekle olur. İçinizdeki o sessiz yerde bir meditasyon haline geçebilir ve sadece izin vermeyi dileyebilirsiniz. Bütün yapmanız gereken bundan ibaret. Büyük törenlere, ayinlere gereksinim yoktur. Bu tam anlamıyla doğal bir olaydır, kalbe ulaşmaktır. Görüyorsunuz ya, sevgili dost, asla ayrılık yoktur. Bütün o bölmelere ayırdıklarınız sadece yargılardadır: kalbiniz, aklınız, bilinçaltınız, süperbilinciniz, ruhunuz, bedeniniz, morfojenik rezonans dediğiniz bütün o şeyler... Hepsini ayrı bölmelere yerleştirmişsiniz. Fakat aslında öyle değil. Siz bir bölmeden bir diğerine koşuşturup durmaktasınız, büyük alışveriş mağazalarınızda olduğu gibi. Alışveriş yaparak dolaşıp duruyorsunuz, bir şey için şuraya, bir başka şey için buraya giriyorsunuz. Ama, işte böyle yapmak zorunda değilsiniz. Mükemmel bir sükûnet içinde oturabilir ve aynı anda bütün bölmelerde birden olabilirsiniz. Anlıyor musunuz? Ve içinizdeki o sessiz yerde siz istediğiniz her şeye ulaşabilirsiniz, çünkü gerekli olan sadece oturmak ve açık olmaktır. Açılmakta olan bir çiçeği gözünüzde canlandırabilirsiniz, çiçeğin her bir bölümüne yumuşak gün ışığının değdiğini ve gün ışığının çiçeği uyandırdığını. Her bir hücre canlanır, aydınlanır. Ve siz her bir yaprağın ayrı bir bölüm olduğunu, ama çiçeğin bir bütün olduğunu, ve çiçeğin aslında Tanrı'nın kendini ifade edişi olduğunu imgeleyebilirsiniz. Her şeyin Tanrı/Tanrıça'sı. Kaynağın kendini ifade edişi. Bu böyledir. O, hepsi sizin için hazırdır.

S: (E) Florida'da bir uçağın uçarken radar ekranlarından kaybolduğunu okudum. İnsanlar onun gözden kaybolduğunu görmüşler. O büyük bir yolcu uçağı idi. On dakika sonra o yeniden göründü. Uçaktaki yolculardan hiçbiri herhangi bir şeyin değiştiğini fark etmemişti. Bu olay, içinde her şeyin yaratıldığı "şimdiki an" tarafından nasıl etkilendi?

P'taah: Bu olayda, bir an için uçak sanki bir zaman eğrisi içine girdi. Yolcuların bu olayın mutlaka farkına varmaları gerekmez. Ve bu şekildeki kayboluşlar sırasında geçen dakikalar ve hatta, saatler o deneyimi yaşayan insanlarca zaman olarak algılanmaz. O sadece bir zaman bükülmesidir. Yani, zaman çok esnektir. O çok plastiktir. Hepinizin görmek için öylesine merakla beklediğiniz o sevgili uzay gemisinin teknolojisinde *(P'taah'ın, bazı dinleyicilerin bir Pleiades uzay gemisini görme ya da onunla yolculuk etme konusundaki arzularına atıfta bulunduğunu bilen dinleyenler gülüşürler.)* olan bir şey vardır; bu taşıt boyutlar arasında kendi kendini yeniden yaratma yeteneğine sahip olmakla kalmaz, aynı zamanda sizin mevcut teknolojiniz açısından olağanüstü görünen bir özelliğe de sahip bulunmaktadır: dış realitede taşıt belli bir boyut içinde görünse de, insanlar onun içine girdikleri andan itibaren, *farklı bir zaman ve uzay boyutuna geçmiş olurlar. Ve böylece, taşıtın boyutları, iç kısmında dıştan göründüğünden tümüyle farklıdır.* Aranızdaki teknoloji uzmanları neden söz ettiğimizi anlayacaklardır. Böylece, siz somut bir biçimde kalıplaştırdığınız bu realite boyutunun ne kadar esnek olduğunu anlayabilirsiniz.

S: (K) Bazen, biz uykuya dalarken ya da uyanırken, zaman çok yavaş geçer gibi görünüyor, sanki ben bu iskemlede oturuyorken, bu mekâna geçtiğimde artık burada değilmişim, sanki başka yerdeymişim gibi oluyor.

P'taah: Ama, bu zaten böyledir.

S: Bu sizin demin söylediklerinize yakın bir şey mi? Eğer yeterince uzun bir süre bu halde kalmış olsam, bedenimin kaybolma ve bilincim geri geldiğinde yeniden görünme olasılığı var mıdır?

P'taah: Bununla bağlantılıdır, çünkü bakın, geniş anlamı ile bilinç zaman ve uzay içinden yolculuk eder. Bedenin

bizzat bir başka realiteye geçtiği bazı nadir durumlar vardır. Fakat bu konuya pek fazla dalmayacağız. Şimdilik, bilinçte fikirlerle oynamanız, yani sizin istediğiniz vakit düpedüz zaman ve mekân ötesinde olabileceğinizi bilmeniz yeterli. Aslında, daha önce söylediğimiz gibi, siz rüya halindeyken bunu yapıyorsunuz. Siz bunu bilinçli olarak da yapabilirsiniz. Bedeninizi terk edebilir, bilinçli halde yolculuklar yapabilirsiniz, bu arada siz yokken bedeniniz bütünlüğünü koruyacaktır. Yani, sevgili varlıklar, sizin ruh enerjiniz sadece bedeninizle bağımlı değildir. Siz bütün bunlardan çok daha büyüksünüz, ve çok daha farklı, alabildiğine güçlüsünüz. Siz kişilik Benliğiniz olarak düşündüğünüz şeyden ibaret değilsiniz.

(Bir hanım bir konuda sıkıntılı gibidir:)

S: P'taah, şimdi sormak zorunda olduğum şey pek hoş değil, fakat bu konuda ne hissettiğinizi öğrenmek zorundayım, çünkü sizi son gördüğümden bu yana, beni gerçekten düşündüren bir şey oldu. Eğer her şey olduğu haliyle pekâlâ, olduğu haliyle güzelse, eğer kimsenin hiçbir şey hakkında yargılanması veya kendini kötü hissetmesi gerekmiyorsa, o zaman bu kavramları anlamayan veya belki de bu konularda bizlerden daha iyi davranan, fakat izah edemeyen çocukların erişkin insanlar tarafından taciz edilişini, hırpalanışını nasıl izah edeceğiz? Tüm bunlar nasıl güzel ve doğru olabilir?

P'taah: Sevgili dost, bu çok iyi bir soru, ve bu konuda daha önce konuştuk. İlk önce şunu söylememe izin verin: biz her şeyin güzel olduğunu söylemiyoruz, yalnızca diyoruz ki her şey sadece VAR'dır ve evrensel yasada yargı yoktur. Biz sadece eziyet gören çocukların değil, açlık ve hastalıkla boğuşan çocukların çevresinde yaşanan kederlerin de farkındayız ve bunu anlıyoruz. Ve bu keder ve üzüntü, insanlarca çok

sevilen ve kötü muamele gördüklerinde, yardım için başvuracakları bir yerleri bulunmayan, uğradıkları eziyet ve azap hakkında konuşamayan hayvanlar için de duyuluyor. Ve böylece, bu durum, onunla ilgili herkesin yüreğinde büyük bir şefkat yaratıyor. Şimdi, olan şudur ki aziz dost, duygusal bakımdan bağlı olduğunuz varlık ister bir çocuk, ister sevdiğiniz bir hayvan veya sevdiğiniz bir insan olsun, o kötü muamele gördüğünde siz o duygunun etkisi altında kalırsınız ve bütün bunların bir birlikte-yaratma olduğunu bir türlü anlamak istemezsiniz. Ve o duygusal hal içinde, o öfke, o azap ve yargılama içinde, bütünü, genel tabloyu görmek için bir adım geri çekilmek istemezsiniz -bunun tek bir hayat olmadığını bilmek için. O binlerce ve binlerce hayattır.

Ben konuşurken, söylediklerimi akli olarak kabul etmeniz çok basittir. Onu kalbinizin bilişiyle kabul etmek ise o kadar basit değildir. Size birçok kez söyledik ki, siz var olmuş olan her insanın her faseti olmuşsunuzdur -yani, hepsi olmuşsunuzdur: Siz öldüren ve öldürülen olmuşsunuzdur. Tacize uğrayan çocuk ve çocuk tacizcisi olmuşsunuzdur. Siz savaş çıkarıcı ve barışçı olmuşsunuzdur; ve her insan, taciz, cinayet, işkence ve tecavüz gibi duygusal bakımdan fazlasıyla yüklü, şiddetli olaylar ve durumlara karışmıştır ki bu sizin -hatta, o çocuğun- kim olduğunuz hakkındaki bir anlayışa varma sürecini harekete geçirmiştir. Sevgili kadın, şunu da dikkate almanızı isteyeceğiz: Siz çocukların çaresiz olduklarını sanıyorsunuz -*çaresiz değildirler!* Çocuklar gerçekten çok güçlüdürler. Her bir durumda, ve özellikle söz konusu çocuk henüz korkunç durumları kendine -bilinçli biçimde- çekecek inançları oluşturmamışsa, neyin nasıl olacağını ruh düzeyinde kesinlikle bilir. Yoksa bu çocukların beslenemedikleri için annelerinin kollarında öldükleri koşullarda enkarne olmayı seçmeleri nasıl oluyor sanıyorsunuz? Ve savaş halinde, nasıl oluyor da çocuklar savaş bölgelerinde enkarne

oluyorlar dersiniz? *(P'taah yumuşak bir sesle devam eder:)* Bakın, buna deneyim denir.

S: Bunların böylesine çok oluşu bu yüzden mi?

P'taah: Elbette. Ama, bu inancm da ortaya çıkmasına neden olur ve özellikle öğretmek amacıyla enkarne olan çocuklar vardır. Şefkati öğretmek için, yargısızlığı öğretmek için, kucaklamayı öğretmek için -genişlemeyi, kabullenmeyi ve kucaklamayı öğretmek için. Anlıyor musunuz?

S: Söylediklerinizi akli olarak anlıyorum. Fakat işittiklerim ve gördüklerim kadarıyla, insan olarak (tekrardoğuşa ne kadar inanırsak inanalım) bizim için bunun uygun, doğru bir şey olduğunu kabul edebilmek çok zor; yani bu savunmasız varlıklara -hayvanlara, çocuklara- yapılanların yargılanmaması gerektiğini kabul etmek. Bu tür durumlarda yapabileceğimiz bir şey mutlaka olmalı.

P'taah: Vardır, sevgili dost, bu *kendinizi olduğu gibi sevmektir.* Kendi dışınızda yargıladığınız her şeyin sizin bir yansımanız olduğunu bilmektir. Siz kendinizi her yönünüzle, her veçhenizle kabul ettiğinizde, yargınızı hizaya getirdiğinizde ve öfkelenmeyi doğal saydıkça, öfke ve keder gözyaşları dökmeyi doğal gördükçe, aslında hepinizin kalp kırıklığından ölmekte olduğunuz gerçeğini kabul ettikçe -o zaman gerçekten değişimi yaratacaksınız. Bilin ki sevgili dostlar, onun ne olduğu fark etmez, o daima, daima sizsiniz. O her zaman, daima size geri döner.

S: (E) Bu da bizi hiçbir şeyin kaza veya şans işi olmadığı noktasına getiriyor. Bir çocuk, öğrenimi için böylesi bir durumu deneyimlemeyi ruhen seçmiş olabilir mi?

P'taah: Elbette, söylemekte olduğumuz da budur. Kazalar yoktur, rastlantılar yoktur. İşte bunun için size birçok defa, her şeyin kabul edilmek, kucaklanmak üzere ruhsal

düzeyde meydana getirildiğini bilerek, olanlara izin vermenizi söyledik.

S: Şu halde bizim görevimiz ıstırabı elimizden geldiğince hafifletmektir?

P'taah: Doğru, fakat buna görev denmez. Buna, şefkat göstermek denir; çevrenizdekilere yardımı ve yararı olabilecek şekilde davranmak denir. O bir görev değildir. Eğer o bir görev olarak yapılacaksa, hiç yapılmasa da olur. Eğer gönül sevinci için yapılıyorsa, kalbinizden geliyorsa, o zaman o gerçekten harikulade bir şeydir. Bu, dertli olanlara sadece bir sevgi enerjisi göndermek olabilir, fakat şu da bilinmelidir ki kırık kalpler sadece sizin kendi kalp kırıklığınızın yansımalarıdır.

Şimdi bir ara vereceğiz. *(P'taah, yüreği acılı hanımla bir kez daha ilgilenir:)* Sevgili kadın, içinde bulunduğunuz karışıklığı ve görünüşteki adaletsizliği anlıyoruz. Fakat siz haksızlığı algıladıkça, onun gerçekten sadece kucaklanmak için orada olduğunu da bilmelisiniz ve daha büyük plânda her şey, sizi ayrılık realitesinden kurtuluşa, bir olmaya, Tanrı/Tanrıça'ya götüren bir yoldur, her şey. Döktüğünüz gözyaşları çoğu zaman başka insanlar için dökülen gözyaşlarıdır, çünkü siz kendi acınızı taşımaya dayanamazsınız. Sevgili dostlar, gelecek sefere beraber olduğumuzda, tekrar ve çok ayrıntılı olarak değişim-dönüşümden söz edeceğiz. Bu akşam, medyumumuz bize sordu ve çoğunuzun kalbinde bununla ilgili sorular var. Böylece, yakın zamanda size keder ve azabınızın dönüşüme uğratılmasından, onların vecit hali sevincine ve Bir'liğe ve ayrılıktan kurtuluşa dönüştürülmesinden söz edeceğiz. Şimdi bedenlerinizi tazelendirmenin vaktidir, ve biz az sonra geri geleceğiz.

(Aradan sonra:)

P'taah: Ve şimdi, devam ediyoruz.

S: (K) Benim şimdi ve burada bulunmayı, içinde

bulunduğum an'a geri dönmeyi kendime hatırlatmak zorunda olduğum anlar hakkında bir sorum var. Benim o anlarda deneyimlediğim şey, hislerimin buraya geri dönüşü oluyor. *(Güneş sinirağı bölgesini işaret eder.)* ***Birkaç haftadır onu Bir'lik ve değişim duygularının farkında olmamı sağlayan bir hatırlatıcı olarak kullanıyorum. O hisler buradan gelmiyor*** *(tekrar güneş sinirağı bölgesini gösterir)* ***fakat sanki etrafımı sarıyorlar - çoğu zaman olağanüstü bir esenlik duygusu halinde.***

P'taah: Doğru ve bu böyledir. Siz kendinizi şimdi'ye, daima mevcut olan o an'a getirirseniz, geçmişe takılmadan, geleceğe ilişkin beklentiler olmadan; o zaman otomatik olarak, "şimdi"yi hissetme haline girmiş olursunuz. Ve bu suretle, aynı zamanda, kendinizi ayrılık olmadan deneyimlemeye açmış olursunuz. Kendinizi kuşattığınız bütün bu his, duygu dalgası bir sarmala benzetilebilir ve böylece, o hücresel bir düzeyde çınlayarak Bir'lik, bütünlük duygusu doğurur. Esenlik duygusu yaratır, gerçekten.

S: Demek onlar da benim duygularım? Hissettiklerim sadece içimdeki düğümlerin duygusu değil?

P'taah: Sevgili dost, biliyorsunuz ki gerçekte duygu yalnızca enerjidir ve o nötrdür. O iyi ya da kötü bir duygu olarak yargılanmamalıdır. O sadece VAR'dır ve o enerjidir. Siz onun nasıl olduğunu yargılamadan ona izin verdiğiniz anda, enerji merkezleri açılır ve enerjinin güneş sinirağından kalbe akabilmesine izin verir. Bu değişim-dönüşüme benzetilebilir, fakat bu sadece olma halinde yaşanır. Acıyı yaratan yalnızca yargıdır, ve acı denilen, yalnızca ve yalnızca dirençtir. Bu sadece enerjinin (duygunun) hareketine izin vermemektir. Acı, ıstırap duygu değildir. Ona duyguya direniş denir.

S: (E) Giriş sözleriniz için size teşekkürler, P'taah. Geçmişte duyduğum bir söz var: "kürelerin armonisi."

Siz, her birimizin bir senfoni olduğumuzu söylediniz; peki, kürelerin armonisi ne anlama gelir? Müzik olarak tezahür eden öyle bir armoni deneyimim oldu ki onunla o zamana kadar işittiğim herhangi dünyevi bir müzik arasında bir ilişki kuramadım.

P'taah: Doğru.

S: Ve onun hakkında bir yargıya niyetlendiğimde, o kayboldu.

P'taah: Ne kadar olağandışı, sevgili dost. *(Gülüşmeler.)*

S: Bu kürelerin armonisi hakkında, evrensel bağlamda, bir açıklama yapar mısınız, ve onun insan-yapısı armonilerle ilişkisi var mıdır?

P'taah: Tabii. Daha önce, sizin çoğul-evrenlerin bir makro-molekülü olduğunuzu söylemiştik. Sizin fiziksel bedeninizde Yerküre'nin tüm ana-unsurları bulunur ve sizin ruh enerjinizde tüm galaksilerin her ana-unsuru mevcuttur. Kürelerin armonisi denilen, aslında semavi enerjidir ve o elbette müzik olarak işitilebilir. O aynı zamanda renk olarak algılanabilir, çünkü sizin ses ve renk olarak anladığınız şeyler aslında aynı ışık frekansıdır. Siz bir *olma* hali içine girdiğinizde, bunu bilinçle yapabilirsiniz, veya istemsiz olarak kendinizi ona açmış olursunuz. Küreler senfonisine yol açan işte o duygudur, fakat siz o makro-mikrokozmos - makro-molekül olduğunuzdan, gerçekten sizin içinizde o armoninin bilgisi ve realitesi mevcuttur. Bu muhteşem bir şeydir ve siz kendi içinizde kürelerin armonisini bilinçle istemeden de yaratabilirsiniz, sevgili dost. Size bunu bir daha yargılamamanızı önerebiliriz. Gerçekte kim olduğunuzun bilincine vardığınızda neler yapabileceğinizi bir hayal edin. Bu pek çoğunuz için güzel kokular duymanız tarzında da olabilir. O da bir armoni tayfıdır, ve yine, kimileriniz bunu hayal edebileceğiniz en muazzam kristalin, bütün renk tayflarını harika bir biçimde sergileyen tüm fasetleri olarak algılayacaklardır. Sizler ola-

ğanüstü güçlüsünüz, ve bizim sözünü ettiğimiz bu şeyler bir peri masalı değildir. Bu gerçeğin kendisidir. Anlıyoruz ki umutsuzluğa düştüğünüz anlarda, bunun, günlerinize katlanabilmeniz için verilen aslında tesirsiz bir ilaçtan, fırtınada sarılacağınız bir saman çöpünden başka bir şey olmadığını düşünüyorsunuz, fakat size söylüyoruz, aziz varlıklar, bu gerçekten sihirli bir dünyadır.

S (E) P'taah, Aborjinaller'in (Avustralya yerlilerinin) ruhuna özel bir saygı sunmak istiyorum, özellikle de Kurana yöresindeki vahşi ormana ve ortak yaşam içindeki yerli topluluklarına. Bazı olumsuz durumlara yenik düşmüş olanlar için, yerli halkla nasıl en iyi şekilde uyum içine girebiliriz?

P'taah: Sevgili dost, bunun yanıtı daha önce hükümet hakkında sorduğunuz sorunun yanıtıyla aynıdır.

S: Yani, bunu yapmanın gerekli olmadığını mı söylüyorsunuz?

P'taah: Hiçbir şeyi YAPMAK zorunda değilsiniz. Sadece OLMAK, kim olduğunuzu bilmek gerekiyor. Kendinizle uyum içine girmeniz, hiçbir ayrılık olmadığını anlamanız, kendinizi nasıl seveceğinizi öğrenmeniz. Aborjinaller'e, bu ırka çektirilen eza ve cefalar büyük bir derstir, hem onlar için, hem olanlara tanık olan herkes için. Ve şunu söylemek istiyor ki başa çıkılamaz gibi görünen tüm eşitsizliklere karşın, Aborjinaller kim oldukları hakkında büyük bir anlayışa ulaşıyorlar. Bunun tam bilinçli bir düzeyde gerçekleştiğinden söz etmiyoruz. Buraya gelen Avrupalılar -veya bu ülkeye yeni gelenler, yani bu kıtanın yerli halkı olmayan kimselerkadim ırklara ve bilinçli bellekten silinmiş bütün eski bilgilere gösterdikleri ilgi ve merak dolayısıyla sadece Aborjinaller'in değil, fakat vaktiyle Aborjinal olarak yaşamış olanların da ruhsal belleklerini uyandırmaktalar. Kuzey ve Güney Amerika'da da aynı durum söz konusudur; orada bir za-

manlar, biliş bakımından çok büyük olan bir kültür, bir insan ırkı, kültürünü kaybetmiş fakat başka bir şey bulmuştur. Bu zamanda, gezegeninizin her tarafındaki insanların yaşamış oldukları tüm hayatları ve onun ardındaki ruh enerjisini bilen insanlar çıkıp geliyorlar. Bu Afrika kıtasında da böyledir. Sevgili varlıklar, doğrusu şu ki hiçbir şey kaybolmuş değildir, sizin herhangi bir kimseyi kurtarmak için koşuşturmanıza gerek yok. Fakat gerekli olan, tüm insanları ırkları onurlandırmanız, onlara saygı göstermenizdir. Fakat *kendinizi* onurlandırmaz ve ona saygı duymazken, bunu yapabilmeniz çok zordur. Ve işte görüyorsunuz, dönüp dolaşıp yine size geliyoruz.

S: Teşekkür ederim. Bir soru daha, kanser hastalarının ıstırabı hakkında: Eğer onların çektiği acı, duyguya gösterilen dirençten ise, o acıyı en iyi şekilde nasıl hafifletebiliriz?

P'taah: Sevgili dost, siz şifa enerjisi verebilirsiniz, fakat aslında böyle bir hastayı iyileştirebilecek olan tek kişi yine kendisidir. Ancak önce, herkesin kendi realitesini kendisinin yarattığının bilinmesi gerekir, ve insanlar kendi yarattıkları şeyin sorumluluğunu üstlenmedikçe, onu hizaya getirmeleri, uyum içine sokmaları çok zordur -her şeyden önce, o hastalığı yaratmış olan yargıları hizaya getirmedikçe. Anlıyor musunuz?

S: Evet.

P'taah: Şu halde, hastanın hastalığından öncelikle kendisinin sorumlu olduğunu bilmesini sağlamak yararlı olur. Hiç kimsenin "kurban" olmadığını. Siz hastalık "kapmazsınız." O başıboş bir köpek değildir. Ve bilinmesi gerekir ki siz herhangi bir hastalığı, duygusal düzeyde olup bitenlerin bir aynası olarak yaratırsınız. *Sorumluluk almak hepinizi kurbanlar olmaktan kurtarır* ve böylece, bu şekilde, bu incelikle ve yumuşak bir biçimde yapılabilir, çünkü bizim sözünü etti-

ğimiz, bir balyoz gibi kullanılacak değildir. Eğer söylediğiniz sözler hasta tarafından alınmıyorsa, bu pekâlâdır, çünkü sevgili dostlar, bir başkasının kendi realitesini nasıl yaratabileceği hakkında yargıda bulunmak hiçbirinizin işi değildir. Gönlünüzdeki şefkatten o sevgi ve şifa enerjisini gönderebilirsiniz, fakat en dipte yatan şu ki, eğer bir kimse iyileşmek istemiyorsa, iyileşemeyecektir. Eğer birisi geçiş (ölme) zamanı geldiğine, herhangi bir inanç yapısı gereği, karar vermişse, bunu yapmak onun ayrıcalığıdır. Onlar kendi senaryolarını, kendi senfonilerini kendileri yazarlar.

S: (K) Geçen hafta, dünyada soyları tükenmekte olan hayvan ve bitki türlerinden söz ederken onların kaybolmadıklarını söylediniz, bunu açıklayabilir misiniz?

P'taah: Elbette, bu zihinlerinizi rahatlatacaktır. Hiçbir şey asla kaybolmaz, soyu tükenir gibi görünenler sadece sizin uzay/zaman çerçeveniz içinde tükenirler. *Hiçbir şey* yokluğa karışıp kaybolsun diye yaratılmamıştır ve biz yine dünyanızın nasıl olduğuna ilişkin çok daha geniş kapsamlı bir görüş noktasından konuşuyoruz. Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, sadece tek bir Yerküre yoktur, ve realite katı, değişmez bir şey değildir. O biçimlendirilebilir. Birçok Yerküre vardır, pek çok realite -gezegen üzerindeki insanların sayısından çok daha fazla sayıda realite- vardır, ve tükenmiş gibi görünenler ancak bu uzay/zaman çerçevesi içinde kaybolmuşlardır. Yine, sizin ebediyen kaybolmuş olduğuna inandığınız birçok yaratık türü vardır ki onlar mutlu bir biçimde sadece başka Yerküreler'de değil, fakat başka gezgenlerde de yerleşmiş bulunuyorlar. "Koruma ofisleri" diyebileceğimiz birçok harikulade kuruluş vardır. Sizin hayvan ve bitki örtünüze neler olduğu ile ilgilenen, onlara özen ve bakım gösteren yalnızca sizler değilsiniz. Sizin evrim kalıbınız içinde artık gerekli olmayan, fakat kendileri için farklı bir

realite yaratmak üzere gitmiş olan pek çok yaratık türü vardır. Sık sık, sorularınızı yönelttiğinizde sizin de şimdiye dek fark etmiş olduğunuz gibi, o sorular çok-boyutlu olduklarından, farklı varlıklardan aldığınız yanıtlar bazen birbirlerinden çok farklı gibi görünebilir. İşte bunun nedeni, soruların birçok farklı yanıtı olmasıdır. Biz sizlerle konuşurken, sizin inanç yapılarınızı dikkate alarak, kolay anlayabileceğiniz basit terimlerle konuşmaktayız. Fakat biz aynı zamanda, her bir soru için pek çok yanıt olduğunu, ve sizin zihninizi karıştırmak istemediğimizi anlamanızı istiyoruz. Zaten şimdiye dek insanlığa kafasını karıştıracak şey yeterince verilmiştir. Siz *yapmak* denilen şeyin ağına yakalanmışsınız. Sizler *olma* ritüelinin sihrine kapılıyorsunuz, ve anlamanızı istiyoruz ki *siz zaten olmaya uğraştığınız şeysiniz.* Ve siz gerçekten evreninizin merkezî güneşisiniz ve kendi dışınızdaymış gibi algıladığınız her ne varsa o sadece bir yansıma, bir aynadır. Eninde sonunda her ne yaparsanız -seçtiğiniz öykü her ne ise- siz hizaya girip, bütünlüğe kavuşmanızı, yuvaya dönmenizi sağlayacak durumlar meydana getireceksiniz.

S: (K) Size şunu sormak istiyorum: Bizim burada Dünya'daki misyonumuzun Ruh'u maddeye dönüştürmek olduğunda hemfikir misiniz ve eğer öyle ise, bunu yapmanın güzel, hızlı ve verimli bir yolu var mıdır?

P'taah: Sevgili dost, siz zaten madde olarak bedenlenmiş (enkarne olmuş) Ruh'sunuz. Siz ne olduğunuzu düşünüyorsunuz? Sizler, üçüncü-yoğunluk realitesinde enkarne olmayı, onu deneyimlemeyi seçmiş olan yüce ruhsal varlıklarsınız. Sizler zaten yüce ruhsal varlıklarsınız. Yapılacak bir şey yoktur. Zaten olduğunuz bir şey haline gelmenizin hızlı bir yolu yoktur. Bakın, siz unuttunuz. Hepsi bu. Fakat siz ruhsal bir varlık olmak için uğraşıp çırpınan o zavallı ve yalnız kişilik Benliği olduğunuz vizyonunu taşıyorsunuz. Pekâlâ, şimdi artık biliyorsunuz. Siz gerçekte yüce bir ruhsal var-

lıksınız ve siz bunu kendi deneyiminiz için seçmiş bulunuyorsunuz, ve biz değişim-dönüşümden söz ettiğimiz zaman, biz sizin zaten olduğunuz bir şeye dönüşeceğinizden -yani, Ruh'un maddeye dönüşmesinden- söz etmiyoruz. Biz sadece azabın vecit haline, ayrılığın birliğe dönüşmesinden söz ediyoruz; ve bu çok hızlı ve kolaydır -o bir göz açıp kapayıncaya kadar gerçekleşir. Siz sadece yaratmış olduklarınızın sorumluluğunu üstlenin; kendi hakkınızda, durum hakkında ve acılı durumların içinde yer almış herkes hakkında taşıdığınız yargıyı hizaya sokun. Bilin ki acı, ıstırap birikicidir ve o yargı yüzünden meydana gelen dirençtir -onu hissetmenize izin verin ve bilin ki var olan her şey geçerlidir. Sadece var olduğundan ötürü. Ve işte birdenbire enerji merkezleri açılıverir ve siz Bir'liği deneyimlersiniz. Fakat siz onu YAPAMAZSINIZ. Siz onu, Bir'liği yapamazsınız, siz ona ancak olması için izin verebilirsiniz.

S: Peki, onu yapmak yerine ona izin vermemiz nasıl olacak?

P'taah: Sadece onun var olduğunu biliniz, ve biliniz ki var olan her şey tanrısallığın bir ifadesidir.

S: (E) Demek ki biz şimdiden oradayız, ve ayrıca, ıstırap çekmekte olduğunu hissettiğimiz bir kimseye yardım etmek için koştuğumuzda, onu edineceği deneyimden yoksun bırakmış oluyoruz?

P'taah: Çok uç vakalar söz konusu olduğunda, diyebiliriz ki öyle. Fakat, sevgili dost, biz yardım etmeyin ve kalbinizin emirlerine uymayın demiyoruz. Biz sizin merhamet ve şefkat duygularınızı ve bir insan kardeşinize yardım arzunuzu bastırmanızı asla söylemiyoruz. Biz sadece diyoruz ki: Herkesin kendi senaryosunu yaratmakta olduğunu fark edin ve bunu kabul edin. Bakın, siz olup bitenlerin frekansı dahilinde (etki alanı içinde) bulunduğunuzda, kendi derslerinizi öğrenmek için oradasınızdır. Size insanları umursamamanı-

zı ve onlara yardım, şefkat ve şifa sunmamanızı söylemiyoruz. Tam tersine, yapılması gereken budur. Gerekli olan, onlara yardım ederken yargı içinde olmamanız ve onun nasıl olması gerektiği hakkında beklentiler taşımamanızdır. Hepsi bu. Anlıyor musunuz? Ama, şunu da söylüyoruz: Eğer siz bir başkasının deneyimini değiştirmeye çalışıyorsanız, sadece kendi öğreniminiz için de bir fırsat yaratıyorsunuz demektir.

(*Bir başka erkek dinleyici, celselere devamlı katılan biri, bir soru sormak üzeredir ki P'taah ona doğru yürür, çok yakınında durur ve gözgöze gelirler, bir süre sevgiyle bakışırlar. P'taah bir şaka ile bu büyüyü bozar:*) Beni öpmek mi istiyorsunuz?

(*Adam, muzipçe:*)

S: Hayır.

(*Dinleyenler gülüşürler.*)

P'taah: Büyük düş kırıklığına uğradım. (*Ve insanların dünya-dışı varlıklar hakkındaki ortak imajına atıfta bulunarak:*) Pullarım mı size itici geliyor?

S: Hayır, değil.

P'taah: Bu bizi çok mutlu etti.

S: Ben sizi her halinizle seviyorum.

P'taah: Elbette, sevgili dostum.

S: Sormak istediğim soru...

P'taah: Soruya boşverin. Benim de sizi ne kadar çok sevdiğimi söylememe izin verin.

S: Bu çok güzel.

P'taah: Siz de öylesiniz.

S: Öyleyse soruları unutalım.

(Dinleyiciler, o ikisinin kendi aralarında oynadıkları ince, hoş oyunun farkındadırlar ve bol bol gülüşmeler olur.)

P'taah: Sorunun yanıtını zaten bildiğinizi biliyorsunuz,

bununla birlikte, sevgili dost, sorunuzu sorunuz.

S: Sadece vereceği sevinç için...

P'taah: Gerçekten sevinci için, daima sevinci için.

S: Zaten benim sorular sormamın tek nedeni budur.

P'taah: Biliyorum.

S: Pekâlâ, işte sorum: Eğer durumları işin içindeki herhangi bir ortak ile birlikte-yaratıyorsak, Karma ne oluyor? Eğer herkes onun içinde eşit ortaklığa sahip ise?

P'taah: Sizce Karma nedir?

S: Ben Karma'yı şöyle anlıyorum: Eğer yanlış bir şey yaparsanız, bir başka fırsatta onu düzeltmek zorundasınız?

P'taah: Doğru. Peki ama, eğer evrende yargı yoksa, sevgili dost, siz bunu, yanlış hareketin cezası olan bu Karma'yı nasıl anlıyorsunuz?

S: O zaman Karma yoktur.

P'taah: İşte, mükemmel yanıt. Birinci sınıf. Karma denilen şey, eski dinlerden kalma bir fikir yapısıdır. Ve siz fikir yapılarının nasıl çalıştıklarını bilirsiniz. Şimdi, sizin daha yeni dinlerinizden biri olan Hristiyanlığın fikir yapısı der ki, eğer bir yanlış yaparsanız, gelecek enkarnasyonunuzu beklemek zorunda değilsiniz -çünkü zaten onlar tekrardoğuşa inanmazlar- doğruca cehenneme gidersiniz. Çabuk ve kolay, ha? Bir atımlık bir iş -eğer uslu olmazsanız, cehenneme gidersiniz. Fakat ben size şunu söyleyeceğim: Buna inanan insanlar için -bu fiziksel realiteden ayrıldıkları zaman- deneyimleyecekleri şey tam da bu olacaktır: cehennem. Onlar cehennemi nasıl hayal etmişlerse tam öyle. Daha sonra onlar bu durumdan bıkacaklardır, ve o zaman bunu istedikleri anda değiştirebilecekleri bilgisine varabilirler.

Karma -bir ceza olarak- mevcut değildir. Nasıl olabilir ki, tüm enkarnasyonlar aynı zamanda yaşanıyorken? Bu "onu altüst ediyor," öyle değil mi? Bakın, bu teknik olarak olanaksızdır, çünkü bu zaman çerçevesinin dışında, her şey aynı zamanda vuku bulur. Bu sadece şudur: Herhangi bir enkarnasyonda herhangi bir deneyimi -yargısızca- kucaklamadığınız takdirde, bunu bir başka enkarnasyonda gerçekleştirirsiniz; fakat bu ceza değildir, çünkü doğru ve yanlış yoktur. Siz yalnızca ya uyum içindesinizdir ya da değilsinizdir. Yani, her ne varsa, o ya sevgi denilen evrensel yasaya dahildir ya da korkuya. Böylece, bu sadece bir deneyimdir, yargı olmadan. Ve size yine söyleyelim: Siz sadece bu hayatınızın değil, her bir hayatınızın geçmişini ve geleceğini değiştirebilme fırsatına sahipsiniz, çünkü arada hiçbir ayrılık yoktur. Değişimi-dönüşümü deneyimlediğiniz zaman, sizin için olacak olan tam budur.

S: (K) P'taah, bu yerin hayvan ve bitki örtüsü konusuna dönersek: Birçok balinanın kendisini bizim bir kumsalımıza vurduğu hakkında bir haber okuduk. Onlar bunu neden yapıyorlar?

P'taah: Deniz memelileri, yani balina ve yunuslar insanlık ile aynı ruh enerjisindendir. Balinalar harikulade çokboyutlu varlıklardır, onlar gezegeninizin tarihçileridir ki onlar kürelerin armonisini işitir ve yayınlarlar. Onlar, gerçekten, yıldız-halkları ile iletişim halindedirler ve bunu daima yapagelmişlerdir. Onlar insanlığın öğrenmesi için harikulade fırsatlar sunmaktadırlar. Ve önceden de, bazı deniz memelilerinin kendilerini kuzey kutbu sahillerine vurmuş oldukları zamanda olduğu gibi, uluslar onları kurtarmak için uyum içinde çalışmak üzere bir araya geldiler. O balinalardan biri gerçekten yükseldi ve tüm dünyaya ışık gönderdi. Hepiniz Deniz Memelileri bilinciyle birleşebilirsiniz. Bunu, hayvan ve bitki türleri ile, hatta sizin cansız saydığınız nesnelerle nasıl

yapabileceğinizi size anlatmıştık. Sadece içinizdeki o sessiz yere çekilmek ve balina ya da yunus bilinciyle birleşmeyi istemek yeter. Balina, yunusun üst-benliğidir ve siz onlarla bilinçte birleşebilirsiniz, ve böylece o harikulade Deniz Memelisi ruh enerjisi sizinle konuşacaktır. Böylece, siz birlik hakkında harikulade bir anlayışa varacaksınız, çünkü Deniz Memelileri gerçekten sevincin ne olduğunu bilirler, birliğin ve paylaşmanın ne olduğunu ve gezegendeki harikaları bilirler. *Onlar kendilerini Kaynağın mutlak ifadeleri olarak bilirler.* Ayrılığın olmadığını; Tanrı/Tanrıça ya da herhangi bir varlık türü ile sizin aranızda gerçekten ayrılığın bulunmadığını bilmek -ister burada, bu gezegende şimdi ya da "geçmiş" olarak algıladığınız zamanda. Görünen, görünmeyen evrenlerde herhangi bir gezegen üzerinde olsun. Hepsi sizin için oradadır. İhtiyacınız olan şey yalnızca istemek ve gerçekleşmesine izin vermektir.

Sevgili dostlar, her şey kendi içinizdedir. Ben sadece sizin zaten bildiğinizi hatırlatmak üzere buradayım. Sizinle bu şekilde birlikte olmak benim için gerçekten sevinç verici. Size şunu da hatırlatmak isteriz: Sahip olduğunuz en büyük öğretmen sizsiniz. Arzuladığınız her şey, her şey sizin içinizdedir. Güç ve utku içinizdedir.

Teşekkürlerimizle sevgili dostlar. *(Ve şefkatle:)* Ne kadar güzelsiniz. Sizi seviyorum. İyi akşamlar.

Bölüm 13

ONÜÇÜNCÜ CELSE

20 Kasım 1991

(Her zamanki gibi, P'taah bir süre durur ve dinleyicileri birer birer gözden geçirir.)

P'taah: İyi akşamlar.

Dinleyiciler: İyi akşamlar, P'taah.

P'taah: Biliyor musunuz, sizin realitenizi anbean yaratmanız kesinlikle bilinçle yapılan bir şey değildir. Sizin üstbenliğiniz -sizin daha büyük olan tarafınız- gerçekten sizi hakkıyla bilir. Böylece, siz her şeyi evrene gönderebilir ve bunu kendi en büyük sevinciniz için yaratmakta olduğunuzu bilebilirsiniz. Yapılacak hiçbir şey yoktur. Gereken, sadece an içinde OLMAK'tır.

(P'taah, bu özel günde Jani'nin evindeki enerjilerin evcil-hayvanlar çevresinde yoğunlaştığını bildiğinden, onun bir hanım arkadaşına hitap eder.) Evet, sevgili dost, evin yeni bebekleri nasıl bakalım?

S: Şimdi çok iyiler, teşekkür ederim. Küçük bir dram yaşadık...

P'taah: Doğru, ama siz zaten bir dramlar kraliçesisiniz.

S: Kesinlikle.

P'taah: Böylece, elbette her biriniz -bu canlı ve coşkun üçüncü yoğunluk realitesinde- günlük yaşamınızda size he-

yecan veren şeyler yaratıyorsunuz. Ne var ki siz, heyecanın yüreğe çöken bir ağırlık değil, fakat gerçekten büyük sevinç kaynağı olabileceğini anlamıyorsunuz. Bu, bu kadar basit.

(P'taah şimdi dikkatini, Hindistan'da üç aylık bir geziye çıkmak üzere olan bir başka hanıma yöneltir.) Demek, sevgili dost, harika geziler var önümüzde, ha? Gelecek hakkındaki korku ve endişeleri bir yana atıp, fiziksel bedeniniz içinde yapacağınız gezilerde gerçekten harika serüvenler yaratacağınızı bilmek. Fiziksel bedeninizle yaşadığınız serüvenler ruhsal enerjinizle, bilinçte yaşadığınız serüvenlerden daha az heyecan verici değildir. Siz başka kültürlerle tanışmaya ve bir serüvene doğru giderken bunu kendiniz için bir öğrenim olarak görüyorsunuz; fakat aslında geziniz boyunca büyük bilgi vermekte olacaksınız. Böylece, gerçekten harika bir zaman geçireceksiniz -sonucu hakkında endişede olmayın.

İşte böylece, her biriniz bir serüven yaşamaktasınız. Her biriniz en büyük öğrenimi çağırıyorsunuz, ve bu günler, aylar ve yıllar sizin realitenizdeki devre değişimine doğru hızla ilerlerken sizin seçme olanağınız var. Her anda, siz tanrısal ifadenin özü olan kendinizi meydana vurabilirsiniz. Gezegeniniz üzerinde egemen olan korku ve yıkıma talip olacağınıza -şu değişim zamanında- sevinç, kahkaha ve sevgi dolu serüvenleri davet edin. Sevgili dostlar, gelecek günlerde, siz tarihinizin son elli bin yılının son bölümünü, en yüksek noktasını (sona erişini) yazmakta olacaksınız. Biliyorsunuz, siz gelecek olan değişimlere, gezegeninizde gerçekleşecek değişimlere tanık olmak ve katkıda bulunabilmek için bu zamanda enkarne olmayı kendiniz seçtiniz. Bekleyecek çok zamanınız yok -vakit *çok yakın*. Her birinizin gönlünde, bu değişimleri, insanlık bilincinde gerçekleşecek bu değişimi ve bizzat Yerküre'nin içinde meydana gelecek *değişimi* deneyimlemek için bir özlem var. Ve Yerküreniz gerçekten can

landı, hız kazandı. Gelecek değişimler gerçekten bir çimen yaprağı üzerindeki çiğ tanelerinden başka bir şey değildir. Sizin Yerküre dediğiniz Tanrıça olacakları gerçekten biliyor. Siz de öyle. *Siz de gerçekten biliyorsunuz.*

Şimdi, size şunu söylüyoruz: Çoğunuz düş kırıklığı hissediyorsunuz, çünkü siz, olmakta olanları akli ve bilinçli bir anlayış düzeyinde (günlük bilinç halinizle) bilmekte değilsiniz. Büyük düş kırıklığı şöyle diyen bir görüşten kaynaklanmaktadır: "Biliyoruz, her şey orada dışarıda durup duruyor, fakat bilmecenin parçalarını bir araya getirip yerleştiremiyoruz." Sevgili dostlar, buna gerek yoktur, aslında bu mümkün de değildir. Size daha önce de söylemiştik, sizin aklınız ve kişilik benliğiniz, egonuz, Tüm-Varolan'ın Tanrı/Tanrıçası'nın özünü kapsamaya muktedir değildir. *Sizin, olacak olan her şeyi kapsayabilecek tek tarafınız sizin gönlünüzdür, kalbinizdir.* Kalbiniz, tanrısal öze, tüm zaman sürekliliklerinin, tüm galaksilerin, sizin olmuş ya da olacak diye algıladığınız her şeyin bilgisine ulaşabilir. Bunu ancak sizin kalbiniz yapabilir, aklınız değil. Sizin bilinçli anlayışınız değil. Bir bakıma, buna bir iman sıçrayışı denir; bu, sizin varlığınızın dişi kutbiyetiyle temas kurarak sezgiye izin vermektir, izin verişe izin vermektir. Olacakları aklınızla tümüyle kavrayabilmek mümkün değildir. İman eylemi, sizin *onu istediğiniz gibi yaratabileceğinizi bilmektir.* İşte buna sizin kendi hükümranlığınız denir. Bu herhangi bir şey *yapma* meselesi değildir. Bu sadece *her şeye izin verme* meselesidir.

(Bu celselere şahsen katılma şansına sahip olmamış olan okuyucu için, aşağıdaki açıklama uygun olacaktır: P'taah'ın konuşması bu noktadan itibaren, bir ara vermek için yaptığı çağrıya kadar, yumuşaklık ve şefkat gibi nitelikleri özgün anlamlarına dönüştüren, derin bir sevinçle dolu bir anımsama uyaran, olağandışı mutluluk ve coşku verici bir titreşimle, doğruca dinleyenlerin yüreğine işleyen süptil

ama yine de güçlü niteliklerle doluydu. Onun sözlerini taşıyan sevgi dalgalarını tarif etmek çok zor, hatta olanaksız. Sanki orada toplanmış olanlar tek bir ruh oluşturuyorlardı, ve bu ruh P'taah'ın her zaman öylesine yumuşak ve şifa verici dokunuşundan yararlanmak üzere çırılçıplaktı. Bu, Varlığın Varlığa doğrudan dokunuşu idi. Bu gerçek bir iletişimdi. Bu büyük bir deneyimdi.)

Şimdi, size bunun nasıl olacağı, bunun tüm yüceliği hakkında bir tablo resmedebiliriz belki. Fakat bakın, biz sizlerle sözcükler aracılığıyla konuşurken, yalnızca bir tek realite boyutunda konuşuyoruz. Sizin ruh enerjiniz -kalbiniz- *her* realite boyutunda iletişim kurup anlayabilir. Biz bu tabloyu resmedebiliriz, fakat o sadece sonsuzluk denilenin bir mikrokozmosunu temsil edecektir. Bu hayatta, sevgili dostlar, bu zamanda, daima seçim vardır. Sizin bilinçli idrakinizden, BENLİĞİNİZİ sevmediğiniz, değersizlik duygusu taşıdığınız zaman, olabileceğiniz her şeyi nasıl sınırlandırdığınızdan, böylece kendinizi birbirinizden ve Kaynak'tan nasıl ayırdığınızdan daha önce de söz etmiştik. Seçim, her an, yetersiz olma korkusu, sevilemez ve sevilmeyen olma korkusu, değersiz olma korkusu ve ölüm korkusu ile sevgi arasında yapılır. Seçim her zaman, her zaman budur. Hayatınızdaki her şey, her olumsuzluk ve rahatsızlık sizin korkuyu, sizin yargıyı seçtiğinizi yansıtır. Sevgiyi seçtiğiniz, yargısızlığı seçtiğiniz zaman bilirsiniz ki her şey, tam da OLDUĞU gibi, Oluşu içinde tanrısal ifadedir. Böylece, siz evreninize ve çoğul-evrenlere sevgiyi, izin verişi (rıza ve teslimiyeti) koymayı seçmişsinizdir, ve böyle yaptığınız her sefer siz realitenizin tuvali üstüne bir fırça darbesi vurmaktasınızdır. Sevgiyi korkuya yeğlediğiniz her sefer; sevgiyi, YAPMAK için duyduğunuz umarsızca arzunuza tercih ettiğiniz her sefer, siz bu realiteyi değiştirmektesiniz.

Sizinle değişim-dönüşüm hakkında konuştuk ve birço-

ğunuz için bu hâlâ bir gizem olarak kalmaktadır. Ondan bir kez daha söz edeceğiz. Değişim-dönüşüm, sizin gönlünüzde hissettiğiniz her bir azabın, kederin, kalp kırıklıklarından öldüğünüz onbinlerce hayat boyunca çektiğiniz acıların tanrısal bir vecit (mutluluk coşkusu) haline, birlik, Bir oluş haline dönüşmesidir. *Biliniz ki siz Kaynağınız'dan ayrı değilsiniz ve hiçbir zaman da olmadınız.* Siz birbirinizden gerçekten hiç ayrı olmadınız. Siz galaksilerde yer alan sayısız gezegende bulunan bütün insan kardeşlerinizden asla gerçekten ayrı olmadınız. Siz gezegeninizin herhangi bir yaratığından asla ayrı olmadınız. Güneş'inizden, Ay'ınızdan ayrı olmadınız; siz herhangi bir ottan veya bahçenizde açan herhangi bir çiçekten ayrı olmadınız. Ne var ki unuttunuz. Hepsi bu, ve bu acınız içinde ve kendinizi yargılamanız yüzünden, kendinizi kapattınız. Siz gerçekte, Tanrı/Tanrıça'nın bu realite boyutunun canlılığının, heyacanının gülünü koklayışı olduğunu unuttunuz. Bağrınızdaki direnç acısını yaratan sizin bu realite hakkındaki yargınızdır, sizin kim olduğunuz hakkındaki yargınızdır, sizin birliği, Bir olmayı unutmuş olmanızdır, hepsi bu. Sevgili varlıklar, Evrensel Gerçeğe sevgi denir. Bu gerçekten çok basittir. Ona SEVGİ denir ve o sevgi sizin kendinizi olduğunuz gibi sevmenizdir. Biliniz ki her nasıl iseniz, düşünceleriniz her ne ise, eylemleriniz her ne ise, hepsine Tanrısallığın ifadesi denir. Tanrısal Kaynak tüm galaksilerde, tüm çoğul-evrenlerde görünen görünmeyen her şeyi yaratmaktadır, ve biliyor musunuz, siz enkarnasyonlar boyunca çocukluk çağınızdan itibaren öylesine önemsiz olduğunuzu, öylesine kötü olduğunuzu, öylesine sevilmeye değmez olduğunuzu düşüne düşüne kendinizi geçersiz kılarak, o geçersizlik duygusu içinde incinemez (duyarsız) hale gelmişsiniz. Zararı yok, sevgili dostlar, bu pekâlâdır. Bu pekâlâdır. *Tanrısal Vecit hali ile sizin aranızdaki tek engel yargıdır.* Hepinizin enkarnasyonlar boyunca tanıdığınız azabı, kederi,

acıyı yaratan yargıdır. Acı, ıstırap, sevgili varlıklar, bir duygu değildir. *O yalnızca duyguya, hissetmeye direniştir*, çünkü sizler hissetmekten çok korkar hale gelmişsiniz. Sizler imgeleme ve hissetme yoluyla yaratılmış Tanrısal Kıvılcımlar' sınız, siz husunuz. Siz kendinizi bilinçten, ruh varlığınızın bütünselliği ile maddede yarattınız, tekrar Kaynak ile birleşmek üzere. Sevgili dostlar, kendinizi yargılamayın. *Siz harikuladesiniz. Siz ölçüye sığmayacak güzelliktesiniz. Siz bu realite yoğunluğu içinde kendini ifade etmekte olan Kaynak' sınız, ve bunu siz seçtiniz.* Olanlara, her şeye izin vermek gerek. Acı veren herhangi bir durum yarattığınız her seferinde, bilinmelidir ki, birliği anlayabilmeniz için onu siz yarattınız. Sevdiklerinizle aranızdaki acı ve ıstırabı, içinde bulunduğunuz mutsuz durumu siz yarattınız, size acı veren her uyumsuz durumu siz yarattınız ki sonunda anlayabilmek, idrak edebilmek için. Istırabın içinde bir lotus çiçeği vardır ki, o kalbinizin zümrütü içinde açılıp kendini birlik içinde ve tanrısallıkla gözler önüne sermek için sadece yargısızlığa ve kendinize duyduğunuz sevginin sıcaklığına ihtiyaç duyar. Hepsini yaratmış olan sizsiniz. Dışarıda bir yerlerde bunu size yapan biri yoktur. Siz, kendinizi kendinize yargısız olarak açabilmeniz ve kucaklayabilmeniz için, gerekli durumları kendi varlığınızın yüceliğinden yaratmaya devam edeceksiniz. Bu sadece OLUŞ'tur ve bu OLUŞ içinde -eğer izin verirseniz- değişimi yaratabilirsiniz. Buna değişim-dönüşüm denir, azabı vecit haline dönüştürmek. Sevgili dostlar, işte bu insanlık mucizesidir. Bu her şeyi, sizin bedeninizdeki her hücreyi değiştirir. Bu, bu hayatın geçmişini ve geleceğini, ve sizin geçmiş ve gelecek yaşamlarınız olarak algıladığınız tüm yaşamlarınızı değiştirir. Ve bu sadece izin vermek suretiyle olur. İzin vererek, siz insanlığın elli bin yıl sonra gelmekte olan Altın Çağ'ını yaratmaktasınız. Bu, anbean sizin seçiminizdir: sevgi ya da korku. Ve sevgili varlıklar, bu kor-

kuyu iterek uzaklaştırmak değildir. Bu ondan "kurtulmaya çalışmak" değildir. Aslında bu, hatta, değiştirmeye çalışmak bile değildir; bu, korkunun bile, kendi hakkınızdaki yargının bile geçerli olduğunu, onun da tanrısal ifade olduğunu, ve değişimi yaratmanızın tek yolunun onu kendi ışığınızın içine almak olduğunu bilmektir; onun pekâlâ olduğunu bilmektir. Bu, siz olan çocuğu kollarınıza alıp kucaklamaya benzer. Siz olan o çocuğu okşamak, "her şey yolunda, korkulacak bir şey yok," demektir bu. Her şeyi öylece kucaklamak, kendi hakkınızdaki bütün yargıları, başka insanlar hakkında taşıdığınız tüm yargıları -ki onlar gerçekte sizin iç halinizin, kendi hakkınızda neler hissettiğinizin yansımalarından ibarettir- kucaklamak. Böylece, siz her bir yargıyı izin verme (rıza gösterme) yoluyla hizaya getirebilirsiniz. Değişimi, izin verme yoluyla sağlayabilirsiniz, yoksa kendinizi değiştirmek için kıyasıya ve umutsuzca çırpınıp didinerek değil -ki bu da yine kendinizi geçersiz kılmak olurdu. Siz değişimi, attığınız her bir adımın, korku içeren her bir tepkinizin, ürkünç, küçük ve bayağı olarak yargılamış olduğunuz her şeyin, kıskançlık ve sahiplenme duygusundan kaynaklanan tepkilerin, bir başkasına gösterdiğiniz her olumsuz tepkinin aslında kendinize karşı gösterilmiş olduğunu, bunun kendinizi geçersiz kılmak olduğunu bilmekle sağlarsınız. Sevgili dostlar, bu yürümeyi öğrenmekte olan bir çocuğa benzer. Bir ayağını öbür ayağının önüne sağlamca koymayı henüz bilmiyor diye çocuğa vurmazsınız. Çocuğu dövmezsiniz. Çocuğu kucaklar ve "Aferin sevgili yavrum, işte bir adım daha attın," dersiniz. İşte kendinize karşı da böyle davranabilirsiniz ve bu kucaklayış ve izin verişle siz içinizdeki enerji merkezlerini açarsınız, ve böylece acı ve ıstırabın göbeğinizden kalbinize, kalbinizden tepe çakranıza doğru hareket etmesine, ve galaksiler boyunca yankılanan havai fişekler yaratmasına izin verirsiniz. Buna BEN denir. Buna Tanrı/Tanrıça denir. Buna birlik ve bö-

lünmezlik denir. Buna kendini harikulade ve heyecan verici realite âleminde ifade eden BEN, Tanrı/Tanrıça, Tüm-Varolan denir. Ve bütün bunları siz yarattınız. Sizler harika varlıklarsınız.

Değişim-dönüşüm sizin mucizenizdir. Sorumluluk alın. Yarattığınız her bir hastalık için, yarattığınız her bir azap için kendinizi kutsayın. Onu kutsayın, çünkü yargılamamak, kabul etmek suretiyle siz aslınız olan TANRI'yı keşfetmektesiniz. Onların hepsine izin vermekle, kısacası yargısız olmakla, ve herhangi bir şeyi değiştirmeye çalışmayarak siz gökkuşakları ve yıldız ışığı yaratmaktasınız. Öyle olsun. *(Uzun bir sessizlik olur.)*

Pekâlâ, bir ara vereceğiz, böylece gönlünüzde olanı gözden geçirebilirsiniz. Size çok çabuk geri döneceğiz.

(Aradan sonra:)

P'taah: Ve şimdi soru sorma vakti, sevgili dostlar.

S: (E) Geçenlerde dini kuruluşlarda rahipliğe talip olan kadınların bu konuda bir başkaldırısı oldu. Ve sonuçta bu talepleri reddedildi. Benim duygum bu kadınları destekleme yönünde olabilirdi, ancak daha yüksek bir açıdan bakıldığında, acaba reddedilmeleri gerekiyor muydu ki böylece o dinlerin ayırımcı gruplarının koydukları engeller yıkılabilsin diye. Yoksa bu, dişi enerjinin ve etkinin o dinlerde bir denge yaratmak üzere gerçek bir yükselişi miydi, veya erkeksi bir çabaya bir geçiş miydi? Bu konuda bir açıklama yapabilir misiniz?

P'taah: Elbette. Şimdi, tabii, dişi cinsin her bir bireyin içindeki erkek/dişi eneriyle hiçbir ilgisi yoktur. Eşitliği kurmak için yasalar çıkarmak, gerçekte sadece dişi enerjinin yükselişinin bir yansımasıdır. Dişi cinsin -görünüşe göre- erkeklere ait bir alana saldırmak istemesi ise bir başka şeydir. Daha önce de söylemiştik, "kadın özgürlüğü hareketi" deni-

len şey, bir tür, "vur deyince öldürmek"tir, çünkü o hâlâ erkek enerjidir. Şunu da söyleyelim ki sizin dininiz, adı her ne olursa olsun, hangi mezhep olursa olsun, yine de sizin tarihinizin bir yansımasıdır. *Dininiz binlerce yıl boyunca, ayrılıklar yaratarak, geçersizlemeler yaratarak, neyin doğru neyin yanlış olduğu hakkında yargı yaratarak, sizin doğuştan günahkâr olduğunuz ve böylece "başlangıçtaki günah"ınızın cezasını ödediğiniz hakkında korku yaratarak insanlığı tutsak etmiş ve zincire vurmuştur.*

Şimdi bütün bunların değişmesinin zamanıdır. İnsanlığın, evrende yargı olmadığını anlamasının vaktidir. Sizin kafanız dışında, hiçbir yerde yargı yoktur. Bulutlar üstünde durup da insanlığı yargılayan bir tanrı veya bir melekler hiyerarşisi yoktur. Evrende doğru ve yanlış diye bir şey yoktur. Evrende iyi ve kötü diye bir şey yoktur. Sadece VAR'dır ve her ne VAR ise o geçerlidir. Bunlar hepsi tanrısal ifadedir. Bunların hepsine, sevgiyle kucaklama fırsatları denir. Böylece, herhangi bir kimse eski, modası geçmiş kurumlar çerçevesinde her ne için uğraşıyorsa, deve çöle kaçtıktan sonra ahırın kapısını kapamaya çalışıyor demektir. Sevgili dostlar, geleceğiniz kurumlara bağlanmış değildir. Bir bakıma, diyebilirsiniz ki, yazılmış bir gelecek yoktur, fakat an içinde, gönlünüzün her anında, siz bir sevgi ve birlik çerçevesi içinde, bir sonraki anları (şimdileri) yaratırsınız. İlerlemek ve kalbinizin sevinçle şakımasını sağlayan her ne ise onu yapmak gerek. Buna spontane olma denir, buna yaratabileceklerinizin harikası ve sevinci denir. Kendinizi din kurumlarına bağladığınız zaman, kendinizi geçmişin prangalarına zincirlemiş oluyorsunuz. Böylece *kendi özgür hâkimiyetinizi, kendi hükümranlığınızı yadsıyorsunuz.* Eğer böyle yapmak istediğinize karar verirseniz, eh, bu da geçerlidir. Gerçekten, bu daima sizin seçiminizdir. Fakat bu gerekli değildir.

S: (E) Benim, yanlış ve doğrunun olmadığı kav-

ramı ile derdim var. Bu kavram uzun vadede, ya da ebediyet içinde, veya sonsuz şimdi içinde mi, yoksa bizim varoluş âlemimiz içinde mi geçerlilik taşıyor?

P'taah: Sevgili dost, yalnızca sonsuz şimdi vardır.

S: Demek istiyorum ki, eğer insanlar başka insanları kazanç için öldürürlerse, benim kişisel kanımca bu iyi olmayacaktır, çünkü bu davranışın içinde sevgi yoktur.

P'taah: Doğrudur, fakat bakın, insanlık sevgi ve korku denilen şeyi hep kendi seçegelmiştir. Eğer birisi kazanç uğruna bir başkasının hayatına kastetmek isterse, bu yoksunluk korkusundandır, ve işte geldiğimiz nokta budur: yargı. Bilinmelidir ki sevgi ifadesi olmayan her ne varsa, o korku ifadesidir, ve o geçerlidir. O aynı zamanda tanrısal bir ifadedir, sevgili dost, çünkü tüm evrenler içinde Kaynak tarafından yaratılmış olmayan hiçbir şey yoktur. Yargıda değil fakat anlayışta olmak için bir adım geri atmak yeterlidir. Ayrıca şu da bilinmelidir ki, kendi dışınızda gördüğünüz şey sizin bir yansımanızdan ibarettir. Ve hepiniz her şey olmuşsunuzdur, her ifadeye bürünmüşsünüzdür. Zaman zaman hepinizin içinden birilerini öldürmek geçer. Zararı yok. Bu düşünceyi yaratan korkuyu kucaklamak gerek. Tüm bu yasalara niçin sahip olduğunuzu sanıyorsunuz? O yasalarınız var, çünkü siz kendinizden dehşet duymaktasınız, siz eğer başıboş bırakılırsanız cinnet geçirerek etrafa saldıracağınızdan ve geride hiçbir şey kalmayacağından korkuyorsunuz. Ama bakın, hepinizin içinde aynı zamanda, Tanrısal kıvılcım, Mesih, Kaynak da vardır. Sizi her şeyle ve herkesle birbirinize bağlayan şey ışık ipliğidir (DNA). Ve siz korku yüzünden onu kapatıyorsunuz. Sevgili varlıklar, bu sadece bu hayatınızdaki korku değildir, korku ve acı birikicidir. O sizin içinize programlanmış haldedir. Fakat şimdi bütün bunları değiştirebileceğinizi bilebilirsiniz. Ve şimdi zamanıdır. *Za-*

man olgunlaşmıştır, vakti saati gelmiştir, sadece insanlığın bilinci için değil fakat her bir atomun ve molekülün, hayvanlar ve bitkiler âleminin, ve bizzat tanrıçanız olan gezegeninizin bilinci için de. Değişim, tüm çoğul-evrenler boyunca yankılanıyor. Değişim yalnızca sizin gezegeninizde ve bu zamanda vuku bulmuyor, size daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, bu uzay/zaman sürekliliği dışında her şey aynı zamanda vuku buluyor. Gezegeninizin binlerce ifadesinde, insanlığın binlerce ifadesinde, HER ŞEY, değişim için, sizin her an, şimdinin OLUŞU içinde yazmakta olduğunuz bu harikulade gelecek için, Tanrı/Tanrıça BEN'e izin vermek üzere uyanıp canlanmakta.

S: (E) Selamlar, P'taah.

P'taah: Selamlar, aziz dost.

S: Benim gerçek bir sorunum var -ah- sorumu hatırlama konusunda... *(Neşeli gülüşmeler.)*

P'taah: Fakat, sevgili dost, bu aslında yüreğinizin bir sorusu bulunmadığını gösteriyor sadece.

S: Evet.

P'taah: Ve biz hepiniz için şunu da söylemek isteriz ki size söylediğim her söz daha önce de söylenmiştir. Her şeyi biliyorsunuz. Ancak şu var ki, söylenen sözler içinizdeki bilişi yeniden tutuşturuyor. Her şeyi zaten biliyorsunuz. Ben gerçekten gereksizim.

S: Öyle görünüyor ki bu da aynı şey. Sorularımı sormayı düşünüyorken, kendi sorularımı o anda yanıtladım. Ama soru hâlâ açıkta: İnsan düşünmeyi, zihni nasıl yatıştırabilir acaba? Ben iyi şeyler, hoş şeyler, sevinçli şeyler düşünmekten hoşlanıyorum, ama her zaman tuhaf şeyler fısıldayan küçük bir ses gizlice araya süzülüyor. Bunu nasıl kontrol edebilirim? Ne demek istediğimi biliyor musunuz? Elbette, ne demek istediği-

mi biliyorsunuz.

P'taah: Pekâlâ, bilinmesi gereken ilk şey, hiçbir şeyi kontrol etmek zorunda olmadığınızdır, çünkü kontrol erkek enerjidir. İleri atılmak ve fethetmek, ha? Siz bu isyankâr düşünceleri bastırırsınız, Ego denilen şeyi itip yıkarsınız, akıl denileni baskı altında tutarsınız ve zihninizi ebediyen uykuya yatırırsınız. Pekâlâ, bunların hepsi iyi, güzel, ama bu denge hali değildir. Buna "erkek enerji", yani "YAPMAK" denir. Siz isyankâr düşüncelere izin verebilirsiniz. Sürekli çalışan zihninizi serbest bırakabilirsiniz. Bu, kısaca, İZİN VERMEK'tir. Buna dişi enerji denir, izin verici, alıp kabul edici, besleyip koruyucu. Siz bu izin veriş hali içinde sessizliği ve sükûneti yaratabilirsiniz, içinde olacağınız boşluğu yaratabilirsiniz. Biliyor musunuz, hepinizin enerjisi bir sarmala benzer. Her molekül, sizi çoğul-evrenlerle bağlantı halinde tutan bir enerji sarmalıdır, ve hatta, bizim size söylediğimiz sözlerin de sarmalın kenarında dans ettiğini imgeleyebilirsiniz. Sözler, fikirler, akli anlayışlar, o sınırlı kavrayış kutuları içinde bulunan her şey aslında, sarmalın çevresinde birbirleriyle bağlantı halinde olan ışık iplikleri gibidir, ve sarmalın (vorteksin) içi, yaratıcılığın o derin boşluğu, izin veriş'in, tüm sonsuzluğun boşluğudur (dölyatağıdır). Siz kontrol etmeye çalışarak, yaparak, uğraş vererek OLUŞ haline ulaşamazsınız. *İzin verin.*

S: Anlıyorum. Bizler gerçekte düşüncelerimiz miyiz? Bu böyle midir?

P'taah: Fakat, sevgili dost, siz bundan çok daha fazlasısınız da. Siz anlayış ve kavrayışınızdan çok daha fazlasısınız. Siz düşünce derken aklı düşünüyorsunuz, inanç yapılarınızı düşünüyorsunuz. Siz kişilik Benliğini düşünüyorsunuz, fakat siz bütün bunların hepsinden çok daha yücesiniz.

S: Öyleyse her düşüncemiz pekâlâdır, öyle mi?

P'taah: Elbette. *O her ne ise, pekâlâdır.* Ona izin verin

ve bilin ki onun içinde ruh enerjisinin bütünlüğü vardır. Oluşuna bırakmak, izin verir hale gelmek, birliğe, Bir'liğe ulaşmak kalbin ateşli arzusudur, ve bilin ki siz kontrol altına almaya çalıştığınız her sefer, spontane yaratıcılığı kapatıp bastırıyorsunuz. Tamam mı?

S: Teşekkür ederim.

S: (K) Size korku ile ilgili bir şey sormak istiyordum. Bu kişisel bir şey sanırım, çünkü hastalıkla ilgili. Benim için bunun, korku ve Kendini sevmeyiş olduğunu düşünüyorum. İzin verdiğimi, doğru yaptığımı düşünerek devam ederken, bir de bakıyorum ki bedenimde bir şeyler başgöstermiş. O zaman düşünüyorum ki bu durum herhalde bana daha fazla bir şey göstermek için ortaya çıkmıştır, ve bende neyin eksik olduğunu görmeye çalışıyorum. Demek istiyorum ki eğer arkama yaslanıp oluruna bırakırsam, izin verirsem, o zaman da şöyle hissediyorum: "Pekâlâ, bunu daha önce de yapıyordum, ama bu yine oldu." Böylece korkunun nerede olduğunu, bilinçaltımda bunu yaratanın ne olduğunu görmeye çalışıyorum. İşte benim karmaşaya düştüğüm taraf bu.

P'taah: Şunun anlaşılması gerekir ki, sevgili dost, gününüz insanı, içinde bir *bilinçaltı* korkusu taşıyor. Bu, sizin hakkında hiçbir şey bilmediğiniz ve bilinçaltında gizlenen bir canavara ilişkin korkudur. Bir zamanlar, sizin için çok uzun olmayan bir zaman önce, insanlık tüm bu korkuyu dine, Tanrı'ya iman'a havale edebiliyordu. Dinin zincirleri her ne olursa olsun, bütün onları havale edebileceğiniz birisi vardı. Bu yılların getirdiği değişimler içinde, insanlar artık fark etmeye başladılar ki yukarıda oturmuş ve sizi yargılamakla meşgul, Tanrı denilen bir yaşlı adam yoktur. Derken psikoloji ortaya çıktı ve size, bilinçaltınızda, her şeyi yapabilecek azgın bir canavarın gizlenmiş olduğu öğretildi. Bu da madal-

yonun öbür yüzü. Bilinçaltınız sizin düşmanınız değildir, sizin hayatınızda sizin kontrol edemeyeceğiniz bir şeyler yaratmakta olan bir canavar da yoktur. Bu böyle işlemez. Gerçek şudur ki bedeninizdeki rahatsızlık sizin duygusal rahatsızlığınızın bir yansımasıdır.

S: Evet, şimdi sorun şu. Eğer bu böyle ise, onunla gerektiği gibi başedip edemediğimi nasıl bileceğim?

P'taah: Kim olduğunuza inanıp güvenmeniz (iman etmeniz) gerek; bu biliş içinde, değişimi istediğinizde, hastalığı kucaklamak gerekir.

S: Sadece bunu fark edip tanımak yeterli, öyle mi?

P'taah: Evet, fakat bu, hastalığı yargılamadan sevmektir, çünkü hastalığın içinde bir mücevher vardır. Yargılamadan sevmek. Onu gerçekten sizin yaratmış olduğunuzu ve onu tümüyle değiştirebileceğinizi, fakat onu hastalıktan korkarak değiştiremeyeceğinizi bilmek. Eğer kendinizi yargılıyorsanız, onu değiştiremeyeceksiniz. Anlıyor musunuz?

S: Evet, anlıyorum, fakat bazen bilmek çok zor. Şu halde, hayatımdaki alanları incelemeliyim, dikkat etmediğim hususları demek istiyorum, uyguladığım diet veya herhangi bir konu ile ilgili olarak.

P'taah: Sevgili dost, sizin ne yediğinizin ya da ne içtiğinizin önemi yoktur. Sizin nasıl hissettiğinizin önemi vardır. *Realitenizi yaratan duygudur.* Siz düşüncenizi hissederek realitenizi yaratırsınız.

S: Doğru, çok yakın bir geçmişte kendimi sürekli olarak gerçekten tükenmiş hissediyordum, ve bu konuda, doğru olanı yaptığımı düşünüyorum, ve daimi olarak yorgunum. Herhalde bu arada bir şeyler pek yolunda gitmiyor. Bu bendeki vitamin eksikliğinden midir, yoksa bir konuda gerektiği gibi davranmıyor muyum?

P'taah: Eğer vitamin eksikliği çekiyorsanız, bu bir şeyi gerektiği gibi yapmadığınızdan dolayıdır, ve bunun, ağzınıza ne attığınızla hiçbir ilgisi yoktur.

S: İşte mesele de bu, gerektiği gibi yapmadığım şeyin ne olduğunu bulmak.

P'taah: Sevgili dost, neşe ve sevinç içinde yaşamıyorsunuz.

S: (Gülerek) ***Eh, elimden geleni yapıyorum.***

P'taah: Ve siz ne kadar çok gülerseniz, ne kadar çok sevinçle yaşarsanız, bedeniniz o kadar harikulade canlı ve sağlıklı hale gelir.

S: Eh, şöyle böyle gidiyor işte.

P'taah: Gerçekten şöyle böyle gidiyor. Sevgili dostlar, size nasıl göründüğünü, nasıl zor göründüğünü kesinlikle anlıyoruz. Kendi realitenizi anbean kendiniz yarattığınız; yapmanız gereken tek şeyin kendinizi severek yaşamak olduğu yolunda sözler işitiyorsunuz, ve bunu hiçbiriniz yapmıyorsunuz. Yapmanız gereken tek şey sevinç içinde yaşamak, ve siz "Eh, elimden geleni yapıyorum," diyorsunuz. Evet, anlıyoruz, bu çok zordur. Ve ne zaman ki bir bedensel hastalık tezahür ettiriyorsunuz, o zaman bir kara delik içine düşüyor ve en başta bu hastalığı yaratmış olan yargıyı yargılıyorsunuz. Siz bir mükemmel beden fikrine sahipsiniz, ve eğer mükemmel bir uyum halinde olursanız, bedeninizin sağlıklı olacağı fikrine sahipsiniz. Bu yüzden, mükemmel bir sağlığa ve canlılığa sahip olmadığınız zaman, bu hastalığı yaratacak kadar budala, öylesine uyumdan yoksun, öylesine aydınlanmamış olmakla yargılıyorsunuz kendinizi. Diyorsunuz ki, "Şimdi herkes benim aydınlanmamış bir varlık olduğumu anlayacak." Biz biliyoruz, biz sizi işitiyoruz. Siz bunu yüksek ve açık bir biçimde yayınlıyorsunuz. Bunu kendinize nasıl yaptığınızı anlıyor musunuz? Bu çok karmaşık, ha? Ve daima, bir başkası sizi, sizin kendinizi yargıladığınız kadar acımasızca yar-

gılayacak diye endişeleniyorsunuz.

S: Öyleyse, eğer kişi elinden geldiğince neşeli, sevinçli yaşamaktaysa, fakat bu hastalık yine de olursa, kişinin bunu sadece kabul ve tasdik ederek yaşama devam etmesi gerekiyor, öyle mi?

P'taah: Doğrudur, ama şu da var: Elbette korkuyu kabul ve tasdik edin, ve bu hastalığı yaratmış olan duygusal acıyı kabul ve tasdik edin. Bu onu yaratma sorumluluğunu üstlenmektir gerçekten. Bu sizin kendi hakkınızdaki, hastalık hakkındaki yargınızı hizaya getirmektir. Bu kucaklamaktır. Bu, tüm bunların tanrısal ifade olduğunu bilmektir. Onların HEPSİ sizin dengeye gelmeniz için fırsatlardır. Fakat siz değişimi bir şey *yapmayarak* yaratırsınız, kucaklamakla değişimi yaratırsınız. Siz hastalığınızı, o bir çocukmuş (siz olan o çocukmuş) gibi görebilirsiniz. Onu kollarınıza alın, okşayın, sallayın ve ona bir ninni söyleyin. Onu uzaklaştırmak için zorlamayın. Onu bastırarak yok etmeye çalışmayın, onu severek ışığa *dönüştürün*.

S: (E) Acaba, zamanlama hakkında bir şeyler söyleyebilir miydiniz? Son zamanlarda zihnim zamanlama konusuna yöneliyor; bir şeyi ne zaman yapmalıyım, ya da başkaları ne zaman yapmalılar gibi.

P'taah: Zamanlama. Eğer sizin yüreğinizin şakımasına neden oluyorsa zamanlama doğrudur. Hepsi bu. Ve başka herkesin zamanlamasına gelince, sevgili dost, bu onların bileceği iştir. Siz günlük hayatınızı yaşarken, zamanlama hakkında tasalanmayın, çünkü kalbinizin içinde mükemmel bir saat vardır. Ve "onu yapma" (zamanlama) işine gelince, bunu unutun. Siz yüreğinizin şakımasına neden olan bir şey "yaptığınız" zaman, buna tüm olasılıkların gerçekleşebilmesine izin verme hali denir, ve bu gerçekten, her şeyin sizin en büyük hayrınıza olacak şekilde tezahür edeceğini bilmekte yatar. Şimdi, en büyük engelin ne olduğunu biliyor musu

nuz? *Kuşku.* Size daha önce de söylemiştik, realitenizi yaratan sizlersiniz. Siz düşünceyi evrene salarsınız, tüm evren, sizin evren hakkındaki ve kendiniz hakkındaki inancınıza uygun olarak kendini yeniden düzenler. Ben sizlere güçlü tezahür ettiriciler olduğunuzu, arzuladığınız her şeyi yaratabileceğinizi, bunun için, "Varlığımın Tanrı/Tanrıçası, falanca şeyi arzuluyorum ve onun OLDUĞUNU biliyorum," demenizin yeterli olduğunu söylediğimde, siz bu sözleri söylüyor, ama hemen ardından, "Oh, umarım bu işe yarar," diyorsunuz. *(Dinleyiciler hayli neşelenirler.)* İşte siz onu böyle bozuyorsunuz. Hiç fark ettiniz mi, siz bir düşünceyi gönlünüzün bir arzusunu, öylesine, pek de üstünde durmadan gönderdiğinizde, onu öylece bırakıp bir daha düşünmediğinizde, kısa bir zaman sonra o fiziksel realitede gerçekleşir. Kendi kendinize şöyle dersiniz: "Daha birkaç ay önce onu düşünüp arzuluyordum, ve işte gerçekleşti. Ne kadar olağanüstü." Ve siz, "Ne kadar harikuladeyim. Bunu ben yarattım," demeyi unutuyorsunuz. İşte, siz tüm hayatlarınız boyunca realitenizi böyle yaratırsınız ve bunu yaptığınızı anlamazsınız bile. Böylece, siz ne kadar güçlü olduğunuzdan kuşku duyduğunuz zaman, hayatınıza bakın. Siz çok "pis, berbat" olduğunu söylediğiniz bütün o durumlara bakarken, onları nasıl oluşturmuş olduğunuzu da anlayabilirsiniz. Çünkü sevgili dostlar, evren yargılamaz, söz konusu olanın sevdiğiniz ya da korktuğunuz bir şey olması evren için hiç fark etmez, inançlarınız doğrultusundaki düşüncenizi evrene gönderdiğinizde, onu öylece tezahür ettirmiş olursunuz. Böylece, enerjinizi nereye odaklayacağınız tümüyle size kalmış bir şeydir. Evrende iyi ya da kötü yoktur. O sadece VAR'dır. Onun çok hoş ya da "berbat" olduğu hakkında yargıya varan sizsiniz.

S: (K) Bazen zihnimiz öylesine gezinir, ve gerçekten tezahür ettirmek istemediğimiz düşüncelerimiz olur. Aradaki farkın ne olduğunu tam anlamadım:

Eğer bir şeyin olmasını istersem, fakat bunun için fazla uğraşmıyorsam, ve sonra olmasını kesinlikle istemediğim bir düşünceye savunmasız yakalanırsam, neden biri tezahür eder ve diğeri etmez, yoksa hepsi tezahür eder mi?

P'taah: Tezahürü sağlayan şey duygudur, hissetmektir. Ona korku da denir. Bu, duygunun yoğunluğuna bağlıdır. Bir düşünceyi ne kadar yoğun bir biçimde (gerçekleşmiş gibi) hissetmenize bağlıdır.

S: Bir şeye asılmak ve onun olmasını istemek ile onun olmasına yol açan serbest duygu arasında fark var.

P'taah: Ne kadar olağanüstü.

S: Bunu söyledim, ama anlamını yeterince kavramadan söyledim.

P'taah: Pekâlâ, bir de "ihtiyaç" vardır, örneğin.

S: Öyleyse, eğer bu aslında "ona ihtiyacım var" şeklinde bir şey ise, o zaman o öyle yararı olmayan bir düşünceden ibaret değildir, fark bu mudur?

P'taah: Hiç fark ettiniz mi, zor bir durumda kaldığınızı ve Cuma'ya kadar bir şeye ihtiyacınız olduğunu düşündüğünüzde, bu gerçekleşmez. Ve siz, "Eğer o kadar güçlüysem, nasıl oldu da istediğim şey Cuma günü gerçekleşmedi?" diye düşünürsünüz.

S: Evet.

P'taah: Buna *ihtiyaç* denir. Tanrılar ve Tanrıçalar ihtiyaç duymazlar, onlar sadece arzu eder ve o arzu yoluyla yaratırlar, ihtiyaç duyarak değil. Çünkü *ihtiyaç* madalyonun çaresizlik denen yüzüdür ki o çok iyi şekilde örtülmüş korkudur.

S: Bazen insan bunda o kadar ileri gider ki artık umutsuzluğa, çaresizliğe düşmek zahmetine bile gir-

mez. Bazen insan çaresizlik duygusundan o kadar yorulup bıkar ki artık şöyle düşünür: "Pekâlâ, olursa olur, olmazsa olmaz." Çoğu zaman bunlar tezahür...

P'taah: Elbette, bir kez işi oluruna bıraktığınızda ve herhangi bir olasılığa izin verdiğinizde, kalpten arzuladığınız şeyi yaratırsınız.

S: Çoğu zaman artık bu konuda yapacağımız bir yatırım kalmadığında mı?

P'taah: Dosdoğru. Size daha önce de söyledik, fiziksel realitede istediğiniz şeyi tezahür ettirmenizi engelleyen şeylerden biri de, onun nasıl ve ne zaman olması gerektiği konusundaki beklentilerinizle sizin olasılıkların ve olanakların önünü kesmenizdir.

S: Bu beklentidir, ve evrenin nasıl işlemesi gerektiği konusunda baskı yapmaya kalkıştığımızda bu da beklentidir. Onu kendi tarzında yapmasına izin verdiğimiz zaman ise tezahür gerçekleşir.

P'taah: Doğrudur. Ve biliyor musunuz, sizin en büyük yaratıcı yanınız, neyin sizin en büyük hayrınıza olduğunu bilir.

S: Benim bütünsel bilincim bunu bilir mi? Öyleyse yapacağım tek şey bütünsel bilincimin işi ele almasına izin vermem olacak, bu da demektir ki erkeksi, zihinsel enerjiden uzaklaşmam gerekir.

P'taah: Kafanızı çıkarıp koltuğunuzun altına almanız...

S: Demek ki bizler, erkek ve kadınlar aynı şekilde buna karşı direnişteyiz. Düşünmeyi kestiğimiz zaman bunun sorumsuzluk olduğu hissine kapılıyoruz, mesele bu mu? Hepimizin takıldığı büyük engel bu mu?

P'taah: Niçin soruyorsunuz? Bunu pekâlâ biliyorsunuz. *(Kahkahalar.)* Ama, gerçekten durum bu. *(P'taah dikkatini, verilen aradan sonra celseye katılmış olan bir erkek dinleyici-*

ye yöneltir.) Pekâlâ, sevgili dost, nasılsınız?

S: Mükemmel. Teşekkür ederim. Gerçekten harikulade.

P'taah: Öylesiniz, gerçekten. İsterseniz, fiziksel realitede, diyelim. Bizim için bu akşam harika sorularınız olmalı.

S: Pek de değil. Birçok soru sadece dinlemek suretiyle yanıtlanmış oldu.

P'taah: Ne kadar olağanüstü.

S: (K) P'taah, bizim aramazda değilken sizin realiteniz nedir?

P'taah: Hangisi?

S: Bilmiyorum.

P'taah: Sevgili dost, sayısız realite vardır. Ve biz kendimizi sadece bir tanesine hapsetmeyiz, yakında siz de hapsetmeyeceksiniz. Yakında siz de kendinizi tek bir realiteyle sınırlamayacaksınız.

S: Bunu işitmek güzel.

P'taah: Çok yakında bu konuda daha çok şeyler konuşacağız. Şaşırtıcı ifşaatların yapılacağı bir sonraki bölümde gelip bizi ziyaret edin. *(Kahkahalar.)*

S: Peki, teşekkürler.

S: (E) Biliyorum, biz bu konuda kendi kendimize izin vermeliyiz ama, bize birkaç cümle ya da herhangi bir şey verebilir misiniz ki böylece sizi hatırlayabilelim ve kendi iznimize erişebilelim -böylece sizinle çoğul-evrenlerde yolculuk edebilelim?

P'taah: Sevgili dost, *(çok yumuşak bir sesle)* bunu yapıyorsunuz. Bakın, sadece yapabileceğinizi bilmek gerek, ve size söz veriyorum: yapabilirsiniz. Sadece uykuya dalmadan önce varlığınızın Tanrı/Tanrıça'sından, gezinizin anısını belleğinizde taşımak için dilekte bulunmayı unutmayın. Ve bizi çağırabilirsiniz, aziz dost, ve sizin için geleceğiz.

S: (K) Geçenlerde ben ufak bir yaratım yaptım, sanırım bir ders almak için, ve berbat bir biçimde yargı çıkmazına düştüm, şimdi bu dersi tekrarlayıp durmak zorunda kalacağımdan korkuyorum.

P'taah: Evet, yargılamaktan kurtuluncaya kadar onu yaratmaya devam etmek zorundasınız.

S: Şimdi bunun farkındayım, öyleyse bunun içinde yuvarlanıp durmaya bir son veremez miyim?

P'taah: Elbette. Sevgili dost, kendinize karşı ve yargıya karşı öylesine sert ve acımasız bir yargıçsınız. Bu Yeni Çağ 'ın lanetidir, ha? Hayaletin intikamı. "Whoofty"lerin laneti *(Yeni Çağcı fanatiklerin aşırılıkları kastediliyor). (Kahkahalar.)* Yargının yargılanışı.

S: Ne yaptığımın farkındayım ve oluruna bırakmayı, izin vermeyi diliyorum, ama o gerçekleşmedi.

P'taah: Sizce neden olmuyor dersiniz?

S: Hâlâ yargılamakta olduğum için mi?

P'taah: Evet, fazla ciddiye alıyorsunuz. Biliyor musunuz, yargıyı ve yargıyı yargılamayı hizaya getirmenin yollarından biri de onun ne denli tümden gülünç olduğunu görmektir ve can-ı gönülden güzel bir kahkaha atmaktır. O kahkaha içinde her şeyi hizaya getirebilirsiniz.

S: (E) Duyguların realitemizi nasıl yarattığı hakkında bize bir şeyler söyleyebilir miydiniz?

P'taah: Elbette. Siz aslında duygusunuz, peki duygu nedir? O enerjidir. O bir titreşim frekansıdır. İşte siz busunuz, bir titreşim frekansı, ve bu frekans sizin duygularınıza göre değişir. Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, çoğu zaman siz gerçekten neye inandığınızı bilmezsiniz. O öylesine kişiliğin, kişilik Benliğinin parçasıdır ki, sizin realitenizi yaratanın o olduğunu gerçekten anlayamazsınız. Şimdi, insanlığın büyük bölümü duyguya, hissetmeye pek de aşina değildir.

Onlar direnç göstermeye çok aşinadırlar, onlar hissetme korkusunu çok iyi tanırlar, çünkü aziz dostlar, bu yok olma korkusudur. Ve böylece, çoğunuz duygudan, hissetmekten kaçabilmek için her şeyi yapmaya hazırsınızdır. Duyguya izin verdiğiniz zaman, onu nasıl yargılarsanız yargılayın, bilinmesi gerekir ki bu gerçekten nötr enerjidir. İzin verildiği zaman o beden içinde serbestçe dolaşır ve sevinç yaratır, birliği yaratır, bölünmemişliği yaratır. Onun nasıl olabileceğini yargıladığınızda -çoğu zaman- direnç yaratırsınız ki bu acıdır, ıstıraptır. Acı duygu değildir. Bundan çok söz ettik, ve siz onları okuyabilirsiniz, onlar bunun nasıl olduğunu size etraflıca açıklayabilir. *Değişim-dönüşüm denilen şey, yargılamadan hissetmeye izin vermektir* -güneş sinirağı bölgesinde yer alan nötr enerjinin, kalbe doğru, oradan tepe merkezine doğru akışına, böylece vecit hali yaratmasına izin vermektir.

(Ev sahibine:) Teşekkürler, sevgili dost. Vakit doldu. *(Ev sahibesine:)* Teşekkürler, sevgili varlık, ve tavuklarınız nasıl? *(Kahkahalar. P'taah, ev sahibesinin, tavuklardan, meyve ağaçlarını korumak için diplerine serilmiş yaprakları ısrarla eşeleyen bir tanesi ile, ve yem zamanları ona saldıran horozla aralarında sürüp giden savaştan tümüyle haberdar görünmektedir.)*

S: Şey, onlar sadece beni yansıtıyorlar, herhalde.

P'taah: Doğru.

S: Horoza, onunla bir olduğumu, onunla bir tek hayat olduğumuzu nasıl anlatacağım?

P'taah: Oh, belki poposuna bir şaplak indirmelisiniz. *(Dinleyenler kahkahalarla alkışlarlar.)* Bazen onlar çok inatçıdırlar, şu bizim yarattığımız yansımalar. Tabii, bu şakaydı, sevgili dost.

(Bir başka hanım konuyu alır:)

S: Fakat, bir şey sabrımızı taşırdığında, o anda

hissettiğimiz gibi davranmamız geçerli değil midir? Bize yapmamızı söylediğiniz hep bu değil miydi?

P'taah: Elbette ki. Bu o kadar ciddi bir şey değil, biliyorsunuz. *(Sonra tekrar ev sahibesine dönerek:)* Bu pekâlâdır, sevgili dost, onun üstüne saldırıp poposuna bir şaplak indirebilirsiniz. *(Ve dinleyenlere:)* Biliyorsunuz, bunu laf olsun diye söylüyoruz, çünkü o kendisine öylesine kötü davranan horoz ile tavukları gerçekten çok seviyor. Ve sizler hepiniz, sık sık, birilerinin poposuna bir tekme ya da suratına bir yumruk indirmeyi istiyorsunuz. Eğer gerçekten oturup bu duruma gülebilseniz, ve hüsranın, öfkenin, huysuzluğun pekâlâ olduğunu bilseniz, ve bunun pekâlâ olmasına izin verebildiğiniz zaman onun dönüşüme uğrayacağını bilseniz, o zaman göbeğinizden doğru coşkulu kahkahalar atıp değişimi yaratabilirsiniz. Ama, kimileriniz bunu fazla ciddiye alıyor. İşte bu aydınlanma peşindeki umutsuz tırmalanmadır. Bu, gerçek kimliğinize, yani yuvaya dönüş için duyulan çaresiz arzudur. Zaten yuvada olduğunuzu kabul edebildiğinizde, o zaman bu bilinç hali içindeki, bu realite içindeki bildiğiniz her şeyin çehresini değiştireceksiniz. Gerçekten bileceksiniz ki beklenti ve kuşku taşımadan, sadece arzulamakla, siz zaten yuvadasınız. Hepinizi seviyorum.

S: Biz de seni seviyoruz.

P'taah: Biliyorum. Dileğim odur ki hepiniz aynada kendinize bakıp mücevheri göresiniz, ve varlığınızın her bir fasetinde Tanrı'nın yansımasını göresiniz. Sevgili varlıklar, ayrılık yoktur. Siz sadece VARSINIZ ve sizin VARLIĞINIZA, size gerçekten saygı duyuyorum. İyi akşamlar.

Bölüm 14

ONDÖRDÜNCÜ CELSE

27 Kasım 1991

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar. Hepiniz hoş geldiniz. Biliyorsunuz, bu hem bir bitiş, hem de yeni bir başlangıç akşamı. Çünkü biz böylece aslında tek bir bölüm olan birçok bölümü tamamlamış oluyoruz. Ve yine size hizmet etmeyi sürdüreceğiz. Yani, bu şekilde devam edeceğiz. Şimdi, her zamanki düzende bir değişiklik yapıp, bu kez önce soruların sorulmasını isteyeceğiz ve sonra konuşacağız. Bu, bu kitabın kapanış bölümü olacak.

S: (K) Bize yardımınızın karşılıklı olduğunu söylemiştiniz. Demek istiyorum ki biz sizden gerçekten bir hayli şey alıyoruz, ve ben merak ediyorum, karşılığında siz bizden ne alıyorsunuz?

P'taah: Sevinç, aziz varlık. Sevinç, gerçekten, ve bir de öğrenme deneyimi denilen şey var ki böyle bir araya geldiğimizde ben sizin kim olduğunuzu, ve durumunuzun nasıl olduğunu görebilmekteyim. Fakat insanlarla birlikte olmak daima bir sevinç nedenidir. Bir bilinç genişlemesi görmek daima sevinç verir. Ortaya çıkmakta olanın gerçekten gezegeninizi aydınlatacağını görmek sevinç vericidir.

S: (E) Size altın hakkında sormak isterdim. Altının saf tanrısal sevginin, frekansı indirgenerek mad-

deleşmiş hali olduğu doğru mudur? O gerçekten de tüccarların değil, fakat şifacıların elinde mi olmalıdır?

P'taah: Altın gerçekten Tüm-Varolan'ın bir yansımasıdır, o ayrıca bir simge olarak da düşünülür. Siz onun tüccarların değil de şifacıların elinde mi olması gerektiğini soruyorsunuz. Şifacı tüccardan daha mı büyüktür, sevgili dost? Daha mı iyidir?

S: Şifacı bazen daha yaşam-onarıcıdır. Özellikle şunu demek istiyordum ki o bir çekime sahip gibi görünüyor, öyle ki yaşam frekansları böylece doğal uyumlarına geri dönüyor gibi. Altının orada bulunuşu, olabilir ki, atomik yapının iyonlanmasına yardımcı olur.

P'taah: Doğrudur. Bu böyle bir araç olabilir. Fakat daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, sizin gereksindiğiniz tek araç sizin yüreğinizdir. Şifa, şifaya ihtiyacı olan kimse tarafından gerçekleştirilir. Öyleyse tüm bunlara fazla kapılmamak gerek. Bu ister altın, ister kristal, isterse gezegeniniz üzerindeki diğer değerli cevherler olsun, bilinmelidir ki bu sadece o ailedeki (mineraller ailesindeki) bir yansımadır. Sizin bitki ve hayvan (flora ve fauna) doğanızın yansıması da vardır. Ve gerçekten, sevgili varlıklar, insanlıkta da yansıyan bir yüce yansıma vardır; çünkü eğer altın Tüm-Varolan 'ın bir yansıması ise, peki ya siz ne olduğunuzu düşünüyorsunuz? Anlıyor musunuz? Öyleyse birine bir diğerinden yukarıda yer vermek gerekmiyor, *aslında insanlık için bu zamanda öğrenilecek en büyük ders, HER ŞEYİN, ama her şeyin Tüm-Varolan'ın yansımaları olduğunu bilmektir; tanrısal öz'le doygun halde olmayan hiçbir şeyin mevcut olmadığını bilmek.*

S: (E) Beni benden, yani gerçek BENLİĞİM'den ayıran tek şeyin benim inançlarım olduğunu söylediniz. Lütfen bana söyleyin, gerçek Benliğimi bilmem

için, inançlarımı genişletmemin en iyi yolu nedir?

P'taah: Bu çok iyi bir soru, çünkü akli anlayış kazanmak pekâlâdır. Gerçekte neye inandığınız hakkında anlayış kazanmanız pratikte nasıl gerçekleşir? Daha önce demiştik ki, çoğunuz neye inandığınızı gerçekten bilmiyorsunuz, çünkü o inanç yapıları öylesine kişiliğin bir parçası haline gelmişlerdir ki siz onların varlığından ya da yokluğundan artık başınızdaki saçların farkında olduğunuzdan daha fazla haberdar değilsiniz. Şaşkınlık ve kuşku içinde olduğunuzda, yani, sizin için uyumlu olmayan bir şeyler tezahür ettirdiğinizde, bir kalem ve bir kâğıt almanız sizin için pratik bir iş olur. Örneğin, bolluk hakkında bir soru yazın (bu her zaman insanlar için iyi bir sorudur. Aşk ilişkileri ve bolluk); veya aşk ilişkilerini alalım. Bazen öyle düşünüyorum ki bu insanlık için yoksulluktan daha büyük acı ve ıstırap yaratmaktadır. Şimdi, kâğıdınızın üst başına SEVGİ veya PARA yazın, ve kâğıdınızın ortasına yukarıdan aşağı bir çizgi çekin. Kâğıdınızın sol tarafına para veya sevgi hakkında, ilişkiler hakkında bütün olumsuz olarak yargıladıklarınızı, ve sağ tarafına gerçekten olumlu olarak hissettiklerinizi yazın. Şaşıracaksınız. Ve siz, sevgili dostlar, olumsuz olarak yargıladığınız bir şeyi aslında "öyle yargılamamanız gerektiğini" de bilirsiniz. Özellikle sizler, harika Yeni Çağ'cılar. Bu da sizin yargılarınıza benzer. Onlara "sahip olmamanız gerektiğini" bilirsiniz ve böylece yargılarınızı yargılarsınız. Olumsuz biçimde "düşünmemeniz gerektiğini" bilirsiniz, ve o olumsuz düşünceleri örtmek için daha büyük çabalar gösterirsiniz. Onları defetmek için, onları bastırmak ve sindirmek için. İşte böylece siz neye gerçekten inandığınız hakkında bir anlayışa ulaşabilirsiniz. Daha önce gerçekten inandığınızı bilmediğiniz bir olumsuzluk hakkında anlayışa ulaşmakla, onun artık gerekli olmadığını idrak edersiniz. Bu, o kötü demek değildir. Bu, ondan "kurtulunması, onun bastırılması, sindi-

rilmesi gerekir" demek değildir, fakat sadece artık sizin için gerekli değil demektir; bu inanç yapıları artık size hizmet etmiyor demektir. O zaman, *"pekâlâ, ziyanı yok"* demek, onu da kucaklamak gerekir. "Pekâlâ, dert değil. O dünün düşüncesiydi, ve şimdi, nasıl olabileceği hakkında daha geniş bir anlayışa izin verebiliriz," demek. Böylece, siz dünün inancını kucaklar ve bugünün daha geniş bilinç hali içinde genişlersiniz. Bunu, hayatınızın size iyi hizmet etmeyen herhangi bir veçhesi için yapabilirsiniz.

S: P'taah, bir soru daha. Sevgi hakkında daha çok bilmek istiyorum.

P'taah: Bunu bu odadaki herkes ister. Aslında, bunu o harika gezegeniniz üzerindeki herkes ister. *(Çok yumuşak bir sesle:)* Size sevgi hakkında söyleyebileceğim nedir? Size şunu söyleyebilirim, onsuz siz hayatta kalabilmek için savaşmaktasınız, onunla ise siz tüm çevrenize Tüm-Varolan'ı yansıtan, yaratıcı yüce üstatlar olursunuz. Fakat *mesele bir başkasını sevmek değil, kendinizi sevmektir.* Çünkü: Eğer kendinizi sevip sayarak yaşayamıyorsanız, eğer kim olduğunuzu, üçüncü-yoğunluktaki her faset, her nüans, her yol, her renk içinde kendini ifade eden Kaynak olduğunuzu -ve bunların hepsinin pekâlâ olduğunu- gerçekten anlamıyorsanız, o zaman o sevgiyi kendi dışınızda nasıl ifade edebilirsiniz ki? Ve bir çocuğa gösterdiğiniz sevgi, Benliğin BENLİĞE gösterebileceği sevginin bir aynasıdır. Anlıyor musunuz?

S: (E) P'taah, (önceki soruyu soran adamı kastederek), bu insanın oğlunun beyninde bir tümör var. Aile üyelerine bunun nedenini kavramak çok zor gelmiştir. Bu nasıl giderilebilir, ve çocuğun bunu oluşturmayı ruhen seçmiş olmasının amacı nedir? Bu aile için gerçekten bu konuda bir anlayış, bir açıklama isterdim.

P'taah: Biliyorsunuz, daha önce bu konu ve bu aile hakkında açıkça konuşmuştuk. Bir başka soru da, uç noktalarda

zorluk içinde olan bir çocuk hakkında sorulmuştu, bu konuyla ilgili kimseler bunun nasıl olabildiğini anlayamıyorlardı. Ve "Masum bir çocuk nasıl olur da böyle cezalandırılabilir?" şeklinde sorular soran insanların, onlarla temas halinde bulunan bütün herkesin, ve özellikle ailenin keder konusunda bir anlayışa ulaşması gerekmektedir. Sevgili dostlar, yaşamın "tek el atışlık" bir iş olmadığını her zaman kendinize hatırlatmanız gerekiyor. Bir aile olarak bir araya gelmiş olan hepiniz, birçok enkarnasyon boyunca birlikteydiniz, ve siz her bir enkarnasyonu, bu kez her biriniz deneyim için bir başka rol oynamak üzere beraberce yeniden-yaratmayı seçtiniz ki böylece, her biriniz rollerin tersine çevrilmesi denebilecek bir yolla, başka enkarnasyonlarda kucaklanmamış şeyler hakkında bir anlayışa varasınız diye. Her enkarnasyon ile bilinç böylece giderek genişler. Bu zamanda, *sizin zamanınızın bu yıllarında, öğrenmeniz gereken dersler gitgide yoğunlaşıyor ve hızlanıyor.* Siz aşırı uçları kucaklamak üzere çağırıyor, onların ortaya çıkmalarına neden oluyorsunuz, azabın vecit haline dönüşmesini sağlamak için, sadece kendi aydınlanmanız için değil, fakat tüm insanlığın aydınlanması, ve Yerküre'nin kendi değişimlerinde ona yardımcı olmanız için. Her enkarnasyon öncesi, siz ruh düzeyinde bir araya gelerek, aileniz içinde oynayacağınız rolleri kararlaştırırsınız: kimin anne, kimin baba olacağını, kimlerin kardeş olacağını ve hangi cinsiyeti alacağınızı. Ondan sonra geniş yelpazeli bir oyun plânını ana hatlarıyla belirlersiniz. Bu demek değildir ki sizin anbean seçimleriniz olmayacak, çünkü sizin her bir an'ı nasıl algılayacağınız hakkında seçim olanağınız vardır. Şimdi, olabilir ki bir çocuk, ruh düzeyinde, deneyiminin ve ailesi ile olan deneyiminin sadece birkaç yıl sürmesini kararlaştırmış olabilir. Yani, daha önce bu şekilde yaşamamış bulunduğu bir deneyimi kısa bir süre için deneyimlemeyi arzu edebilir. Size daha önce değişim-dönüşüm-

den söz ettiğimizi biliyorsunuz, sevgili dost. Size -izin vermek (rıza göstermek) suretiyle- nasıl her şeyi dönüşüme uğratabileceğinizi söylemiştik. Size demiştik ki acı ve azap duyguya gösterilen dirençtir. Siz gerçekten rıza halinde olabilirsiniz ve acının sonsuz devirler boyunca birikegelmiş bir acı olduğunu fark edebilirsiniz. Acı yalnızca bu hayatın, bu durumun getirdiği bir acı değildir. Onu kucaklamak, içindeki mücevherin ne olduğunu anlamak üzere siz yarattınız; özünüzde olan mücevheri, ve o mücevherin tüm aileniz içinde yansımasını anlamak için. Buna sevgi ve izin verme (rıza, kabul) denir. Böylece, sizin deneyimlemekte olduğunuz bu zaman mücevher üstüne mücevher olabilir, sizin bu andaki ailenizle olan her bir enkarnasyonunuzu ışıklandıran bir taç yaratabilir. Öyleyse, aziz dost, büyük şefkat ve yumuşak yüreklilik içinde olun, anbean, asla geleceği düşünmeden sevinçle, dolu dolu yaşayın. Bilinmelidir ki, sevgi asla sona ermez. Sizin uzun devirler boyunca yaratmış olduğunuz ailevi sevgi bağları devam edecektir. Birisi bu yoğunluktan bir diğerine geçtiğinde (öldüğünde), bu bağların fiziksel bilinç ve realite içindekinden daha güçlü olduklarını fark edebilirsiniz. Anlıyor musunuz?

S: (E) Ruhumuz üzerinde ne kadar kontrole sahibiz ve onunla ne ölçüde bir iletişim içindeyiz? Örneğin, siz bizim anbean tam bir seçim olanağına sahip olduğumuzu söylüyorsunuz.

P'taah: Bizim sözünü ettiğimiz, bu andaki "bilinçli" seçimdir.

S: Bir başka seferde diyorsunuz ki çocuk o aile ile sadece kısa bir süre kalmaya karar vermiş olabilir... bir çelişki var gibi görünüyor.

P'taah: Bu gerçekten çelişki değildir. Sadece, siz ruh ile bilinç arasında ayrılık olmadığını anlamıyorsunuz, akıldaki ayrılıktan gayrı. Daha önce de söyledik, sevgili dost: kafanızı

çıkarıp koltuğunuzun altına alın, çünkü böylece o yol üstünde bir engel olmayacaktır. Şimdi, bu konuda şaşkınlığa düşecek olan sadece siz değilsiniz. Zamanınızın yüzde doksanında sizin bilinçli realitenizi yöneten aklınız ve mantığınızdır. Size demiştik ki, aklınız gerçekten size hizmet etmek için vardır, fakat enkarnasyonlar boyunca siz giderek aklınızın ve mantığınızın hizmetçisi haline geldiniz, egonuzun hizmetçisi haline geldiğiniz gibi. Bu demek değildir ki akıl ve mantığın ya da egonun herhangi bir kusuru vardır, onlar sadece ayakkabılarına göre biraz fazlaca büyümüşlerdir. Daha sezgisel hale geldikçe, günbegün yaşadığınız realitenize kalbinizin ve kalbinizi mutlu kılan şeylerin rehberlik etmesine daha çok izin verdikçe, ruhunuzla büyük bir uyum içine girdiğinizi fark edeceksiniz. Böylece, ruhunuzun sizin en büyük hayrınız için neyi arzuladığını bilinçli olarak bileceksiniz. O zaman, aklı ve egoyu -anbean- kalbin arzusunu yerine getirmek üzere kullanmak kalbin sevinci ve zevki olacak. Böylece, bilinç ile ruh enerjisi arasında bir ayrılık yoktur diyoruz. Ruhunuz büyük bir bütünlüğe sahiptir, o tanrısal ipliktir. Ruhunuz, tanrısallığın ifadesi olduğunu *bilir*. Aklınız ise tanrısallık ile herhangi bir ilgisi olduğunu unutmuştur. Anlıyor musunuz?

S: (E) Sevgili P'taah, önceki soruya dönersek, hiçbir şeyin değişmez olmadığını söylemiştiniz, bu nedenle öyle anlıyorum ki çocuk ya da kişi bu hastalığı değiştirebilir.

P'taah: Elbette. Değişim olabilir. Anımsıyor musunuz, demiştik ki hayatınızda herhangi bir şeyi tezahür ettirmeyi arzuladığınızda, düşüncenizi (o arzunuz yönünde) göndermeniz gerekir, ve size beklenti ile ve inanç yapılarınız ile yarattığınız sınırlamadan söz etmiştik. Şimdi, şunu da bilmek gerekir, sevgili dostlar, neyin sizin en büyük hayrınıza olacağını ruhunuz aklınızın bildiğinden çok daha iyi bilir. Bu ne-

denle, "Benim arzuladığım şey gerçekten budur," denmeli, ama bu arzuyla ilgili sonucun peşine adeta şehvetle düşülmemelidir. Bilinmelidir ki onu arzuladığınızda, o hangi yoldan gerçekleşirse makbul olmalıdır. Anlıyor musunuz? Şimdi, erişkin bir insanı örnek olarak alalım, fiziksel bedeni tam olgunluğuna erişmiş güzel bir erkek bir hastalık yaratmış olsun, bu gerçekten duygusal bakımdan kucaklanmamış bir şeyin yarattığı bir hastalıktır. Fiziksel bedende hastalık, duygunun kucaklanmadığı bölgeye göre tezahür eder. Bedeni hastalıktan kurtarmayı arzuladığınızda, hastalığın kaynağına gitmeniz ve acıyı dönüşüme uğratmanız gerekir. Hücresel düzeyde beden kendini iyileştirebilir. Bununla birlikte, ders öğrenildiğinde, ruh düzeyinde siz ayrılmayı isteyebilirsiniz, çünkü artık burada kalmanız gerekli değildir. Anlıyor musunuz?

S: Anlıyorum. Şunu da anlıyorum ki eğer ben bu bilgelik incisini öğrenirsem, hastalık gereksiz hale gelir.

P'taah: Doğru. O rahatsızlık değil, rahatlık haline gelir.

S: (K) İnanıyorum ki bizler atalarımızın bir toplamıyız. Biz kalıtımsal olarak, yani DNA'mızda atalarımızın tüm duygularını, tüm olumlu ve olumsuz yanlarını taşıyoruz. Bana öyle görünüyor ki bizim hayatta gerçekten doğru ya da farkındalıklı kararlar verebilmemiz için berraklığa ulaşabilmemizin tek yolu içimizde yatan tüm bu kalıtımdan arınmamızdır.

P'taah: Sevgili dost, şunu anlayınız ki sizler hepiniz atalarınızsınız. Fark yoktur, ve sizin yaşamış olduğunuz her enkarnasyon aynı zamanda vuku bulmaktadır. Siz oyunun bu perdesini silecek olursanız, oyunun tümünü silmiş olursunuz.

S: Peki, arınmanın iyi bir yolu nedir?

P'taah: Bütün bu haftalar boyunca biz neden söz ediyor-

duk sanıyorsunuz?

S: Evet, biliyorum, fakat bunun pratik bir yolu, örneğin başımızın üstünde bir yıldız imgeleyip kendimizi ışık içine almak gibi, özel bir yöntemi var mıdır? Böyle belli bir yöntem var mıdır?

P'taah: Bir anda aydınlanma, öyle mi sevgili dost?

S: Bir bakıma. Herhalde daha çabuk bir yol.

P'taah: Pekâlâ, bakın bu bir göz açıp kapayıncaya kadar olabilir. Yapmanız gereken tek şey bunun olmasına izin vermektir.

Aziz dostlar, biliyorsunuz, bu haftalar içinde sizlere pek çok söz söyledik. O sözlerin hepsi daha önce de birçok defa söylenmiştir. Onların hepsini işittiniz, onları enkarnasyonlar boyunca hep işittiniz, ama duymuyorsunuz. Öylesine umarsızca dinliyorsunuz ve hepiniz çıkıp yapmak, aydınlanmak, bu gezegeni terk etmek, dünyanız dışındaki her şeyi bilmek istiyorsunuz. Öyle çaresizcesine "yapmak" peşindesiniz. Haftalar boyunca size söyledik: *yapılacak bir şey yoktur.* Size dedik ki çoğul-evrenlerin tüm bilgisi içinizdedir. Size sormak isterdik: kaç bin yıldan beri size bunlar söylenegeldi ve siz işitmediniz? Dedim ki, kendi dışınızda algıladığınız her şey size sizden yansıyandır. Olumsuz diye yargıladığınız her ne ise o sizin bir yansımanızdır. Harikulade güzel olarak yargıladığınız her ne ise o da sizin bir yansımanızdır. Yine size dedik ki, yaşamınızda direnç gösterdiğiniz, yargıladığınız, ittiğiniz, bastırıp sindirdiğiniz her ne varsa, hepsi size geri dönecektir. Her neye direnç gösteriyorsanız, o ısrarla varlığını sürdürecektir -ta ki siz ona izin verinceye, onu kucaklayıncaya, yargısız oluncaya kadar. Size dedik ki her bir veçheniz, her bir hayatta düşündüğünüz her bir düşünce, gerçekleştirdiğiniz her bir eylem, bedeninizin her bir hücresi bir tanrısallık ifadesidir. Ve dedik ki, sizin dışınızda yargı yoktur. Evrende yargı yoktur, ve siz bu üçüncü-yoğunluk re-

alitesi içinde kendini ifade eden Tanrı/Tanrıça'sınız, Tüm-Varolan'smız. Sizler çok-boyutlu harika varlıklarsınız. Hepiniz spiritüel üstatlarsınız. Sizler hepiniz spiritüel olmak için çırpınıp didiniyorsunuz, fakat *siz zaten öylesiniz*. Bu realite yoğunluğunda kendilerini ifade eden harikulade ruhsal varlıklar. Benim neden geldiğimi soruyorsunuz? Sevgili varlıklar, sizi, her birinizi görmenin bir sevinç nedeni olduğunu anlamıyorsunuz. Hepiniz gemiyi kaçıracağınızdan korkuyor, geçiş olacak ve siz geride bırakılacaksınız diye dehşet duyuyorsunuz. Hepiniz, o tarafa geçmeye layık olabilmek için bir şeyler yapmak zorunda olduğunuzu düşünüyorsunuz ve anlamıyorsunuz ki, aslında, zaten oradasınız. Sınırlı idrakinize izin verin, onu hoşgörün. O pekâlâdır. Ve onun pekâlâ olmasına izin verdikçe, o idrak gitgide büyüyecektir. Siz bütün realite boyutlarındaki ruh kardeşlerinizle çevrelenmiş haldesiniz. Sizi seven, gezegeninizi seven varlıklar tarafından. Sizler bireysel olarak kendinizi, gezegeninizi, ve bir ırk, bir tür olarak da kaderinizi değiştirme gücüne sahip olmadığınızı düşünüyorsunuz. Unutuyorsunuz, ve sanıyorsunuz ki Yerküreniz de güçsüzdür, kurbandır, ama o, sevgili varlıklar, güçlü, kudretli ve yüce bir Tanrıça'dır. Her biriniz gökyüzündeki birer yıldız gibisiniz ve her biriniz galaksileri aydınlatırsınız.

Sevgili dostlar, sizler en büyük serüvenin içindesiniz. Görkemli bir yol seçmişsiniz, ve onun adı *yaşamaktır*. Bu ise, her an içinde sizin realitenizi ve geleceğinizi yaratabileceğinizi anbean bilmektir. Geçmişinize zincirlenmeyin. Türünüzün geçmiş tarihine zincirlenmeyin. Bir sınır bulunmadığını bilin. Hayal edebileceğinizden çok daha yücesiniz ve gezegeniniz üzerindeki her şey sizin bir parçanızdır. Siz gerçekten, *hiçbir şeyden* ayrı değilsiniz, gerçekten, *hiçbir kimseden* ayrı değilsiniz ve her şeyin sonsuz ifadesi ile sizin aranızda hiçbir ayrılık yoktur. Her an bir seçim olanağınız vardır. Her an ya *sevgiyi* ya da *korkuyu* seçebilirsiniz. Aziz dostlar, korkuyu

yargılamak gerekmez. O geçerlidir ve sizin tanrısal bir ifadenizdir. Onu kucaklamanız, içinize almanız gerekir. Ona izin verin, bırakın. Onu varoluşunuzun ışığı içine alın, ve bunu yaptığınız her sefer, siz galaksileri aydınlatırsınız, çoğul-evrenleri ışıklandırırsınız, bedenlerinizin hücresel yapısını değiştirir ve beyniniz denilen o kristal gökkubbeyi tutuşturursunuz.

Hepinizi çok seviyoruz. Bu şekilde sizlerle olmak gerçekten harikulade ve sevinç verici bir şey. O bitmeyecek. Eğer siz böyle olmasını arzu ederseniz, o zaman, gerçekten siz istediğiniz sürece geri geleceğiz. Size hizmet etmek için buradayız, çünkü sizi seviyoruz, ve bizim sizler için, her insan için arzuladığımız şey sadece, hepinizin gerçek yuvanıza, aslınıza geri dönmenizdir. Dileriz öyle olsun.

Güzelsiniz, gerçekten. İşte şimdi bu odanın içinde harika renkler oluşturuyorsunuz, tavandan geçip yukarılara uzanan. Sevgili Dostlar - İyi Akşamlar.

Akaşa Yayınları'nın notu: Bu dizinin ikinci kitabı da yayınevimiz tarafından yayınlanacaktır.